

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. listopadu 2017 v senátu ve složení předsedkyně senátu Mgr. Pavla Hájková a přísedící Mgr. Pavel Švásta a Bc. Jitka Smržová

t a k t o :

Obžalovaní :

1) Mgr. Jana Nečasová,

dříve Nagyová [redacted] zdržující se na
adrese [redacted] nezjištěného zaměstnání,

2) generálporučík Ing. Ondřej Paleník, MBA,

nar. [redacted] Slovenská republika, bytem [redacted], zdržující se
na adrese [redacted] nezjištěného zaměstnání,

3) generálmajor Ing. Milan Kovanda,

nar. [redacted] nezjištěného zaměstnání,

4) plukovník Ing. Jan P o h ů n e k, MBA,

nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] nezjištěného zaměstnání,

j s o u v i n n í , ž e**I.****1) obžalovaná Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):**

v době od 22. října 2012 do 27. listopadu 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch **spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové**, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky, **zejména informací o osobních kontaktech Bc. Radky Nečasové**, a současně způsobit Bc. Radce Nečasové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

jako osoba podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněná ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, při využití svého vlivu vyplývajícího zejména z existujícího blízkého osobního poměru s tehdejším předsedou vlády České republiky RNDr. Petrem Nečasem,

zosnovala a usměrňovala na území hlavního města Prahy protiprávní použití zpravodajských prostředků – sledování osoby Bc. Radky Nečasové, a to tak, že **dne 23. října 2012 požádala generálporučíka Ing. Ondřeje Páleníka, MBA**, v té době ředitele Vojenského zpravodajství, **o použití zpravodajských prostředků – sledování osoby Bc. Radky Nečasové**, téhož dne mu také poskytla adresu tehdejšího bydliště Bc. Radky Nečasové na ul. [REDAKCE] **dále dne 26. října 2012 generálporučíka Ing. Ondřeje Páleníka, MBA informovala o odhalení sledování osoby Bc. Radky Nečasové**, **dne 30. října 2012 uskutečnila osobní schůzku s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou**, s datem jmenování od 1. listopadu 2012 novým ředitelem Vojenského zpravodajství, **kterého požádala o další sledování osoby Bc. Radky Nečasové**, **dne 1. listopadu 2012 převzala od generálporučíka Ing. Ondřeje Páleníka, MBA a plukovníka Ing. Jana Pohůnka, MBA zprávu Vojenského zpravodajství o průběhu sledování osoby Bc. Radky Nečasové za dobu od 24. října 2012 do 31. října 2012**, kterou posléze konzultovala s generálporučíkem Ing. Ondřejem Páleníkem, MBA, do 31. října 2012 ředitelem Vojenského zpravodajství, **dne 1. listopadu 2012 dále obsah zprávy o průběhu sledování osoby Bc. Radky Nečasové konzultovala s příslušníkem Vojenského zpravodajství plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA a dohodla se s ním na pokračování sledování osoby Bc. Radky Nečasové do 9. listopadu 2012**, **dne 1. listopadu 2012 pro účely sledování zajistila fotografie Bc. Radky Nečasové**, jež posléze předala příslušníkům Vojenského zpravodajství, **dne 1. listopadu 2012 dále obsah zprávy o průběhu sledování osoby Bc. Radky Nečasové konzultovala s Ing. Lubomírem Poulem**,

vedoucím Úřadu vlády České republiky a dále ve dnech 15. listopadu 2012 a 27. listopadu 2012 uskutečnila ve věci sledování osoby Bc. Radky Nečasové schůzky, nejprve s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou a posléze s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou a plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA,

příčemž generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA, do 31. října 2012 ředitel Vojenského zpravodajství, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA, jako příslušník Vojenského zpravodajství, a ředitel Odboru vnitřní kontroly a bezpečnosti VZ, v Praze v sídle Vojenského zpravodajství, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky, zejména o osobních kontaktech Bc. Radky Nečasové, a současně způsobit Bc. Radce Nečasové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována, **v době od 23. října 2012 do 31. října 2012,**

a generálmajor Ing. Milan Kovanda, od 1. listopadu 2012 ředitel Vojenského zpravodajství, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství **a plukovník Ing. Jan Pohůnek**, MBA, jako příslušník Vojenského zpravodajství, v Praze v sídle Vojenského zpravodajství, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky, zejména o osobních kontaktech Bc. Radky Nečasové, a současně způsobit Bc. Radce Nečasové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována, **v době od 1. listopadu 2012 do 27. listopadu 2012,**

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. Radky Nečasové**, bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále **v rozporu s ust. § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb.**, o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, **bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. Radky Nečasové, dali, generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dne 24. října 2012 a generálmajor Ing. Milan Kovanda a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dne 1. listopadu 2012 rozkaz k provedení sledování osoby Bc. Radky Nečasové příslušníky Vojenského zpravodajství, jež poté za použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 24.10.2012, 25.10.2012, 26.10.2012, 30.10.2012, 31.10.2012, 1.11.2012, 2.11.2012, 3.11.2012, 4.11.2012, 5.11.2012, 6.11.2012, 7.11.2012 a 8.11.2012, generálporučík Ing. Ondřej Páleník, MBA a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dále dne 1. listopadu 2012 předali Mgr. Janě Nečasové**

(dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, **zprávu o průběhu sledování osoby Bc. Radky Nečasové za období od 24. října 2012 do 31. října 2012**, plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dále dne 1. listopadu 2012 s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) obsah této zprávy o průběhu sledování konzultoval a dohodl se na dalším pokračování ve sledování osoby Bc. Radky Nečasové a generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 15. listopadu 2012 a 27. listopadu 2012 a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA dne 27. listopadu 2012 konečně s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) opětovně konzultovali průběh a výsledky sledování osoby Bc. Radky Nečasové,

I.2) obžalovaný generálporučík Ing. Ondrej Páleník, MBA:

v době od 23. října 2012 do 31. října 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky RNDr. Petra Nečase, zejména o osobních kontaktech Bc. Radky Nečasové, a současně způsobit Bc. Radce Nečasové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. Radky Nečasové, bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále v rozporu s § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. Radky Nečasové, se záměrem posléze výsledky sledování osoby Bc. Radky Nečasové předat Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové),

dne 23. října 2012 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, na sledování osoby Bc. Radky Nečasové**, tehdejší manželky předsedy vlády České republiky, téhož dne za tím účelem převzal adresu tehdejšího bydliště Bc. Radky Nečasové, dále **dne 24. října 2012 dal rozkaz k provedení sledování osoby Bc. Radky Nečasové příslušníky Vojenského zpravodajství**, jež poté s použitím zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 24.10.2012, 25.10.2012, 26.10.2012, 30.10.2012 a 31.10.2012, a dne 24. října 2012 rovněž Mgr. Janě Nečasové (dříve

Nagyové) potvrdil, že příslušníky Vojenského zpravodajství je aktuálně realizováno sledování osoby Bc. Radky Nečasové,

I.3) obžalovaný generálmajor Ing. Milan Kovanda:

v době od 1. listopadu 2012 do 27. listopadu 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, od 1. listopadu 2012 jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky RNDr. Petra Nečase, zejména o osobních kontaktech Bc. Radky Nečasové, a současně způsobit Bc. Radce Nečasové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. Radky Nečasové**, bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále v rozporu s § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. Radky Nečasové, se záměrem výsledky sledování osoby Bc. Radky Nečasové předat Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), jako osobě podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněně ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství,

dal 1. listopadu 2012 rozkaz k provedení sledování osoby Bc. Radky Nečasové, tehdejší manželky předsedy vlády České republiky, příslušníky Vojenského zpravodajství, jež poté s použitím zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 1.11.2012, 2.11.2012, 3.11.2012, 4.11.2012, 5.11.2012, 6.11.2012, 7.11.2012 a 8.11.2012, a dne 15. listopadu 2012 sám a 27. listopadu 2012 společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval průběh a výsledky sledování osoby Bc. Radky Nečasové,

I.4) obžalovaný plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

v době od 23. října 2012 do 27. listopadu 2012 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako příslušník Vojenského zpravodajství a ředitel Odboru vnitřní kontroly a bezpečnosti VZ, do 31. října 2012 společně s generálporučikem Ing. Ondřejem Páleníkem, MBA, ředitelem a příslušníkem

Vojenského zpravodajství do 31. října 2012 a od 1. listopadu 2012 společně s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, od 1. listopadu 2012 ředitelem a příslušníkem Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové, tehdejší manželce předsedy vlády České republiky RNDr. Petra Nečase, zejména o osobních kontaktech Bc. Radky Nečasové, a současně způsobit Bc. Radce Nečasové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně sledována,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – sledování osoby Bc. Radky Nečasové, bez předchozího písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, k použití zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma a dále v rozporu s ust. § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, bez rozhodnutí ministra obrany o povolení sledování osoby Bc. Radky Nečasové, se záměrem výsledky sledování osoby Bc. Radky Nečasové předat Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), jako osobě podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněně ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství,

dal 24. října 2012 a 1. listopadu 2012 rozkazy k provedení sledování osoby Bc. Radky Nečasové, tehdejší manželky předsedy vlády České republiky, příslušníky Vojenského zpravodajství, jež poté s použitím zpravodajské techniky – fototechnických prostředků, kterými byly pořizovány fotografie sledované osoby, probíhalo ve dnech 24.10.2012, 25.10.2012, 26.10.2012, 30.10.2012, 31.10.2012, 1.11.2012, 2.11.2012, 3.11.2012, 4.11.2012, 5.11.2012, 6.11.2012, 7.11.2012 a 8.11.2012, **dále dne 1. listopadu 2012 předal, společně s dřívějším ředitelem Vojenského zpravodajství generálporučíkem Ing. Ondřejem Páleníkem, MBA, Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové), vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, zprávu o průběhu sledování osoby Bc. Radky Nečasové v době od 24. října 2012 do 31. října 2012, dále dne 1. listopadu 2012 s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) také obsah zprávy o průběhu sledování konzultoval a dohodl se na dalším pokračování ve sledování osoby Bc. Radky Nečasové a dne 27. listopadu 2012 společně s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) opětovně konzultoval průběh a výsledky sledování osoby Bc. Radky Nečasové,**

II.

1) obžalovaná Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):

v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy, jako vrchní ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky, v úmyslu opatřit sobě neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Jiřím Pertlovi nar. 24.5.1956, řidiči Úřadu vlády České republiky, a Aleně Hegrové, nar. 27.10.1970, zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit Jiřímu Pertlovi a Aleně Hegrové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti nim bude protiprávně použita zpravodajská technika a budou protiprávně sledováni,

jako osoba podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněná ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství,

při využití svého vlivu vyplývajícího zejména z blízkého osobního poměru s tehdejší předsedou vlády České republiky RNDr. Petrem Nečasem,

zosnovala a usměrňovala na území hlavního města Prahy, případně na dalších místech České republiky, protiprávní použití zpravodajských prostředků – zpravodajské techniky a sledování osob vůči osobám Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, a to tak, že nejpozději dne 11. března 2013 prostřednictvím generálporučíka Ing. Ondřeje Páleníka, MBA, bývalého ředitele Vojenského zpravodajství, požádala generálmajora Ing. Milana Kovandu, ředitele Vojenského zpravodajství, o použití zpravodajských prostředků – zpravodajské techniky a sledování osob vůči osobám Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, dne 14. března 2013 použití zpravodajské techniky a sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové telefonicky s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou konzultovala, dne 16. března 2013, po informování Ing. Lubomíra Poula, vedoucího Úřadu vlády České republiky, o sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, zajistila prostřednictvím Ing. Lubomíra Poula fotografie Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, fotografie těchto osob předala generálmajoru Ing. Milanu Kovandovi a tomuto také sdělila adresu bydliště Aleny Hegrové a adresu parkovacího stání užívaného Jiřím Pertlem, dne 21. března 2013 byla generálmajorem Ing. Milanem Kovandou informována o předpokládané době provedení sledování a dne 22. března 2013 zajistila, za účelem snadnější identifikace místa pobytu Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, předání generálmajoru Ing. Milanu Kovandovi svého itineráře, včetně jeho pravidelné informovanosti o případných změnách, dne 28. března 2013 uskutečnila osobní schůzku s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, který ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 2. dubna 2013 informovala Ing. Lubomíra Poula o sledování Jiřího Pertla a Aleny Hegrové konaném téhož dne, dne 8. dubna 2013 opět uskutečnila osobní schůzku s generálmajorem Ing. Milanem Kovandou s předáním informací o průběžných výsledcích sledování, dne 15. dubna 2013 od generálmajora Ing. Milana Kovandy převzala obálku s flash discem, jež obsahoval záběry pořízené při sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové a konečně téhož dne o pořízených záběrech informovala Ing. Lubomíra Poula a pod legendou, že jde o záběry pořízené novináři, Jiřímu Pertlovi a Aleně Hegrové vytkla jejich jednání,

přičemž generálmajor Ing. Milan Kovanda, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství a plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA, jako příslušník Vojenského zpravodajství, v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 na území hlavního města Prahy, případně na dalších místech

České republiky, v úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Jiřím Pertlovi nar. 24.5.1956, řidiči Úřadu vlády České republiky, a Aleně Hegrové, nar. 27.10.1970, zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit Jiřímu Pertlovi a Aleně Hegrové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že proti nim bude protiprávně použita zpravodajská technika a budou protiprávně sledováni,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – použití zpravodajské techniky a sledování vůči osobám Jiřího Pertla a Aleny Hegrové,

společně, úmyslně obchází zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně **§ 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb.**, o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je k použití zpravodajské techniky nezbytné předchozí písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze k použití zpravodajské techniky, dále **§ 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství**, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož o použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany, dále mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma,

- **generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 11. března 2013 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové)**, jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, na sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, dne 14. března 2013 sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové telefonicky s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, od Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) převzal fotografie těchto osob a adresu bydliště Aleny Hegrové a adresu parkovacího stání užívaného Jiřím Pertlem, dne 21. března 2013 Mgr. Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) informoval o předpokládané době provedení sledování, pravidelně, za účelem usnadnění sledování, se nechal informovat o případných změnách itineráře Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), dne 28. března 2013 uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), kde ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 8. dubna 2013 opět uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) s předáním informací o průběžných výsledcích sledování a **dne 15. dubna 2013 předal Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) obálku s flash discem, jež obsahoval obrazové záběry pořízené při sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové a**

- **plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA v blíže nezjištěné době od 11. března 2013 do 20. března 2013 inicioval sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové dosud blíže nezjištěnou detektivní agenturou,**

- dne 20. března 2013 prostřednictvím Ing. Bohumila Zajíčka, nar. 23.3.1954, **předal požadavek Vojenského zpravodajství na sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové konkrétní, dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře,**

- dne 22. března 2013 prostřednictvím osobní asistentky Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) Evy Štánské převzal, za účelem snadnější identifikace místa pobytu Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, **itinerář Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové),**

- ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 převzal od Ing. Bohumila Zajíčka **výstupy** blíže nezjištěné detektivní agentury ze sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové zaznamenané na **flash discu**, obsahující písemné záznamy ze sledování, obrazové snímky ze sledování a obrazové videozáznamy ze sledování,

- a dále ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 z prostředků Vojenského zpravodajství za účelem zaplacení dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře za realizaci sledování Jiřího Pertla a Aleny Hegrové **předal Ing. Bohumilu Zajíčkovi celkem 125.300,-Kč,**

přičemž vlastní sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové v době nejméně od 25. března 2013 do 4. dubna 2013, pořizování písemných záznamů ze sledování, obrazových snímků ze sledování a obrazových videozáznamů ze sledování **prováděla dosud blíže nezjištěná detektivní agentura,**

II.2) obžalovaný generálmajor Ing. Milan Kovanda:

v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy a jiných místech České republiky, při zosnování spáchání tohoto trestného činu Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), společně s plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, jako ředitel a příslušník Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Jiřím Pertlovi nar. 24.5.1956, řidiči Úřadu vlády České republiky, a Aleně Hegrové, nar. 27.10.1970, zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit Jiřímu Pertlovi a Aleně Hegrové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že budou protiprávně sledováni,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, **uložili Vojenskému zpravodajství úkol – použití zpravodajské techniky a sledování vůči osobám Jiřího Pertla a Aleny Hegrové,**

společně, úmyslně obchází zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je k použití zpravodajské techniky nezbytné předchodzí písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze k použití zpravodajské techniky, dále § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož o použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany, dále mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České

republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma,

- **generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 11. března 2013 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové** (dříve Nagyové), jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, **na sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, dne 14. března 2013 sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové telefonicky s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval**, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, od Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) převzal fotografie těchto osob a adresu bydliště Aleny Hegrové a adresu parkovacího stání užívaného Jiřím Pertlem, dne 21. března 2013 Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) informoval o předpokládané době provedení sledování, pravidelně, za účelem usnadnění sledování, se nechal informovat o případných změnách itineráře Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), dne **28. března 2013 uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou)**, kde ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne **8. dubna 2013 opět uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou** (dříve Nagyovou) s předáním informací o průběžných výsledcích sledování a dne **15. dubna 2013 předal Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) obálku s flash discem, jež obsahoval obrazové záběry pořízené při sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové a**

- **plukovník Ing. Jan Pohůnek**, MBA v blíže nezjištěné době od 11. března 2013 do 20. března 2013 inicioval sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové dosud blíže nezjištěnou detektivní agenturou,

- dne 20. března 2013 prostřednictvím Ing. Bohumila Zajíčka, nar. 23.3.1954, předal požadavek Vojenského zpravodajství na sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové konkrétní, dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře,

- dne 22. března 2013 prostřednictvím osobní asistentky Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) Evy Štánské převzal, za účelem snadnější identifikace místa pobytu Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, itinerář Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové),

- ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 převzal od Ing. Bohumila Zajíčka výstupy blíže nezjištěné detektivní agentury ze sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové zaznamenané na flash disku, obsahující písemné záznamy ze sledování, obrazové snímky ze sledování a obrazové videozáznamy ze sledování,

- a dále ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 z prostředků Vojenského zpravodajství za účelem zaplacení dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře za realizaci sledování Jiřího Pertla a Aleny Hegrové předal Ing. Bohumilu Zajíčkovi celkem 125.300,- Kč,

příčemž vlastní sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové v době nejméně od 25. března 2013 do 4. dubna 2013, pořizování písemných záznamů ze sledování, obrazových snímků ze sledování a obrazových videozáznamů ze sledování prováděla dosud blíže nezjištěná detektivní agentura,

a dále,

ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 na území hlavního města Prahy, v sídle Vojenského zpravodajství, jako voják z povolání, ve funkci ředitele Vojenského zpravodajství, a současně jako osoba v jejíž pravomoci bylo podle vnitřního předpisu vydaného Vojenským zpravodajstvím rozhodovat o čerpání zvláštních finančních prostředků k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské činnosti a jednat za Vojenské zpravodajství, jako vnitřní organizační jednotku organizační složky státu – ministerstva obrany, v úmyslu způsobit České republice škodu na majetku státu tím, že protiprávně z majetku státu zaplatí dosud nezjištěné detektivní agentuře náklady spojené s protiprávním sledováním osob Jiřího Pertla, nar. 24.5.1956 a Aleny Hegrové, nar. 27.10.1970, úmyslně porušil povinnosti řádné péče o majetek, které mu vyplývaly z ustanovení § 49 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů – povinnost nadřízeného řídit a kontrolovat výkon služby podřízených a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností, § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost využívat majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost činit právní a jiné úkony týkající se majetku České republiky s odbornou péčí a postupovat podle zákona o majetku České republiky, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem, popřípadě jeho správa řídí, a postupně, za protiprávní sledování osob Jiřího Pertla, nar. 24.5.1956 a Aleny Hegrové, nar. 27.10.1970 realizované dosud nezjištěnou detektivní agenturou ve dnech 25.3.2013, 26.3.2013, 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 4.4.2013, ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 **schválil plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, mu předložené žádosti ze shodných dnů o proplacení finančních nákladů ve výši 9.600,-Kč, 47.500,-Kč, 18.500,-Kč, 11.300,-Kč, 17.000,-Kč a 21.400,-Kč** ze zvláštních finančních prostředků Vojenského zpravodajství k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské činnosti, jež následně plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA předal, prostřednictvím Ing. Bohumila Zajíčka, nar. 23.3.1954, dosud nezjištěné detektivní agentuře, čímž byla České republice zastoupené Vojenským zpravodajstvím způsobena škoda ve výši 125.300,-Kč.

II.3) obžalovaný plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

v době od 11. března 2013 do 15. dubna 2013 v Praze 1 – Hradčanech, v Hrzánském paláci na adrese Loretánská 177/9, jakož i na dalších místech hlavního města Prahy a jiných místech České republiky, při zosnování spáchání tohoto trestného činu Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), nar. 21.7.1964, společně s obv. generálmajorem Ing. Milanem Kovandou, ředitelem Vojenského zpravodajství, jako příslušník Vojenského zpravodajství, ve společném úmyslu opatřit Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Jiřím Pertlovi nar. 24.5.1956, řidiči Úřadu vlády České republiky, a Aleně Hegrové, nar. 27.10.1970, zaměstnankyni Úřadu vlády České republiky, a současně způsobit

Jířímu Pertlovi a Aleně Hegrové jinou závažnou újmu spočívající v tom, že budou protiprávně sledováni,

aniž by vláda České republiky nebo prezident republiky podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994, Sb. o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uložili Vojenskému zpravodajství úkol – použití zpravodajské techniky a sledování vůči osobám Jířího Pertla a Aleny Hegrové,

společně, úmyslně obchází zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 9 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je k použití zpravodajské techniky nezbytné předchozí písemného povolení předsedy senátu Vrchního soudu v Praze k použití zpravodajské techniky, dále § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož o použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany, dále mimo meze působnosti Vojenského zpravodajství vymezené v § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 3 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, jež příslušníkům Vojenského zpravodajství ukládá při plnění svých úkolů povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma,

- generálmajor Ing. Milan Kovanda dne 11. března 2013 vyhověl požadavku Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), jako osoby podle § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neoprávněné ukládat úkoly Vojenskému zpravodajství, na sledování osob Jířího Pertla a Aleny Hegrové, dne 14. března 2013 sledování osob Jířího Pertla a Aleny Hegrové telefonicky s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) konzultoval, dne 18. března 2013, za účelem sledování osob Jířího Pertla a Aleny Hegrové, od Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) převzal fotografie těchto osob a adresu bydliště Aleny Hegrové a adresu parkovacího stání užívaného Jiřím Pertlem, dne 21. března 2013 Mgr. Janu Nečasovou (dříve Nagyovou) informoval o předpokládané době provedení sledování, pravidelně, za účelem usnadnění sledování, se nechal informovat o případných změnách itineráře Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové), dne 28. března 2013 uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou), kde ji informoval o průběžných výsledcích sledování, dne 8. dubna 2013 opět uskutečnil osobní schůzku s Mgr. Janou Nečasovou (dříve Nagyovou) s předáním informací o průběžných výsledcích sledování a dne 15. dubna 2013 předal Mgr. Janě Nečasové (dříve Nagyové) obálku s flash discem, jež obsahoval obrazové záběry pořízené při sledování osob Jířího Pertla a Aleny Hegrové a

- plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA v blíže nezjištěné době od 11. března 2013 do 20. března 2013 inicioval sledování osob Jířího Pertla a Aleny Hegrové dosud blíže nezjištěnou detektivní agenturou,

- dne 20. března 2013 prostřednictvím Ing. Bohumila Zajíčka, nar. 23.3.1954, předal požadavek Vojenského zpravodajství na sledování osob Jířího Pertla a Aleny Hegrové konkrétní, dosud blíže nezjištěné detektivní agentuře,

- dne 22. března 2013 prostřednictvím osobní asistentky Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové) Evy Štánské převzal, za účelem snadnější identifikace místa pobytu Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, itinerář Mgr. Jany Nečasové (dříve Nagyové),

- ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 převzal od Ing. Bohumila Zajíčka výstupy blíže nezjištěné detektivní agentury ze sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové zaznamenané na flash discu, obsahující písemné záznamy ze sledování, obrazové snímky ze sledování a obrazové videozáznamy ze sledování,

- a dále ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 z prostředků Vojenského zpravodajství za účelem zaplacení dosud blíže nezjištěné detektivní agentury za realizaci sledování Jiřího Pertla a Aleny Hegrové předal Ing. Bohumilu Zajíčkovi celkem 125.300,- Kč,

přičemž vlastní sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové v době nejméně od 25. března 2013 do 4. dubna 2013, pořizování písemných záznamů ze sledování, obrazových snímků ze sledování a obrazových videozáznamů ze sledování prováděla dosud blíže nezjištěná detektivní agentura,

a dále,

v době od 11.3.2013 do 20.3.2013 v Praze, jako voják z povolání, příslušník Vojenského zpravodajství, v úmyslu způsobit České republice škodu na majetku státu tím, že protiprávně z majetku státu budou zaplacený dosud nezjištěné detektivní agentury náklady spojené s protiprávním sledováním osob Jiřího Pertla, nar. 24.5.1956 a Aleny Hegrové, nar. 27.10.1970, inicioval formou předložení žádostí o proplacení finančních nákladů u generálmajora Ing. Milana Kovandy, ředitele Vojenského zpravodajství, rozhodnutí o zaplacení dosud nezjištěné detektivní agentury nákladů spojených s protiprávním sledováním osob Jiřího Pertla, nar. 24.5.1956 a Aleny Hegrové, nar. 27.10.1970, přičemž obv. generálmajor Ing. Milan Kovanda, jako voják z povolání a ředitel Vojenského zpravodajství, a současně jako osoba v jejíž pravomoci bylo podle vnitřního předpisu vydaného Vojenským zpravodajstvím rozhodovat o čerpání zvláštních finančních prostředků k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské činnosti a jednat za Vojenské zpravodajství, jako vnitřní organizační jednotku organizační složky státu – Ministerstva obrany, následně v úmyslu způsobit České republice škodu na majetku státu tím, že protiprávně z majetku státu zaplatí dosud nezjištěné detektivní agentury náklady spojené s protiprávním sledováním osob Jiřího Pertla, nar. 24.5.1956 a Aleny Hegrové, nar. 27.10.1970, úmyslně porušil povinnosti řádné péče o majetek, které mu vyplývaly z ustanovení § 49 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů – povinnost nadřízeného řídit a kontrolovat výkon služby podřízených a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností, § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost využívat majetek účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností a § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů – povinnost činit právní a jiné úkony týkající se majetku České republiky s odbornou péčí a postupovat podle zákona o majetku České republiky, dalších právních předpisů a vnitřních předpisů, jimiž se hospodaření a nakládání s majetkem, popřípadě jeho správa řídí, a postupně, za protiprávní sledování osob Jiřího Pertla, nar. 24.5.1956 a Aleny Hegrové, nar. 27.10.1970 realizované dosud nezjištěnou detektivní agenturou ve dnech 25.3.2013, 26.3.2013, 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013,

2.4.2013, 3.4.2013 a 4.4.2013, ve dnech 27.3.2013, 28.3.2013, 29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013 a 5.4.2013 schválil plukovníkem Ing. Janem Pohůnkem, MBA, příslušníkem Vojenského zpravodajství, mu předložené žádosti ze shodných dnů o proplacení finančních nákladů ve výši 9.600,-Kč, 47.500,-Kč, 18.500,-Kč, 11.300,-Kč, 17.000,-Kč a 21.400,-Kč ze zvláštních finančních prostředků Vojenského zpravodajství k zajištění zakrytí forem a metod zpravodajské činnosti, jež následně plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA prostřednictvím Ing. Bohumila Zajíčka, nar. 23.3.1954, předal dosud nezjištěné detektivní agentuře, čímž byla České republice zastoupené Vojenským zpravodajstvím způsobena škoda ve výši 125.300,-Kč,

t e d y :

obž. Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):

- v bodě I. 1)

zosnovala spáchání trestného činu tak, aby úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

- v bodě II. 1)

zosnovala spáchání trestného činu tak, aby úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

obž. generálporučík Ing. Ondrej Páleník, MBA:

- v bodě I. 2)

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

obž. generálmajor Ing. Milan Kovanda:

- v bodě I. 3)

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

- v bodě II. 2)

jednak

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak

porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a tím jinému způsobil škodu nikoli malou,

obž. plukovník Ing. Jan Pohůnek MBA:**- v bodě I. 4)**

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

- v bodě II. 3)

jednak

jako úřední osoba, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

jednak

vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin tak, že jiný porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a tím jinému způsobil škodu nikoli malou,

č í m ŝ s p á c h a l i :**1) obž. Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová):****- v bodě I. 1)**

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

- v bodě II. 1)

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

2) obž. generálporučík Ing. Ondrej Páleník, MBA:**- v bodě I. 2)**

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

3) obž. generálmajor Ing. Milan Kovanda:**- v bodě I. 3)**

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

- v bodě II. 2)

jednak

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

jednak

přechin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku,

4) obž. plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

- v bodě I. 4)

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

- v bodě II. 3)

jednak

přechin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku,

jednak

přechin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, účastenstvím ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

A z a t o s e o d s u z u j í :

1) obž. Mgr. Jana Nečasová (dříve Nagyová)

Podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu vedoucí funkce ve státní správě v trvání 5 (pěti) roků.

2) Obž. generálporučík Ing. Ondrej Páleník, MBA:

Podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu zaměstnání nebo povolání ve zpravodajských službách, ozbrojených silách, bezpečnostních sborech v trvání 5 (pěti) roků.

3) Obž. generálmajor Ing. Milan Kovanda:

Podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu zaměstnání nebo povolání ve zpravodajských službách, ozbrojených silách, bezpečnostních sborech nebo obecní policii ČR v trvání 5 (pěti) roků, kromě pedagogické a publikační činnosti.

5) Obž. plukovník Ing. Jan Pohůnek, MBA:

Podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu zaměstnání nebo povolání ve zpravodajských službách, ozbrojených silách, bezpečnostních sborech nebo obecní policii ČR v trvání 5 (pěti) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní Ing. Milan Kovanda a Ing. Jan Pohůnek povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené : ČR, Ministerstvo obrany, majetkovou škodu ve výši 125.300,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená : ČR, Ministerstvo obrany, odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na počátku zdůvodnění tohoto rozhodnutí je nutné uvést, že zdejší soud ve věci na základě obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 6.6.2014 sp. zn. 4 KZV/2014 rozhodoval již poněkolikáté. Všechna dosavadní rozhodnutí pak byla nadřízeným soudem zrušena a věc byla vrácena k novému projednání, v posledním případě byla věc přidělena

jinému samosoudci a s ohledem na skutečnost, že v době, kdy byla věc nařizována, připadal v úvahu event. vztah souhrnnosti ve vztahu k obž. Nečasové, byla věc řešena v senátu. Při svém rozhodování byl pak soud vázán právním názorem nadřízeného soudu, který byl opakovaně vysloven v jeho rozhodnutích. Odvolací soud ve svém rozhodnutí uvedl, že skutková zjištění soudu, který ve věci rozhodoval dosud, byla vadná a dále uvedl, v čem je třeba jej doplnit, popř. k jakým důkazům je třeba přihlídnout. Rovněž pak ve svém usnesení ze dne 23.12.2016, sp. zn. 7 To 411/2016 na několika místech vyjádřil svůj závazný právní názor, jak bude rozebráno a uvedeno dále.

Dokazováním provedeným při hlavním líčení byl prokázán skutkový děj popsaný ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný gen. Mjr. Ing. Kovanda v hlavním líčení uvedl, že naprosto odmítá obžalobu, není pravdou, že by měl konat úmyslně a způsobit ČR Ministerstvu obrany škodu. K prvnímu bodu obžaloby uvedl, že do funkce ředitele Vojenského zpravodajství (dále jen VZ), nastoupil dne 1.11.2012, tedy stejný den, kdy měl údajně rozkaz vydávat. Před 1.11.2012 asi v průběhu 10-14-ti dnů funkci ředitele Vojenského zpravodajství (dále jen VZ) přebíral a zároveň předával dosavadní funkci velitele společných sil armády ČR se sídlem v Olomouci. Bylo to velmi náročné období, jelikož průběžně přebíral stovky úkolů, desítky probíhajících operací, VZ má spoustu odborů, každý segment má své úkoly, seznamoval se s personálním obsazením a problémy jednotlivých odborů. Byl to informačně velmi náročný proces, v průběhu kterého se dozvěděl o činnosti, která byla prováděna ve vztahu k rodině tehdejšího premiéra Nečase a případné hrozby jeho rodině. Dostal informaci o tom, že probíhá úkol a on jej převzal, týkal se rodiny premiéra, prověřovala se informace o možném ohrožení jeho rodiny a z jeho pohledu nebylo o čem uvažovat, zda je věc správná nebo nesprávná. Cílem VZ bylo buď potvrdit, nebo vyvrátit údajnou hrozbu. V průběhu prvního týdne byl informován o tom, že žádná hrozba rodině Petra Nečase nehrozí, proto vydal dne 8.11.2012 rozkaz k zastavení činnosti. Neví, jak je možné, že je obviněn v této věci, když činnost začala za generála Páleníka, který rozkaz vydal. Nikdy nevydal rozkaz ke sledování Radky Nečasové. Činnost kolem paní R. Nečasové byla započata ještě před jeho nástupem. Činnost orgánů na místě neznal, neúkoloval je. Mezi vedením VZ a výkonným prvkem je pět mezistupňů. Pokud jde o informace o činnosti, ty skutečně předával obžalované Janě Nečasové, z důvodu, že tato osoba byla premiérem Nečasem určena jako vztyčná osoba. Tímto jej premiér pověřil na schůzce, které se účastnila paní Nečasové i gen. Páleník. Jelikož premiér byl velmi vytíženou osobou, neshledával na tom nic podivného, zvláště za situace, když přes Janu Nečasovou předával informace o tom, že se nic neděje, neboli že se žádná hrozba nepotvrdila, což nebylo nic tajného. O osobních vztazích premiéra s obž. Janou Nečasovou nic nevěděl, byla pro něj pouze vrchní ředitelkou sekce kabinetu. K bodu 2 obžaloby uvedl, že není pravdou, že by neplnil funkci řádného hospodáře a že by řádně nenakládal s finančními prostředky státu. V březnu 2013 se setkal s generálem Páleníkem, který mu předal obálku, ve které byla fotka vozidla, včetně SPZ s tím, že to posílají z úřadu vlády, že pravděpodobně dochází ke zneužívání služebního vozidla s dotazem, zda by mohli pomoci. Bral to jako úkol od předsedy vlády, jako požadavek od něj. Následně se potkal s plk. Pohůnkem, který mu sdělil, že toto je mimo působnost VZ a proto se jej zeptal, zda by nebyl nějaký legální způsob, jak toto zařídit. Plk. Pohůnek mu sdělil, že by se dalo využít to, co již v minulosti použili, tedy prověrka - prokázání možností a schopností civilních bezpečnostních agentur. To bylo v souladu se zákonem a plánem a byly na to vyčleněny finanční prostředky. Zjištěné informace předával paní Nečasové (Nagyové), v létě 2013 pak měly být předávány výstupy tohoto testu pro další odbory. Vzhledem k tomu, že se toto provádělo i v minulosti, neviděl v tom nic nezákonného. O vztazích osob Pertl a Hegrová nic nevěděl, je voják z povolání, v minulosti sloužil v jednotkách, kde se hospodařilo s vysokými finančními prostředky až do miliardových částek. Vždy se snažil hospodařit efektivně a hospodárně, nikdy žádná finanční kontrola neshledala v tomto směru ani minimum pochybení na jeho straně. Uvědomuje si, co jsou to

peníze státu, snažil se udělat maximum, aby byly vždy vydány pro potřebu organizace. Za jedny peníze vlastně měli pro potřebu VZ získat informace o schopnosti civilní agentury, schopnostech a možnostech civilní detektivní agentury a pro případ, že by se tím odhalilo zneužívání vozidla, toto mělo být ze stejných peněz. Bylo v jeho pravomoci rozhodnout o vyčlenění těchto finančních prostředků, nepotřeboval k tomu souhlas ministra obrany. VZ zde neprovádělo žádné sledování osob, prověrka činnosti agentury byla naplánována na léto 2013, byly na to vyčleněny finanční prostředky. Pokud by to tedy nebylo provedeno v dubnu, bylo by to provedeno potom v létě. Proto to považovali za účelné. Osobně nic neorganizoval, VZ neposkytovalo žádné materiály ani žádnou techniku. Dále obž. Kovanda ke své osobě uvedl, že je voják, válečný veterán, sloužil státu věrně více než 28 let, vždy se řídil zákony, předpisy a vojenskou přísahou. Od roku 1989 je vojákem z povolání, téměř 20 let sloužil u nejelitnějšího útvaru ČR – 601. skupiny speciálních sil, kde prošel od nejzákladnějších funkcí až na úroveň velitele útvaru. V rámci této funkce byl vyslán jako specialista a poradce pro speciální operace sboru rychlé reakce NATO. Za svoji kariéru byl 4x vyslán na zahraniční operace, do Kosova, v r. 2004 do Afghánistánu, 2008-9 znovu do Afghánistánu k boji proti Talibánu a to jako velitel speciálních sil ČR. Za výtečné plnění úkolů byl mnohokrát vyznamenán a dvakrát byl vyznamenán zahraničními partnery za úspěchy v boji proti celosvětovému terorismu. V roce 2010 byl jmenován do hodnosti generála, velel 15000 osobám, byl velitelem pozemních i vzdušných sil. Měl zodpovědnost za přípravu všech vojenských jednotek ČR vyjíždějících do zahraničních operací. Oddaně sloužil vlasti a obyvatelstvu, armáda jej naučila, co je čest, odvaha, služba vlasti. Nikdy by nevydal takový rozkaz, z čeho je obžalovaný. Podle něj by každý voják prověřil případnou hrozbu rodině premiéra a rizika eliminoval. Nikdy by se nesnížil k tomu, aby vydal rozkaz ke sledování Radky Nečasové a zjištění, zda má milence, to by bylo pod jeho úroveň. Stydl by se sám před sebou, před kolegy a neurazil by takto svého podřízeného, pokud by mu měl takový rozkaz předávat. Takový rozkaz nikdy nevydal, kdyby takový rozkaz vydal, doznal by se k tomu a omluvil by se všem, kterým by tím ublížil. Činnost pod bodem I obžaloby popsána měla být zahájena za jeho předchůdce, za tuto činnost je shodně obžalován jako gen. Páleník, tedy že měli vydat stejný rozkaz. Proč by vydával podruhé rozkaz, který byl platný, který nikdo nezrušil, na základě kterého VZ konalo? Považuje tvrzení obžaloby za vydání dvou rozkazů dvěma lidmi stejného obsahu za absurdní. Pokud by státní zástupci znali minimum toho, jak se vydávají rozkazy, nemohli by říci, že vydal rozkaz ke sledování. Formu a metodu si totiž volí ten, kdo provádí operativní činnost, čili ta složka o pět stupňů níže, spadá to do jejich pravomoci. Toto potvrdil i utajený svědek, že formu a metodu si zvolili sami. Nesouhlasí s tím, co zaznělo v zrušovacích usneseních odvolacího soudu, kdy se uvádělo, že v přípravném řízení se měl Milan Kovanda doznat ke sledování Radky Nečasové. Používal pojem sledování jako běžný vjem. Pouze chtěl potvrdit či vyvrátit případnou hrozbu, o ničem jiném nevěděl. O sledování hovořili v podstatě jen státní zástupci. Operativci si formy a metody volí sami, při sledování fotbalisty při zápase, přece není také potřeba žádné povolení. Člověk může být buď manažer anebo odborník na formy a metody operativní činnosti, nelze zvládat obojí, on se nepovažuje za odborníka na operativu, jelikož přišel z jiné sféry k VZ. Jako manažer a ředitel byl zodpovědný za koncepční rozvoj VZ, strategie naplňování koncepce. Prakticky ihned po nástupu řešil reorganizaci. Zabezpečoval dostatečné množství finančních prostředků, řešil střednědobý plán pro VZ. Řešil jiné priority, např. situaci v Sýrii, zabezpečení jednotek armády ČR v zahraničí. Státní zástupce uvádí, že se měl ve vazebním zasedání omluvit armádě, armáda je jeho rodina, vážil si jí, vychovala jej, dodnes jí považuje za druhou rodinu. Vše dělal nejlépe, jak uměl, myslí, že dobře. Služba armádě a vlasti je jeho životní filozofie, v červnu 2013, když byl zatčen, zažil obrovský šok. Byl zadržen, obviněn, odveden před podřízenými, byl v cele předběžného zadržení, eskortován přes půl republiky k soudu k rozhodování o vzetí do vazby. Neměl tehdy představu, co se s ním děje, zažíval obrovský stres. Do soudu před vazbou neměl žádného právního zástupce, jelikož si myslel, že je to omyl. Právník na jeho dotaz reagoval, že je to ošklivé, že dle médií mají být zločinci a organizovaná skupina a že dopad na VZ a na armádu bude drtivý, což se

také následně potvrdilo. Dospěl tehdy k závěru, že musel udělat něco špatného, ale nevěděl, co. Nemohl se omluvit lidem, svým podřízeným, kdyby měl dnes příležitost se omluvit svým podřízeným, udělal by to. V armádě se vydávají rozkazy jak písemně, tak ústně, on nevydal takový rozkaz ani ústně, ani písemně, nikdo ze slyšených svědků nic takového neuvedl. Pokud je mu státním zástupcem vytýkáno, že mění výpověď oproti přípravnému řízení, tak s tím nesouhlasí. Jak již uvedl, byl v šoku, vzhledem k okolnostem popsaným shora, nechápal, co se s ním děje. Jiná situace byla před 4 lety, před rokem a jiná je dnes. Mrzí jej, že slyšení svědci, zaměstnanci VZ, pracující pro stát, jsou označováni za nevěrohodné, jelikož se to zrovna státnímu zastupitelství hodí do jeho konstrukce. Proč by první den ve funkci dne 1.11.2012 měl vydat takový rozkaz, navíc nikde neslyšel, jak ten rozkaz měl znít, rozkaz obvykle zní : „proved'te, zahajte, ukončete“. Dodnes neslyšel znění tohoto rozkazu, jak byl vydán, ústně, písemně, komu byl vydán? Navíc dne 1.11.2012 ani nebyl v Praze, jelikož předával svou dosavadní funkci v Olomouci. Chtěl by odkázat na jeden odposlech, kdy hovořil s paní Janou Nečasovou, kdy jí doslova říkal :“my tam nevidíme v tuto dobu žádnou hrozbu“. Státní zastupitelství hovoří o zájmové osobě a konstruuje, že zájmová osoba má být milenec. Přeci označení případné hrozby označením zájmové osoby je běžné. Státní zastupitelství popisuje trestnou činnost jako organizovanou, promyšlenou atd. Proti tomu se musí ohradit, páchání tr. činnosti nepřipravoval, jeho myšlenky směřovaly k té době na předání jedné funkce a převzetí druhé, řešil rodinné věci, měl v tu dobu rodinu v Prostějově, malé dítě, vážně nemocného otce. Je kritický člověk a klade si dotaz, proč by to dělal, jaký by měl motiv. Jeho profesní život je už nejspíš pryč, chtěl dělat jen svou práci co nejlépe, co nejsvědomitěji. K dotazům soudu obžalovaný dále uvedl, že s obžalovanou Nečasovou měl v minulosti pracovní vztah, párkrát se osobně potkali, komunikovali mobilem, domlouvali si schůzky, předával jí výstupy. Pokud jde o skutek pod bodem 1., nepamatuje si vzhledem k hektičnosti období s tím, že probíhá plnění zadání, skutek č. 2, dostal obálku od gen. Páleníka, který mu sdělil, že úkol je z úřadu vlády, následně mu volala paní Nečasová. Neví, proč mu předával obálku on, když byl určitě v tu dobu předsedou státních hmotných rezerv, možná byl na úřadu vlády něco vyřizovat, tak jej o to požádali. Neřešil, že již gen. Páleník není členem VZ, když mu obálku se žádostí, aby se na to podívali, předával. Považoval to za standartní, jelikož se znali od roku 1992 a byl jeho předchůdcem ve funkci ředitele VZ. V obálce bylo SPZ vozidla, které mělo být zneužíváno. Požádal jej, zda se na to můžou podívat, něco v tom duchu. K dotazu, kdo jej pověřil předávat materiály a výstupy paní Nečasové uvedl, že to jej pověřil premiér při společném setkání, při převzetí funkce ředitele VZ, které se účastnili premiér, p. Nečasová a generál Páleník. Proto ji bral jako vztyčnou osobu. S gen. Páleníkem měl dlouhodobě přátelský vztah, byli kolegové ve vztahu podřízenosti a nadřízenosti, jejich vztah je i nadále přátelský. Již si nepamatuje, zda u skutku č. I mu o zadání říkal gen. Páleník nebo někdo jiný, bylo to v době před dnem 1.11.2012, při předávání funkce. S plk. Pohůnkem měl a stále má přátelský vztah, občas se i v současné době vídají. S ohledem na skutečnost, že se objevily ve výpovědi obžalovaného Kovandy učiněné v hlavním líčení podstatné rozpory s jeho dřívějšími výpověďmi, byly v hlavním líčení přečteny ty části protokolů o dřívější výpovědi obžalovaného (obviněného), kde byly rozpory shledány, na tyto rozpory byl obžalovaný upozorněn a dotázán na jejich příčinu. Všechny výsledky takto předložené k vysvětlení rozporů, byly provedeny po sdělení obvinění způsobem odpovídajícím zákonným ustanovením. K rozporům s výsledkem učiněným do protokolu obviněného uvedl obžalovaný následující. K rozporu na č.l. 650, kde je uvedeno, že byl požádán paní vrchní ředitelkou kabinetu paní Nagyovou v tom duchu, že byly určité obavy, co se týká možného sledování nebo ovlivňování, setkávání se s divnými lidmi ze strany Radky Nečasové a tím možného nebezpečí pro paní Nečasovou, zatímco v hlavním líčení hovořil o nebezpečí v okolí rodiny premiéra Nečase, uvedl obžalovaný, že pokud v hlavním líčení hovořil o rodině pana Nečase, je pro něj Radka Nečasová také rodina, vypovídal v přípravném řízení takto proto, že se vyslyšající ptali pouze na Radku Nečasovou. K dalšímu rozporu na č.l. 650 spisu, kde uváděl, že problém řešil se svým ředitelem odboru plk. Pohůnkem a na základě toho prováděli v podstatě sledování paní Radky Nečasové.

Výsledky, které z toho sledování byly, předával ve formě fotografií a časového sledu událostí paní ředitelce kabinetu, obžalovaný uvedl, že pokud používal v přípravném řízení termín sledování, bylo to proto, že nevěděl a dodnes neví, jaký je rozdíl mezi sledováním, kontrasledováním, monitorováním a dalšími formami kontrasledování včetně trasy obrany proti sledování (dále „TOPS“) ani to, jak operativní činnost, konkrétně sběr informativních činností funguje, není v tomto směru odborník. K dotazu, zda vnímá termín „sledování paní Radky Nečasové“ shodně s termínem „ochrana rodiny premiéra Nečase“, uvedl, že někdy hovoří o Radce Nečasové jako o rodině, tudíž ano. K dotazu, zda sledování a ochranu vnímá stejně, uvedl, že činnost byla prováděna z důvodu ověření, zda nějaká hrozba je, či není. Obžalovaný uvedl, že zhruba zná obsah zákona o vojenském zpravodajství, delší dobu ho ale neviděl. K dotazu předsedkyně senátu, zda obžalovaný ví, zda je tímto zákonem nějak vymezena mechanika sledování osob a věcí, resp. kdo o použití sledování osob a věcí rozhoduje a na žádost koho, uvedl, že ví, že je to ministr obrany na žádost ředitele VZ. K 1.11.2012 však s tímto zákonem a mechanismem podrobně seznámen nebyl. K dotazu, zda ví, čím se podle zákona o VZ rozumí sledování osob a věcí, není schopen přesně uvést, je to získávání informací o osobách a věcech, není schopen uvést, jakým způsobem. K rozporu na č.l. 651 s hlavním líčením uvedl, že pokud je v protokolu na **č.l. 651** napsáno, že v obálce, kterou obdržel o generála Páleníka a kterou mu poslala paní Nagyová, byla uvedena dvě jména, pana Pertla a paní Hegrové, tak to tak asi bude, pouze si na to v hlavním líčení nevzpomněl. K dotazu soudu, z jakého důvodu dále zadání řešil prostř. obž. Pohůnka, uvedl, že využil kontaktu pana Páleníka, který mu pana Pohůnka doporučil. Vzhledem k tomu, že pan Pohůnek byl ředitel odboru vnitřní bezpečnosti, obrátil se na něj, jelikož se mohl vyjádřit k zákonnosti té činnosti. Pan Pohůnek mu k dotazu sdělil, že s tím nemůže nic dělat, že na to nemůže určit své lidi a tak se ho zeptal na legální způsob. Pan Pohůnek jako zákonnou cestu doporučil formu průzkumu schopností a možností komerční bezpečnostní agentury. Ujistil jej, že již v minulosti byly tyto služby VZ v souladu se zákony využity. Ke skutku 2 pak obžalovaný dodal, že v průběhu té akce jej pan Pohůnek požádal o zajištění fotografií těch dvou osob, které měly zneužívat vozidlo a itinerář paní Nagyové. Toto přes paní Nagyovou zajistil a předal panu Pohůnkovi, který je následně pravděpodobně předal přes prostředníka předmětné agentuře. K dotazu soudu uvedl, že je možné, že ve své výpovědi v přípravném řízení v desítkách případů uváděl slovo sledování. Neohradil se nikdy proti tomuto slovu, jelikož v té době nevěděl, že by to mělo nějaký význam. U paní Radky Nečasové to byla ochrana rodiny Petra Nečase, prověřování hrozby. K dalším dotazům soudu obžalovaný uvedl, že neví o tom, zda byl veden spis, či zda byla věc přiřazena nějaká spisová značka. Tyto věci nikdy z pozice ředitele VZ neřešil, to spadalo do kompetence podřízených, kteří činnost prováděli. Nebyl nikdy ani v jednom případě dotazován, zda má být či nemá být věc přiřazována spisová značka. K rozporu s výslechem v protokolu na **č. 652**, kde obžalovaný uvedl k dotazu, zda byla o akci a průběžných výsledcích informována paní Nagyová a jakým způsobem : „ano byla, ale nevím, zda v průběhu nebo na konci. Domnívám se, že i v průběhu, sjednal jsem si s ní minimálně dvakrát schůzku, na těchto schůzkách jsem jí předal průběžné výsledky sledování“. K dotazu, rovněž na **č.l. 652**, zda ví o tom, zda byl o této akci a jejích výsledcích informován pan Nečas, odpověděl, že neví, zatímco v hlavním líčení vypověděl, že zadání bylo od premiéra a obž. Nečasová byla pouhou styčnou osobou, reagoval, že průběžné výsledky nosil, ale myslel to k tomu druhému případu. Konkrétně nemluvil s premiérem o činnosti ani první ani druhé. Sice se v té době s premiérem potkával a několikrát s ním hovořil, ale řešili jiné podstatné věci, tuto věc neřešili, jelikož se žádná hrozba nepotvrdila. Dne 8.11.2012 ukončil činnost a od té doby se tím nezabývali. Dne 8.11.2012 se určitě s premiérem osobně nesetkal, jelikož byl v zahraničí. Pokud jde o skutek č. 2 konkrétně březen, duben 2013, k tomu může uvést, že s premiérem měl intenzivní jednání, viděli se několikrát týdně a řešili velmi důležitou záležitost. Ve srovnání s touto záležitostí bylo nějaké zneužívání vozidla v jeho očích podružné a během komunikace s premiérem o této záležitosti nehovořili, premiér mu v tomto směru žádný úkol nezadával a o této věci nepadla ani zmínka. Nikdy nehovořil s premiérem osobně ani o monitorování okolí Radky Nečasové. O užívání

prezdívek na jeho osobu ze strany obž. Nečasové nevěděl. V jiných případech za jeho působení, pokud se provádělo sledování, probíhalo to tak, že za ním přišli podřízení, požádal o povolení ministra obrany, on jej buď schválil, nebo neschválil. On ze své pozice nemá pravomoc vydávat rozkaz ke sledování. K dotazu, jak probíhal proces v jiných případech, kdy žádal ministra obrany ke sledování, obžalovaný uvedl, že k tomu byl formulář, bylo v kompetenci podřízených, aby pokud by se jednalo o sledování osob a věcí, tento formulář vyplnit a požádat o povolení přes ředitele VZ ministra obrany. Případů, kdy jako ředitel VZ podával žádost k ministrovi ve smyslu § 15 zákona o VZ o povolení sledování, byly desítky, orientačně kolem 40. Výstupy z jiných případů sledování nedostával, a tudíž neví, jak vypadaly, jakou měly formu. Výsledky jednotlivých sledování byly následně zasazovány do celkového výsledku určité operace, o kterých již vyrozuměn byl. O existenci listu, který vydal pan Pohůnek a na kterém je uvedeno, že v akci Darwin je zcela nežádoucí a bylo by zničitější, pokud by vyšlo najevo, kdo kým a koho nechává sledovat, dříve nevěděl, ví o něm až díky průběhu řízení. Pokud se má vyjádřit k interpretaci této listiny, považuje to za standartní hodnocení rizik v rámci plánování operace. Nechce se vyjadřovat k obsahu té věty, jelikož jí nepsal, pouze chce uvést, že ten, co si píše poznámky, vyhodnocuje rizika. Není schopen definovat, k čemu byly určeny zvláštní finanční prostředky pro operativní činnost. Jejich uvolnění schvaloval ředitel VZ. Neví, na základě jakého právního předpisu, je možné provádět sledování osob a věcí prostřednictvím soukromé agentury. Chtěl by uvést, že soukromá agentura prováděla sledování vozidla, nikoliv osob, fotografie osob předávali proto, jelikož to chtěla agentura, aby díky těm osobám mohla lépe identifikovat zneužívané vozidlo. Neví, na základě jakého právního předpisu, je možné provádět sledování věcí prostřednictvím soukromé agentury. K dotazu, jaké oddělení provádělo činnost ohledně rodiny premiéra či Radky Nečasové, uvedl, že to byl odbor pana Pohůnka a bylo to proto, že už to tak bylo prováděno a on to pouze převzal. Není schopen říci, k čemu je odbor vnitřní bezpečnosti a kontroly určen dle právních předpisů. Pro VZ bylo primární ověřit schopnost činnosti soukromé bezpečnostní agentury a využili toho, co bylo plánováno na léto a udělali to dříve, aby tím ověřili, zda je zneužíváno vozidlo, to byl bonus pro úřad vlády. Do pozice VZ byl jmenován vládou, neměl o pozici zájem, ale přijal ji, jelikož je voják a tak to bral jako rozkaz. S právním rámcem týkajícím se chodu VZ se seznámil základně, s tím nejpodstatnějším, řešil hlavně fungování jednotlivých odborů, strukturální změny, budoucí propouštění zaměstnanců VZ, což bylo velmi citlivé téma. Když mu plk. Pohůnek řekl, že případné sledování vozidla dělat nebudou, zeptal se na jinou zákonnou formu proto, že chtěl pomoci úřadu vlády, jelikož zneužívání vozidla není určité dobrá věc. Když byl ujistěn, že cestou agentury je to v souladu se zákonem, tak se rozhodl pomoci. Pokud jde o výši odměny pro civilní agenturu za odvedenou práci, v tomto směru důvěřoval panu Pohůnkovi a plně se na něj spolehl. Neví, kolik lidí bylo sledováno, zda paní Nečasová, její děti, nebo její bydliště, pouze ví, že v jednom případě, kdy paní Nečasová opustila objekt, byl objekt nadále sledován. Ví o tom, že v případě, že paní Nečasová odjela a nikdo jí nesledoval, vrátili se k objektu. Při přebírání funkce ředitele VZ byl určité vypracován předávací protokol, ale neví, jaký byl jeho přesný obsah. Myslí si, že operační věci se v předávacím protokole nezmiňovaly, spíše se zabýval logistikou, organizací, personálním stavem. Dne 8.11.2012 vydal rozkaz k zastavení činnosti, tedy monitorování okolí manželky premiéra. K dotazu, zda skutečně ukončili činnost monitorování dne 8.11.2012, když z hovoru z 8.11.2012 s obž. Nečasovou, tak, jak je zaznamenán, vyplývá, že slibuje, že budou určitě pokračovat do tohoto pátku, obž. uvedl, že nepokračovali, že se s panem Pohůnkem domluvili, že tu činnost ukončí. K dotazu co, nebo jak si vysvětluje dotaz obž. Nečasové na č.l. 2721 „žrádlo pro psy“, uvedl, že si to vyložil jako informaci. K dotazu, jak si vysvětloval sdělení a informaci od obž. Nečasové zachycené na č.l. 2721 a 2722, konkrétně-„je důležité vědět, v čem se žrádlo pro psy převáží, zda se náhodou nesváží dohromady a informaci „není dobrý, když se to suchý s tím masovým dají dohromady a jedou v jednom voze, i to je důležité vědět“, uvedl, že si to vysvětlil tak, že jsou to informace o tom voze, které má být zneužíváno. Pokud uváděl v komunikaci, že potřebuje obrazový materiál, myslel tím fotografie osob, které mají vozidlo zneužívat.

Obžalovaný generál Ing. Ondrej Páleník v hlavním líčení uvedl, že se cítí být obžalobou v plném rozsahu nevinný. Obžalobu odmítá, považuje ji za vykonstruovanou a lživou. Je přesvědčen, že obžaloba nehledá pravdu, ale pouze konstruuje detaily z operativní akce na VZ a snaží se obhájit monstrózní akce zatýkaní generálů v přímém přenosu v roce 2012. Kdyby totiž chtěla pravdu hledat, vyžádala by si dokumenty a řídicí akty z VZ a po nastudování by pochopili, že je celá akce nesmyslná. Celá údajná protiprávní činnost se měla dle obžaloby udát v posledním týdnu měsíce října 2012, byl to poslední týden, když byl vojákem v armádě ČR, končil bohatou a úspěšnou vojenskou kariéru, byl 40 let v armádě. Ze žáka vojenského gymnázia se vypracoval až na 3hvězdičkového generála, což je druhá nejvyšší hodnost v armádě. Byl velitelem nejelitnější jednotky v ČR téměř 5 let, jednotku vedl dvakrát do bojové operace v Afgánistánu. Poté nastoupil do funkce ředitele VZ, kde působil více než 5 let, byl tedy nejdéle sloužícím ředitelem VZ v novodobé historii. Během kariéry byl zástupcem ČR v severoatlantické alianci, členem několika národních výborů, 40x byl vyznamenán, mj. bitevním řádem, prezidentem Havlem medailí za zásluhy 3. stupně, bronzovou hvězdou prezidenta USA. Nebyl po celou kariéru nikdy kázeňsky trestán, ihned po vstupu ČR do NATO se stal v roce 1999 držitelem bezpečnostního certifikátu na nejvyšší stupeň přísně tajné, ve funkci ředitele VZ spolupracoval se třemi předsedy vlády a 3 ministry obrany, i od nich byl pouze odměňován a povyšován. Armádu opustil na vlastní žádost, jelikož byl přesvědčen, že dosáhl vrcholu ve vojenské kariéře, byl rozhodnut téměř v 50 letech zahájit kariéru novou. Ve funkci ředitele VZ končil 31.10.2012, de facto od poloviny října 2012 vybíral řádnou dovolenou, což uvádí proto, že by si přeci nechtěl pokazit kariéru v jejím úplném závěru jakoukoliv protiprávní činností, nebo k ní nutit své podřízené, to je absolutní nesmysl. Nikdy by to neudělal, ani na žádost kohokoliv na světě. K okolnostem, které vedly k jeho obžalování, bude vypovídat věcně a pravdivě. Detailně nevypovídal v přípravném řízení, jelikož necítil důvěru v orgány činné v trestním řízení a také proto, že byl přesvědčen, že nebyly dodrženy zákonné podmínky zbavení mlčenlivosti. Tato skutečnost je mu vyčítána obžalobou i odvolacím soudem. Odmítá, že by měnil svou výpověď, v případě, kdy měl vydat neoprávněný rozkaz ke sledování Radky Nečasové. Odmítl to v přípravném řízení, odmítá to i u soudu. Pokud je mu vyčítáno, že nedostatečně nespolečně spolupracoval v přípravném řízení, je to pravda. Byl jako těžký zločinec teatrálně zadržen ve svém bývalém pracovišti ředitele Státních hmotných rezerv, před svými podřízenými, následně umístěn do cely předběžného zadržení, společně k němu byl umístěn zfetovaný zločinec, v cele byl držen celý den až do 20.00 hod. večer. Bez jakékoliv možnosti odpočinku k ránu následující den byl vyslýchán 3 státními zástupci a policisty s vysokou mírou arogance. Cítil se psychicky na dně, neuvěřitelně uražen a vnitřně cítil, že by měl být zbaven mlčenlivosti, ale je pravdou, že na to neupozornil explicitně, nebyl toho schopen. Zákon o ochraně utajovaných skutečností byl jedním ze základních zákonů, kterými se musel řídit po celou dobu, byl poučován, že bez zbavení mlčenlivosti nemůže mluvit a obava o ztrátu bezpečnostního certifikátu byla velká, jelikož jeho ztráta by znamenala i ztrátu práce. Je přesvědčen, že pokud se jedná o činnost kolem rodiny premiéra, je to podle něj zcela legitimní činnost, první, kdo má tuto situaci vysvětlit je právě premiér. O zákonném právu hájit se jako obžalovaný neměl ani tušení, nemá právní vzdělání, nikdy nebyl tak říkáje na druhé straně zákona. Po dobu výkonu funkce ředitele VZ tato organizace několikrát konkrétně spolupracovala s PČR (např. extrémismus na severní Moravě), za tuto spolupráci byl policejním prezidentem vyznamenán medailemi v roce 2007 a 2009. Vždy měl kladný vztah k policejním orgánům, který ale po zatčení a jejich jednáním arogancí vůči němu ztratil. Ocítil se v nekomfortní a nepředvídatelné situaci, kterou si nikdy před tím nedokázal představit, přesto v této situaci trval na tom, že nikdy nevydal rozkaz ke sledování paní Radky Nečasové. V roce 2012 probíhalo několik operací VZ, které znamenaly zvýšené riziko pro předsedu vlády a armádu (konkrétní příklady podléhají režimu utajení D). Na začátku října 2012 mu premiér oznámil, že se kolem jeho bydliště pohybují jakýsi cizí lidé. Premiér to přisuzoval možnému uzavření smlouvy na nákup Gripenů, věděl, že to mohli být i jiné okolnosti v souvislosti s operacemi VZ (konkrétní případy podléhají režimu utajení D-T). Dohodli se, že pokud by aktivita pokračovala, že jej bude

nadále informovat. Premiér stanovil styčnou osobu paní vrchní ředitelku Nagyovou, určení této osoby považoval za přirozené, protože VZ s dotyčnou osobou spolupracovalo již v minulosti. Dne 23.10.2012 jej kontaktovala paní vrchní ředitelka a požádala o schůzku, na této schůzce mu předala vzkaz od předsedy vlády, že zmíněná aktivita nejen pokračuje, ale že se zvyšuje. Ve večerních hodinách informaci konzultoval telefonicky s premiérem, který ji potvrdil. Následovalo svolání operativní porady s ředitelem kontrarozvědky plukovníkem Jílkem, do jehož působnosti podle něj záležitost spadala. Plukovník Jílek na této schůzce požádal, aby přidělil úkol jinému odboru, jelikož jeho podřízení se věnovali velkému mezinárodnímu cvičení. Tuto skutečnost svědek Jílek následně potvrdil u soudu. Následně věc konzultoval s plukovníkem Pohůnkem, tehdejším ředitelem odboru kontroly a vnitřní bezpečnosti. Dne 24.10.2012 plk. Pohůnkovi vydal pokyn či rozkaz k prověření možného bezpečnostního rizika kolem premiéra Nečase, je přesvědčen, že dal pokyn v souladu se zněním zákona o VZ a v souladu s organizačním řádem VZ, který je jedním ze základních dokumentů řídicích aktů VZ, schvaluje jej ministr obrany a je v něm uvedeno, že odbor kontroly a vnitřní bezpečnosti zodpovídá za ochranu určených osob stanovených ředitelem VZ. Tuto skutečnost potvrzuje i dopis od VZ, vyžádaný si tímto soudem, který je založen ve spise a který hovoří o tom, že byl oprávněn takový rozkaz vydat. Tento dokument doslova uvádí, že pokud by mělo jít o sledování v rámci VZ, pak měl ředitel VZ k dispozici jiný odbor, tzv. sledku. K dalším tvrzením obžaloby by rád uvedl, že k ověření informace či indicie nepotřebuje a nepotřeboval žádný rozkaz, to vyplývá z platných dokumentů a aktů VZ. Tato věc je zcela v kompetenci ředitele VZ. Tuto skutečnost potvrzuje i podobný dokument zasláný zdejšímu soudu od bezpečnostní informační služby. K této věci nemusela úkolovat VZ vláda, prezident ani ministr obrany, jde o účelový výklad zákona obžalobou, když obžaloba se snaží přesvědčit tento soud, že VZ vydává rozkazy pouze vláda nebo prezident. V obecném měřítku je to pravda, vláda ČR vydává úkoly podobně jako i dalším zpravodajským službám ČR, a to na začátku každého kalendářního roku. Tento dokument se jmenuje priority VZ a upřesňuje jednotlivé oblasti činnosti VZ na rok a je ve stupni T. Domnívat se, že vláda ČR bude denně zasedat a vydávat tisíce úkolů, které VZ plní, je nesmysl. V tomto duchu vypověděli u soudu i svědci, bývalí ministři obrany Vondra a Pícek a nakonec i svědek Pilc. Za celé 4 roky, co se tato věc projednává, si klade otázku, zda to mohl udělat jinak. I dnes odpovídá, že měl pouze dvě možnosti. Za prvé vydat rozkaz a prověřit bezpečnostní riziko, pokud nějaké existuje, což udělal a považuje to za legitimní i dnes. Za druhé počkat týden, než skončí jeho funkční období a hrát tzv. mrtvého brouka a nechat problém vyřešit nastupujícího ředitele. V případě, že by se ale něco stalo rodině premiéra, pak by nesl jako ředitel VZ plnou odpovědnost. Nebylo podle něj možné dělat nic jiného, než rozkaz vydat a prošetřit informace a případě potvrzení provádět další činnosti. Je vlastně jedno, kdo tu informaci podával, neboť VZ prověřuje všechny informace, které vykazují určitý stupeň relevance. V tomto případě byla relevance na nejvyšším stupni, neměl nejmenší důvod o tom pochybovat. Obžaloba dále uvádí, že měl úmysl opatřit paní Radce Nečasové neoprávněný prospěch spočívající v získávání informací o Radce Nečasové a současně způsobit Radce Nečasové závažnou újmu. K tomu by uvedl, že nikde neexistuje žádný důkaz o tom, proč by tak měl činit. Jeho vztah k paní Janě Nečasové, dříve Nagyové, byl čistě pracovní, neprobírali spolu žádné osobní záležitosti, nikde a nikdy se před ním o Radce Nečasové nijak hanlivě nevyjadřovala. K paní Radce Nečasové cítil respekt jako k manželce předsedy vlády a i když ji osobně neznal, považoval za povinnost rodinu premiéra chránit. Niky by neudělal nic, co by mohlo manželku premiéra jakkoliv poškodit. Obžaloba vede dále u soudu odborný spor, zda operativní činnost příslušníků VZ byla sledováním, či obranou proti sledování – tzv. kontrasledováním. Snaží se dokázat a do své konstrukce zasadit dokumenty, které byly pouhými poznámkami operativních pracovníků a takto konstruovat, že šlo o sledování. Dovožují, že měl dát k takové činnosti rozkaz, ale bez konkrétního důkazu. Takový rozkaz nikdy nevydal. Logicky jej ani vydat nemohl, a to i na základě řídicích aktů VZ, zásad operativní činnosti VZ, metodických pokynů této činnosti. Dále obžalovaný popsal mechanismus, jak dochází k vydání rozkazu ke sledování. Takový mechanismus nejde shora dolů, tedy od ředitele k podřízeným,

nýbrž naopak ze zdola nahoru. Operativní pracovníci a vedoucí operativní skupiny, pokud po monitoringu místa a prověření prvotní informace uznají, že ke splnění úkolu či úkolu je nutné nasadit sledování, podá návrh služebním postupem svému nadřízenému, řediteli odboru sledování, ten pak zpracuje zákonný návrh na sledování a předkládá ho s příslušným vysvětlením a zdůvodněním řediteli VZ. Ten následně požádá o povolení ministra obrany. Tento postup zde potvrdilo několik svědků, všichni operativní pracovníci i zástupci ředitele VZ včetně pluk. Jílka. O formách a metodách činnosti na místě rozhoduje velitel operativní skupiny, ani v tomto případě tomu nebylo jinak. Příslušný velitel na dotaz soudu, kdo rozhodoval o tom, jakým způsobem bude plněn úkol na místě, uvedl, že on. Žádný ze svědků nikdy nepotvrdil, že by takový rozkaz vydal ředitel VZ. Čestně prohlašuje, že byl celou dobu u VZ zachovávaný popsáný postup, nikdy nenařídil sledování žádné osoby, a tak tomu bylo i v tomto případě. Z uvedeného postupu vyplývá, že rozsáhlá diskuse, která je vedena u soudu a která byla vedena i v přípravném řízení, zda se jednalo o sledování či kontrasledování, je nadbytečná. Je jasné, že takový rozkaz nemohl vydat a nevydal, obžaloba touto diskusí pouze nahrazuje nedostatek důkazů k trestné činnosti, kterou měl spáchat. Z tohoto pohledu se jeví jako důkaz odborný posudek Útvaru zvláštních činností jako zbytečný. Nemá žádnou odbornou erudici, dotýčný útvar není metodickým pracovištěm, jeho zpracovatel ředitel útvaru, svědek Šibor, před tímto soudem několikrát potvrdil, že o metodách a formách VZ neví nic, „míchal zde jablka s hruškami“, povolení sledování dle trestního řádu vydával za činnost, jak to má provádět VZ. Pokud by měl mít znalecký posudek či odborné vyjádření nějakou relevanci, měl být vypracován jinou zpravodajskou službou ČR a to Bezpečnostní informační službou (dále jen „BIS“). Pokud bychom hypoteticky připustili, že se na místě vykonávala činnost proti zákonu, čemuž ale nevěří, pak za tuto činnost na místě odpovídá velitel operativní skupiny, nikoliv ředitel odboru či VZ. Formy a metody si totiž volí velitel skupiny dle řídicího aktu VZ sám. Pokud VZ hypoteticky provádělo nějakou nezákonnou činnost, tak rozhodně to není důkazem toho, že by k takové činnosti vydal rozkaz. Zde chce dodat, že VZ dle výpovědi svědka Pilce ihned po vypuknutí tohoto případu, tedy v červnu 2013, provedlo vnitřní šetření činnosti a nikdo z operativních příslušníků nebyl kázeňsky řešen ani trestán, z čehož pro něj vyplývá závěr, že činnost na místě byla v souladu se zákonem. K dalším skutečnostem a důkazům tak, jak je předložila obžaloba, uvádí následující. Pokud jde o listiny, označené jako stopa č. 1, podle výpovědi svědků a zpracovatelů těchto listin, zde jde pouze o jejich poznámky, navíc někteří svědci před tímto soudem potvrdili, že poznámky jsou ve spise založeny neúplné, tedy že byla vybrána jen ta část, která by mohla teoreticky svědčit o sledování, ostatní poznámky, které by dokumentovaly, že o takovou činnost nešlo, ve spisu chybí. Stopa č. 1 má být dle obžaloby důkazem o sledování. Obžalovaný zdůrazňuje, že se o této skutečnosti dozvěděl až při jednání u soudu a ptá se, proč státní zastupitelství nevložit do spisu celý materiál tak, jak byl zpracován operativci. A takto neúplný materiál byl zcela účelově předložen Útvaru zvláštních činností PCR ke zpracování úsměvného posudku. Má zato, že listina na č.l. 2921, sdělení VZ, byla zmanipulována státním zastupitelstvím, jak to potvrdil svědek Jílek u soudu. Svědek Pilc vypověděl, že listinu zpracoval společně se svědkem Jílkem a dalšími odbory VZ. Tato listina říká, že VZ nevědělo o žádném nebezpečí v okolí premiéra Nečase. Při konfrontaci svědek Jílek vypověděl, že tuto listinu neviděl, že listina, kterou připravil se svým odborem, byla opačného znění. Na základě návrhu OČTŘ bylo vráceno VZ vypracování zprávy z důvodu, že nemá být utajována. To u soudu potvrdil i státní zástupce. Ta utajovaná podoba v režimu D, kde byly popsány okolnosti a vyjádřena hrozba ohledně premiéra, byla zmanipulována a zaslána zpět na VZ s tím, že se vrací spis, sice neutajený, ale s vyjádřením, že takové nebezpečí neexistuje. Nabízí se otázka, proč orgán činný v trestním řízení chtěl tuto konkrétní listinu neutajenou, když bylo jasné, že minimálně půlka spisu bude v utajovaném režimu. K výpovědi svědka Pilce obžalovaný Páleník uvedl, že jeho výpověď byla výpověďmi svědků Picka, Vondry, Jílka a Daniele zcela vyvrácena a rozmetána. Záznam o telekomunikačním provozu, odposlechy a jejich pasáže ve světle toho, co slyšely u soudu, jsou mnohdy překrucovány a vytrhávány z kontextu. Ve světle těchto záznamů

není zmínka o tom, že by páchal trestnou činnost, že by vydal rozkaz ke sledování Radky Nečasové. Obžaloba fabuluje svá tvrzení a vydává je za důkazy. Jako příklad uvedl hovor ze dne 23.10.2012, ze kterého vyplývá, že proběhla schůzka s paní Nagyovou. Tam mu snad měl být dán rozkaz ke sledování paní Radky Nečasové, což je úplný nesmysl, žádný takový rozkaz nevydala ani nemohla vydat, pokud má obžaloba důkaz o opaku, tedy, že vydala, nechť tento důkaz předloží. Jako druhý příklad uvádí hovor ze dne 26.10.2012, kdy po dotazu potvrdil, že se kolem bydliště premiéra pohybuje operativní tým VZ. Toto bylo zachyceno při focení vozidla premiéra, což potvrzuje svědek Nagy a potvrzuje i to, že Radka Nečasová nebyla ani v automobilu ani na blízku. Přesto tento záznam obžaloba hodnotí jako důkaz, že sledovali Radku Nečasovou. To považuje za fabulaci a účelovou konstrukci. U VZ končil ke dni 31.10.2012, od 1.11.2012 se stal ředitelem Úřadu státních hmotných rezerv. Obžaloba uvádí ve své konstrukci, že mu snad paní Nagyová měla k této funkci pomoci. To považuje za nehoráznou lež. Kroky k ukončení vojenské služby činil již od konce roku 2011, kdy mu končila smlouva s armádou. Ministrem Vondrou byl však přesvědčen, aby ještě rok zůstal, a dal mu tak čas najít a připravit svého nástupce. Při této diskusi se do ní zapojil premiér, který v souladu s politikou vlády ČR mu následně nabídl místo v Úřadu státních hmotných rezerv, následně prošel pohovorem s ministry Kalouskem a Kubou, jelikož předsedu navrhuje společně ministři financí, průmyslu a obchodu. Následně byl vládou ustanoven. Nedokáže posoudit, jaký byl vliv paní Nagyové na uvedenou skutečnost, ale vzhledem k medializaci vztahu v koalici, předpokládá, že ne moc velký. Pokud si rovněž myslela, že je vhodný kandidát, tak proč ne. Neskromně může říci, že lepšího vláda v ten okamžik asi neměla. Jeho nástupce gen. Kovanda, i když byl jeho kolega a kamarád, tak jej do té funkce nenavrhoval. S jeho nominací přišel ministr Vondra, s nímž se ztotožnil, byl poctivý a čestný voják, nemohl si přát lepšího nástupce. Gen. Kovanda o tuto funkci nežádal, měl myslím jiné představy o vojenské kariéře. V průběhu celého řízení, ať přípravného, či u soudu, po dobu 4 let, pečlivě naslouchal argumentům a výpovědím svědků a nikdy nezaznamenal, že by vydal rozkaz ke sledování Radky Nečasové. Řadu operativních pracovníků VZ nezná a nevidí důvod, proč by měl lhát nebo se nechat ovlivnit. Většina těchto svědků jsou nadále příslušníky VZ a musí být tedy držiteli prověrky T. Je mu známo, že operativní pracovníci, kteří se podíleli na této akci, se podrobili detektoru lži, pokud ví, tak s negativním výsledkem. Přes to všechno bylo prohlášeno státním zastupitelstvím svědectví za nedůvěryhodné, což považuje za nehorázně a uráží ho to. Na závěr obžalovaný Páleník uvedl, že se žádné trestné činnosti nedopustil, nedal rozkaz ke sledování paní Radky Nečasové. Celé trestní řízení považuje za snahu obhájit monstrózní akci, která byla spuštěna v roce 2013 a při které byli zatýkáni generálové v přímém přenosu. Bylo pošpiněno jeho dobré jméno, zničena kariéra a částečně i normální život občana. V současné době je proti němu vedeno ještě jedno trestní stíhání, principem je podpis smlouvy ve funkci ředitele Státních hmotných rezerv, stíhání osobně považuje za účelové, jelikož jeho podpis je 6. v pořadí. Toto řízení je ve fázi, že zhruba před 2 měsíci mu bylo sděleno obvinění. V současné době pracuje v poradenské firmě, zároveň je OSVČ. Vztah k obž. Nečasové měl pracovní, vykali si, vše probíhalo dle zákona o VZ, s paní Nečasovou komunikoval i poté, co byl na Úřadu státních hmotných rezerv, a to kvůli návštěvě premiéra u úřadu. Komunikace byl zhruba 3 krát týdně, osobně se vídali zřídka. S panem Kovandou se zná přes 20 let a panem Pohůnkem přes 10 let, jsou ve vztahu přátelském. Vůbec poprvé jej o pohybu v okolí premiéra informoval premiér v začátku měsíce října, a toto pak potvrdila paní Nečasová na schůzce dne 23.10.2012. Má za to, že o jmenování do pozice ředitele státních hmotných rezerv jej informoval ministr průmyslu a obchodu Kuba.

K dotazu soudu, jak si vysvětluje, komunikaci založenou na čl. 2655, kdy mu byla zaslána dne 20.9.2012 v 9:19:34 hod. sms zpráva ve znění : „Dobrý den pane generále, úkol je splněn, včera v noci bylo schváleno“ od obž. Nečasové, na kterou odpovídá v 9:26:05 hod. „Děkuji moc paní vrchní ředitelko!! ☺, Pal“, uvedl, že si to nedokáže vysvětlit. K dotazu, zda je mu známo, zda se obž. Nečasová nebo někdo jiný angažoval v tom, aby byl zvolen předsedou NKÚ, uvedl, že nic takového nevěděl a byl s tím seznámen až z sms zpráv.

S ohledem na skutečnost, že se objevily ve výpovědi obžalovaného Páleníka učiněné v hlavním líčení podstatné rozpory s jeho dřívějšími výpověďmi v přípravném řízení, byly v hlavním líčení přčteny dle § 207 odst. 2 tr. řádu ty části protokolů o dřívější výpovědi obžalovaného (obviněného) na č.l. 662-679, kde byly rozpory shledány, na tyto rozpory byl obžalovaný upozorněn a dotázán na jejich příčinu. K dotazu soudu, proč obžalovaný uvedl v přípravném řízení, že si nevzpomíná, že by Radka Nečasová měla být ohrožována, že by jej o tom někdo informoval, ale u soudu uvádí něco jiného, vypověděl, že již u minulého hlavního líčení uvedl, že neměl důvěru ve vyslyšající státní zástupce a policisty. K dotazu, proč pokud neměl důvěru, tedy nevypovídal, ale vypovídal jinak, než v hlavním líčení uvedl, že mu jeho právní zástupce poradil, aby vypovídal alespoň něco, aby nebyl vzat do vazby, což se však následně stejně stalo. K dotazu, proč v přípravném řízení uváděl, že si na nic nevzpomíná, na žádné hovory, schůzky, ani předání materiálu, má stejnou odpověď. K dotazu, zdali v přípravném řízení do protokolu o výpovědi namítl, že nebyl zbaven mlčenlivosti, či zda to namítl jeho obhájce, uvedl, že nikoliv. K dotazu, kdo se zabývá ochranou ústavních činitelů a jejich rodin v ČR uvedl, že asi ochranná služba. K dotazu, zda předseda vlády je ústavním činitelem a zda jeho manželka je rodinou ústavního činitele, odpověděl, že samozřejmě. K dotazu, proč nepředali věc ochranné službě, uvedl, že neměl jinou možnost, jelikož se na něj obrátil předseda vlády a předseda bezpečnostní rady státu a jakožto osoba úzce spolupracující s Ministerstvem obrany měl k tomu důvod a přece jej nemohl odkázat na ochrannou službu. Bylo to v době, kdy premiér Nečas odmítl vlastní ochrannou službu, byl tedy bez jakékoliv ochrany. V případě, že by ověření té informace zjistili, že je relevantní, tak by samozřejmě učinili další kroky. Pokud by informace byly relevantní, kontaktovali by policii a ochrannou službu. Pokud by bylo zjištěno ohrožení života, ale za situace, kdy by byla zjištěna kontrarozvědná hrozba, pak by s touto informací pracovali sami. K dotazu, zda viděl protokoly o sledování, které jsou součástí spisového materiálu, včetně fotografií, kde se hovoří o sledování, začátku sledování, průběhu sledování, ukončení sledování, přerušování sledování, kde jsou fotografie výlučně sv. Radky Nečasové, uvedl, že tyto dokumenty viděl pouze ve spisu, předtím nikoliv a k dotazu, proč se nacházely v této složce pouze protokoly o sledování a fotografie Radky Nečasové uvedl, že se podle něj nejedná o kompletní materiál tak, jak jej operativci dodali, což odpovídá výpovědi operativců. K dotazu, zda ví, jaká je právní úprava v zákoně o Vojenském zpravodajství k používání zpravodajské techniky a sledování osob a věcí, obž. uvedl, že povolení k užívání zpravodajské techniky vydává Vrchní soud a povolení ke sledování vydává ministr obrany. K dotazu, co obecně znamená použití zpravodajské techniky, konkrétně fotografování osoby bez jejího vědomí a souhlasu, má za to, že to je použití zpravodajské techniky ve smyslu § 9 zákona o vojenském zpravodajství za situace, pokud k tomuto postupu dochází v uzavřeném prostoru. Pokud je to na veřejnosti, pak nikoliv, není už ale 5 let ředitelem VZ a operativní činnost neprováděl. V tuto chvíli není schopen popsat, co znamená sledování osob ve smyslu § 15 zákona o VZ, jelikož jej tento zákon již 5 let nezajímá. Nerozumí otázce, co se rozumí výkladem sledování osob a věcí ve smyslu § 15 zákona o VZ, nerozumí otázce, za jaké situace by žádal ředitel VZ o povolení ke sledování, ministra obrany. Úkol, který dal obžalovaný plukovníku Pohůnkovi, zněl „prověřit nebezpečí v okolí premiéra Nečase“. Tento úkol nijak nespécifikoval, nevymezil, ani na nepřítomnost nějakých osob, či časovou specifikaci. Nevzpomíná si, že by pluk. Pohůnkovi vydal pokyn, že se to má provádět v nepřítomnosti premiéra Nečase. V minulosti dal plk. Pohůnkovi pokyn k výcviku paní Nagyové a ke kontrole bytu v Modřanech paní Nagyové, ke kontrole Hrzánského paláce, prostor, které paní Nagyová (Nečasová) užívala a hotelového apartmá. Důvodem, proč tyto pokyny dal, byly takové, že paní Nagyová byla osobou jednající ve prospěch VZ. Nevylučuje, že pro premiéra Nečase a obž. Mgr. Nečasovou zařizoval i užívání posilovny v prostorách VZ, pokud jej někdo z jiných zaměstnanců Úřadu vlády o totéž požádal, i pro ty posilovnu zařizoval. K dotazu soudu, zda jej obž. Nečasová požádala o přijetí nové zaměstnankyně – přítelkyně poslance Borise Šťastného do úřadu Státních hmotných rezerv, uvedl, že jí nemohl nabídnout takovou pozici, jakou by ona chtěla, proto ji nakonec odmítl. Nevzpomíná si na to, zda přislíbil paní Nagyové

neprůchodnost jmenování osoby Kortánka do jakékoliv funkce. K dalšímu dotazu soudu, jak rozuměl dotazu obžalované Nečasové (dříve Nagyové), zda může s gen. Kovandou mluvit o všem, jestli se ho může ptát, jak vypadá plnění zadání, resp. o něco požádat (č.l. 2606), obžalovaný uvedl, že pokud odpověděl v pohodě, tak nerozuměl otázce, když byl ředitel, tak se ho mohla ptát. K dotazu na obsah konverzace na č.l. 2607 a zmínce paní Nagyové (Nečasové) o mladém muži a k dotazu, že tam není napsáno, kdy ten mladý muž odešel, obžalovaný uvedl, že tomu nerozuměl a bral to za společenskou konverzaci. K dotazu, zda je možné, že kontaktoval v období od 1.9.2012 do 31.1.2013 obžalovanou Nečasovou ve 132 případech a ona jej v 77 případech, uvedl, že je to možné. Nevybavuje si, že by zasílal obžalované Nečasové informace z politického zákulisí ve vztahu k Ministerstvu obrany. Nevybavuje si, že by komunikoval poté, co již nebyl ředitelem VZ, ale byl v nové pozici, s obž. Nečasovou o něčem jiném, než o návštěvě premiéra v úřadu. K dotazu na č. l. 2665, co bylo předmětem komunikace, kdy obžalovaný měl říci „umělýmu psovi“, že kdyby něco zaznamenal, tak ať mu dá vědět, odpověděl, že si tuto komunikaci po 4 letech již nepamatuje. K dotazu soudu, jakou formou byl pokyn, který dal plk. Pohůnkovi, uvedl, že byl ústní. K dalšímu dotazu uvedl, že od poloviny října 2012 měl dovolenou, byl částečně některé dny mimo Prahu a předával funkci. Hlavní náplní funkce ředitele VZ je komunikace s vládou, prezidentem, plánování, řízení, koordinace, komunikace i s mezinárodními partnery, ředitel VZ je statutárním orgánem VZ, je to komplexně velký kolos a je největší zpravodajskou službou ČR. K dotazu soudu, jak je možné, že obžalovaný rozebírá s obž. Nečasovou obsah protokolů o sledování tak jak jsou ve spisu, uvedl, že je přesvědčen, že nic takového s ní nerozebíral a trvá na tom, že je v té době k dispozici neměl. K dotazu, kdy a jak předal tento úkol svému nástupci gen. Kovandovi, uvedl, že úkolů, které předával, bylo mnoho, toto byl jeden z nich a nepamatuje si, kdy přesně to bylo.

Obžalovaný plukovník Jan Pohůnek v hlavním líčení uvedl, že se necítí vinen ve smyslu podané obžaloby, kategoricky odmítá tvrzení obžaloby. Celá podstata obvinění zneužití pravomoci úřední osoby účelově vykládá zákon o zpravodajských službách, podle kterého by každou informaci bylo možné prověřovat pouze na základě úkolu od prezidenta republiky či vlády. VZ řeší týdně a pracuje týdně s desítkami až stovkami informací, podobně jako je tomu u BIS. Státní zastupitelství tvrdí, že jelikož nebyl dán souhlas od prezidenta či vlády, není třeba se již zabývat řídicími akty VZ. Na hlavu postavený výklad státního zastupitelství o úkolování zpravodajských služeb byl vyvrácen stanoviskem BIS ze dne 3.4.2015 a stanoviskem VZ ze dne 7.4.2015, které si nalézací soud vyžádal a je založeno ve spise. Stejně tak jako svědectví bývalých ministrů obrany Picka a Vondry. Vnitřní řídicí akty VZ mají pro posouzení pravomoci, působnosti a odpovědnosti jednotlivých aktérů v této kauze zásadní význam. Jedná se o vnitřní řídicí akty – zásady činnosti VZ, metodické pokyny k zásadám činnosti VZ, organizační řád VZ, zásady činnosti oddělení, směrnice financování operativní činnosti VZ, akty jsou utajovány v různých režimech. Pod bodem I obžaloby je mu kladeno za vinu, že měl údajně dne 24.10.2012 společně s gen. Páleníkem a dále pak dne 1.11.2012 společně s gen. Kovandou vydat rozkaz ke sledování Radky Nečasové příslušníky VZ. K tomu uvedl, že vydání rozkazu není kolektivním dílem, tvrzení o společném vydání rozkazu je v rozporu s vojenskými předpisy a řády, rozkaz může vydat vždy jej jeden velitel a podřízený velitel může buď rozkaz jen přímo vykonat, nebo jej předat k vykonání dalším podřízeným. V rámci svého postavení a zařazení u VZ mohl ředitelem vydaný rozkaz pouze předat k realizaci svým podřízeným. Z pohledu rozhodovacího procesu a následující odpovědnosti včetně trestně právní, je zásadní rozdíl mezi vydáním rozkazu a předáním rozkazu, podřízený, kterému je vydán rozkaz, nezná všechny skutečnosti a okolnosti, na základě kterých velitel vydávající rozkaz rozhoduje a nemá možnost a není oprávněn vydaný rozkaz nijak přezkoumávat. Na druhou stranu voják, který rozkaz vykonává, nese plnou odpovědnost za způsob jeho provedení, pokud jej vykonává způsobem, který je v rozporu s právními řády, tak za to nese plnou odpovědnost za způsob jeho provedení. O způsobu provedení rozkazu, o zvolené formě a metodě činnosti, o tom, co konkrétně bude operativa na místě dělat, si rozhoduje a nese plnou odpovědnost vedoucí oddělení a vedoucí operativního

týmu v souladu s vnitřními akty. Rovněž obžalobou uváděné tvrzení o opakovaném vydávání rozkazu (poprvé dne 24.10.2012 a podruhé dne 1.11.2012) odporuje jednak elementární logice i vojenské logice, jednou vydaný rozkaz platí až do jeho splnění nebo do jeho odvolání. Obžaloba tvrdí, že ředitelem služby byl vydán rozkaz ke sledování osoby a použití zpravodajských prostředků, to, co je možné vidět ve špionážních filmech, v reálu nefunguje. Nyní to možné není, vše je totiž ošetřeno zákonem o Vojenském zpravodajství, který vychází ze zákona o Obranném vojenském zpravodajství, konkrétně § 27 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství. Další vymezení § 27 je pak provedeno ve vnitřních řídicích aktech, nazvaných zásady pro zpravodajskou činnost a souvisejících metodických pokynů pro tuto činnost. Tyto vnitřní řídicí akty (dále jen VŘA) podrobně popisují postup při vyžadování schvalování nasazování těchto specifických prostředků. Obsah řídicích aktů je v utajeném režimu, o kterém obžalovaný hovořil. Při jednom z prvních výsledků mu bylo od vyšetřovatelů sděleno, že jeho pochybení spočívá v tom, že když mu ředitel služby vydal rozkaz ke sledování osoby bez předchozího povolení, tak měl takový rozkaz, kterým ho ředitel služby nutí k porušování zákona, odmítnout. Na dotaz, jak může voják odmítnout rozkaz, který nikdy neobdržel, mu nikdo z přítomných vyšetřovatelů nebyl schopen či ochoten odpovědět. Naprosto zásadní skutečnost je, že osobně žádný rozkaz ke sledování osoby Radky Nečasové ani od jednoho ředitele služby, nikdy neobdržel. Rozkaz, který obdržel s úkolem předat k realizaci oddělení vedeného utajovaným svědkem Chvílou, bylo prověřit informaci o výskytu možných bezpečnostních rizik vůči rodině premiéra ČR, tedy prověřit, zda se v místě bydliště a kolem rodiny premiéra, nepohybují potenciálně rizikové osoby. Vedoucímu oddělení předal veškeré informace, které k tomuto úkolu od ředitele služby v duchu zachování principu „need to know“, obdržel. Zadáni takového úkolu zcela jednoznačně, opakovaně a bez výjimky potvrdili všichni utajovaní svědci a to jak v rámci výslechu v přípravném řízení, tak i před soudem. Pokud obžaloba tvrdí, že byl vydán rozkaz ke sledování osoby, tak by tedy měla doložit způsob, formu a náležitosti takového rozkazu. Kromě strohého tvrzení, že byl vydán takový rozkaz, nic jiného, co by toto tvrzení potvrdilo, v celém spisu založeno není, naopak, z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že žádný rozkaz ke sledování osoby Radky Nečasové operativci od nikoho neobdrželi. Skutečnost, že takový rozkaz nikdy nebyl vydán, potvrdil u soudu i svědek Daniel. Je obviněn, že dne 1.11.2012 společně s generálem Páleníkem předal paní Nagyové zprávu o průběhu sledování Radky Nečasové, obsah zprávy s ní konzultoval a dohodl se na dalším pokračování sledování. K tomu obžalovaný uvedl, že on osobně nikdy žádnou zprávu o sledování osoby Radky Nečasové nikdy neviděl, do Hrzánského paláce se dne 1.11.2012 dostavil na základě rozkazu gen. Kovandy, který byl ten den služebně mimo Prahu, skutečnost, že v Hrz. Paláci bude přítomen gen. Páleník mu nebyla předem známa a důvod jeho přítomnosti neznal a nezná ji dodnes. Paní Nagyové předal obálku s podklady pro premiéra a sdělili jí otázky, které operativa na místě měla. Nic dalšího s paní Nagyovou neprobíral a nekonzultoval, zdržel se několik málo minut a odešel. Pokud jde o telefonický rozhovor s paní Nagyovou dne 1.11.2012 ve 13.57 hod., předmětem hovoru nebylo úkolování ze strany paní Nagyové, ale šlo o zpětnou vazbu od premiéra. Tzn. předání informací k objasnění dotazů operativy, které na premiéra měla a předáním jeho postřehů k dané situaci. Paní Nagyová v tomto hovoru hovořila v množném čísle a v rozhovoru doslova řekla : „mám jen předat informaci“. Rozhodně tedy neměl důvod se domnívat, že by měla jednat sama za sebe. Co se týká zmínky o mladém muži, tak pokud si dobře vzpomíná, operativa tuto osobu vyhodnotila jako člena rodiny, což bylo zřejmě špatně, takže ze strany premiéra to bylo zřejmé upozornění na tuto chybu a pro operativu podnět, aby tuto osobu opětovně vyhodnotila. Nebylo to poprvé, co jej ředitel služby poslal doručit nějaké oprávněné osobě materiál, v minulosti doručoval materiál prostřednictvím sekretářek ministru obrany, kdy pro materiál určený pro ministra obrany v prostoru ministerstva převzal někdo ze sekretariátu. K takovému jednání dne 1.11.2012, jak je popisováno v obžalobě, rozhodně nedošlo, neexistuje k tomu relevantní důkaz. Dále je mu kladeno za vinu, že měl ve společném úmyslu opatřit paní Nagyové neoprávněný prospěch, což kategoricky odmítá. Stejně jako další tvrzení obžaloby, že motivem jeho jednání měla být snaha, i za cenu porušení právních

předpisů, vyhovět obžalované Nečasové (Nagyové), kdy si měl být vědom existence jejího osobního poměru a faktického vlivu na premiéra. Toto tvrzení je lživé a nemá oporu v žádném důkazu, do dne 1.11.2012 s obž. Nagyovou neměl žádný kontakt, neznal jí, nestýkal se s ní. Věděl pouze, že je asistentkou premiéra, neměl žádné informace o jejím osobním životě, či osobním vztahu k premiérovi, nezajímal se o to, neměl důvod, proč by kvůli ní vědomě porušoval nějaké právní předpisy. Při vydávání úkolu ředitelem služby mu bylo řečeno, že zdrojem informace je premiér, tuto skutečnost sdělil i vedoucímu oddělení. Na základě poznatků a informací, kterými disponoval z pozice své funkce, se nabízel několik důvodů, proč by se někdo mohl zajímat o rodinu premiéra. Obžalovaný uvedl několik případů takových důvodů, které spadají pod různé režimy utajení. Neměl důvod pochybovat o reálném nebezpečí, reálné existenci informace od premiéra, týkající se nebezpečí kolem jeho rodiny. Pokud by se mělo jednat od počátku o vymyšlenou a účelově podsunutou informaci VZ, kterou by chtěl někdo sledovat svůj osobní zájem, žádnou takovou indicií nedisponoval a neměl žádný důvod si něco takového myslet. Dále je mu kladeno za vinu, že měl dne 27.11.2012 společně s gen. Kovandou s paní Nagyovou opětovně konzultovat průběh a výsledky sledování osoby Radky Nečasové. I toto tvrzení kategoricky odmítá, jedná se o další lež státního zastupitelství, nelze doložit důkaz o něčem, co neexistuje. Celá konstrukce o údajné schůzce a účastnících a obsahu schůzky je založena na jedné sms zprávě ze dne 27.11.2012. Ta hovoří o tom, že přišli dva pánové a útržkem rozhovoru mezi premiérem a paní Nagyovou, kde paní Nagyová říká, že tam má generála s plukovníkem. Jak je možné, že orgány činné v trestním řízení neprojevili snahu ověřit, o jakou schůzku se jednalo, kdo se jí účastnil, čeho se týkala? Toto je ještě nehoráznější manipulace s fakty, než ty, které orgány činné v trestním řízení vymyslely a předvedly při nařčení policejního prezidenta z brutálního úniku informací. Naskýtá se otázka, proč v této zásadní věci nebyl ze strany PCR proveden dnes již neopakovatelný důkaz, proč nebyly vyžádány výpisy z observačních dat mobilního telefonu Kovanda, Pohůnek, Páleník, když v naprosto nepodstatné věci zjištění pohybu osoby Zajíčka, proveden byl. Z těchto dat by bylo zřejmé, kdo se v danou dobu kde nacházel. Proč PCR neprovedla další, dnes již neopakovatelný důkaz a to výpis z elektronické kontroly vstupu do a z objektu VZ a ministerstva obrany, ze kterých by bylo zřejmé, kde se on osobně ten den nacházel. Po celou dobu dokazování a soudního projednávání se státní zastupitelství nesnažilo prokázat to, co je předmětem obžaloby a z čeho on osobně je obžalován, ale snažilo se obhájit svoji konstrukci a přesvědčit všechny o tom, že činnost, kterou operativa realizovala kolem premiéra, byla údajně sledováním paní Radky Nečasové. Odmítá jakoukoliv odpovědnost za činnost, o které nerozhodoval, kterou neřídil ani neorganizoval. Vlastní činnost, prověření informace, zvolení způsobu, formy a metody provedení, byla a je výlučně v pravomoci a odpovědnosti vedoucího oddělení a pracovníka pověřeného řízením operace a akce. Sám svědek Chvíla uvedl, že je standartní a úplná práce zjistit, zda na takovém místě dochází skutečně k bezpečnostnímu ohrožení a následně ještě doplnil, že v tomto smyslu už nepotřebuje dále pokynu od plk. Pohůnka, příslušní pracovníci pak již dále provádějí standardně svou práci. Další svědek Charvát uvedl, že to byl on a svědek Chvíla, kteří rozhodovali o tom, jaký úkol plnit, co konkrétně bude operativa na místě dělat. Všichni operativci na opakovaně podsouvanou otázku, zda byli úkolováni ředitelem odboru nebo služby, uvedli, že nikoliv. Úkoly dostávali od svých nadřízených a tyto výpovědi a popsany postup byli v souladu s vnitřními řídicími akty VZ. Oddělení, které činnost kolem rodiny premiéra provádělo, bylo organizačně začleněno do jeho odboru, nicméně působnost a pravomoc vůči tomuto oddělení byla striktně vymezena ve vnitřním řídicím aktu. Jeho úkolem vůči oddělení bylo primárně zajistit finanční a materiální a technické zabezpečení, vytvářet oddělení podmínky pro školení, kurzy, vzdělávání. Přenášení úkolu směrem od ředitele oddělení a zpět jeho prostřednictvím bylo zejména z toho důvodu, že toto oddělení bylo z důvodu určité konspirace dislokováno mimo oficiální objekty služby. V průběhu soudního procesu byla tato jeho obhajoba zesměšňována, když se dočetl v médiích, že plnil roli pošťáka. Jako důležitý důkaz uvádí obžaloba jeden list papíru, nazvaný stopa 3, nadepsaný Akce Darwin. Jedná se o neúplný dokument, k tomuto listu se vztahuje ještě jeden list,

kde ve zkratce popisoval ještě 3 věci. Je s podivem, s jakou suverenitou obžaloba tvrdí ve svých odvoláních a popisuje, jak byl tento jeden list při prohlídce jiných prostor vydán, když při prohlídce nebyl státní zástupce přítomen a nemůže tedy vědět, jak celá věc proběhla. Není pravda, že tento list nebyl svévolně vybrán policií, ale opak je pravdou. V době konání prohlídky se tento ucelený materiál v tištěné podobě v jeho kanceláři nenacházel. Poté, co policie prohlédla soubory v jeho počítači, sama striktně rozhodla, že chce vytisknout tento list a nic jiného. O tom, jak byl tento list následně policií vyhodnocen a začleněn do konstrukce obžaloby, se dozvěděl až při seznámení se spisem, po ukončení vyšetřování, což bylo v době, kdy již ukončil služební poměr u VZ, k datu 30.11.2013. Data byla z jeho počítače již nenávratně smazána. O tomto výmazu dat před nalézacím soudem hovořil již při své první výpovědi. Proto byl udiven, když odvolací soud následně nařídil nalézacímu soudu, aby si u VZ tento materiál opětovně vyžádal, když mu muselo být zřejmé, že ze strany VZ přijde jednoznačně negativní odpověď. Této situace okamžitě využil státní zástupce, když začal tvrdit, že tato odpověď VZ má vyvracet obhajobu o existenci další navazující listiny. Obžalovaný se dále vyjadřoval k vnitřním řídicím aktům, které jsou v režimu utajení. Ze sdělení VZ lze dovodit, že k datu zadržení 13.6.2013 tehdejší vedení služby představované svědkem Pilcem, zjevně neprovedlo žádnou zálohu dat z počítače, který používal a současné vedení služby nemůže mít povědomí o tom, že by v této záležitosti existovaly nějaké další dokumenty. V případě zmiňovaného listu, nazvaného akce Darwin, jde o snahu obžaloby porovnávat dvě věci, které spolu nesouvisí, porovnávání fikce se skutečností. Rozhodně nelze tento dokument zaměňovat za důkaz, že mu byl vydán a následně jím předán rozkaz ke sledování Radky Nečasové. Takovýchto dokumentů v podobné či stejné formě za dobu působení ve VZ pro nadřízené zpracovával mnoho, a to vždy v případech, kdy měla být realizována akce v místech, kde se dala očekávat přítomnost novinářů nebo podobných subjektů. Zpracování takovýchto dokumentů bylo v náplni jeho práce a zpracovával je bez ohledu na to, zda se akce nakonec uskutečnila a bez ohledu na to, jakou formu a metodu činnosti operativa k realizaci akce zvolila. Obžalovaný uvedl příklad z letošního roku, na základě kterého lze demonstrovat, proč takovéto dokumenty zpracovával. Pokud by byl v pozici u VZ i dnes a zpracovával by pro ředitele služby vyhodnocení rizik k popsané akci, tak by opětovně uvedl stejnou větu, která je mu zde podsouvána jako důkaz ke znění, že je nutné především utajit to, kdo, kým a pro koho je sledován. Ke znění ve stopě č. 3, proč v případě prověřování potenciálně bezpečnostní hrozbě vůči rodině premiéra Nečase, by měla být prioritou bezpečnost a konspirace činnosti VZ, uvedl, že jej považuje za logický a jednoznačný důvod, který vyplývá ze shora uvedeného příkladu. Pokud by došlo k rozkrutí příslušníka na místě, tak by nebylo možné v činnosti dále pokračovat a dále by potenciálně rizikové osoby, které dosud nebyly rozkryty, byly na příslušníky VZ upozorněny a buď by se z prostoru stáhly, nebo by učinily opatření, aby k jejich odhalení nemohlo dojít, případně ho snížily. Dále obžalovaný popisoval taktiku příslušné služby, která je v příslušném stupni utajení. Dále se vyjádřil k další větě stopy 3, týkající nemožnosti využití technických prostředků, které nelze mít pod trvalou kontrolou, ale pouhé užití živé síly. K tomu má logické vysvětlení, vůči komu by měly být takové prostředky užity, když dosud nebyla žádná potenciální riziková osoba rozkryta a identifikována, kde a kam by taková prostředek měl být umístěn? Technické prostředky lze užít až v případě, že je taková osoba odhalena, či zjištěno vozidlo, které taková osoba užívá. Až ve stádiu podloženého podezření začíná jiná fáze prověřování. Co se týká skrytého pořizování záznamů příslušnou zpravodajskou službou, je tam povolení pouze za předpokladu, že současně dochází k zásahu do práv a svobod konkrétní osoby. Z toho logicky vyplývá, že dokonce ne každé skryté nebo utajené pořizování obrazových záznamů příslušnou zpravodajskou službou musí podléhat povolení. Toto zcela jednoznačně vyplývá z § 8 odst. 1,2 zák. o VZ, podobně je to upraveno i v zákoně o BIS. Ke skrytému pořizování obrazových a zvukových záznamů utajovaným způsobem se užívají maskované technické prostředky, jednotlivé způsoby spadají pod režim utajení. V případě činnosti, kterou prováděla operativa, prověřování informace kolem premiéra, takové prostředky užívány nebyly, což vyplývá z výpovědí utajených svědků. Rovněž pokud operativa pořizuje fotky osob a vozidel

v rámci prověřování, a to výlučně na veřejně přístupných místech a je zřejmé, že to může veřejnost běžně vidět, nemůže to být považováno za věc osobního charakteru a povahy, jejichž záznam by byl zásahem do osobnostních práv, resp. základních práv a svobod. Pokud by mělo být každé skryté pořizování obrazových záznamů na veřejnosti, vždy porušení zákona, čeho se dopouštějí investigativní novináři, kteří prostřednictvím kamery provádějí obrazové a zvukové záznamy, bez vědomí osob a tyto nahrávky následně zveřejňují ve svých reportážích, bez vědomí dotčených osob. Obžalovaný se dále vyjádřil k odbornému vyjádření Útvaru zvláštních činností Policie České republiky (dále jen „ÚZČ PČR“). Z vymezení působnosti ÚZČ vyplývá, že je výlučně zaměřen na problematiku sledování osob a věcí dle trestního řádu, kterým odhaluje a dokumentuje úmyslnou trestnou činnost. Z popsané působnosti ÚZČ vyplývá, že neprovádí a nepodílí se na prověřování výskytu možných bezpečnostních rizik, vůči objektu nebo ve vymezeném prostoru. Tento útvar neprovádí činnost obecně nazývanou jako obrana proti sledování a nemá pro ni žádné know how ani metodiky. Ve své výpovědi svědek Šibor přiznal, že ÚZČ neprovádí prověřování ani ověřování prvotní informace o závadové činnosti, kterou PČR získá, neboť to si provádí příslušná policejní složka sama a ÚZČ zahajuje svou činnost až na základě činnosti této příslušné složky poté, když je tato závadová činnost potvrzena a zjištěnou činnost dokumentuje v souladu s trestním řádem, na základě příslušného povolení. Ze strany operativy VZ byla prováděna činnost srovnatelná s činností, kterou provádí příslušná policejní složka k prověřování nějaké závadové činnosti, před tím, než se obrátí na ÚZČ. Státní zastupitelství se opakovaně domáhá toho, že listinné důkazy „záznamy o sledování“, musí soud hodnotit podle svého obsahu. Toto zhodnocení provedli určitě podrobně a důkladně zpracovatelé odborného vyjádření. Ze záznamů o sledování z těchto údajných listinných důkazů vyplývají dva zásadní markanty, které státní zastupitelství zcela a zpracovatel stanoviska ÚZČ částečně ignorují. Prvním markantem je skutečnost, že když operativa VZ prokazatelně věděla, že paní Radka Nečasová se během víkendu nachází mimo Prahu a při odjezdu prověřili, že se za ní nevyskytuje žádné bezpečnostní riziko, že ji nikdo nesleduje, tak pokračovali v plnění úkolů v místě bydliště, a to po celý víkend. Druhým markantem je skutečnost, že když Radka Nečasová opustila své bydliště, tak po ověření, že se kolem ní neobjevilo bezpečnostní riziko, nebo-li, že se za ní nikdo nepověsíl, tak se jí operativci už dále nevěnovali a stáhli se zpět. Toto dokonce konstatuje i zpracovatel odborného vyjádření ÚZČ a v jeho závěru toto používá jako argument, že sledování ze strany VZ bylo prováděno způsobem s mnoha vadami. Pokud jde o odborné vyjádření ÚZČ, je to příklad, jak lze deformovat důkazy a překrucovat fakta. K bodu 4-10 posudku uvedl, že jsou pro činnost, kterou operativa prováděla irelevantní, zpracovatel se k položeným otázkám vyjadřuje výlučně z pohledu policejních postupů. Činí tak přesto, jak vyplynulo z výpovědi svědka Šibora před soudem, že vůbec nezná zpravodajské postupy, vyplývající z vnitřních řídicích aktů VZ a nezná ani formy a metody používané zpravodajskými službami. To, co je uvedeno v bodě 10, je v rozporu s tím, co uvedl před soudem sv. Jílek, který je s formami a metodami VZ podrobně seznámen a který na otázku, zda při obraně při sledování musí osoba, kolem níž je taková obrana prováděna, o ní vědět, že u osob, které prošli výcvikem, tomu tak zpravidla je, ale u jiných osob, aby se nezačaly chovat např. nepřírozeně, se jim to nesděluje. Z celého odborného vyjádření je zásadní bod 12d vzhledem k té činnosti, která byla prováděna. Zásadní rozpor spatřuje mezi zjištěními v bodě 12d a tím, co je v závěru odborného vyjádření. Pod první odrážkou bodu 12d zpracovatel uvádí : „z posuzovaných záznamů o sledování je zřejmé, že těžištěm činnosti sledovací skupiny bylo monitorování objektu Darwin“. V závěru zpracovatel tvrdí – „z posuzovaného materiálu jednoznačně vyplývá, že bylo provedeno sledování objektu Darwin“. V dalších odrážkách bodu 12d zpracovatel celkem přesně popisuje a tím potvrzuje výpověď operativce VZ, jak byla činnost ze strany operativy VZ provedena, když tvrdí, že činnost objektu Darwin po opuštění bydliště již nebyla pod kontrolou sledovací skupiny, opakovaně dlouhé časové úseky bez kontroly. Jak je toto tvrzení v souladu s tvrzením obžaloby, že mělo být prováděno zjišťování osobních kontaktů p. Radky Nečasové? V další odrážce se píše, že objekt nebyl pod kontrolou v místech zvýšeného pobytu osob, jak toto potvrzuje tvrzení

obžaloby? Další zjištění zpracovatele, záznamy o sledování obsahují řadu důkazů o projití objektu. Např. je zachycen pouze příjezd vozidla Darwin, aniž by byl předtím zachycen její odjezd. Nebylo ani zjištěno, zda řidičem vozu byl objekt Darwin. Tento zpracovatelem uvedený popis činnosti ukazuje, že bylo prováděno stacionární pozorování vymezeného prostoru s monitorováním pohybu a průchodu osob a vozidel tímto prostorem a tzv. objekt Darwin vůbec nebyl předmětem zájmu operativy. Právě tato výše popsaná zjištění mají být dříve zmiňované špatné způsoby a vady, ale pouze za předpokladu, že by objektem zájmu byl skutečně objekt Darwin. Je opět nutné připomenout, že úkolem operativy VZ bylo prověřit informaci o výskytu potenciálních rizik osob v prostoru místa bydliště a kolem rodiny, ve vztahu k paní Radce Nečasové. Jak vyplývá ze svědeckých výpovědí, operativa prováděla činnost tak, že při jejím odchodu prověřili, zda jí někdo nesleduje, a když to vyloučili, ukončili svou činnost a vrátili se zpět do výchozího postavení v prostoru bydliště. Pokud Radku Nečasovou nikdo nesledoval, nebyl nejmenší důvod ji dále doprovázet, jelikož riziko bylo tímto vyloučeno. Pokud sama šla nebo jela na schůzku, tak zcela jistě s osobou, se kterou měla schůzku domluvenou a kterou znala, tudíž pro ni žádné riziko nepředstavovala. Nebylo zájmem operativy zjišťovat, s kým se Radka Nečasová schází a co na schůzkách řeší. K závěru odborného vyjádření a při porovnání rozporů je zřejmé, že zpracovatel odborného vyjádření závěr zpracoval a upravil dle potřeby a požadavku vyšetřovatelů. Nikdo jiný kromě státního zástupce nemůže být tak naivní, aby si myslel, že pokud by úkolem operativy VZ bylo sledování Radky Nečasové ve smyslu § 15 zákona o VZ, že by to operativci prováděli způsobem, kterým by takové informace nešly vůbec zjistit. Obžaloba dále tvrdí, že listinné důkazy, tedy poznámky nadepsané „Záznamy o sledování“, měly být evidovány, ale nevysvětlila, proč tomu tak mělo být a na základě čeho. Předmětný materiál byl zpracován a určen jako poznámky pro potřebu ředitele VZ a nebyly žádným standardním výstupem činnosti VZ, to potvrdil i svědek Jílek. V § 27 zákona o VZ je upraveno, že ministr obrany stanoví bližší vymezení způsobu vedení evidencí. Které konkrétní ustanovení VŘA mělo být porušeno? I utajovaný svědek Daniel potvrdil, že žádný vnitřní akt nenařizuje, aby poznámky operativců musely být evidovány, podobně vypovídal v utajovaném režimu i sv. Jílek. Tvrzení státního zástupce, že i obrana proti sledování je sledování a podléhá povolení dle zákona o VZ, je jeho ryze subjektivní názor. Případá mu, že státní zástupce i zpracovatel odborného vyjádření jsou si vědomi neudržitelnosti tvrzení, že Radka Nečasová byla sledována a snaží se přisvědčit, že i činnost obrana proti sledování je také sledování, které podléhá povolení. Pokud by tomu tak mělo být, jednalo by se o systémovou chybu v rámci celé činnosti zpravodajských služeb. Z pohledu zpravodajských služeb je činnost obecně nazvaná jako obrana proti sledování, zpravodajskou formou a metodou činnosti, používanou zprav. službami řádově desítky let. Pokud by zákonodárce shledal, že se jedná o činnost, která vyžaduje přechodí povolení od příslušného orgánu, tak by tuto formu a metodu zcela jistě už dávno zařadil mezi vyjmenované specifické prostředky k získávání informací a jejich použití ve zpravodajských zákonech, náležitě podmínil. Činnost obrana proti sledování slouží k prověření či zjištění výskytu bezpečnostních rizik vůči nějakému subjektu a její podstata spočívá ve zjištění přítomnosti nežádoucích osob, ale i věcí, např. vozidel. Tuto činnost provádí zpravodajské služby v různém rozsahu dnes a denně. Tvrzení státního zástupce o tom, že příslušníci VZ bez povolení sledovali paní Radku Nečasovou, zjevně vyvrací skutečnost, že u VZ proběhlo vnitřní šetření k této kauze, které však nic z toho, co tvrdí obžaloba, nepotvrdilo. Žádné porušení zákona či vnitřních předpisů při prověřování této informace se nezjistilo, což potvrdil i svědek Pilc. Pokud jde o vyjádření VZ k možnému výskytu bezpečnostních rizik, svědek Jílek uvedl, že se na zpracování sice podílel, ale v utajované podobě. V podobě, která je součástí spisu a je neutajovaná, se nepodílel. Vyšetřovatelé tvrdili, že zpráva musí být zpracována v neutajované podobě. K tomu ve své výpovědi doplnil, že byl sám překvapen, že na tento požadavek VZ přistoupilo, jelikož žádné informace z utajovaných spisů nemohly být poskytnuty. Z výpovědi tohoto svědka Jílka vyplynulo, že jeho odbor, který řídil, disponoval o aktivitách směřujících vůči rodině premiéra. K bodu II. obžaloby obžalovaný uvedl, že zcela odmítá tvrzení obžaloby, že měl iniciovat

sledování osob Pertl a Hegrová, prostřednictvím p. Zajíčka předat požadavek na jejich sledování detektivní agentuře. Považuje to za účelovou konstrukci obžaloby. Žádné sledování uvedených osob neinicioval. Vycházel z informace od ředitele služby, že mělo na úřadě vlády existovat podezření na zneužívání služebního vozidla řidičem. Žádný požadavek na sledování osob Pertl a Hegrová nikdy neexistoval, ale existoval požadavek úřadu vlády na prověření, zda služební vozidlo není zneužíváno řidičem či dalšími osobami. Tato skutečnost vyplývá ze spisového materiálu a provedených důkazů. Stejně jako skutečnost, že už sami pracovníci úřadu vlády měli snahu toto podezření o zneužívání vozidla prověřovat. Obžaloba tvrdí, že za účelem snadnější identifikace místa pobytu osob Pertl a Hegrová převzal itinerář paní ředitelky Nagyové. Takové tvrzení je absurdní a v rozporu s elementární logikou. Itinerář sloužil jako podklad úřadu vlády, pro detektivní agenturu pro zachycení pohybu služebního vozidla. Jak mohl usnadnit identifikaci pohybu řidiče Pertla, když bylo vozidlo zaparkováno a čekalo na přepravu paní Nagyové? Zejména pak, jak by mohl usnadnit identifikaci pohybu osoby Hegrová? Jeho role v této věci spočívala výlučně v tom, že oslovil svého známého svědka Zajíčka, o kterém věděl, že se v minulosti o činnost detektivních agentur zajímal, zda by byl pro úřad vlády schopen a ochoten agenturu zprostředkovat. Vůči tomuto svědkovi neměl nikdy žádnou pravomoc jej úkolovat, nebo mu cokoliv nařizovat. V této věci před ním nevystupoval jako příslušník VZ, který po něm žádá službu pro VZ. Pan Zajíček byl od počátku srozuměn, že se jedná o problém na úřadu vlády a s tímto vědomím konal, což vyplývá z jeho výpovědi před soudem. Odmítá tvrzení obžaloby, že jednal v úmyslu opatřit neoprávněný prospěch paní Nagyové. Byl od počátku seznámen s tím, že na úřadu vlády existuje podezření ze zneužívání vozidla. Skutečnost, že se jedná o vozidlo, které k přesunu používá paní Nagyová, se dozvěděl až z předmětného itineráře. Osobně nic neví o nějakém zájmu paní Nagyové získat nějaké osobní informace o osobách Pertl a Hegrová. Bylo mu řečeno, že je potřeba pohlídat služební vozidlo s řidičem. Také v době, kdy vozidlo bylo zaparkováno v garáži úřadu vlády, detektivní agentura žádnou činnost neprováděla. Odmítá, že chtěl činnost kolem pracovníků úřadu vlády zakrýt tzv. prověrkou schopností a možností detektivní agentury. V tomto případě totiž došlo k souběhu dvou věcí. Získání informací k vyhodnocení možností a schopností takových agentur je zcela legitimní a provádělo se již na VZ v roce 2010. To stejné bez ohledu na problém na úřadu vlády plánovali realizovat v měsíci květnu a červnu 2013. Tedy pořídit si výstupy z činnosti nějaké detektivní agentury. V případě problému na úřadu vlády došlo z jeho strany k využití možnosti, a proto řediteli navrhl, aby si výstupy, které agentura provede, zakoupili pro vlastní potřebu. Pokud by to neprovedli v tomto případě, udělali by to za stejné prostředky zhruba o dva měsíce později. Tento závěr před soudem potvrdil i svědek Daniel. Informace, které si v roce 2013 takto pořídili, osobně vyhodnotil a v době zadržení již měl prakticky hotovou prezentaci a měl s ní seznámit ředitele příslušných odborů na plánované poradě dne 9.7.2013, k čemuž již ale nedošlo. Byla naprosto legitimní potřeba získat informace pro zajištění činnosti VZ a tato je zde obžalobou kriminalizována a vydávána za nezákonné jednání. Dále odmítá to, co je mu dále kladeno za vinu, totiž, že měl v době od 11.3.2013 do 20.3.2013 v úmyslu způsobit ČR škodu na majetku státu a iniciovat formou předložení žádostí o proplacení finančních nákladů u generála Kovandy, rozhodnutí spáchat trestný čin. V celém spisovém materiálu o tom neexistuje jediný důkaz, nelze předložit důkaz o něčem, co nikdy neexistovalo. První žádost o proplacení vynaložených nákladů řediteli VZ předložil dne 25.3.2013, když si zakoupili první z výstupů. V květnu 2013 v době po zakoupení výstupu činnosti detektivní agentury, byla u jeho odboru provedena kontrola ze strany odborného finančního orgánu k využití zvláštních finančních prostředků, která neshledala žádné zneužití prostředků ani to, že by měly být vynaloženy v jakémkoliv rozporu s platnými normami a předpisy. Tvrzení státního zástupce, že se měl svým jednáním dopustit zneužití pravomoci úřední osoby, považuje za nepodložené a absurdní. Konal totiž vždy na základě přímého pokynu VZ a vůči svědku Zajíčkovi, neměl žádnou pravomoc jej úkolovat či mu cokoliv nařizovat. Žádosti o proplacení vynaložených finančních nákladů předkládal přesně v souladu s vnitřními řídicími akty a bylo výlučně v pravomoci ředitele služby tyto žádosti buď schválit, nebo zamítnout. Ke

konstrukci obžaloby o obcházení zákona by chtěl uvést, že za prvé v této věci VZ nikdy nebylo iniciátorem, nestanovilo, co má být zjišťováno, nestanovili objekt zájmu, neposkytlo detektivní agentuře žádné podklady a identifikační materiál, které by pocházely z jeho databáze. Neposkytlo ani žádnou materiální, technickou nebo lidskou sílu, vozidla. Veškeré provedené důkazy jednoznačně dokazují, že iniciativa celé věci byla z úřadu vlády, který stanovil objekt zájmu, i to, co má být zjišťováno, dodal podklady k identifikaci a záchytu předmětného vozidla. Tedy vytvořil podmínky pro práci detektivní agentury. Vlastní činnost prováděla výlučně detektivní agentura. Tvrzení obžaloby, že vůči osobám Pertl a Hegrová byly neoprávněně použity zpravodajské prostředky ve smyslu zákona o VZ odporuje elementární logice. Ustanovení zákona o VZ se vztahuje výlučně k činnosti prováděné příslušníky VZ. Na detektivní agenturu se tento zákon nevztahuje, není jím vázána a provádí činnosti na základě licence podle živnostenského zákona. Při své činnosti logicky nepoužívají zpravodajské prostředky ve smyslu zákona o VZ nebo o BIS, ani operativně pátrací prostředky, které zákon výslovně povoluje. Obžalovaný dále v hlavním líčení popisoval speciální zpravodajské prostředky, tyto informace jsou v utajovaném režimu. Státní zastupitelství tvrdí, že lze použít pouze to, co je v zákoně výslovně povoleno. V zákoně o VZ se však o jiných způsobech a metodách k získávání a prověřování informací nic nepíše. To by znamenalo, že všechny takto získané informace by znamenaly obcházení zákona a byly by tak nezákonně získané. I dnes, když už není příslušníkem VZ tvrdí, že těmito jinými způsoby je u VZ získáváno a prověřováno až 90% informací. Využívání těchto jiných informačních zdrojů nemůže být obcházením zákona a zvláštní finanční prostředky slouží právě k úhradě nákladů spojených s používáním takových služeb. Takovýto postup při činnosti VZ je zcela běžný nejen v ČR. Výklad zpravodajských zákonů, o který se opírá, si nevymyslel a nejde o žádný jeho laický výklad. S výkladem a aplikací těchto zákonů byl seznámen právníky a odborníky služby v rámci zpravodajského kurzu, který absolvoval v roce 2001 při svém nástupu k VZ. Po celou dobu působnosti u VZ se tímto výkladem zpravodajských zákonů při plnění úkolů VZ vždy řídil. I z tohoto důvodu odmítá, že by měl některý ze zpravodajských zákonů při činnosti, která je mu kladena za vinu, porušit. Spekulace obžaloby, zda VZ může potřebovat informace o činnosti a kvalitě detektivních agentur v anonymní podobě, aniž by agenturu znalo, je zcela irelevantní a je důsledkem neznalosti celé problematiky. Pro zajištění ochrany vlastní činnosti není pro službu důležité vědět, jakým způsobem pracuje kontrolní detektivní agentura, ale je důležité mít obecně přehled o tom, čeho jsou aktuálně tyto agentury schopny. VZ při své činnosti totiž nebude nikdy předem vědět, na kterou konkrétní agenturu při plnění úkolů může narazit, nebo která konkrétní agentura může o příslušníky VZ projevit zájem. Toto je zřejmé i ze záznamů ze sledování ředitele VZ, ke kterému došlo v roce 2010 a tyto záznamy byly soudu předány jako důkaz a jsou založeny ve spisu. V tomto případě se nepodařilo zjistit, která konkrétní agentura sledování provedla, ale rozбором získaných poznatků z těchto záznamů byly realizovány závěry a učiněna opatření, aby se takové situaci do budoucna zabránilo. Co se týká výpisů z různých databází, které vydala PČR při zadržení, tyto sloužily výhradně pro vnitřní potřebu VZ k vyhodnocení a ověření, zda informace získané detektivní agenturou, jsou relevantní či nikoliv a jaká je schopnost informace ověřovat. Tyto výpisy a údaje z nich nikdy neopustily prostor jeho kanceláře, až do doby, než je vydal PČR. VZ je dále vytýkáno, že finanční prostředky za tyto výstupy šly rovnou detektivní agentuře. Ano, možná si v tuto chvíli měl výstupy zaplatit Úřad vlády a VZ by tyto výstupy následně zakoupilo, ale ani stávající postup nelze dle jeho názoru kvalifikovat jako trestný čin či zneužití finančních prostředků, protože VZ si za tyto peníze pořídilo výstupy, které plánovalo získat a které potřebovalo k zajištění ochrany vlastní činnosti.

K dotazům soudu pak obžalovaný uvedl, že obž. Nečasovou (Nagyovou) blíže nezná, setkal se s ní dvakrát v životě, pokaždé jej k ní poslal ředitel služby. Generálové Páleník a Kovanda byli jeho nadřízenými, řediteli služby, měl a má s nimi pouze pracovní vztah. U VZ pracoval od roku 2001, nejprve pro kontrarozvědku, pak byl na misi v Kosovu, zpět se vrátil na vojenské obranné zpravodajství, následně pracoval pro Odbor bezpečnostního ředitele a v roce 2008 se stal ředitelem Odboru kontroly a vnitřní bezpečnosti, k jehož modifikaci do jeho

současné podoby docházelo postupně. V roce 2012 až 2013 měl pod sebou řádově 50-60 podřízených. Předmětem činnosti odboru vnitřní kontroly a bezpečnosti VZ, jehož byl ředitelem, bylo plnění kontrarozvědných úkolů dovnitř služby, odbor měl několik oddělení. Oddělení řízené svědkem Chvílou, které provádělo činnost kolem premiéra Nečase, mělo za úkol provádět ochranu a zajišťování bezpečnosti ředitelem stanovených osob a objektů. Jelikož měli samostatný objekt a působili mimo budovu VZ, pokyny od ředitele služby mu byly zadávány přes něj. Mezi náplň práce odboru kontroly a vnitřní bezpečnosti VZ nepatřilo provádět fyzickou ochranu ústavních činitelů a jejich rodin.

S ohledem na skutečnost, že se vyskytly podstatné rozpory ve výpovědi obžalovaného učiněné v hlavním líčení s jeho dřívějšími výpověďmi, kdy výslech byl proveden po sdělení obvinění způsobem odpovídajícím ustanovením zákona, byl obžalovaný na tyto rozpory upozorněn a dotázán na jejich příčinu. Z tohoto důvodu byly přečteny ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu protokoly o výsledku obviněného, reps. jejich části, konkrétně č.l. 682 až 697, 699-742 a dále protokol o výpovědi obviněného učiněné ve vazebním zasedání na č.l.537-577. K rozporu v protokolu na č.l. 685 s výpovědí učiněné v hlavním líčení, když **v přípravném řízení na č.l. 685 uváděl**, že byl povolán svým nadřízeným ředitelem VZ s tím, že mu byl vydán rozkaz nebo úkol, že pan premiér má podezření, že jeho manželka může být nějakým způsobem ohrožována nebo sledována a je nutné zjistit, zda tomu tak je. Na základě tohoto začalo probíhat toto sledování nebo šetření, zda paní Nečasové nehrozí nějaké riziko. Účelem této činnosti nebylo sledovat paní Nečasovou, ale zjistit, zda za ní někdo nechodí nebo jí nehrozí nějaké ohrožení, **zatímco v hlavním líčení uvedl**, že se jednalo o nebezpečí či hrozbu v okolí premiéra Nečase, odpověděl obžalovaný, že manželka premiéra a rodina premiéra Nečase je pro něj jedno a to stejné. Stejně tak vysvětluje rozpor i mezi tím, že rozkaz, který dal svým podřízeným, zněl, ověřit, zda Radka Nečasová je ohrožována někým jiným, zda jí nehrozí nějaké riziko. Stejnou odpověď má i k rozporu, že v přípravném řízení uváděl, že na základě toho, začalo probíhat toto sledování nebo šetření, zatímco v hlavním líčení vypověděl, že k žádnému sledování nedocházelo, že se jednalo pouze o monitorování nebezpečí ohledně rodiny premiéra, má stejnou odpověď. K rozporu na **č.l. 686**, kde je uvedeno-„to bylo na počátku toho sledování, sledování trvalo 2-3 týdny, přišel dotaz, že se bude pokračovat ve sledování.“, proč se neohradil on, ani obhájci proti používání pojmu sledování, který byl v několika desítkách případů zaprotokolován v jeho výpovědi na několika desítkách stran, protokol bez námitek podepsal on i jeho obhájce, zatímco v průběhu hlavního líčení tvrdí, že o žádné sledování nešlo a šlo pouze o prověření prvotní informace a monitorování, obžalovaný uvedl, že pojem sledování používali běžně a byl ekvivalentem pojmu monitorování např. prostoru bydliště manželky premiéra. **K rozporu s č.l. 722**, kde uváděl, že pokud si dobře vzpomíná, tak byl ředitelem Páleníkem vydán úkol, aby se toto provádělo v době nepřítomnosti pana premiéra, zda to má být chápáno tak, že po příjezdu premiéra, již riziko rodině premiéra nehrozilo, za situaci, kdy bylo zjištěno, že premiér v té době neměl žádnou ochranku, obžalovaný uvedl, že pokud mu to takto bylo sděleno generálem Páleníkem, tak to předal dál a více to již neřešil. K dotazu, zda se jej někdo z podřízených ptal, zda má věci pod bodem I. obžaloby, přidělovat nějakou spisovou značku a pokud ano, jak na to odpověděl, obžalovaný uvedl, že se ho pravděpodobně ptal svědek Chvíla, a obžalovaný mu odpověděl, že tomu žádnou sp. zn. dávat nemá, jelikož pro poznámky to není nutné, jelikož se jednalo pouze o nějaké papíry pod ruku ředitele. K rozporu s protokolem na č.l. 538 odst. 2. z vazebního zasedání, kde se uvádí, „chci uvést, že já poté, co jsem obdržel rozkaz od generále Kovandy, tak jsem vydal rozkaz ke svému podřízenému, který si poté vybral konkrétní lidi, aby rozkaz realizovali a tou osobou byl plk. Chvíla“, obžalovaný uvedl, že si není vědom toho, že by toto u vazebního zasedání říkal. Bylo to v situaci, kdy byl vyslýchán v době, která byla 6 měsíců stará, nebyl si schopen tu situaci vybavit. K vysvětlení rozporu na č.l., 538 odst. 1. z vazebního zasedání, kde je uvedeno „byl jsem uveden hrubě v omyl svým nadřízeným Kovandou, který mi sdělil, že máme pokyn od premiéra, abychom prověřili, zda paní Nečasová není ohrožena“, obžalovaný uvedl, že pokud jde o to, že hovoří stále o manželce premiéra, nikoliv o rodině

premiéra, je jeho odpověď stále stejná, pokud jde o formulaci uvedení v omyl gen. Kovandou, k tomu obžalovaný uvedl, že poté, co si přečetl obvinění, si myslel, že byl někým uveden v omyl. K dotazu, z jakého důvodu řekl gen. Kovandovi poté, co dostal úkol provést šetření, zda není úřadem vlády zneužíváno vozidlo, mu řekl, že to dělat nebudou, obžalovaný odpověděl, že to nespadlo jejich působnosti VZ. K dotazu, proč v prvním případě vyhověl gen. Kovandovi a ve druhém nikoliv, uvedl obžalovaný, že pokud jde o premiéra ČR, který má informace z hlediska svého postavení o VZ a utajované informace, to do kompetence VZ spadalo. Nešlo ani vyloučit, že by se kolem manželky či rodiny mohly pohybovat cizí zpravodajské služby. Ani o prvním ani o druhém úkolu nikdy nehovořil s premiérem Nečasem. K dotazu, zda a event. kým mu bylo sděleno, že se má kolem Radky Nečasové pohybovat náboženská sekta, konkrétně Jehovisti, uvedl, že s tím asi musel přijít ředitel Páleník. Pokyn k činnosti mu byl nejprve vydán gen. Páleníkem, úkol zněl, přibližně zjistit, zda se v okolí bydliště premiéra a manželky premiéra nepohybují podezřelé osoby, blíže to specifikováno nebylo. Úkol mu byl dán ústně. Po výměně ředitelů vojenské služby běžel úkol dál, nedošlo k opětovnému udělení rozkazu. K dotazu soudu obžalovaný dále uvedl, že dne 1.11.2012 v 13.57 hodin hovořil s paní Nagyovou telefonicky a ten stejný den doručil na Hrzánský palác obálku, určenou premiérovi, kterou převzala paní Nagyová. K obsahu telefonického hovoru mezi ním a obž. Nagyovou, na č.l. 2607 ze dne 1.11.2012 v 13,57 hodin, jak souvisí to, že se bavil s paní Nagyovou a vysvětlovali si přítomnost mladého muže a jeho odjezd, stěhování nábytku a identifikaci dvojnice sousedky, která je paní Radce Nečasové podobná, obžalovaný uvedl, že to s tím souviselo, pouze předával dotazy od operativy a paní Nagyová mu odpovídala. Obálka byla určena premiérovi a paní Nagyová sdělila, že má jenom předat informaci. K dalšímu dotazu soudu k záznamům o sledování Darwin založ. na č.l. 1342 a násl. ve spisu obžalovaný uvedl, že je zpracovával někdo z jeho podřízených, není schopen říci který, ale jeden ze slyšených svědků. Zpracovával to jeho podřízený až ve třetím stupni, pod vedoucím oddělení a pod vedoucím referátu, byl to někdo z operativců. Už si nevzpomíná, kdo mu ty záznamy o sledování doručoval a předával, bylo to více osob. Operativci, kteří je zpracovávali, také označili dokumenty „Záznamy o sledování – Darwin“, termínem Darwin byl míněn název akce a následně označovali operativci objektem Darwin paní Radku Nečasovou. Poznámky ručně psané na záznamu o sledování na č.l. 1342 obžalovaný nepsal. Záznamy o sledování dostával na tři fáze, vždy po několika dnech. Pokud jde o formu výstupu, záznam o sledování, nikdy se neohradil vůči svým podřízeným, jelikož tito si formy a metody práce volili sami. Obžalovaný výstupy pouze dával nahoru. K dalšímu dotazu soudu obžalovaný uvedl, že podle něj z dokumentů – záznamů o sledování – Darwin nevyplývá, že by byly zjišťovány konkrétní informace o určité osobě a proto podle něj nešlo o sledování osob a věcí ve smyslu § 15 zákona o VZ. Fotografie, které byly přílohou záznamů o sledování, sice zachycovaly konkrétní osobu, ale nepotvrdilo se jimi žádné konkrétní riziko a nebezpečí. Pokud je zachycena konkrétní osoba, ještě to neznamena, že jsou o ní získávány konkrétní informace. K dotazu, zda informace o tom, že osoba Darwin jede na hodinu pilates, na nákup, co nese v ruce, má bat’užek, veze dceru, přiváží dceru, je vykládán nábytek pod pohledem Darwin atd., jsou informace o konkrétní osobě, obžalovaný uvedl, že to sice jsou informace o konkrétní osobě, ne však takové, aby podléhaly povolení dle § 15 zákona o VZ. Toto byly výstupy operativy, které si oni sami vyhodnotili a které zachycovali veškeré dění, které se tam stalo. K dalšímu dotazu soudu, proč dle záznamů o sledování Darwin, bylo sledování vždy ukončeno každý den ve večerních hodinách, prakticky s příchodem svědka Nečase, obžalovaný uvedl, že to záleželo na taktice operativy a už s ohledem na příklad v říjnu, kdy se neprovádělo monitorování ve večerních hodinách z důvodu omezené viditelnosti, mohl to být tento případ. Pokud je mu známo, jeden ze svědků u soudu uvedl, že několikrát operativci zůstávali na místě i po 21. hodině, jelikož tam zaznamenali nějaký podezřelý pohyb či podezřelou věc. K dotazu soudu, jak koresponduje závěr na č.l. 1343 vzadu), že objekt Darwin po celou dobu sledování dodržuje scénář, který byl sledovací skupině oznámen, nevykazuje žádné závadové skutečnosti, nemá žádné schůzky či jinou činnost, která by se vymykala běžným zvyklostem, koresponduje s tím, že byla prověřována bezpečnostní hrozba

okolo rodiny premiéra Nečase, obžalovaný uvedl, že toto neví, jelikož takto si to zpracovávala operativa a toto je spíše dotaz na operativu. On sám si záznamy o sledování zběžně prohlédl a předal je dál. Označení „Darwin“ pro paní Nečasovou a označení „Nepohoda“ pro pana premiéra Nečase si také operativci určili sami. I když je v záznamech neustále používáno slovo „sledování, zahájení sledování, ukončení sledování“, nikdy mu to nepřišlo zvláštní. Je to standardně používaný výraz, který operativa používá, v případě, že by docházelo ke sledování na základě povolení v režimu § 15 zákona o VZ, pak by záznamy vypadaly podobně, protože ten pojem sledování se používá ve všech případech. Důležitý je obsah činnosti, která je pod tím vnímána. K dotazu soudu k obsahu č.l. 1403 ze záznamu o sledování z 8.11.2012, k tomu, že z důvodu změny pozice na základě bezpečnosti a konspirace sledovací skupiny, nebylo provedení zachycení osoby Darwin a nebylo možné objekt sledovat dále nepřetržitě, obžalovaný uvedl, že se již obecně vyjádřil, že v případě, když hrozí odhalení sledovací skupiny, je nutné se stáhnout, aby skupina nebyla odhalena a mohlo být následně v činnosti pokračováno. Za této situace je tedy primární konspirace skupiny. Závěr jeho poznámek na č.l. 1520, že je zcela nežádoucí a bylo by zcela ničující, pokud by vyšlo najevo, kdo, kým a koho nechává sledovat, již vysvětlil a dodává k tomu, že je nežádoucí, především, pokud by to bylo medializováno a odhaleno médiím. Jeho poznámka - první pod nadpisem akce Darwin na č.l. 1520 „na rozdíl od soukromých detektivů a bezpečnostních agentur je skryté pořizování obrazových záznamů a skryté sledování osoby příslušníkem VZ ze zákona vždy klasifikováno jako použití zpravodajských prostředků (nezbytnost zákonem stanovených povolení)“, k tomu obžalovaný uvedl, že to byla poznámka, která byla určena řediteli VZ v případě, že by došlo ke zveřejnění článku o sledování manželky premiéra, který by byl samozřejmě nepravdivý. Pokud hovořil o navazující listině, kterou po něm policie nechtěla, a tudíž ji nevydal v době jeho zadržení, a kterou nemohl vydat, jelikož k ní později neměl přístup, jednalo se o listinu, která by dávala listině na č.l. 1520 jiný význam, uváděl tam tři nějaké případy negativní medializace. Nevydal ji, jelikož jí po něm nikdo nechtěl. K dotazu, proč začal hovořit o existenci následující listiny až v hlavním líčení a ani jednou se o její existenci nezminil během přípravného řízení, obž. uvedl, že se o významu listiny na č.l. 1520 dozvěděl až při seznámení se spisem a tudíž jej nenapadlo, že by to mohlo být důležité. Proč tento vysvětlující text nepokračoval dále k další třetině či polovině stránky na listu na č.l.1520. ale byl na dalším listu, obž. uvedl, že to byl prostě následující list, jiné vysvětlení nemá. K rozporu s č.l. 1728, byla podle § 207 odst. 2 tr. řádu přečtena část odpovědi obžalovaného z 10.10.2013 na dotaz policejního komisaře „pro mě bylo důležité, že ředitel VZ, myslím tím sledování dvou osob ze strany soukromé bezpečnostní agentury, finanční prostředky vyčlenil“, k vysvětlení rozporu s výpovědí v hlavním líčení, když uváděl, že nedocházelo ke sledování osob, obžalovaný Pohůnek uvedl, že si nevzpomíná na to, že by něco takového v přípravném řízení uváděl, navíc policejní komisař mu podsouval různé věci. K dotazu soudu, zda byl této výpovědi přítomen jeho obhájce, obžalovaný uvedl, že ano a neví, zda on či obhájce vznesli námitku proti výsledku. Z protokolu pak vyplývá, že žádné námítky obžalovaného ani obhájce vzneseny nebyly. K dotazu, co bylo pro VZ primární, zda zjistit schopnosti a možnosti detektivní agentury či zneužívání konkrétního vozidla, obžalovaný Pohůnek uvedl, že pro Úřad vlády bylo primární zjistit užívání vozidla, ale pro ně bylo primární zjistit schopnosti a možnosti bezpečnostních agentur. Když už to mělo jít přes ně, tak chtěl ty výstupy. K dotazu soudu k č.l. 1410, že bylo dohodnuto, že prostředník sám podle svého uvážení vybere objekt, který bude komerčním subjektem monitorován, což bylo v materiálu, který obžalovaný vypracoval, uvedl, že asi udělal chybu, měl předvybraný formulář a pravděpodobně tam správně mělo být napsáno, že objekt vybere třetí subjekt. K dotazu soudu, zda bylo v souladu se zákonem, pokud by ve všech oficiálních písemnostech v této věci bylo napsáno, že objekt, který bude monitorován komerčním subjektem, bude předem vybrán, odpověděl obžalovaný, že si myslí, že ano. V tomto konkrétním případě byl objekt vybrán Úřadem vlády. Záznamy z jednání s prostředníkem zpracovával obžalovaný, pokud je tam napsáno, že výběr konkrétního komerčního subjektu a výběr monitorovaného objektu byl ponechán zcela v režimu prostředníka, uvedl obžalovaný Pohůnek, že si není vědom, že by někdy

v minulosti za jeho působení u VZ předával přes prostředníka komerčnímu subjektu konkrétní objekt, o kterém by věděl, jaký je, jako to bylo v tomto případě. K dalšímu dotazu soudu, zda v minulosti předával úkol od gen. Páleníka k výcviku paní Nagyové, odpověděl obžalovaný, že ano, rovněž tak předával v minulosti od gen. Páleníka úkol ke kontrole bytu paní Nagyové v Modřanech, něco takového i proběhlo. Prováděla se i kontrola prostorů Hrzánského paláce a Kramářovy vily, předával i rozkaz od gen. Páleníka ke kontrole hotelového apartmá v Brně. Test v roce 2010 i 2013 byl veden v režimu „D“ a posléze jej na žádost PČR odtajnil. K dotazu k textu na č.l. 1340, že měl do protokolu, když předával záznam ze sledování Darwin, uvést, „že se jedná o listiny ze sledování Radky Nečasové, zůstaly mi v kanceláři“, obžalovaný uvedl, že si nepamatuje, že by toto uvedl a neví, co si policie do protokolu zapsala. K dotazu, zda dokument na č.l. 1483-1484 nazvaný vyhodnocení prověrky možností a schopností soukromého subjektu psal on, dopověděl obžalovaný, že ano. Pokud je tam uvedeno, že výběr konkrétního komerčního subjektu a výběr monitorovaného objektu byl ponechán zcela v režimu prostředníka, pak to tam pravděpodobně zůstalo zkopírováno z toho předchozího. K dotazu soudu, jak se slučuje to, že součástí činnosti nazvané „prověrka možností a schopností soukromého subjektu“ bylo to, že spisový materiál, který obsahuje záznamy o této činnosti, obsahuje rovněž výstupy o tom, že byla sledována paní Hegrová při obědě s neznámým mužem, následně byl tento muž lustrován, byl nahrán její intimní rozhovor a celý tento materiál, včetně tohoto, byl následně předán prostřednictvím paní Nagyové na Úřad vlády, obžalovaný odpověděl, že pouze převzal od prostředníka materiály, resp. výstupy soukromého subjektu a tyto předal dál řediteli. Neví, zda byly dále upravovány či nebyly. Materiály, které obdržel, nečetl a neprohlížel, pouze si je přehrál a teprve až při vyhodnocení té prověrky se s nimi seznámil. K dotazu, zda a jak prověřil, že vyplacená odměna agentuře je odpovídající, podle čeho posuzoval cenu, jaká byla sazba, obžalovaný uvedl, že cena byla podle něj odpovídající, jelikož se ptal prostředníka, který měl v této oblasti zkušenosti a ten mu to potvrdil. Cena se liší podle toho, kolik je používáno lidí, vozidel, jaké technika. Podle něj nepostačovalo použití jiných prostředků, např. GPS, jelikož zadání znělo, ověřit, zda je vozidlo zneužíváno a kým a v případě GPS by to nebylo možné. K dotazu, kde byl dne 27.11.2012, kdy měl být na schůzce s paní Nagyovou a uvedl, že na ní nebyl, obžalovaný odpověděl, že byl celý den ve své kanceláři a pamatuje si to dobře, jelikož měl nemocnou sekretářku, kterou po zákroku odvážel jeho řidič. Rozkaz, který dostal dne 24.10.2012, předával ústní formou dále. K dotazu, zda bylo standartní, že byly takto detailně poskytovány informace řediteli služby jako v případě pod bodem 1, obžalovaný uvedl, že to bylo podle toho, jak si to vyžádal ředitel. K dotazu, zda je mu známo, zda kromě paní Radky Nečasové byly monitorovány např. i její děti a v případě, že ano, proč to není zachyceno ani v záznamech o sledování ani na fotografiích, které jsou ve spisovém materiálu, odpověděl, že je to dotaz na operativce, oni měli podklady a vyhodnocovali, zda tam je riziko či není. K dotazu, zda fotografie osoby, pořizované na veřejnosti příslušníkem VZ skrytým způsobem je, či není sledování ve smyslu zákona č. 15 o VZ, má zato, že je nutné rozlišit, zda se jedná o systematické, pravidelné, účelové vyhledávání konkrétní osoby, za účelem zjistit o ní veškeré informace, s kým jedná, s kým se stýká a o čem hovoří, pak může odpovědět, že je to sledování ve smyslu § 15. Naopak pořizování obyčejné fotografie příslušníkem VZ není sledování dle zákonů o VZ. Pokud jde o výstupy v případě č. 2, které obdržel přes prostředníka od agentury, tyto předával postupně, tak 2-3 dny poté, co si je zkopíroval do počítače, jelikož ty výstupy VZ chtělo taky. K dotazu, proč nepředal až zjištění, zda je vozidlo zneužíváno či nikoliv, uvedl, že to vyhodnocení nebylo úkolem VZ, ale Úřad vlády si na základě výstupů měl vyhodnotit sám, zda a kým a jakou dobu je vozidlo event. sledováno.

Obžalovaná Mgr. Jana Nečasová v hlavním líčení ze dne 11.9.2017 nevyprávěla. Vzhledem k tomu, že obžalovaná odmítla vypovídat, byl v souladu s ust. § 207 odst. 2 tr. řádu přečten protokol o výsledku obžalované z hlavního líčení na č.l. 3659-3694 a dále vzhledem k tomu, že se v této čtené výpovědi objevily podstatné rozpory s její výpovědí učiněné v přípravném řízení do protokolu o výsledku obviněné na č.l. 598-645, byla přečtena i tato

výpověď, jelikož se jednalo o výslech provedený po sdělení obvinění způsobem odpovídajícím ustanovením zákona. Soud pak neměl možnost se dotázat obžalované na tyto rozpory v jednotlivých výpovědích, jelikož obžalovaná využila svého zákonného práva v hlavním líčení nevypovídat.

V přípravném řízení do protokolu o výslechu obviněného obžalovaná Nečasová uvedla, že paní Radku Nečasovou nechtěla v žádném případě poškodit, jednala bez zlého úmyslu, a to na základě informací, které získala, že je paní Nečasová obklopena lidmi, kteří jí nějakým způsobem ovlivňují, údajně Jehovisti a protože znala pana generála Páleníka ještě z jejího působení na ministerstvu obrany, tak se s ním začala na jednom jednání bavit, že by bylo dobré zjistit, kdo se kolem manželky premiéra motá, jednala i z toho důvodu, že premiér nemá žádnou ochranku a věděli, že mu před domem dost často hlídkují paparazzi. Takže možná hloupě, požádala generála Páleníka o pomoc. Co se týče těch dalších dvou lidí, jednala tak na základě toho, že přestože měli její absolutní důvěru, začala pocítovat změnu v jejich chování, a to takovou změnu, že její řidič pan Pertl začal vozit paní Hegrovou ve služebním autě, domů i do Hrzánského paláce, kde ona pracuje a tudíž se cítila v ohrožení, protože věděla, že před Hrzánským palácem hlídkují novináři, aby jí tam přistihli, že tam obžalovaná bydlí, že tam vlastně bydlí teď i pan premiér. Také oba oproti předpisům parkovali svá služební vozidla v Tuchoměřicích na zahradě, kde ona ten dům prodává, takže by se nabízelo, alespoň jí to tak připadalo, že obžalovanou tam vozí do jejího budoucího domu, protože celý úřad vlády věděl, že paní Hegrová má její velkou podporu a je její chráněnkyní, proto jí chodily anonymní vzkazy, že to s její loajalitou není tak, jak se to obžalované jeví. Ani v tomto případě se jí nejednalo o poškození těch dvou lidí, akorát si nevěděla rady, jak to vyřešit. Neuměla si představit, že by si třeba najmula nějakou agenturu, přestože pan Pertl i paní Hegrová, přestože jim několikrát říkala, že jí svým chováním ohrožují, na to nijak nereagovali. Z dnešního pohledu by to asi řešila úplně jinak. Ještě si byla jistá, že v osobě generála Páleníka a posléze v generálu Kovandovi, vidí osoby, které jsou diskrétní. K dotazu, na základě čeho dospěla k závěru, že paní Radka Nečasová se pohybuje v prostředí nějaké sekty, uvedla, že si již přesně nevzpomíná, ale ví, že jí to říkali dva lidé nebo více ze strany bývalých spolužáků ze školy. K dotazu, o co konkrétně požádala generála Páleníka, obžalovaná uvedla, že mu řekla, že se doslechla, že se kolem paní R. Nečasové pohybují podezřelí lidé, **jestli by jí mohl pomoci, jestli by jí mohl zjistit, o co jde.** Generál Páleník jí chtěl pomoci to vyřešit a měla k němu důvěru. Již si nevzpomíná, kolikrát se v této souvislosti s gen. Páleníkem sešla, jak častá byla telefonická komunikace a co jí gen. Páleník sděloval, že se ve věci požadavku obžalované činí, sešli se jednou či dvakrát, nevybavuje si, že by jí průběžně říkal, co konal či činí. **K dotazu, zda skutečnost, že se kolem paní Nečasové pohybují nějaké podezřelé osoby, sdělila panu Nečasovi, obžalovaná uvedla, že panu premiérovi to sdělila až po rozhovoru s gen. Páleníkem,** bylo jí jen řečeno, že když se na to podívá, že se uvidí. K dotazu, zda uvědomila pana premiéra také o tom, že oslovila ředitele Vojenského zpravodajství, a jak on na to reagoval, obžalovaná odpověděla, **že ho o tom předem neuvědomovala. Potom, až když přišly nějaké výsledky, nějaké fotografie.** On vlastně řekl, že ta dáma, která je tam zaznamenaná, že si není jistý, že je to paní Nečasová, neboť v tom domě bydlí dámy, hodně si podobné. Při prvním rozhovoru s panem Páleníkem specifikovala ty podezřelé lidi, měli to být Jehovisté. Obžalovaná nemá bezpečnostní prověrku. K osobě gen. Páleníka obžalovaná uvedla, že se s ním poprvé potkala na ministerstvu obrany, kde pracovala jako poradkyně, více se začali potkávat až na úřadu vlády, má z něj pocit korektního člověka, vojáka, je jí známo, že je v současnosti ředitel Státních hmotných rezerv, myslí si, že byl jmenován vládou. K dotazu, zda se sama angažovala ve jmenování gen. Páleníka do pozice předsedy Státních hmotných rezerv či do nějaké jiné pozice, uvedla obžalovaná, že ona nemůže někoho jmenovat, jen když se jí zeptá někdo, jaký pan Páleník je, odpoví stejně. Ke gen. Kovandovi obžalovaná uvedla, že jej zná daleko méně než gen. Páleníka, byl jí představen krátce před tím, než se stal šéfem VZ. Mají nějaké schůzky, když požádá o schůzku, sejdou se. S plk. Pohůnkem se obžalovaná viděla jednou či dvakrát, domluvil jí s ním schůzku gen. Páleník. Paní Hegrová pracuje jako správcová na

Hrzánském paláci, měla k ní otevřený, téměř důvěrný vztah, Jiří Pertl byl jejím řidičem, a to dva a půl roku, rovněž mu velmi důvěřovala. Pan Nagy byl řidičem pana premiéra. Marie Zlatohlávková byla asistentkou premiéra, má s ní velice důvěrný vztah. Lubomír Poul je šéf Úřadu vlády, má s ním přátelský vztah. **K dotazu, zda na ní nějaký člen Vlády ČR, či přímo předseda vlády ČR Nečas, či prezident ČR, přenesl nějaké pravomoci v souvislosti s ukládáním úkolů zpravodajským službám ČR, odpověděla obžalovaná, že ne.** K dotazu, zda oslovila gen. Kovandu, gen. Páleníka či jiného příslušníka VZ s tím, aby pro ni realizovali sledování Radky Nečasové či jiných osob, odpověděla obžalovaná, že si to už nevybavuje. K dalším otázkám týkajícím se sms zpráv, uvedla, že si je již nevybavuje. Přezdívku „umělý pes“ dala obžalovaná panu Kovandovi kvůli jeho psům, měl i přezdívku „Kovák“. K dotazu, zda během schůzek s příslušníky VZ jí byly předány nějaké materiály mající vztah k osobě Radky Nečasové, obžalovaná uvedla, že dostala materiály v listinné podobě, jednalo se o formát A3, tam byly nějaké momentky – fotografie. Zda tam byl i nějaký text si již nevybavuje, z dokumentu nebylo zřejmé, kdo jej zpracoval, myslí si, že nebyl označen nějakým stupněm utajení. K dotazu, zda hovořila o obsahu těchto materiálů dne 1.11.2012 s gen. Páleníkem nebo plk. Pohůnkem uvedla obžalovaná, že s někým o tom mluvila, s jedním z nich, s tím, že tam není jisté, že tam byly dvě si podobné dámy. K dotazu, zda oslovila dne 1.11.2012 sv. Zlatohlávkovou, aby jí zajistila fotografii „Kiki“ a pokud ano, kdo je osoba či věc označovaná „Kiki“, obžalovaná Nečasová uvedla, že si to vůbec nevybavuje, „kiki“ říkají občas nějakým ženám, které nechťejí jmenovat, nevybavuje si, že by takto označovala paní Radku Nečasovou. K dalšímu dotazu obžalovaná uvedla, že si nevybavuje, že by hovořila dne 8.11.2012 či vůbec někdy a probírala nějaké nejasnosti, které jí tam nesejí v souvislosti se sledováním Radky Nečasové a že to budou monitorovat do pátku. Obžalovaná uvedla, že takové jednání mohlo být, ale už si nepamatuje datum, bylo to pořád o tom, že tam byly dvě podobné si ženy. S panem Kovandou se obecně sešla v Kramářově vile, nezná však datum, nevybavuje si data 15.11.2012, 27.11.2012. K dotazu, zda hovořila ona sama s Petrem Nečasem či nějakou jinou osobou o sledování či výsledcích sledování Radky Nečasové, odpověděla obžalovaná, že už si nevybaví, jestli to bylo v průběhu. K dotazu, zda měla ona sama či jiná osoba zájem na sledování Radky Nečasové, uvedla, že svůj osobní žádný. K dotazu, zda požádala některého ze zaměstnanců Úřadu vlády, aby prováděl sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, uvedla, že požádala svou asistentku Štánskou, aby zjistila, jestli tam Pertl opětovně vozí paní Hegrovou ve vládním Superbu, že jí tam měl vyzvednout v Hrzánu. Nikoho jiného nepožádala. K dotazu, zda oslovila gen. Páleníka, Kovandu nebo plk. Pohůnka, aby pro ni realizovali sledování osob Pertl a Hegrová, uvedla obžalovaná, že se o tom bavili při jedné schůzce s generálem Kovandou, že má s nimi problém, že to musí nějak řešit, jestli jí v tom umí poradit. K dotazu, zda o skutečnosti, že oslovila příslušníka VZ v této souvislosti hovořila s premiérem Nečasem či někým jiným uvedla, že se s panem premiérem bavila o tom, že s nimi má problém, ale nevzpomíná si, že by to s ním nějak blíž rozebírala, k dotazu, **zda z jejího rozhovoru s panem Nečasem bylo panu Nečasovi zřejmé, že tuto situaci chce řešit nebo jí řeší s pomocí VZ, odpověděla, že nebylo.** K dotazu, zda oslovila někdy Lubomíra Poula či nějakou jinou osobu, aby jí zajistila fotografie Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, obžalovaná vypověděla, že to je možné. Myslí si, že jí je předal pan Poul a ona je po domluvě dala panu Kovandovi. K dotazu, zda jí gen. Kovanda předal během schůzky nějaké materiály či informace ve vztahu k osobám Aleny Hegrové a Jiřího Pertla, obžalovaná vypověděla, že už je to dlouho, co si vzpomíná, byla to jedna nebo více fotografií. Lubomíra Poula dne 18.3.2013 požádala, aby jí zjistil a zaslal adresu parkovacího místa pro služební vozidla Úřadu vlády používané panem Pertlem, aby věděla, kde má parkovat. Zda tuto skutečnost sdělila dál někomu jinému, si již nevybavuje, bavili se o tom s panem Poulem hodně. K dotazu, zda se sešla dne 28.3.2013 s gen. Kovandou na Úřadu vlády, a pokud ano, z jakého důvodu, odpověděla obžalovaná, že je to množné, ale nepamatuje si to, byly jí předány materiály či informace k osobám Pertl a Hegrová, byly to materiály, které předala při prohlídce její kanceláře na Úřadu vlády, neví, zda přímo tento den. Je možné, že se o obsahu těchto materiálů

bavila s panem Poulem, jelikož se s ním obecně radila, co s tou situací kolem paní Hegrové a pana Pertla dělat. Radila se s ním od začátku tohoto problému, jelikož řidiči i paní Hegrová spadají pod něj. S panem Poulem se bavili o tom, že musí monitorovat nebo zjistit, zda skutečně parkuje či neparkuje na místě placeném Úřadem vlády a pokud ne, zda parkuje u paní Hegrové. S panem Poulem předtím hovořila o tom, že je budou konfrontovat s tím, že parkují vozidla na jiném místě, než na vládním dvoře. S panem Kovandou měla obžalovaná více schůzek, není schopná specifikovat, co na které rozebírali, třeba si s ním domlouvala schůzku s premiérem. Nepamatuje si, co nechala zaslat dne 29.3.2013 Milanu Kovandovi na adresu jeho bydliště. K dotazu k obsahu sms ze dne 4.4.2013, kterou jí zaslala asistentka Eva Štánská ve znění : „Paní ředitelko, pan Kovák bude mít dnes všechny materiály, zpracuje je a v pondělí nebo úterý by s Vámi potřeboval 30 minut.“, obžalovaná uvedla, že pan Kovák je generál Kovanda, neumí říct, co bylo přesně předmětem této schůzky, protože jich měli víc. Už si nevzpomíná, zda se s obž. Kovandou setkala dne 8.4.2013 v prostorách Kramářovy vily, proto nemůže určit, zda jí na této schůzce předal Kovanda nějaké materiály či informace ve vztahu k Aleně Hegrové a Jiřímu Pertlovi. Obžalovaná dále k dotazu uvedla, že se domluvila s Lubomírem Poulem na tom, že on zašle z anonymní karty sms zprávu řidiči Pertlovi o tom, že Alena Hegrová ho podvádí, jelikož zjistili, že paní Hegrová negativně ovlivňuje pana Pertla a údajně má udržovat styky ještě s nějakými jinými lidmi. Neví však, jak to bylo posláno nebo řešeno. Cílem zaslání sms bylo asi to, aby to otevřelo panu Pertlovi oči. Nevybavuje si, že by jí byl předán nějaký flash disc s nahrávkami vztahujícími se k osobám Pertl a Hegrová, má pouze tiskoviny, které předala policii. Při jednání s panem Poulem a Pertlem a paní Hegrovou jim přeložili jednu či dvě fotky, aby dokladovali, že porušili předpisy. Jak rozhovor probíhal, si již nepamatuje, o tomto rozhovoru věděla asi paní Štánská, protože šli přes ni. **K dotazu, zda je jí známo, zda byl se skutečností, že je prováděno sledování Jiřího Pertla a Aleny Hegrové seznámen Petr Nečas a pokud ano, kdo jej s tím seznámil a jaký byl jeho postoj k této věci, obžalovaná na č.l. 619 odpověděla, že ne. K dalšímu dotazu na č.l. 619, zda hovořila ona sama s Petrem Nečasem či nějakou jinou osobou o sledování či výsledcích sledování Aleny Hegrové a Jiřího Pertla obžalovaná odpověděla, že ani s Petrem Nečasem, ani s nikým jiným.** K dotazu, jaký měla zájem na sledování osob Pertl a Hegrová, obžalovaná uvedla, že jejich osobní vztah začal být hrozbou pro premiéra, protože tím, že pan Pertl vozil paní Hegrovou do práce a z práce, tzn. do Hrzánského paláce, kde tou dobou bydlel pan premiér, tak se mohla vytvořit domněnka, že vlastně vozí řidič jí za premiérem do Hrzánského paláce. Kromě jiného jí řidič Pertl odmítal služby, které byly v pozdějších hodinách, protože chtěl být s paní Hegrovou. K dotazu, zda informovala premiéra, že jednání těchto lidí může být pro něj potenciaální hrozbou, obžalovaná uvedla, že už si nevzpomíná, ale bavila se s ním, že jí řidič nefunguje tak, jak má. Pokud jde o materiály od příslušníků VZ, dali jí jen to, co odevzdala, neví o tom, že by tam mělo být ještě něco jiného.

V hlavním líčení konaném dne 13.1.2015 vypovídala obžalovaná tak, že svou výpověď přečetla, což jí bylo tehdejší samosoudkyní umožněno, tato čtená výpověď je pak v písemné podobě založena ve spisu na č.l. 3659- 3694. Obžalovaná uvedla, že v souvislosti s údajnou trestnou činností, která je jí kladena obžalobou za vinu neměla v úmyslu získávat nějaký osobní neoprávněný prospěch, ani žádný takový nezískala a osobě jménem Bc. Radka Nečasová žádnou závažnou újmu nezpůsobila. Vždy vycházela z toho, že se jednalo o ochranu této osoby a její rodiny. Vycházela z toho, že její nynější manžel, tehdejší premiér Petr Nečas se jí svěřil se svými obavami a podezřeními na nějakou osobu, která se pohybuje kolem jeho tehdejší manželky, potažmo se může pohybovat i kolem dalších členů rodiny. Chtěla maximálně eliminovat nebezpečí, které by mohlo vzniknout pro bývalou manželku a děti i proto, aby rozvod mohl proběhnout v co největším klidu. Proto při setkání se s gen. Páleníkem, **jej oslovila a svěřila se s tím, jaké obavy má premiér a co se od něj dozvěděla.** Obžalovaná uvedla, že nic neusměrňovala ani nezosnovala. Neví, co dle obžaloby měla dělat, zda zosnovala, či řídila, nebo požádala gen. Páleníka o použití zpravodajských prostředků.? Protože to, že by měla požádat gen.

Páleníka rozhodně nelze vykládat jako zosnování či usměrňování trestné činnosti. Skutečnost je taková, **že tohoto člověka informovala o situaci, o které jí říkal premiér, a požádala jej o radu, co s tím.** Vždy se celá léta starala o premiérovi osobní věci, takže na tom nebylo nic divného. Vycházela totiž z toho, **že od premiéra věděla, že také on mluvil o této věci s gen. Páleníkem a uložil jí, pokud bude požádána o součinnost či spolupráce někým z VZ, aby jí v maximální možné míře poskytla.** Takže pokud měla poskytnout adresu a fotografii, tak to vnímala v rámci součinnosti a spolupráce. Navíc byla přesvědčována a také přesvědčena o tom, že jde o ochranu té osoby, tj. snaha o zjištění, kdo se kolem ní pohybuje a zda představuje nebo nepředstavuje hrozbu pro ni či pro celou rodinu. Jiné úmysly a záměry v žádném případě neměla. Kromě obav, které před ní vyslovoval premiér, od své bývalé spolužačky zaslechla, že se kolem rodiny premiéra a především kolem jeho manželky pohybují nějakí divní lidé, údajně nějaká sekta, snad Jehovisté, což ji vzhledem k negativním zkušenostem z minulosti vedlo k tomu, že se právě proto rozhodla generálu Páleníkovi svěřit. Navíc v roce 2009 sama osobně měla negativní zkušenost, kdy jí informoval soused, že se v okolí jejího tehdejšího bydliště pohybovala cizí auta s posádkou několika mužů, kteří se vyptávali na její osobní poměry, dceru, kdy chodí domu manžel, přestože tam bydlela v tu dobu jen s dcerou. Vedle toho zhruba ve stejné době zažila výhrůžky neznámého muže, který jí různým způsobem pronásledoval a okolo ní se pohyboval, až byla nucena podat na něj oznámení na policii a toto věc se pak prošetřovala. Jak adresa, tak fotografie Radky Nečasové pocházely z veřejně dostupných zdrojů. Takže toto poskytnutí, navíc se souhlasem premiéra, nebylo přeci nezbytnou podmínkou toho, aby se tato kontrasledovací činnost mohla zahájit. Je tedy zřejmé, že nezískala ani nemohla získat jakýkoliv neoprávněný prospěch. Vzhledem k jejímu dlouhodobému osobnímu kontaktu s Petrem Nečasem, by informace jakéhokoliv druhu, kdyby je chtěla či potřebovala, snadno získala. Vždy spolu o jeho rodině a poměrech v ní otevřeně hovořili, mluvili společně skutečně o všem. A nepotřebovala by k tomu Vojenské zpravodajství. Dále obžalovaná uvedla, že jí není jasné, co má znamenat tvrzení, že měla přebírat informace a konzultovat nějaké postupy. Pokud by totiž údajné sledování mělo nějaké konkrétní výstupy, tak by to byla fakta, která je možno pouze vzít na vědomí, ne je konzultovat. **Veškerá komunikace s příslušníky VZ probíhala pouze v rámci součinnosti, o kterou byla požádána premiérem ČR a** byla vedena pouze snahou být nápomocná VZ a premiérovi. Není pravdou, že by komukoliv cokoli ukládala jako úkoly, tím méně VZ, a že by při tom využívala svého vlivu vyplývajícího zejména z existujícího blízkého osobního poměru s tehdejší předsedou vlády ČR RNDr. Nečasem. Nemohla přeci VZ ovlivňovat, jelikož ví, že to má své předpisy, je ve zvláštním režimu a je tedy ze strany jakékoliv třetí osoby neovlivnitelné. V obžalobě poukázala obžalovaná na zmatek, když neví, zda měla vystupovat jako soukromá osoba či úřední osoba. Obžalovaná dále uvedla, že popírá, že by požádala gen. Páleníka o sledování Radky Nečasové, šlo pouze o rozhovor, který podle jejího názoru si správně VZ vyhodnotilo samo. Navíc by chtěla připomenout v této souvislosti, že premiér Nečas byl současně předsedou Bezpečnostní rady státu, což jistě přispělo k rozhodování VZ. Popírá, že by s gen. Páleníkem či dalšími členy VZ tuto záležitost nějak konzultovali, nekonala se žádná konzultace, na kterou by navazovala dohoda o tom, že se bude dále pokračovat ve sledování Radky Nečasové. Není pravda u skutku II., že by měla v úmyslu sobě opatřit neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Jiřím Pertlovi a Aleně Hegrové, řadových zaměstnanců úřadu vlády a současně, že by měla v úmyslu těmto osobám způsobit závažnou újmu spočívající v tom, že proti nim bude protiprávně použita zpravodajská technika a budou protiprávně sledovány. Nenapadla by jí taková absurdita, že by ona, jako vrchní ředitelka kabinetu předsedy vlády, nechala sledovat pomocí VZ řadového řidiče a administrativní zaměstnankyni úřadu vlády. U těchto osob šlo o určité porušování pracovních povinností. Nejprve se obrátila na paní Štánskou, která však nic podstatného v této záležitosti neudělala. Původně měla v úmyslu oslovit ředitele odboru dopravy pana Hausera s tím, aby věc administrativně vyřešil, ale když na toto upozornil i premiér, tak si na to při setkání s gen. Kovandou vzpomněla a dotázala se ho na radu. Ten jí řekl, že by bylo možné na tuto záležitost najmout soukromou službu, že se na to

nezávisle podívají, to znamená, že prověří možnost zapojení soukromé služby. Zjevně ta služba byla pro tuto činnost najata, ne tedy Vojenské zpravodajství. Vůbec nechápe, koho napadlo, že by ona chtěla zorganizovat či dokonce zorganizovala VZ na tuto činnost. Tuto záležitost řešila soukromá detektivní služba, tedy žádné VZ a žádné její projednávání s VZ o tom, že by se mělo angažovat, se nekonalo. Je pravdou, že s těmito zaměstnanci hovořila a důrazně je upozornila na jejich nedostatky v práci. Pan Pertl její výtky, že parkuje služebním vozem mimo vyhrazené a hlídané prostory, financované z prostředků Úřadu vlády, navíc, že vozidlo používá pro soukromé účely, popíral. Jejím jediným zájmem bylo, aby dopravní služba nutná pro její práci byla k dispozici a aby nemusela např. ve večerních hodinách hledat náhradní způsob dopravy, když pan Pertl nebyl k dispozici. Cítila se navíc ohrožena tím, že auto nebylo parkováno na hlídaném a vyhrazeném místě, ale svévolně bylo parkováno v místě, kde se pohyboval bývalý partner sl. Hegrové, který vyhrožoval p. Pertlovi zabitím. Měla obavy, že by ve snaze ublížit panu Pertlovi mohl ten člověk poškodit vozidlo, např. brzdy a tím ohrozit i jí. To byl důvod, proč se o tuto záležitost zajímala. Svůj pracovní itinerář poskytla z důvodu, aby byl přehled o tom, kdy začíná řídit s vozem svou pracovní dobu a kde jí s vozem končí, protože jeho pracovní doba byla vázána na tu její. To znamená, že na začátku její pracovní doby měl řidič vůz vyzvednout na hlídaném, placeném parkovišti a po skončení pracovní doby jej měl na témže parkovišti odstavit. Tedy rozhodně v případě řidiče a administrativní pracovnice, kteří porušovali podmínky pracovního poměru, nevystupovala v této věci jako úřední osoba. Snažila se pouze ochránit svou osobu před možným nebezpečím, které by pocházelo z nestandardního chování pana Pertla. Pokud jde o skutek pod bodem I. obžaloby, pouze se svěřila obž. Páleníkovi, s ním komunikovala jen do konce října 2012, od začátku listopadu 2012 pak tuto záležitost komunikovala pouze s gen. Kovandou a pluk. Pohůnkem, jedním z prvotních impulzů jejího počínání byl rozhovor s premiérem o osobách pohybujících se v blízkosti bydliště jeho tehdejší manželky a dcer. **Takže, když mu předložila nějakou fotografii či fotografie, tak neplatí, že to bylo až poté, ale premiér o tomto jejím počínání věděl od začátku.** Navíc bezpečně identifikovat osoby na fotografiích mohl pouze premiér, protože detailně jeho okolí nikdo jiný neznal. Trvá na tom, že u skutku č. II. se pouze ptala gen. Kovandy, zda jí umí s věcí poradit, nic neorganizovala, neusměrňovala ani nenářizovala. Pokud jde o přezdívký, které používala při telefonických rozhovorech, nejednalo se o žádný konspirativní způsob komunikace, takové přezdívký běžně používala a používá dosud. Není pravda, že by jí měl generál Kovanda předávat průběžné výsledky o sledování Radky Nečasové, takové tvrzení je nelogické, **protože skutečným důvodem těchto dvou schůzek bylo předání podkladů, na základě kterých mohl premiér identifikovat konkrétní osoby i vozidla. Pokud jí předal gen. Kovanda nějaké materiály vztahující se k p. Pertlovi a paní Hegrové, tyto skutečně ukázala premiérovi, který o všem věděl.** Také tyto fotografie ukázala p. Pertlovi a p. Hegrové, kteří na základě toho přiznali svá pochybení, poté materiály uzamkla do sejfů, ze kterého je vyndala až při domovní prohlídce a vydala policii. Neví, zda a kým, zda vůbec za úplaty a jakou, bylo toto jejich sledování prováděno. Obžalovaná Nečasová uvedla, že je přesvědčena, že důkazy obžaloby neprokazují, že by na základě jejího přičinění bylo realizováno sledování poškozené Bc. Radky Nečasové Vojenským zpravodajstvím a tak mělo být protiprávně být zasahováno do jejího soukromí. Rozhodně neměla snahu získat informace o soukromí této osoby, které by mohla využít ve svůj prospěch. Ani z odposlechů ani z jiných důkazů nic takového nevyplývá. Způsob hodnocení její výpovědi a výpovědi dalších osob, spoluobžalovaných, považuje za naprosto nesprávný. Obžalovaná odmítá, že by se dopustila jakéhokoliv organizování trestné činnosti. Neumí si představit, jak žena úřednice byť z úřadu vlády, mohla organizovat a úkolovat generály a plukovníky, kteří byli desítky let ve vedoucích funkcích VZ a účastnili se přímo bojů v Afghánistánu. V prvním ani v druhém případě, tedy skutku tak, jak jej vymezuje obžaloba, nejednala jako úřední osoba. Není pravdou, že by se chovala promyšleným a konspirativním způsobem, aby bylo ztíženo odhalení protiprávní činnosti. Obžalovaná uvedla, že její verze je taková, že se jí premiér svěřil někdy v září 2012, že viděl v okolí svého bydliště divné osoby. Znepokojilo ho to, jelikož věděl, že se on sám odtamtud

bude stěhovat, měl tudíž obavy především o své děti, zmínil možné důvody, včetně nátlakových akcí v souvislosti s Grippenou. Později jí informoval, že o tom krátce informoval gen. Páleníka, ale zdráhal se z toho dělat závažnou aféru. Není tedy divu, že na toto téma následně zavedla řeč s gen. Páleníkem a potvrdila mu, že premiéra tato záležitost znepokojuje. Navíc jí jedna z bývalých spolužaček v té době toto také potvrdila. Také se později dozvěděli, že v letních měsících 2012 měli dlouhodobě v okolí premiérova bydliště se pohybovat fotografové z časopisu Týden, což by skutečně vysvětlovalo přítomnost neznámých, hlídkujících osob. V říjnu 2012 také časopis Týden zveřejnil fotografii premiéra, jak vystupuje ze služebního vozu a vchází do svého bydliště, což dokazuje, že tam skutečně někdo byl a okolí monitoroval. Chtěla by zdůraznit, že jejich vztah trval téměř 9 let. Generálu Páleníkovi se svěřila jenom z důvodu obavy o premiéra a jeho děti. A tím, že se starala několik let o veškerý servis kolem jeho osoby, připadalo jí normální a logické, že se zajímala i o tyto věci. K bodu II. obžaloby uvedla, že měla obavy, aby nebyla ohrožena na svém životě a zdraví, třeba případnou autonehodou, nenapadlo jí, aby prováděla něco osobního proti panu Pertlovi a paní Hegrové. Je hrdý člověka a nedovede si představit, že by musela založit trvalý vztah na tom, že bude někoho nutit k rozvodu. Měli vztah, který trval téměř 9 let a za tu dobu by se určitě našlo nespočetné množství možností vážně narušit vztah jejího současného manžela s exmanželkou nebo jí jen nechat informovat, že takový vztah existuje. To však za celých 9 let nevyužila a díky své korektnosti ani nejbližší spolupracovníci neměli o jejich vztahu ponětí. Netušila, že její soukromá komunikace s jím blízkým člověkem je odposlouchávána, že někdy bude komunikace nejintimnějšího řádu zveřejňována celému národu. Proč policie nezveřejnila sms a hovory, kde se navzájem ujišťují o vzájemné lásce a že vše zvládnou? A že opravdu mají plán, že odejde za pár měsíců z pozice a tehdejší premiér již nebude pokračovat v politické kariéře.

Svědkyňe Bc. Radka Nečasová v hlavním líčení vypověděla, že si v podzimních měsících roku 2012 **nevšimla, že by jí někdo monitoroval či pozoroval**, v tom období žil její bývalý manžel s nimi ve společné domácnosti, odstěhoval se někdy v polovině listopadu 2012. V tomto období, **nebyla objektem zájmu žádné sekty, ani jí nikdo v tom směru neoslovoval**. S takovými společnostmi či sektami nikdy nesympatizovala. V měsíci říjnu či listopadu 2012 se jí **manžel nezmiňoval o nějakém hrozícím nebezpečí jemu, rodině, dětem, jí osobně**. Ani se nezmiňoval, že by činil nějaká opatření, o kterých nechce hovořit, nic takového. Pokud jde o rok 2012, dostávala SMS s dehonestujícím obsahem vůči její osobě. Zprávy ale mazala z telefonu, neřešila to nějak dál. Přesně již neřekne, co bylo obsahem těchto zpráv, jednalo se spíše o její osobní dehonestaci. Celkem se jednalo o asi 3 sms zprávy, svěřovala se s nimi tehdy svému tehdejšímu manželovi, jeho názor na tyto zprávy byl, aby to hodila za hlavu a neřešila to. Dále jí domů do schránky v roce 2012 přišel časopis Forbes, kde byl žebříček nejúspěšnějších českých žen a paní Nagyová tam byla asi na sedmém místě, a u jejího pořadí byl vložen lístek s textem „kam si došla ty“. Toto také říkala tehdy svému manželovi a ten názor nezměnil, řekl jí, ať se tím nezabývá. Když se manžel odstěhoval ze společné domácnosti, netušila, zda v tom je někdo třetí, bylo to o osobních problémech v manželství, by řekla. **To, že v tom je někdo třetí se dozvěděla až v červenci 2013. V lednu 2013 se její manžel poprvé zmínil o tom, že se s ní chce rozvést, a jako důvod uvedl, že s ní nemůže dál žít**. V červenci 2013 se pak dozvěděla o tom, že její tehdejší manžel má vztah s obžalovanou Janou dnes Nečasovou. Myslí, že její tehdejší manžel se ani v minulosti nezmiňoval o nějakém hrozícím nebezpečí jemu či rodině. Řešili vlastně chod rodiny a domácnosti, protože on byl tolik vytížený, že pracovní věci neřešili. V době, kdy došlo k pronájmu Grippenů se nezmiňoval o žádném nebezpečí, nic takového. V měsících září a říjen 2012 si nevšimla nezvyklého pohybu lidí kolem sebe, ani aut, že by jí někdo monitoroval, sledoval. V době, kdy žila s manželem, se jí neptal, jestli má milence, nic takového spolu neřešili. Vůbec si nevzpomíná, že by se někdy potkala s obž. Janou Nečasovou, netušila, že by měla mít poměr s jejím dnes bývalým manželem. V roce 2012 s manželem vůbec neřešili, že by jí zajistil nějaký jiný byt, mimo ten, kde bydleli. Toto řešili, až když navrhl rozvod v tom lednu 2013, protože byli v nájemném bytě.

Svědkyň Alena Hegrová v hlavním líčení uvedla, že pro obžalovanou Nečasovou pracovala na úřadu vlády. Stále pracuje na úřadu vlády jako správkyň Hrzánského paláce. Ostatní obžalované zná z návštěv, které chodily k panu premiérovi či za paní ředitelkou Nagyovou. V souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byl v hlavním líčení přečten protokol o hlavním líčení na č.l. 3905-3908 a protokol o výsledku svědkyně z přípravného řízení na č.l. 1550-1559. V hlavním líčení dne 9.3.2015 svědkyně vypověděla, že odkazuje na svou výpověď, kterou učinila do protokolu na policii a dále uvedla, ohledně sledování, že možná trošičku tušila, že byla sledována, ale to, že jí sledovali před jejím domem nebo u práce, to nevěděla. To se dozvěděla až když jí paní ředitelka Nagyová a pak Poul pozvali na schůzku k nim do kanceláře, kde jí byly předloženy fotky, kde je focená, jak jezdí z práce, jak se pohybuje ve svém vlastním domě. To se dozvěděla nějak po Velikonocích, kdy jí oni dva předložili nějaké fotky, aby se k nim vyjádřila. Na to z její strany nebylo co říct, řekla jim, že to je vlastně s vědomím paní ředitelky, protože museli být k dispozici 24 hodin denně, kdykoliv ona zavolala, museli jet domů, do práce, kamkoliv ona řekla. Závěr z toho byl, že paní ředitelka odešla, řešil to s nimi pan Poul, který jim řekl, že jestli jsou si vědomi toho, že tam také nemusí dále pracovat, natož řekla ona i pan Pertl, že k tomu není důvod, nebyla pravda, že by zneužívali vozidlo, byli totiž 24 hodin denně vlastně v pohotovosti. Pan Poul to ukončil tak, že jim řekl, ať si na to dají pozor a ještě jim řekl, že ta agentura stála 100.000,-Kč. Nebylo jim vysvětleno, co bylo důvodem sledování. Dále svědkyně uvedla, že je vedoucí objektu Hrzánského paláce a dříve ještě Kramářovi vily, v té době byl jejím nadřízeným pan ředitel Fatka. Dostávala od bývalé paní vrchní ředitelky Nagyové příkazy, byť jí je měl zadávat pan Fatka. Tam to ale na úřadě tak nefungovalo. Tam dávala pokyny paní ředitelka Nagyová a nikdo si nedovolil říct, že to tak nebude. Paní ředitelka jim přímo nevolala, měla své asistentky, takže volala paní asistentka Štánská. U obž. Nagyové to byl velmi náročný pracovní poměr, protože to byla služba 24 hodin. První dva roky práce pro paní Nagyovou nebyly tak úplně hrozné, až poslední rok jim dávala najevo, že je nemá ráda, že nechce, aby tam pracovala. Zpočátku si povídali i o soukromých věcech, obž. Nagyová vůči ní prezentovala svůj vztah k tehdejší manželce pana premiéra. Nemluvila o ní hezky. Nerada by ty výrazy u soudu prezentovala, protože to nebyla mluva, která by jí byla blízká. Byly to vulgární slova, byla tam nenávist. Bývalého premiéra chtěla dostat k sobě jako žena a odloučit ho od manželky a udělala pro to určitě cokoli, a to se jí povedlo. Pro obžalovanou se děly i soukromé věci. Třeba se jí pralo, chodilo se jí uklízet domů, cokoli potřebovaly její dcery ve svých domácnostech, tak tam se jezdilo. Paní obž. Nečasová se nikdy nezmínila o tom, že by nechala sledovat nějakou osobu. V té době se jí nikdo nezmínil, že má podezření, že je sledována, nebo že jí někdo pozoruje. Ale oni měli všichni zakázáno se s ní bavit a cokoli jí říct, i co se týče nějakých pracovních věcí. Jednou jí řekl její bývalý švagr Martin Havran, že jí někdo sleduje, že před jejím domem stojí nějaká auta a nějaký lidi, že se tam střídají, že mu to říkal soused. Ten soused se k tomu však nechtěl vyjadřovat.

Svědka Jiří Pertl v hlavním líčení uvedl, že když nastoupil u paní Nagyové jako řidič, tak byl jejich vztah relativně v pořádku, dobrý. Byl jejím řidičem asi 3 roky, na úřadu vlády pracoval od roku 1981, pracuje tam dodnes. Vozidlo, které měl přidělené, bylo určeno do sekretariátu premiéra. O tom, že bylo vozidlo přiděleno paní obž. Nečasové, rozhodla pravděpodobně ona sama, vyšší karta bere. Pakliže je to její přání, pak bude její přání splněno, proč tomu tak bylo, na to musí odpovědět jiní. Obžalovaná byla vrchní ředitelkou Úřadu vlády, jejím nadřízeným byl pravděpodobně jenom pan premiér, tím to končilo. Pan Poul byl vedoucím úřadu a měl být jejím nadřízeným, ale bylo to v opačném ranku, spíše musel poslouchat on ji, než ona jeho. Byl jejím osobním řidičem, jeho pracovní doba byla dlouhá, i do půlnočních hodin. Vozila se na schůzky a plnily se úkoly, které chtěla, byl výhradně jejím řidičem, nikoho jiného nevozil. Cesty nebyly výhradně pracovního charakteru, např. návštěva kadeřníka nebo něco odvést dcerám, mu nepřipadá jako pracovní věc. O tom, že měl být společně s paní Hegrovou sledován nebo monitorován, se dozvěděli, když byli pozváni k paní Nagyové na koberec, to bylo období, kdy začal takový válečný stav. Tam jim byly předloženy fotografie, kde byli nafoceni,

bylo jim řečeno, že tím ohrožují paní ředitelku. Pak jim tam byla sdělena pomyslná cena, čemuž nerozuměl. Schůzka se odehrávala na úřadu vlády, byl jí přítomen pan Poul a paní Nagyová a slečna Hegrová. Schůzku iniciovala paní ředitelka, oba hovořili ve stejném tónu, že jí ohrožují, že si některé snímky slečny Hegrové můžou novináři splést s ní a vydávat za její osobu. Vůbec tomu nerozuměl, připadalo mu to jako z jiné planety. Obž. Nečasová věděla o jejich vztahu se slečnou Hegrovou a nepřála si ho, proč by musela říct sama. Možná z ryze ženských důvodů. V průběhu vztahu se slečnou Hegrovou mu přišla anonymní sms zpráva, od údajného kamaráda, který o něj měl mít starost, že by slečna Hegrová mohla mít i jiného přítele a že jej chce varovat. V podstatě to byl náznak, aby to ukončil. Nejprve si to vykládal tak, zda to nemůže být pravda, postupem doby si to dával do souvislosti po těch událostech a v podstatě asi bylo jasné, odkud vítr fouká. Pokud jde o konkrétní vozidlo, se kterým jezdil, měl povolené parkování doma, takže s ním jezdil domů, u slečny Hegrové parkoval, protože s ní žil a bral to jako domov. Nevšiml si, že by jeho vozidlo nebo on byl sledován. Nikdy by ho to nenapadlo, proto člověk s takovou myšlenkou ani nepracuje. S obžalovanou Nečasovou se bavil o tom, že paní Hegrová měla nějakého bývalého přítele, kterému se ten vztah úplně nelíbil. Nepamatuje si, že by vyjádřila paní Nečasová někdy obavy, že by jí tento bývalý přítel mohl ohrožovat, podle něj to nedává žádný smysl a logiku. Při schůzce na úřadu vlády paní Nečasová říkala, že jí ohrožují, protože by mohli novináři zaměnit paní Hegrovou za ní, nezmiňovala, že by jí to ohrožovalo v tom směru, že by se bála toho bývalého přítele. Kdyby se někdo v danou chvíli měl někoho bát, tak by to musel být svědek, rozhodně ne ona. Jí se to vůbec netýkalo. Na zmíněné schůzce na úřadu vlády jim byly předloženy nějaké fotografie, byly to A4, černobílé obrázky, zpravidla to bylo určité focené večer, protože přijížděli pozdě večer, bylo to z různých úhlů možných záběrů na ten barák nebo na vstupní bránu. Fotky zaznamenávaly např., že přijel, když vysadil paní Nečasovou doma, následně přijel na Hrzánský palác naložit slečnu Hegrovou, tak obrázky po příjezdu. K dotazu, zda to spadalo do jeho kompetence, poté co vyložil paní Nečasovou, jet pro paní Hegrovou, svědek uvedl, že mu to připadalo docela logické, protože neví, jak by se ten den dostával v půlnoci nebo v jednu v noci do Tuchoměřic, takže mu to připadalo přinejmenším slušné se pro ni zastavit a jet spolu domů. Při schůzce na stůl fotky položil pan Poul, spolu s paní ředitelkou jim řekli, že jí ohrožují a že je to v podstatě z jejich strany na výpověď, oba se v podstatě doplňovali. Schůzka skončila tak, že si paní Nagyová vzala prášek na uklidnění a řekla panu Poulovi, ať to s nimi dořeší a ten jim řekl, aby se káli a šli. Když hodili na stůl ty fotografie, řekli k tomu výslednou cenu asi 110.000,-Kč nebo 120.000,-Kč. Následně byl svědek od obž. Nečasové odvelen. Mělo to souvislost s jeho bolestí zubu, musel k lékaři a bylo to vyhodnocené tak, že odmítl paní ředitelku vést, proto byl odvelen a už s ní nejezdil, bylo to krátce po té schůzce. Svědek dále uvedl, že v minulosti, když jezdil s paní Nagyovou, proběhlo nějaké monitorování či sledování jeho vozidla, stalo se tak dvakrát. Ráno mu bylo oznámeno, že po dobu nějakých 10-14 dní je bude sledovat auto a jeho úkolem bylo, každé ráno na dané číslo poslat SMS s textem např. „vyjíždíme z Modřan v 9:00, jedeme Podolím na úřad vlády“. Každý výjezd musel psát sms, kam, kudy a v kolik hodin jedou. Pokyn včetně telefonního čísla k tomu dostal od paní vrchní ředitelky. Na Hrzánském paláci byli nějakí dva pánové, se kterými se měl setkat, neznal je, nepředstavili se jménem, ti mu v hrubých rysech vysvětlili, o co tam jde, dali mu to telefonní číslo. Důvod, proč toto probíhalo, mu řekla paní Nečasová, měla podezření, že jí sledují novináři. V souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byl v hlavním líčení přečten protokol o výpovědi svědka z přípravného řízení na č.l. 1568-1575 a protokol z hlavního líčení na č.l. 3908-3911. Tam svědek uvedl, že paní Nagyová si přála vztah s panem Nečasem, ten se jí nedařil a vadilo jí, nebo si nedokázala připustit, že nějaký řidič s nějakou správcovou objektu mají ten vztah a ona jako vrchní ředitelka ho nemá. To byl podle něj počáteční impulz, proč se ty vztahy začaly zhoršovat. K tomu svědek dále v hlavním líčení uvedl, že to vydedukoval z toho, protože měla problém dotlačit ho k rozvodu. Toto se šušovalo na úřadu vlády. K č.l. 3911, kde svědek v předchozím hlavním líčení uvedl, že samozřejmě věděli o tom, že obžalovaná nechává sledovat bývalou manželku premiéra paní Radku, to věděli, otevřenější v těch hovorech byla s paní Hegrovou.

Toto ví od paní Hegrové. Jednalo se však víceméně o drby. Svědek dále hovořil o VIP středách především v prostorech Kramářovi vily, v podstatě tam chodili stejní lidé. Pokud jde o výrok z přípravného řízení z č.l. 1574, že na úřadu vlády prostě platilo, co paní ředitelka Nagyová řekla, svědek řekl, že její slovo bylo slovo Boží, vlastně úřadu vlády vévodila. K č.l. 3909, kdy svědek řekl, že pan vedoucí úřadu vlády hodil na stůl obálku s nějakými fotkami a řekl, víte jakou to má hodnotu, svědek uvedl, že to jsou právě ty fotky, které jim ukázali a řekli, aby se káli.

Svědék Petr Nagy v hlavním líčení uvedl, že je na úřadu vlády zaměstnán od roku 2011, nejprve byl asistentem kabinetu, následně řidičem premiéra, aktuálně je řidičem vicepremiéra. Úkoly mu zadával premiér sám nebo ředitelka kabinetu. Už neví, kdy to bylo, ale muselo to být v době, kdy ještě ráno bylo šero, když kolem 7. hodiny ranní si před domem, kde v té době bydlel premiér, si všiml naproti stojícího vozidla, ze kterého vyšel záblesk. Jel se podívat, co se tam děje a předpokládal, že tam stojí novináři. V autě seděly dvě osoby, napsal si SPZ vozidla a informoval o tom ředitelku kabinetu sms zprávou, následně od ní dostal odpověď, že je to prověřeno, že jsou to naši lidé, že se o to dál nemusí starat. Potom naložil premiéra a odjel s premiérem z bydlíště na úřad vlády. K dotazu, proč o tom informoval ředitelku kabinetu, nikoliv premiéra uvedl, že je to běžný postup, který byl domluven. Běžně se v minulosti stávalo, že je fotili novináři na různých místech, kde měli zaparkovaná auta a natáčeli premiéra, takže si myslel, že jsou to novináři. Premiér s ním při jízdách komunikoval, nezmiňoval však obavu o manželku nebo rodinu. Když dostal zprávu od paní ředitelky Nagyové, že jsou to naši, myslel si, že může jít o nějaké kontrasledování premiéra, protože při ochraně ústavních činitelů nebo VIP osob se toto běžně používá. Ostatní obžalované svědek znal z ministerstva obrany, kde pracoval dříve na speciálním útvaru.

Svědék gen. Ing. Rostislav Pilc v hlavním líčení uvedl, že měl pracovní a přátelské vztahy s obž. Páleníkem a Kovandou, znali se dlouho. Obž. Pohůnka poznal až po svém nástupu na VZ, kam nastoupil v roce 1997. Obž. Mgr. Nečasovou zná pouze z médií. Od roku 2008 do 2013 byl zástupcem ředitele VZ. V letech 2013 – 2015 byl pověřeným ředitelem VZ a od roku 2016 byl náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky. Nyní je zaměstnán u státního podniku řízení letového provozu. K věci uvedl, že si již přesně na události nevzpomíná, od sekretářky se dozvěděl, že ve VZ je policie a zasahuje rovněž u ředitele Kovandy. Následně byl pověřen ministrem Pickem výkonem funkce ředitele VZ. Situace byla hektická a musela se operativně řešit. Do té doby byl zástupcem ředitele VZ a řídil stěžejní odbory a školu. Tím, že byl pověřen ředitelem VZ mu přibyl pod jeho kompetenci i odbor kontroly a vnitřní bezpečnosti, který řídil plk. Pohůnek. Poté, co byl pověřen vedením VZ, byla utvořena komise pro kontrolu VZ. Už neví, kdo tu komisi ustavoval, ani neví, zda byl členem komise, ani co předně komise kontrolovala, úkolem bylo zkontrolovat rozsah toho, co se stalo. Existoval závěr, výstup komise, který on nezpracovával a neví, kdo jej zpracovával. Svědek dále u soudu popsal, kompetenci jednotlivých úseků VZ. **Sledování a kontrasledování jiných osob, tedy nepřislušníků VZ, spadalo do kompetence kontrarozvědky.** Když byl pověřen ředitelem, tak žádné sledování ani kontrasledování odborem vnitřní kontroly neprobíhalo, jelikož odbor procházel reorganizací, měl svých problémů dost. Reorganizace spočívala v tom, že se vybral nový ředitel, který si musel vybrat nové lidi, jelikož mezi členy odboru panovala nedůvěra. Novým ředitelem odboru vnitřní bezpečnosti se stal plk. Nejedlý. **Svědék popsal rozdíl mezi sledováním a kontrasledováním** tak, že hlavní rozdíl je v tom, že sledovaný o tom neví, že je sledován, zatímco kontrasledování probíhá s vědomím a souhlasem kontrasledované osoby. Cílem sledování je zjistit činnost sledované osoby na trase, která předem není známa, s kým se potká, s kým má kontakt, co dělá na trase. Na rozdíl od toho, je u kontrasledování předem stanovena trasa, jsou určené body a je prováděna činnost pod legendou člověka, který jde po té trase. **Pokud probíhá kontrasledování bez vědomí té osoby, tak jde zase o sledování.** V době, kdy on vedl odbor kontrarozvědky, tedy v letech 2008-2013, tak o tom vždy ta kontrasledovaná osoba věděla. Teoreticky by však šlo, aby z taktického důvodu o kontrasledování tato osoba nevěděla, např. proto, že není vyškolená.

Pokud jde o náplň jeho činnosti, chodil s žádostí o povolení sledování k ministru obrany. Takovéto žádosti mu předkládal buď ředitel kontrarozvědky, nebo ředitel technického odboru. Pokud jde o povolení kontrasledování, to se provádělo na základě vnitřních normativních aktů VZ, tam nebylo třeba povolení ministra. **Žádost o sledování měla formu dokumentu A4, bylo tam napsáno, kdo je zadavatelem, kdo je zpracovatelem, kdo má být sledován, na jakou dobu, z jakého důvodu a list měl spisovou značku.** V době, kdy byl pověřeným ředitelem VZ, tak takových žádostí mohlo být 10, 15, 20 ročně. Postup byl takový, že mu ředitelé odboru předkládali žádosti o sledování, ty si přečetl, podepsal, předkládal ministrovi. V kompetenci VZ bylo sledovat či kontrasledovat civilní osoby, mohlo se jednat např. o zaměstnance velvyslanectví, pokud jde o rodinné příslušníky ústavních činitelů, pak by to bylo možné, pokud by to mělo vazbu na ministerstvo obrany, nebo by byla ohrožena bezpečnost ČR. K dotazu, jak vypadaly výstupy z již provedené činnosti, které z pozice své funkce viděl, tak výstup ze sledování byl nazván „záznam o sledování“. Pokud jde o výstupy z kontrasledování, tak už si přesně nepamatuje, ale myslí si, že se to jmenovalo Záznamy z provedení TOPS. Takové záznamy osobně viděl, byly to desítky případů, zpracovávaly se na odboru. K dotazu, zda za situace, kdy jsou pořizovány obrazové záznamy a fotodokumentace osoby, která o tom neví, že je natáčena či fotografována, pokud je to součástí sledování, tak k tomu uvádí, že by k němu mělo být povolení ministra. Svědkovi pak byly předloženy dokumenty „záznamy o sledování“ (č.l. 1393-4, 1395-1401, 1402-3), fotografie, které jsou jejich součástí (č.l. 1403-6, 1342-4). Z hlediska obsahu se svědek vyjádřil tak, že se může jednat o sledování i obranu proti sledování, jelikož tam chybí některé body, které mají být u sledování i kontrasledování. Z hlediska formy chybí náležitosti jak záznamu o sledování, tak i záznamu o kontrasledování. Pokud jde o formální náležitosti, chybí číslo jednací, popis osoby, časový harmonogram. Není zřejmé, z které fáze činnosti pocházejí. K vysvětlení rozporu, proč na č.l. 1743 označil dokumenty „záznamy o sledování“ z 31.10.2012, 8.11.2012, 5.11.2012, jako jednoznačné dokumenty o sledování a nyní uvádí, že se mohlo jednat o sledování i obranu proti sledování, svědek uvedl, že trvá na dnešní výpovědi, jelikož v přípravném řízení byl pod vlivem událostí, které se seběhly, plus vycházel z toho názvu „záznam o sledování“ a s postupem času se mu změnil úhel pohledu na danou věc. V době, kdy vypovídal u policie do protokolu, byl pod velkým tlakem, vyplývajícím z funkce. Svědek dále uvedl, že zprávu ze dne 24.10.2013 na č.l. 2921 vypracovávali podřízení, on ji jenom podepsal. Myslí si, že zprávu zpracovával Odbor analyticko – informační. On zadal úkol tomuto odboru, ten jej splnil, dále to neřešil. Není schopen potvrdit ani vyvrátit, zda se na této zprávě podílel i svědek Jílek, spíše si myslí, že ano. Nepamatuje si, že by VZ provádělo zpravodajskou činnost v otázce zakázky Grippy. K dotazu, zda písemnosti ze sledování či kontrasledování byly nějak utajovány, svědek uvedl, že nějaký stupeň utajení měly. Svědek dále odpověděl na dotazy, co je cílem VZ, jak VZ nakládá s poznatky získanými z operativní činnosti. Dále uvedl, že je možné, aby jedna část VZ nevěděla o činnosti jiné části, o prověřování informace. O souhlas ke sledování se v rámci procesu žádá, když je dáno důvodné podezření, že by např. mohlo být ohroženo Ministerstvo obrany, pokud se neobjeví důvodné podezření z prověřování operativní činnosti, pak není založen svazek. Je běžnou praxí, že VZ platí za informace, cena za informace záleží na více okolnostech, hodnota informace, validita informace, potřeba takové informace pro VZ. VZ úkoluje vláda, ministr obrany, úkoly na denní bázi zadává ředitel VZ, pro denní operativní činnost VZ nepotřebuje nějaké povolení nebo souhlas, protože plní úkoly na základě nařízení vlády. Do operativní činnosti patří zachycování, poslech, monitorování, vyhodnocení informací, pořizování obrazových, zvukových záznamů, používání zabezpečovací a nástrahové techniky, monitorování telekomunikačního a radiokomunikačního provozu bez odposlechu jeho obsahu, pokud jím není zasahováno do základních práv a svobod. Taková operativní činnost je upravena vnitřními akty VZ, které jsou utajované. Svědek si myslí, že na základě výsledků vnitřního šetření k věci u VZ, nebyl nikdo z obžalovaných ani operativců kázeňsky postižen. VZ má svůj orgán činný v trestním řízení určený k šetření trestné činnosti příslušníků VZ. V souvislosti s touto kauzou byl ze služby propuštěn plk. Pohůnek. Pokud si dobře vzpomíná, závazek plk. Pohůnkovi

končil v tu danou dobu a již mu nebyl prodloužen, jelikož byl trestně stíhán. Svědek dále uvedl, že v době, kdy byl pověřeným ředitelem VZ, byl úkolován vládou nařízenými vládou. Jednalo se o priority v činnosti, které byly dále vládou rozpracovávány na denní a týdenní bázi, svědek dále popsal mechanismus procesu při schvalování žádostí o sledování v době, kdy byl pověřeným ředitelem VZ. VZ disponovalo specializovaným odborem na sledování, pokyn mu dával nadřízený.

Svědék RNDr. Petr Nečas v hlavním líčení uvedl, že s obžalovanou Nečasovou má dlouhodobý partnerský vztah od roku 2004 a je jeho současnou manželkou. S ostatními obžalovanými se zná pouze pracovní, zná je z období, kdy vykonával své ústavní funkce. K věci uvedl, že se z titulu svých funkcí zabýval dlouhodobě vojenskou problematikou, v letech 2006-2009 byl místopředsedou vlády a místopředsedou bezpečnostní rady státu, následně byl předsedou vlády a zároveň bezpečnostní rady státu a také předsedou výboru pro zpravodajskou činnost. Z titulu těchto funkcí se setkával osobně s řediteli všech zpravodajských složek, včetně VZ a jejich komunikace byla přímá. Hned poté, co se v roce 2010 stal předsedou vlády, hovořil s ředitelem VZ Páleníkem o tom, že bude třeba věnovat značnou pozornost budoucí zakázce na letouny Grippen. Již v předchozích desetiletích bylo zaznamenáno především švédskou televizí a britským tiskem, že při opatrování letounů Grippen, byly použity korupční nabídky. Svědek uvedl, že v letech 2000-2005 byl asi nejtvrdějším kritikem nákupu Grippenů a dodavatel na něj měl nevlídný pohled, byl objektem zastrašování a pokusu o ovlivnění, pocíťoval nátlak na sebe. I jako předseda vlády v době, kdy dobíhala původní smlouva o pronájmu a mělo být jednáno o prodloužení smlouvy, zastával vůči dodavateli velice kritický pohled. Toto vyplývá i z médií, např. jeho vyjádření do TV Nova ze dne 14.11.2010. V této souvislosti byl v úzkém kontaktu s gen. Páleníkem a uložil mu, aby VZ věnovalo velkou pozornost této problematice, byli dohodnuti na event. použití zpravodajské techniky, v případě nutnosti, že by se např. schůzka nahrávala. Na konci léta či v září 2012 v okolí bydliště zaznamenal pohyb neznámých lidí a vozidel a dospěl k závěru, že je sledováno jeho bydliště. Již v té době byl rozhodnutý a rovněž oznámil své manželce, že se po kongresu ODS v listopadu 2012 odstěhuje a budou žít v odluce. Proto jej znepokojil zmíněný pohyb neznámých osob, jelikož po svém odstěhování měly zůstat v bydlišti jeho bývalá manželka a nezletilé dcery. Analyzoval situaci a dospěl k závěru, že kromě zájmu bulváru existuje 5 důvodů, jak si vysvětlit pohyb vozidel a osob kolem bydliště. Jedním z důvodů byla nastíněná problematika s Grippenem, další souvisely s jeho tehdejšími postavením premiéra, přičemž tři z pěti důvodů, včetně Grippenů, z hlediska získávání informací v souladu se zákonem spadaly do působnosti VZ, proto s tím seznámil gen. Páleníka. V září nebo říjnu 2012 osobně informoval ředitele VZ a jako nejpravděpodobnější variantu pohybu neznámých osob a vozidel kolem bydliště považoval kauzu Grippenů. Následně o tom v průběhu října opětovně telefonicky hovořil s gen. Páleníkem a logicky se o přítomnosti divných lidí svěřil své partnerce, dnes manželce Janě Nečasové. Ta mu na to řekla, že rovněž od spolužáků ve škole slyšela, že se kolem jeho manželky má pohybovat někdo z nějaké sekty, snad Jehovistů anebo někdo, kdo se za ně vydává. Vzhledem k tomu, že se měl odstěhovat a v listopadu se také odstěhoval, informoval ředitele VZ o těchto obavách a žádal jej, aby bral jeho obavy vážně, aby to prověřil a postupoval přitom maximálně diskrétně, žádal jej, aby o tom nikoho neinformoval a to včetně jeho bývalé manželky, jelikož jí nechtěl znepokojovat. Již v minulosti byl konfrontován s výhrůžkami, vůči sobě i osobám jemu blízkým. Měl nedůvěru k ochranné službě, z minulých zkušeností a proto jí odmítl používat jako předseda vlády, k čemuž jej vedli i úsporné důvody, jelikož výdaje na takovou službu činí za rok 10 milionů korun a v té době procházela vláda škrty, úspornými opatřeními a on navenek tímto demonstroval svou úsporu. Svou tehdejší manželku v minulosti neinformoval ani o dřívějších výhrůžkách, kterých bylo více, nechtěl jí s tím zatěžovat a znepokojovat, chtěl zjistit co se děje, prvotní zájem bylo zjistit, kdo se pohybuje v okolí jeho bydliště a co tím sleduje. Proto oslovil VZ, jelikož tento úkol byl vhodný pro zpravodajskou službu, nikoliv pro policii. Pokud by bylo zjištěno, že tam nějaké riziko je, vůči němu či rodině, tak by pravděpodobně požádal o ochranu pro sebe i rodinu, ale vzhledem k tomu, že taková věc

je nákladná, vyžaduje velké množství vozidel a lidí, tak chtěl ověřit, zda takové riziko existuje. Jako komunikační spojku mezi ním a vedením VZ určil Janu Nečasovou, tehdejší vrchní ředitelku kabinetu a současnou manželku a to z důvodu, že byla osobou, které naprosto důvěřoval, byla vždy diskrétní, loajální a znala jeho veškeré časové dispozice, jelikož byl tehdy před kongresem ODS hodně na cestách, cestoval po celé ČR včetně víkendů. Paní Jana Nečasová v místě jeho bývalého bydliště nikdy nebyla, neznala obyvatele domu ani vozidla obyvatel a proto mohl určit pouze on, zda tam ty osoby patří či nikoliv a potřeboval komunikační spojku, kterou byla ona určena. Obž. Jana Nečasová aktivně nijak nejednala, neiniciovala žádnou činnost VZ, nedávala VZ žádné pokyny, z odposlechu je zřejmé, že když komunikovala s plk. Pohůnkem, hovořila o tom, že má předat, že má vyřídit a pokud žádala něco doplnit, tak to bylo vždy z jeho pokynu.

VZ postupovalo při své činnosti zcela v souladu se zákonem, konkrétně s § 5 odst. 3 písm. c) zákona 153/93 Sb. Ohrožení předsedy vlády totiž může být i ohrožením České republiky, byl zvyklý napřímo komunikovat s řediteli VZ. Vojenské zpravodajství nepotřebovalo žádné zmocnění, ani povolení od vlády či kohokoliv jiného, jde o velké nepochopení fungování VZ. Vojenské zpravodajství a všechny zpravodajské služby jednají z 99% ze zmocnění ze zákona a na základě priorit vlády, což je přísně tajný dokument, který se vydává pouze v jednom originálu. Každý konkrétní úkol nemusí být schvalován předsedou vlády, to je velký omyl, VZ každoročně postupuje podle schválených priorit, dále již z vlastní iniciativy a prověřuje informace, pokud jsou z validních vzorů. Informace od předsedy vlády považuje za validní zdroj, a proto považuje postup VZ v této věci za standartní a rutinní postup. Pokud by VZ postupovalo alibisticky a pouze by např. prohlédlo nějaké databáze, tak by to považoval za postup v rozporu se zákonem. Na výroční zprávě z roku 2011, straně 21, odst. 4.5 svědek citoval odstavec, ze kterého je zřejmé, že primární je pro VZ zmocnění ze zákona a VZ je oprávněno prověřovat i informace, které nejsou uvedeny mezi prioritami vlády a na které nemá přímý úkol od vlády. VZ nepotřebuje zmocnění ke každé činnosti, především pracuje na základě priorit. Nepřipustil by zneužití VZ, jelikož je autorem legislativního rámce fungování VZ. Je pravdou, že neinformoval ministra Vondru, nebylo to nutné, teprve, pokud by se hrozba potvrdila, tak by ho informoval, dalším aspektem bylo, že mu ministr Vondra sdělil, že bude po senátních volbách rezignovat na funkci ministra a byl tedy fakticky ministr v demisi. V listopadu 2012 mu sdělil gen. Kovanda, že prověřování nezjistilo žádné podezření, že to prověřili v rámci svých možností, což jej uspokojilo a vyhodnotil si to zpětně, že to pravděpodobně byli novináři, koho tam v průběhu září viděl. Vycházel i z časopisu Týden z 1.10.2012, ve kterém vyšel článek o tom, že v průběhu 3 týdnů monitorovali jeho bydliště novináři, pořizovali fotografie a zjišťovali jeho pohyb. Což dokazuje, že jeho pocit ze září nebyl subjektivní, ale byl to fakt. Dále uvedl, že věci uváděné v médiích se nezakládají na pravdě, kategoricky odmítá, že by jej jeho současná manželka Jana nutila k rozvodu. Asi není ideální, že se jejich pracovní vztahy propletly v osobní, na tom však není nic trestného. V létě 2011 se se svou současnou manželkou dohodl, jak budou postupovat, sedli si a napsali si jakýsi itinerář následného postupu. Věděli, že chtějí být spolu, byť to bude znamenat konec jeho politické kariéry a její kariéry rovněž. Jeho tehdejší vztah s bývalou manželkou byl již nulitní, zůstával v manželství pouze kvůli dětem a se současnou manželkou měli již pronajatý byt, měli přesně stanovený postup, kdy bude odluha, kdy bude žádost o rozvod a i to, že rozvod by měl být nesporný. Jana Nečasová neměla absolutně žádný důvod získávat informace o jeho tehdejší manželce, jelikož měla veškeré informace od něj. Není ideální soužití v manželském trojúhelníku a je pravdou, že docházelo k emocionálně vypjatým situacím během jejich hovorů. Při zadržení jeho současné manželky již byla pravomocně schválena dohoda rozdělení SJM manželů, dohoda týkající se péče o děti a 6.8.2013 bylo jeho tehdejší manželství rozvedeno po vzájemné dohodě. Absolutně vylučuje úvahu o nějakém vynuceném vztahu, když Vánoce 2012 trávil se svou manželkou Janou a o papířících, na které si psali postup, se mluví i v odposleších. K druhé části obžaloby svědek RNDr. Nečas uvedl, že v lednu a únoru 2013 viděl v Hrzánském paláci pana Pertla a paní Hegrovou, jak přijeli se služebním vozem s košem s prádlem, jezdili asi z Tuchoměřic, kde bydlela paní Hegrová. To jej rozzlobilo, jelikož z minulosti věděl, že bývalý

partner paní Hegrové napadl pana Pertla u domu, bylo dokonce podáno trestní oznámení. Považoval to za závažnou věc, jelikož pan Pertl měl parkovat na hlídaném a uzamčeném parkovišti, protože vůz byl zařazený do kabinetu předsedy vlády, a pokud parkoval na nezajištěných místech, považoval to za riziko pro vrchní ředitelku kabinetu, která vozidlo používala a i pro sebe, když on výjimečně využíval předmětné vozidlo jako náhradní. Požádal tedy paní Janu Nečasovou, ať tu záležitost vyřeší, ona mu pak sdělila, že to pan Pertl zapíral. Pověřil paní Nečasovou, aby to vykomunikovala s panem Poulem, ať jim to dokáže a zarazí jim to. Následně asi v dubnu 2013 jej Jana Nečasová informovala, že je věc vyřešena, že jim to s panem Poulem dokázali, že pochybení uznali a více se s tím nezabýval.

K dotazu soudu, proč svědek v tiskovém prohlášení ze dne 15.6.2013 uvedl, že o sledování své ženy a dalších osob prostřednictvím VZ nevěděl a omluvil se za to s tím, že by nikdy nepřipustil, zneužití zpravodajských služeb a u soudu vypovídá odlišně, uvedl, že je tiskové prohlášení vytrženo z kontextu a cituje své prohlášení z 14.6.2013 při parlamentním vystoupení a vystoupení ze dne 14.6.2013 z tiskové konference. Tam uvedl úplně stejné obavy o bezpečnost, které uvedl u soudu a popsal spolupráci s bezpečnostními službami. Na dotazu, proč nemohl uvést do tiskového prohlášení pravdu, odpověděl, že byl vázán mlčenlivostí, které byl zbaven až dne 20.7.2013, proto při svém prohlášení nesměl jít do detailů. Tiskové prohlášení na sebe navazují a tiskové prohlášení ze dne 15.6.2013 - „abych vyvrátil dnešní spekulace v médiích“, reaguje na tiskovou konferenci pana Šlachty, Ištvána a dalších den předtím. Tito totiž sdělili bombastické závěry o selhání VZ, desítky kg zlata, 120 mil. Kč, proto na to musel reagovat. Pan Šlachta řekl, že všechny větve kauzy jsou spojeny s paní Mgr. Janou Nečasovou a tím jí spojil mimo jiné se 120 mil. Kč, desítkami kg zlata. Tiskové prohlášení mu připravili odborníci pro PR, on pouze zadal, aby bylo takové, které mu dá možnost věci odmítnout. Jen jej stylisticky upravil a přednesl a poslali jej do médií. Situace byla velmi vyhrocená, jelikož se dne 16.6.2013 mělo konat jednání vlád Vyšegrádské čtyřky a musel zaujmout takový postup, aby vyvrátil tvrzení především v zahraničí, jelikož ve většině zahraničním médiích se o zásahu 400 policistů a dalších shora uvedených věcech informovalo. K textu, který je uveden na č.l. 3147 druhý odstavec „nikdy jsem nerozhodl a ani nebyl informován o údajném sledování osob“, svědek uvedl, že je to přeci pravda, jelikož nešlo o žádné sledování, ale o kontrasedování, navíc o tom nerozhodl. Prohlášení bylo účelové, šlo o to, získat čas do zasedání ve Varšavě, protože věděl, že to politicky nemůže ustát a že bude muset rezignovat, chtěl to ustát do toho 16.6.2013, a proto vydal toto účelové prohlášení. K dalšímu dotazu, proč v tiskovém prohlášení uvedl, že o sledování VZ nevěděl, proč neuvedl to, co uvádí u hlavního líčení, tedy, že se jednalo o zcela legální činnost, v souladu se zákonem, ke které dal on podnět Vojenskému zpravodajství, svědek Nečas uvedl, že jednak nebyl zbaven mlčenlivosti a nemohl uvádět cokoliv konkrétního, za druhé nevěřil tomu, že je možné, že jsou 4 lidé ve vazbě a hlodala jej nejistota, zda někdo z důvodu služební horlivosti neudělal víc, než on věděl, např. zda nebyl používán odposlech či něco jiného. K dalšímu dotazu, co by bylo za problém, kdyby řekl v tiskovém prohlášení, že činnost VZ probíhala v souladu se zákonem s jeho vědomím, co by na tom bylo v rozporu s povinností mlčenlivosti, svědek uvedl, že řekl PR, aby napsali prohlášení, aby mohl odletět do Varšavy. K dotazu soudu, zda je pravda, že na něj obž. Jana Nečasová v průběhu měsíců září a říjen 2012 do telefonu křičela „řekni jí to, okamžitě se rozvést!“, svědek uvedl, že to nevyklučuje, jelikož probíhaly emocionální rozhovory, situace byla vypjatá, ale z 99% byli dohodnuti na všem. Jeho žena to respektovala. V hádce člověk řekne věci, které by nejradyji neřekl. K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že v přípravném řízení neuvedl skutečnosti, které uvádí u soudu z důvodu, že považuje Vrchní státní zastupitelství v Olomouci za politicky motivované a podjaté. Toto uvedl i do protokolu v přípravném řízení, včetně toho, že je připraven spolupracovat s nezávislým soudem. Dne 12.7.2013 v přípravném řízení vypovídal pouze ke kauze trafiky, nevypovídal v této věci, jelikož byl přesvědčen, že ať uvede cokoliv, stejně paní Nečasovou z vazby nepustí, po konzultaci se svými právníky. Naštěstí Krajský soud Janu díky právníkům z vazby propustil. Dalším důvodem, proč ke kauze VZ nemohl nic říci, bylo to, že byl zbaven mlčenlivosti až 20.7.2013 Ze svého minulého působení,

kdy mu rukama procházelo tisíce utajovaných skutečností, chce uvést, že rozhodně povinnost mlčenlivosti nebagatelizuje, nikdy nebyl únik utajených informací z jeho strany. Bere vážně vázanost mlčenlivosti a proto dodnes, takové nikde neuvádí. K dotazu VSZ, zda mu byly předloženy nějaké výstupy, písemné či jiné, svědek uvedl, že obrazové ano, písemné myslí, že také ano, neví však, zda to nebylo až ex post. Svědkovi byly předloženy tři protokoly o sledování z akce Darwin (č.l. 1398-1402), ke kterým uvedl, že je viděl, neví však zda v průběhu, nebo ex post. Určitě je viděl do zahájení trestního stíhání s výhradou, že je to 5 let. K dotazu, zda z obsahu záznamu o sledování je schopen svědek posoudit, jaká činnost je v záznamech popsána, uvádí, že se jedná o pracovní poznámky z nějaké činnosti, nezná ani nesmí znát interní směrnice a postupy VZ, takže není schopen posoudit, o jako činnost se jedná. Z nadpisu „ záznam o sledování – Darwin“, usuzuje sledování koho, čeho, asi Darwinovi ulice – okolí bydliště. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že on byl tím, kdo oslovil ředitele VZ v souvislosti s činností. Pravidlo, jakým způsobem, jak často budou výstupy z činnosti paní ředitelce předávány, určeno nebylo, vždy když VZ mělo nějaké poznámky, dodali je komunikační spojce paní Janě Nečasové, jelikož ta znala podrobně jeho diář a program a když měl vhodnou chvíli, tak ho s nimi seznámila a zase jí je vrátil. Zpravodajské problematice se však nevěnovala, její postavení bylo ojedinělé. S gen. Páleníkem měl korektní pracovní vztahy, o rodinných poměrech spolu nehovořili. Než gen. Páleník odešel z pozice ředitele VZ, probírali spolu jeho další působení ve státní správě, jelikož byl zaveden zvyk, že bývalý ředitelé zpravodajských služeb nesmějí být minimálně po dobu několika let na trhu práce a to z důvodu jejich znalostí a kontaktů v oboru. Proto bylo zcela obvyklé, že se jim nabídlo místo ve státních službách. Proto byl zcela logický a systémový krok, že bylo gen. Páleníkovu nabídnuto místo šéfa Státních hmotných rezerv.

Svědek pluk. Ing. Petr Chvíle, jehož totožnost a podoba byla utajena, v hlavním líčení uvedl, že zná obžalované pracovně z VZ. S obžalovanou Nečasovou se setkal zhruba před polovinou roku 2012 dvakrát nebo třikrát, kdy byl volán pluk. Pohůnkem do kanceláře a dostal úkol, že pojedou do Hrzánského paláce, že budou cvičit s paní Nečasovou, probíhalo to tak, že ona nadiktovala svůj itinerář a dále se školili lidé, aby byli schopni zachytit její vozidlo, školení probíhalo 2-3 krát, dva až tři dny v týdnu a to prostřednictvím jeho podřízeného. Takové výcviky pro jiné zaměstnance úřadu vlády neprováděli, neví, proč byl vybrán jako objekt výcviku paní obž. Nečasová. Jeho nadřízeným byl pluk. Pohůnek, který mu většinou zadával úkoly. Pluk. Pohůnek mu v minulosti nařídil provést prohlídku Hrzánského paláce, Kramářovy vily a již zmíněného bydliště paní obž. Jany Nečasové. Pokud jde o projednávanou věc, koncem října 2012 mu volal pluk. Pohůnek, že se má okamžitě dostavit do kanceláře a sdělil mu, že se vrátil od gen. Páleníka, který se vrátil od premiéra s úkolem vlády, úkol zněl, začít monitorovat, kontrasledovat bydliště Nečasů, že tam má být nějaká bezpečnostní hrozba, konkrétně snad možná nějaká sekta, Jehovisti, což měli potvrdit nebo vyvrátit. Bylo mu nařízeno stáhnout lidi z výcviku a okamžitě zahájit činnost. Jelikož byl jeho zástupce mimo Prahu, pověřil staršího důstojníka, aby to zahájil. Oponoval panu Pohůnkovi, že má podepsanou dovolenou, následně asi ve středu byla zahájena činnost. Svědek byl pak v práci až v pondělí a od svých podřízených se dozvěděl, **že pluk. Pohůnek byl na jeho pracovišti, a že bude probíhat přímé řízení lidí jeho osobou. Jelikož tomu nevěřil, tak za ním jel do jeho kanceláře a pluk. Pohůnek mu sdělil, že je to pravdivé.** Pluk. Pohůnek může samozřejmě řídit lidi napřímo. Sám se tedy svědek na akci nepodílel, pouze se pak zajímal už jen po odborné stránce, zda je nebo není bezpečnostní hrozba potvrzena. Byl za ním ten již zmiňovaný starší důstojník, který se jej **ptal, zda neví, zda mají dát věci vlastní číslo jednací, na to svědek odpověděl, že neví a volal pluk. Pohůnkovi, který mu řekl, že nemají dávat své číslo.** Jeho lidi mu pak řekli, že byl na pracovišti v pátek pluk. Pohůnek a sdělil jim úplně stejné informace, tedy, že byl u gen. Páleníka, který mu sdělil úkol od premiéra. Již s odstupem doby svědek neví, kolik lidí se na činnosti podílelo, celkem i s ním bylo na oddělení 15-16 lidí, někteří však vykonávali jiný úkol. Osobně žádné výstupy nezpracovával a viděl je až na výslechu. Ví, že tyto výstupy psal ten starší důstojník, který dostal ten úkol. Pouze jednou v průběhu se jej tento důstojník ptal, zda to má psát touto formou a ukázal mu v počítači

dílčí část, kde bylo uvedeno – hodina, čas, místo, kdo tam byl. Tento dokument neměl žádný název, označení, úvod, byla to pouze pracovní verze, tam si průběžně dopisoval poznámky. Svědek mu řekl, že je to v pořádku, protože zápisy by toto měly obsahovat, kdo, kdy, kde, co. To, co následně viděl na policii, byl pro něj nový dokument, nic takového u kolegy v počítači neviděl. Neviděl, že by písemné výstupy, které viděl u kolegy v počítači, měly nějaký stupeň utajení. **Úkolem bylo prověřit bezpečnostní hrozbu ohledně rodiny Nečase, k činnosti mělo docházet myslí od rána do večera, hovořilo se o nějakém sektářství a místem bylo bydlíště rodiny Nečasových.** S ohledem na vysvětlení rozporů s dřívějšími výpověďmi, byly v souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečteny části protokolu o výsledku svědka z přípravného řízení na č.l. 1612-1626, po předestření č.l. 1617, kde v přípravném řízení svědek uvedl, že bezpečnostní hrozba v rámci rodiny pana Nečase se měla týkat paní Nečasové, což mu bylo sděleno pluk. Pohůnkem, svědek uvedl, **že to tedy byla spíše paní Nečasová,** ten výslech byl učiněn bezprostředněji, takže byla jeho výpověď přesnější. Po předestření č.l. 1619 svědek uvedl, **že je pravdou, že měli problém s identifikací paní Nečasové a toto také oznámil pluk. Pohůnkovi.** Po předestření č.l. 1620 svědek uvedl, že je **pravdou, že byl přítomen tomu, kdy pan Pohůnek přijel na pracoviště, zdržel se v kanceláři u pana Tomana a následně s ním probírali nějaké fotografie paní Nečasové. Vzal si je od podřízených, jeho zástupce a poté odjel. Následně se dozvěděl, že jeho podřízení vozili podklady přímo pluk. Pohůnkovi. Je pravdou, co uvedl na č.l. 1620, tedy, že akce probíhala od rána do konce viditelnosti, takto jim to bylo řečeno na základě toho, že nemají dostatek sil, tak v rámci dne to takto stanovil pluk. Pohůnek.** Podle svědka k dotazu, proč jsou dokumenty označeny – záznam o sledování Darwin, jak to souvisí se zadáním úkolu kontrasledování, tento uvedl, že by podle něj správně mělo být uvedeno „záznam o kotrasledování“, ale neví, nepsal to. K dotazu, zda je pravdou, co uvedl na č.l. 1622 k závěru záznamu o sledování na č.l. 1343, uvedl svědek, že ano, že tento závěr tam uvedený, je v kontextu kontrasledování absolutní nesmysl. Závěr není úplně celý nesmysl, ale měl být napsán jinak. Mělo by tam být napsáno, že se jedná o kontrasledování, skupina by měla být uvedena jako kontrasledovací a mělo by být uvedeno, že nebyla zjištěna žádná bezpečnostní hrozba. Po obsahové stránce se podle něj jednalo o kontrasledování, neví, proč do toho napsali sledování. K dotazu k č.l. 1393, jak koresponduje – „horší záchyt činnosti osoby Darwin, sledovací skupina, sledovací vozidlo“ s kontrasledováním, svědek uvedl, že někteří používají v hantýrce pro kontrasledování sledování, pokud jde o termín horší záchyt činnosti osoby Darwin, při kontrasledování se zjišťuje, když osoba někam jde, pohne se, pohybuje se, ale mělo by to podle něj být napsáno jinak, aby to korespondovalo s kontrasledováním, že hrozba je nebo není prokázána. U VZ pracoval od roku 2002, už tam ale nepůsobí, konec jeho působení však nesouvisel s projednávanou věcí. Nevzpomíná si, že by se osobně podílel na akci obdobného charakteru, ať již sledování nebo kontrasledování. Vedoucím oddělení vnitřní bezpečnosti byl asi 4-5 let. Odbor vnitřní bezpečnosti, který on řídil, používalo kontrasledování k zajištění činnosti, kterou bylo zajištění bezpečnosti vlastních lidí a osob určených ředitelem VZ. Sám z jiných kontrasledování výstupy nezpracovával, to dělal jeho zástupce, nicméně **výstupy viděl, byly označovány – zajištění bezpečnosti nebo kontrasledování,** nevzpomíná si, že by výstupy byly někdy označeny jako sledování. V jiných případech kontrasledování prováděných jeho oddělením bylo uděleno spisu číslo jednací, toto uděloval jeho zástupce ze sběrného archu. Neví, zda u jiných kontrasledování žádali o povolení k užití zpravodajské techniky, o povolení ke kontrasledování nežádali, to bylo cestou nadřízených. **Nevzpomíná si, že by tato jiná kontrasledování se týkala civilních osob, které by nebyly ani osobami jednajícími ve prospěch. Nebylo běžné, že by pluk. Pohůnek měl přímé řízení akce, možné to je, ale za éry jeho působení ve funkci vedoucího oddělení si nevzpomíná, že by tomu tak kromě tohoto případu bylo.** Oddělení, které řídil, nesídlilo ve stejné budově, ve které působil pluk. Pohůnek. Neví o tom, zda při akci Darwin bylo jednáno s vědomím Radky Nečasové. **V jiných případech kontrasledování, které prováděli, jednali s vědomím osob, které byli kontrasledováni,** byli to však příslušníci služby, kteří jsou školeni. Svědek dále uvedl, že v zadání

úkolu nespatořoval žádný rozpor s právními předpisy, rozkazy či standartními postupy, jelikož mu bylo řečeno, že se jedná o úkol vlády a zadání premiéra, byť bylo nestandardní, proč to neprovádí třeba policie. Svědek popsal rozdíl mezi sledováním a kontrasledováním, při sledování je hlavním zájmem jen sledovaný objekt a je zaznamenávána jeho veškerá činnost. U kontrasledování je prováděna činnost kolem objektu, vůči kterému může být dána bezpečnostní hrozba, zda další osoby se pohybují kolem objektu a objekt monitorují, ale i při kontrasledování musí být brán v potaz ten primární objekt. Svým podřízeným, panu Tomanovi a zbytku oddělení interpretoval zadaný úkol tak, jak jej dostal od plk. Pohůnka, podřízené instruoval tak, že zakázal používat zpravodajskou techniku, byl nařízen pouze záznam dotyčného objektu, který by sledoval prostor, fotoaparát, kamery. Nařídil, že se nesmí jednat o sledování. Očekával, že se hrozba buď potvrdí, nebo nikoliv. V případě, že by se potvrdilo, že tam něco takového bude, udělají se fotografie osoby či osob, které by hrozbu představovaly. Záznamy o sledování, které mu byly předloženy u soudu, jsou podle něj špatně zformulované, lze je spíše považovat za poznámky, jelikož tam není vidět, kdo se na nich podílel. Po akci byla nařízena komplexní kontrola na oddělení, a to ze strany zástupce ředitele VZ. Jaké závěry vyplynuly z komplexní kontroly, úplně přesně neví, ale neměl informace, že by byly zjištěny jakékoliv negativní závěry ani, že by někdo z jeho podřízených byl postižen za to, že by nerespektoval jeho rozkaz. Nemůže přesně uvést, zda se u plk. Pohůnka jednalo o přímé řízení nebo přímou informovanost, jelikož měl své vlastní úkoly, plk. Pohůnek byl přímo informován jeho podřízenými. Při zatýkání byl panem Pohůnkem požádán o veškerý spisový materiál, aby ho přinesl k němu do kanceláře, přinesl veškeré složky, které k tomu byly, a dal mu je do kanceláře, plk. Pohůnek je prohlédl a pak je odvezl zpět.

Svědék Petr Charvát, jehož totožnost a podoba byla utajena, uvedl, že zná obžalované pracovně z VZ. Obžalovanou nezná. U VZ pracoval v letech 2012-2013 jako vedoucí skupiny oddělení pod panem plk. Pohůnkem, celkem u VZ před rokem 2012 působil 15 let. Tato kauza měla důsledky na jeho pracovní zařazení a má dodnes. O akci, která souvisela s údajným sledováním rodiny premiéra, se dozvěděl od svého nadřízeného pana Chvíli, bylo to v druhé polovině října 2012, v té době byl na služební cestě a pan Chvíla ho z ní stáhl s tím, že bude prověřeno bydliště premiéra. Dostal informace, že mají prověřit, zda nehrozí nebezpečí rodině premiéra, **zda se v okolí širšího okruhu bydliště premiéra nepohybují divní lidé, konkrétně byli zmíněni Jehovisti.** Úkol mu zadával pan Chvíla a to ústně. Když se vrátil ze služební cesty, akce již probíhala. Fyzicky se jí také zúčastnil, neví už přesně kdy, ale určitě byl na akci celý den 28.10.2012, byl to státní svátek, fakticky seděli v autě, hlídali ulici, zapojily se 3-4 osoby. Myslí, že mu bylo nařízeno panem Chvílou, **že činnost bude prováděna od ranních hodin po odjezdu premiéra a ukončena bude příjezdem premiéra nebo tmou.** Osobně si vysvětloval to omezení na denní hodiny tak, že předpokládal, že v době přítomnosti premiéra zabezpečuje jeho ochranu ochranka. Výstupy z činnosti osobně nezpracovával, ty zpracovával někdo z jeho podřízených pro nadřízené. Ví, že výstupy, pokud to tak může nastat, se zpracovávaly. Šlo o volnou formu, že tam byli, viděli. Ví, že tam byl nějaký problém s exmanželkou premiéra. Výstupy, které mu byly předloženy policií nazvané „záznam o sledování Darwin“, viděl. To jsou výstupy, které zpracovávaly jeho podřízení a on je viděl, neví však už dnes kdo. **Neměli úkol sledovat, jelikož oddělení bylo určeno pro zajištění neboli kontrasledování.** K dotazu, proč tedy byly výstupy takto nazvány, si myslí, že to to někdo špatně nazval, což je kámen úrazu. K dotazu, kdo nebo co byl „Darwin“ svědek uvedl, že takto označovali exmanželku premiéra. Pokud by skutečně mělo jít o sledování, pak na to byla u VZ vyčleněna skupina, která by to mohla dělat odborněji a ve větším počtu, než oni. Z technických prostředků používali telefony a fotoaparáty. Fotografovali ulici, auto, ženu, která byla podobná exmanželce. K dotazu soudu poté, co svědkovi byly záznamy na č.l. 1342 a násl. předloženy, proč jsou výstupy nazývány „záznam o sledování“, vždy je tam záznam „zahájení sledování“, ukončení sledování“ svědek uvedl, že to takto dělali, jelikož i když dělali prověřování či kontrasledování, tak to vždy nazývali sledováním. K dalšímu dotazu soudu svědek uvedl, že v tomto případě šlo o kontrasledování. Nemá ponětí, zda osoba či osoby, které byly kontrasledovány, o tom věděly. Jejich skupina se

učila v rámci sledování sledovat, **ale tzv. naostro nikdy nesledovali, jen kontrasledovali.** Nemá ponětí, zda z ostatních kontrasledování byly záznamy, osobně si myslí, že nikdy neoznačil výstup z kontrasledování jako „záznam o sledování“, ale jistý si není. Z hlediska obsahu těch záznamů, nedokáže odpovědět, o jakou činnost se jednalo. Pokud by šlo o sledování, tak by šlo o velmi neodborné zpracování sledování. Pokud by to měla být sledovací svodka, jednalo by se o úplný paskvil. Jedná se o vnitřní poznámky, které by měly sloužit pouze pro vnitřní potřebu. Není schopen odpovědět na otázku, kdo dával dohromady tyto poznámky v celkový výstup označený jako „záznam o sledování“, jelikož si není jistý a mohl by způsobit nebezpečí sobě, pokud by vypověděl nepravdu. Neptal se nikoho, zda má být přidělena spisová značka, jelikož toto záleželo na jeho nadřízeném. Nedokáže vysvětlit, proč, když mělo hrozit nebezpečí rodině premiéra, se v záznamu hovoří pouze a jen o osobě Darwin a pohybu osoby Darwin. Svědek osobně poznámky z činnosti plk. Pohůnkovi nepředával. To dělali jeho podřízení, ale neumí říci, kdo z nich. Záznamy o sledování, které mu byly u soudu předloženy, viděl až na policii. Zpracovatel vytvořil z dílčích poznámek poznámky, které si označil termínem – záznam o sledování. **Má dojem, že pro tyto poznámky si jezdil pan Pohůnek osobně.** Myslí si, že jednou si přijel, ale kdo, v jaké podobě a jaké formě mu je předával, již neví. Neví o tom, zda takováto činnost z důvodu nespecifikovaného nebezpečí kolem rodiny premiéra byla činěna i vůči ostatním členům rodiny, kteří nebydlili v Darwinově ulici. Má za to, že zhruba po týdnů, kdy vykonávali činnost v okolí bydliště, zjistili, že tam žádné nebezpečí nehrozí a v tomto duchu i vyrozuměli své nadřízené, konkrétně pana Pohůnka přes pana Chvílu. Svědek dále uvedl, že nedokáže vysvětlit obsah závěru ze sledování ze dne 30.10.2012 na č.l. 1343. Úkol zněl, zjistit, zda se na adrese Darwinova v okolí bydliště premiéra neděje něco nekalého. Na prvním briefingu nebyl, ale určitě dostali adresu bydliště pana premiéra. Při sledování nebo akci došlo k narušení, kdy si místní obyvatelé všimli aut a lidí před bydlištěm. Došlo tedy k posunu na jiné místo a k výměně lidí. Incident byl nahlášen a následně po několika dnech byla činnost ukončena. Neví, kdo byl zadavatel akce, v hantýrce se užívalo sledování, z jeho pohledu není fotoaparát zpravodajskou technikou. K dotazu, co lze považovat za zpravodajskou techniku svědek uvedl, že se jedná o speciální techniku, např. skrytou kameru, k jejímuž použití je třeba povolení soudu nebo ministra. K dotazu, zda věděl, jestli o monitorování či činnosti byla obeznámena paní Radka Nečasová, svědek uvedl, že předpokládá, že ano, že je musela vidět. Dokumenty z této akce nebyly utajovány, jelikož šlo o poznámky, které byly takto předávány panu Pohůnkovi. V jiných případech, kdy se konalo kontrasledování na jiné činnosti a akce, operativní dokumenty zpracovávali. Vedla se úřední evidence, byl založen spis, který měl číslo jednací. Pokud má specifikovat náležitosti úředních dokumentů, postupoval přesně podle předpisů VZ. K dotazu, jak souvisí monitorování cesty paní Radky Nečasové do Uherského Hradiště, její monitorování na nákupech, odvážení dcery do školy, při volnočasových aktivitách s monitorováním v místě bydliště, svědek odpověděl, že měli podezření, že za paní Nečasovou jedou dvě až tři auta, proto se za ní vydali. **Následně, když dorazili do Uherského Hradiště, po domluvě s panem Pohůnkem, činnost ukončili a jeli domů, jelikož se sledování nepotvrdilo.** Na ostatních místech byla monitorována proto, že jí mohl někdo oslovit a vyhrožovat někdo z okolí, a proto jí v širším perimetru zajišťovali. K dotazu, k čemu byly pořízené fotografie na č.l. 1353-1362 včetně fotografií paní Radky Nečasové s dcerou u bankomatu, podstatné pro kontrasledování, svědek uvedl, že je důležité znát lidi pro možné nebezpečí, proto se fotilo. Řešila se tam dvojnice podobná Radce Nečasové, on ale ty fotky nefotil a neví, proč byly pořizovány. Byly to fotografie k jejich poznámkám, aby věděli, jak paní Radka Nečasová vypadá. Nemá ponětí o tom, kolik bylo v rodině pana Nečase dospělých osob. V bydlišti se kromě paní Nečasové a pana Nečase vyskytoval pouze dospělý syn, který tam byl zachycen. Nezletilá dcery samostatně nechodily, doprovázela je buď paní Nečasová, nebo jiná žena. Neví, proč do činnosti nebyl zapojen odbor pro sledování, ale myslí si, že pokud by šlo o sledování, byl by do toho zapojen. Pokyny byly takové, že pokud by se zjistilo něco nepřiměřeného, hlásili by to to nadřízeným, ale k tomu nedošlo.

Svědék Ondřej Toman, jehož totožnost a podoba byla utajena, uvedl v hlavním líčení, že jediným s kým se osobně zná, je plk. Pohůnek a to pouze pracovně. Svědek uvedl, že si již na události více než 5 let staré nepamatuje, a to, co vypovídal v předchozích fázích řízení, je pravda a odkazuje na to. Proto byl v souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečten v hlavním líčení protokol o výslechu svědka z hlavního líčení na č.l. 3853-3858 a protokol o výslechu svědka z přípravného řízení na č.l. 1798-1812. Svědek uvedl, že si je svolal nadřízený a ten jim vydal úkol – **rozkaz, že mají monitorovat – sledovat okolí určité zájmové osoby a tou osobou byla konkrétně paní Radka Nečasová s tím, že se kolem ní mají pohybovat určité závadové osoby, konkrétně to měly být sekty, mluvilo se o svědcích Jehovových.** Jeho nadřízeným byl pan Chvíla, úkol zněl, že mají monitorovat prostor a zde pohybujících se osob a vozidel, které by vykazovali nějakou podezřelou činnost a dále provádět kontrasledování zájmové osoby, což byla paní Radka Nečasová, tzn., že pokud by tato osoba opustila bydliště, tak s určitým časovým odstupem kontrolovat, zda jí někdo nesleduje, nedoprovází, nepronásleduje. Měli prověřovat vozidla, která tam parkovala, osoby, které odcházely či vycházely a to samé se týkalo i monitorování okolí v případě, že osoba – paní Radka Nečasová někam odjela nakupovat nebo mimo bydliště. Monitorování je podle svědka pozorování a zaznamenávání formou poznámek a případně pak i zadokumentování. **Monitorování a sledování je podle něj jedno, nevidí v tom rozdíl.** Úkol začali plnit neprodleně, jeho přímý nadřízený Charvát byl na služební cestě a tak mu bylo panem Chvílou nařízeno, aby započali úkol, jelikož při absenci Charváta byl v té chvíli služebně nejvyšší. Byl pro něj vydán rozkaz, o rozkazech se nediskutuje. **Činnost byla časově specifikována s ohledem na tmu, či s ohledem na příjezd a odjezd premiéra, hlavním faktorem byla tma**, ale ono to spolu souviselo, protože v říjnu a v listopadu premiér většinou přijížděl, když začínala tma. Ke způsobu zaznamenávání výstupů z činnosti svědek uvedl, že příslušníci, kteří prováděli monitoring, si dělali poznámky, které si pak vždycky večer, tedy po skončení toho denního sledování nebo monitorování shromáždily a přepsali do záznamu. Vytvořili si databázi osob, které v domě bydlí a to podle fotografií, měli trochu problém s identifikací paní Radky Nečasové, jednak proto, že v tom době bydlela žena typově odpovídající paní Radce Nečasové a neměli zpočátku její oficiální fotografii, následně jí k žádosti od nadřízených obdržely. Režim té podobné paní však neodpovídal poznatkům, které měli o paní Nečasové a které jim sdělil pan Chvíla v rámci toho zadání, dostali popis režimu, který se i potvrdil, že se jedná o slušnou a pořádanou ženu, jejíž denní režim je velmi prostý, doprovází či čeká na dceru, když jde do školy, chodí na nákup, nic víc. K dotazu, jakou formu měly záznamy o denních výstupech, **svědek uvedl, že se ptali Chvíleho nebo Charváta, jak to mají psát z hlediska spisové služby, zda mají dávat číslo jednací, stupeň utajení, bylo mu řečeno, že to tam nemají psát.** Se záznamy o sledování nakládali tak, že záznam byl průběžně zpracováván a v okamžiku, kdy si o něj nadřízený požádali, tak byl vytištěn a předán, což se stalo několikrát v průběhu té doby. **Ty dílčí záznamy chtěli několikrát, myslí, že šli cestou pana Pohůnka**, kdo mu předával, či zda si pro ně sám přijel, si není schopen vzpomenout, možná mu byly předávány i pořízené fotografie, vzpomíná si na 2-3 fotografie, kdy tam byly právě fotografie paní Nečasové kvůli té identifikaci. Do svých výstupů označovali paní Radku Nečasovou slovem „DARWIN“. Pokud jde o obecný popis sledování a kontrasledování, a výstupy z těchto činností, měly by být označeny jako záznam o sledování nebo záznam o kontrasledování, součástí takového záznamu by mělo být nějaké vyhodnocení či závěr, v takovém vyhodnocení či závěru by měly být zjištěné skutečnosti, které se týkají zadání úkolu, tzn., zda se potvrdily či vyvrátily skutečnosti, které byly v úkolu zadány. Zda byly zjištěny nějaké závadové skutečnosti. Myslí si, že v tomto konkrétním případě uváděli závěr, který byl negativní, tedy nebyly zjištěny žádné závadové skutečnosti. K záznamu o sledování ze dne 31.10.2012, který byl svědkovi předložen, uvedl, že ze závěru na tomto záznamu jasně vyplývá, že byla sledována osoba Darwin, což je paní Radka Nečasová. Záznamy dával panu Charvátovi nebo Chvílemu v elektronické podobě, netiskl jej. Když vidí před sebou ty záznamy o sledování, jednalo se o kontrasledovací činnost, může se to nazvat také jako monitorování. **Jeho úsek nikdy předtím v minulosti nevykonával takovou**

obdobnou činnost, pouze cvičnou. Na základě této činnosti nebyl kázeňsky trestán a je stále příslušníkem VZ. Nepamatuje si, že by činnost byla prováděna v soukromí, bydlišti, obydlí, soukromých prostorech zájmové osoby.

Svědék Matěj Novák, jehož totožnost a podoba byla utajena, uvedl v hlavním líčení, že v rámci pracovního vztahu podřízenosti a nadřízenosti se zná s obžalovanými, s obž. Nečasovou se osobně nikdy nesešel. S ohledem na časový odstup a s ohledem na informace, které zaznávají v mediích, jsou jeho vzpomínky kusé a zkrácené a proto odkázal na svou dřívější výpověď, kterou uvedl u soudu. Proto byl v souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečten v hlavním líčení protokol o výslechu svědka z hlavního líčení na č.l. 3780-3783 a protokol z přípravného řízení na č.l. 1685-1696, s tím že po přečtení výpovědi svědek v hlavním líčení uvedl, že s nimi souhlasí, zakládají se na pravdě. Svědek uvedl, že byli svoláni do zasedací místnosti, s tím, že podle vedoucího byl úkol zadán z nejvyšších míst, že rodině premiéra nebo jeho manželce hrozí určité nespecifikované nebezpečí, jako, že se v okolí jeho manželky pohybují určité závadové osoby. Úkol vydal nadřízený pan Chvíla. Následně měli zahájit činnost, při které bylo monitorováno bydliště premiéra, a dále měli prověřit, zda když odjíždí jeho manželka vozidlem, není sledována či kontaktována nějakými závadovými osobami. Úkol začali plnit se zadáním, toto podezření potvrdit nebo vyvrátit, mohlo to trvat 2 týdny. Způsob plnění úkolu byl takový, že monitoroval okolí bydliště nejčastěji ve vozidle, pokud bylo nějaké podezření, že se tam někdo pohybuje i pěší pochůzkou, pokud paní Nečasová odjížděla, většinou za ní jelo vozidlo, aby zjistili, zda není sledována. Z činnosti si psal na papírek poznámky, které poté odevzdal nadřízeným, asi panu Tomanovi. Osobně se zúčastnil monitorování asi 5x. Po předložení záznamů o sledování svědek uvedl, že záznamy nejsou úplné, nejsou tam všechny poznámky, které si dělal, týkaly se okolí paní Nečasové. Chybí tam poznámky, které se týkají okolí, jsou tam pouze poznatky o činnosti paní R. Nečasové. Svědkovi byly v hlavním líčení předloženy k nahlédnutí záznamy o sledování založené na č.l. 1342-1344, 1393-1394, 1402-1403. Svědek k nim uvedl, že je poprvé viděl až u soudu při minulém hlavním líčení, pokud jde o obsah záznamů, lze říci, že vychází z poznámek, které předávali nadřízenému. Činnost, kterou dělali, by nazval kontrasedováním nebo operativním zjištěním, konkrétně monitorovali okolí paní Radky Nečasové. **Je to tak, že úkol zněl, aby bylo monitorováno okolí paní Radky Nečasové.** Již si nepamatuje, zda byl úkol časově omezen. Stále pracuje u VZ, tato kauza však na něj měla pracovní dopad, došlo k reorganizaci oddělení, jehož byl členem.

Svědék Kamil Zoubek, jehož totožnost a podoba byla utajena, uvedl v hlavním líčení, že osobně pracovní zná obžalované, obž. Nečasovou osobně nezná. Svědek odkázal na svou výpověď učiněnou v přípravném řízení a v minulém hlavním líčení, proto byly tyto (č.l.1864-75, 3782-3) v souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu v hlavním líčení přečteny. Svědek uvedl, že si je svolal pan Chvíla a řekl jim, že je zde podezření na útok na pana premiéra, či okolí pana premiéra. Dostal to za úkol pan Toman, rozdělil lidi do skupin a určil kdo, kdy a kde bude. Osobně se akce účastnil asi 2-3 krát, měli za úkol, hlídat ulici Darwinova, jestli se tam neděje něco podezřelého. Akce měla název Darwin, on osobně seděl v autě a díval se na ulici, neví, zda během akce došlo k nějakému narušení, osobně nepořizoval žádné poznámky z činnosti ani fotografie. Hlášení dával panu Tomanovi, za jeho přítomnosti paní Radka Nečasová nikam neodcházela ani nepřicházela, její fotku si našel na internetu, informace o vozidle paní Radky Nečasové včetně SPZ mu předali kolegové. V minulosti se podílel na kontrole bytu paní obž. Jany Nečasové, cílem této kontroly bylo zjistit přítomnost štenic, tento úkol mu také zadával pan Chvíla. Svědek pracuje u VZ od roku 1996, poté, co byl řešen tento případ, byl přerážen na jinou pozici.

Svědék Ing. Tomáš Daniel v hlavním líčení vypověděl, že obž. Nečasovou nezná, ostatní 3 obžalované zná jako své nadřízené z VZ. U VZ působil od roku 1996, v letech 2012-13 byl zástupcem ředitelem odboru vnitřní kontroly a bezpečnosti, který řídil pluk. Pohůnek. Náplň

činnosti odboru byla stanovena vnitřními řídicími akty, obecně šlo o ochranu VZ, jednotlivých příslušníků VZ. Úkol ve vztahu k projednávané věci byl zadán od ředitele VZ panu Pohůnkovi a následně byl vydán úkol předmětnému vedoucímu oddělení panu Chvílovi, **kteřý řídil oddělení ochrany pana ředitele. Ví jen, že se jednalo o činnost na ochranu paní Radky Nečasové. Nikdo z obžalovaných nevydal rozkaz ke sledování paní Radky Nečasové.** Nic dalšího o tom neví, žádné výstupy z činnosti neviděl, podle něj spadá ochrana manželky premiéra pod oddělení ochrany ředitele VZ. **V minulosti se jednou setkal s tím, že VZ testovalo schopnosti a možnosti bezpečnostních agentur, objektem zjišťování byl příslušník VZ, který o tom věděl.** Podle svědka je nutné k sledování či monitorování civilní osoby, která o tom neví, povolení ministra obrany, pokud by ke sledování došlo ze strany VZ. Pokud jde o kontrasledování civilní osoby, která o tom neví, není podle něj nutné povolení ministra, to vyplývá ze zákona o VZ a vnitřních aktů VZ. Svědek popsal rozdíl mezi sledováním a kontrasledováním osoby, která o tom neví. Rozdíl je podle něj právě v nutnosti mít povolení, jelikož kontrasledování slouží k ochraně té osoby. Z taktického hlediska se někdy kontrasledované osobě sděluje, že je kontrasledována, někdy nikoliv. U VZ pracuje stále. Důsledky projednávané věci byly pro něj takové, že byl přerazen na jinou funkci, oddělení pana Chvíleho bylo převedeno na jinou součást VZ. Svědek prošel od základních funkcí až do funkce zástupce ředitele, vždy se jednalo o kontrarozvědnou činnost. VZ mělo v plánu činnosti na rok 2013 prověření soukromé detektivní agentury.

Z výpovědi svědka Ing. Vladimíra Šibora, zpracovatele odborného vyjádření, který byl ředitelem Útvaru zvláštních činností, soud zjistil, že byl opatřením ze dne 25.11.2013 požádán útvarem pro odhalování organizovaného zločinu podle § 105 odst. 1 tr. řádu o odborné vyjádření, když součástí zadání byl souhrn otázek a tři přílohy. Odborné vyjádření zpracovalo kolegium odboru zvláštních činností a to dne 28.11.2013, které se skládalo celkem ze 4 lidí včetně něj, jakožto ředitele útvaru, jednalo se o citlivé informace. Útvar zvláštních činností je určený útvar u PČR, mezi hlavní činnosti útvaru patří odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí a následné činnosti, které s těmito souvisí. Svědek vysvětlil rozdíl mezi sledováním osob a věcí dle trestního řádu a dle zákona o Vojenském zpravodajství, který spatřuje v účelu, pro jaké potřeby slouží, **ale metody a formy provádění sledování osob a věcí jsou shodné.** Rozdíl je v právní kvalifikaci, kdo smí sledování provádět, dle trestního řádu v souladu s ust. § 158d odst. 2, 3 tr. řádu se vyžaduje souhlas státního zástupce pro sledování na místě veřejnosti přístupném a při sledování obydlí, tedy místě nepřístupném, je to souhlas soudce. Povolovací pravomoc u VZ je odlišná a vychází z § 15 zákona o vojenském zpravodajství, na žádost ředitele služby povoluje sledování osob a věcí ministr obrany. **Definice sledování osob je upravena jak v trestním řádu (§ 158d odst. 1), tak v zákoně o VZ (§15) shodně,** kde je uvedeno, že sledování osob a věcí se rozumí získávání poznatků o osobách a věcech prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. Ke své odbornosti svědek uvedl, že má odbornost v rozsahu působnosti policie ve vztahu k trestnímu řádu, není odborníkem v rozsahu působnosti VZ, nezná interní akty, směrnice, ani žádné další vnitřní předpisy, které dále upravují sledování osob a věcí u VZ. **Při zpracování odborného vyjádření vycházeli z dostupné legislativní úpravy a z logiky, že jakákoliv vnitřní směrnice by neměla být v rozporu se zákonnou úpravou.** Proto se v právní analýze vyjadřovali velice stroze a uvedli, že když je zasaženo do soukromí, jsou tak prolomena práva do základních práv a svobod, lze to pouze na základě zákonného zmocnění, ať již se zákonné zmocnění týká trestního řádu nebo zákona o VZ nebo BIS. V odborném vyjádření byly zohledněny shodně používané metody a formy práce při sledování. Toto opírá o fakt, že útvar zvláštních činností má v rámci PČR funkci metodika pro sledování osob a věcí a vytváří vnitřní předpisy, které tuto oblast upravují a popisují. Dále spolupracuje jako lektor a metodik s Vyšší policejní školou Čeperka a s ostatními bezpečnostními složkami státu včetně VZ, útvar se účastní a podílí na specializovaném kurzu pro VZ, pro oprávněné pracovníky VZ se zaměřením na sledování osob a věcí, tento kurz je zaregistrován na ministerstvu vnitra. Svědek se osobně podílí vzhledem ke své současné funkci na

výuce ostatních bezpečnostních složek státu, v minulosti přednášel problematiku osob a věcí. Objektem sledování musí být osoba nebo věc, někdy se uvádí, že je to i prostor, osoba nebo věc musí být jasně vymezena v průlomu práv a svobod, kdo a co se má sledovat, objekt sledování, tento objekt je pak zájmem sledování. K bodu 5 odborného vyjádření, jaké dokumenty by měly být vytvořeny o průběhu sledování, co by měly obsahovat, konkrétně u sledování osoby, svědek uvedl, že by měly zachycovat, od kdy, do kdy je osoba sledována, kdy tedy bylo sledování zahájeno, kdy ukončeno, měl by být popsán chronologický děj, který sledovací technik zachytil, s popisem prostoru, typu vozidla, osob, se kterými se objekt setkal, pokud jsou pořízeny záznamy. Výsledkem je také utvoření závěru o sledování, uvede se, zda byl naplněn cíl sledování. Svědek dále uvedl, že pokud na č.l. 2578 uvedl výčet, tedy co je obvykle v záznamu o sledování, tak na tom trvá, samozřejmě i popis sledovaného objektu, popis předmětů, které objekt nesl, případně někde zanechal nebo uložil, protože to je, především pro sledování zpravodajskými prostředky, velmi podstatné. K vysvětlení termínů – místa a časy, kde nebyl objekt sledování pod přímou kontrolou sledovačů, uvedl, že je to také podstatné, neboť je to chybějící informace v řetězci získaných informací, významná pro dosažení účelu, konkrétně např. pro trestní řízení, aby v rámci vyhodnocení bylo možné pracovat s tím, že mohla nastat situace, která nenastala právě proto, že v nějakém úseku sledování se nepodařilo objekt zachytit. Bývá uveden čas, místo a většinou důvod ukončení sledování, ten může být i prostý, např., že bylo dosaženo cíle. Pokud jde o prováděnou fotodokumentaci v rámci sledování, odkázal na bod 6 odborného vyjádření. Obrazová dokumentace, foto, video, je zaměřena na činnost objektu sledování, používaných vozidel, způsobů dopravy, navštívených míst jeho styků, resp. kontaktů s cizími osobami, přenášených předmětů atd. Pokud jde o kontrasledování, tak tento pojem není legislativně podchycen, jedná se o slangový výraz a vystihuje činnosti, které lze subsumovat do pojmu obrana proti sledování. Pojem obrana proti sledování je nadřazený pojem pro kontrasledování, kontrasledovací činnost může provádět sama osoba, která má pocit, že je sledována, nebo skupina sledovačů, cílem je kvalifikovaným způsobem ověřit podezření, zda je osoba sledována. Úkolem sledovací skupiny není setřást event. sledovací skupinu, ale zjistit, zda je zájmová osoba sledována. Obrana proti sledování je velice kvalifikovaná činnost, je technicky náročnější než provádění sledování, aby byla bezpečná a úspěšná, tato činnost se v drtivé většině případů provádí se souhlasem a vědomím té osoby, která se kontrasledováním chrání. Kontrasledovaná osoba má většinou přesně daný scénář, kde se zdržuje, kudy se pohybuje, sledovací tým sleduje okolí, je dopředu nachystaný a jedna z forem obrany proti sledování je tzv. trasa obrany proti sledování (TOPS). V takovém případě je průlom do práv a svobod zajištěn vědomím a souhlasem kontrasledované osoby. K dotazu, zda je možné, aby docházelo k obraně proti sledování bez vědomí a souhlasu té kontrasledované osoby, svědek uvedl, že to možné je, i když je to pro sledovací tým náročnější. V takovém případě, pak potřebuje orgán státu, konkrétně Vojenské zpravodajství příslušné povolení, jelikož se podle něj jedná rovněž o sledování, pouze při změně účelu. Toto již vtělil i do bodu 7 odborného vyjádření, ve kterém uvedl, že kontrasledování je založeno na principu, že sledovací jednotka musí reagovat na pohyb a činnost objektu a jedná se tedy o formu sledování, kdy hlavním předmětem zájmu není činnost objektu, ale je monitorováno bezprostřední okolí jeho pohybu a zjišťovány markanty nasvědčující provádění kontaktního sledování objektu jinými osobami nebo jinou sledovací skupinou. Pokud hrozí, že by se kontrasledovaná osoba chovala při činnosti podezřele, např. proto, že není vyškolená, lze provádět kontrasledování bez jejího souhlasu, nicméně v takovém případě je pak nutné mít povolení k této činnosti. Ve stejném režimu jako je povolení ve smyslu § 15 zákona o VZ. Pokud jde o terminologii, užívá se termín sledovací skupina, jak pro sledování, tak pro kontrasledování či obranu proti sledování, pokud jde o výstup, pak se jedná o - podle obsahu činnosti buď o zprávu o sledování, nebo o zprávu o obraně proti sledování.

Svědék Šibor uvedl, že trvá na závěru, který uvedl pod bodem 12 odborného vyjádření, kdy dospěl k závěru, že jemu předložené dokumenty s daty 23.10.2012, 5.11.2012., 8.11.2012 a přiložená dokumentace – označené vždy „záznamy o sledování - Darwin“, jsou písemné

zprávy a fotodokumentace z uskutečněných akcí klasického sledování, jejichž objektem byl Darwin, tedy souhrn získaných poznatků o jeho činnosti, pohybu, kontaktech, používaných vozidlech. Dále uvedl, že trvá na závěru, že je naprosto vyloučeno, aby předložené dokumenty byly výsledkem prováděného kontrasledování s cílem zjistit aktivitu jiné sledovací skupiny či případné ohrožení osoby Darwin. Jelikož dokumenty neobsahují jedinou zmínku o přítomnosti podezřelých osob v okolí Darwin, formy a metody práce takové zjištění ani neumožňovaly, dokumenty neobsahují ani předpokládané konstatování v závěrečném hodnocení akce, že prováděnými opatřeními nebyla přítomnost podezřelých osob zjištěna. Pokud jde o formální označení, odkazuje svědek na č.l. 2582, kde popisoval, proč z jeho pohledu, pokud by se jednalo o kontrasledování či obranu proti sledování, měl být také použit tento pojem. Pokud jiná organizace používá jinou terminologii z důvodu, který mu není znám, pak by musel tento pojem rovněž naplnit svůj obsah. Nicméně i z obsahu trvá na tom, že se jednalo o sledování. Při posuzování se opírali o definici sledování a popsal, že pod touto definicí lze subsumovat tři pevné body (1. Zda byla sledována osoba či věc, 2. Zda činnost, která je zachycena v dokumentech, je prováděna utajovaným způsobem, 3. Zda při této činnosti byly použity záznamy pomocí technických prostředků). Dále k tomu svědek sdělil, že z předložených materiálů vyplývá, že veškerá pozornost byla soustředěna na osobu (žena tmavé vlasy s culíkem), osoba byla sledována skrytým způsobem, a že kromě toho, že sledovače zajímala činnost osoby Darwin, se snažili činnost skrýt a provádět ji utajovaným způsobem, snažili se ukrýt před okolím, aby nebyla jejich činnost provalena. Ze záznamů pak vyplývá, že byly zachyceny informace z jednání sledované osoby, z jejího soukromí, a toto je i podloženo fotodokumentací, ze které je zřejmé, že naplňuje svým obsahem psanou část, jelikož na fotografiích je zachycen objekt sledování, žena tmavé vlasy s culíkem popř. její děti. Ve zprávách při nejlepší vůli nenalezli žádné prvky, které by mohli vyhodnotit jako zprávy, jako výstupy z obrany proti sledování. Jako příklad svědek uvedl, **že pokud by šlo o ochranu osoby, nebylo by možné, aby kontrasledovaná osoba byla ponechána bez jakékoli kontroly při největším riziku, kterým je pohyb v obchodním centru, dále by nemohla být případná ochrana ukončována příjezdem osoba Nepohoda, či večerními hodinami. V případě narušení sledovací skupiny je právě na místě ostrahu zvýšit, nikoliv ji ukončovat, jak se v tomto případě stalo.** Z posuzovaných materiálů vyplývá, že bylo prováděno sledování, navíc s mnoha vadami (dlouhé časové prostorové úseky, bez přímé kontroly objektu, jeho projití, opakovaná dekonspirace sledovačů, záměna objektu s jinou osobou a zjištění této skutečnosti až po 4 dnech prováděného sledování) nikoliv obrana proti sledování. Veškerá pozornost sledovací skupiny byla soustředěna na příchody a odchody osob z bydlíště Darwin a z výše uvedenými výhradami rovněž na pohyb Darwin mimo bydlíště. Okolí objektu Darwin nebyla věnována naprosto žádná pozornost, nemohla být zjištěna případná aktivita jiných osob ve vztahu k Darwin a nejednalo se tedy o obranu proti sledování. Pokud jde o kvalitu záznamů o sledování, které měl k dispozici, odpovídalo to tomu, že se používaly prostředky, aby nevzbuzovaly pozornost, což ovlivní kvalitu a obsah výstupů z činnosti. Pokud jde o použití zpravodajské techniky, trestní řád pojem zpravodajská technika nezná, ale používá ve spojení se sledováním osob a věcí pořizování obrazových a zvukových záznamů. Pojem zpravodajská technika samozřejmě upravuje zákon o VZ a k použití zpravodajské techniky musí být zmocnění podle toho, jak je zasahováno do soukromí a do základních práv a svobod. Je jedno, zda se informace sbírá živou silou či zpravodajskou technikou. Pokud se zpravodajskou technikou získává informace, která má charakter osobních údajů, pak lze hovořit o zásahu do základních práv a svobod. Podle svědka jemu předložené „záznamy o sledování – Darwin“ nejsou izolované poznámky, dílčí poznámky jednoho sledovače, dle jeho názoru je zpráva už rozbor analýzy, shodu sledovacího týmu, i když se nedá vyčíst, kolik lidí se týmu zúčastnilo. V době, kdy zpracovával odborné vyjádření, byl pracovníkem policie, i další osoby, které se účastnily vypracování odborného vyjádření, byly příslušníci PČR a zároveň útvaru zvláštních činností. Je stále příslušníkem PČR, není orgánem činným v trestním řízení. Není soudním znalcem, právní vzdělání nemá. Spolupráce Útvaru

zvláštních činností a Vojenského zpravodajství se týká v obecné rovině výměny zkušenosti odborného vzdělávání policistů a příslušníků VZ, je uzavřena smlouva mezi PČR a VZ, na základě které je pracovník VZ dislokován do útvaru PČR a podílí se na pracích, které se týkají i sledování. Jejich lektoři běžně školí příslušníky VZ v oblasti sledování. Svědek zopakoval, že úkolem při zadání odborného vyjádření byly otázky, které směřovaly k zodpovězení toho, zda se jednalo o sledování nebo obranu proti sledování. **Ze zpráv, které měli k dispozici, zjistili, že byly sledovány osoby a věci, a to živou silou, bylo zasahováno do základních práv a svobod.**

Z výpovědi svodka Dr. Jiřího Šedivého soud zjistil, že s obžalovanými kromě plk. Pohůnka se setkával osobně pracovní, s paní obž. Nečasovou na úřadu vlády a dále se účastnil delegace, na které cestovala společně s premiérem Nečasem do USA v roce 2011. Gen. Páleníka zná ještě z doby, kdy byl velitelem jednotky v Afgánistánu a svědek byl Ministrem obrany, potom se s ním setkával v letech 2010-2012, kdy byl 1. náměstkem ministra obrany, konkrétně do 31.8.2012. S gen. Kovandou se setkal jednou až dvakrát a to již v Bruselu, kde působil v době, kdy on se stal ředitelem VZ a přijel do Bruselu pracovní. Během vyjednávání o Gripenech, které začalo v únoru až březnu 2012, nebyly zaznamenány žádné tlaky vůči němu ani vůči jiným osobám. Pokud ví, vůči premiérovi k žádným tlakům nedošlo. Vedl vyjednávání do 31.8.2012 a následně předal pokračování vyjednávání gen. Bulantovi. Když odcházel, hlavní část vyjednávání byla ukončena, podařilo se vyjednat cenu o 20% nižší, než byla v předchozím desetiletí, následně se už doladřovaly detaily a snažilo se cenu ještě snížit. Hlavní fáze pak skončila na konci roku 2012 a začátkem roku 2013. Po 31.8.2012 byl svědek již v Bruselu, měl své nové pracovní povinnosti a o otázce Gripenů se zajímal pouze zběžně. **Do 31.8.2012 žádné nátlakové akce na sebe ani na nikoho jiného nezaznamenal, nebyl k nim podle něj ani žádný důvod.** To, že byli osloveni další dodavatelé, bylo z důvodu vytvoření konkurenčního prostředí, ale v zásadě již předem předpokládali, že budou pokračovat se stejným dodavatelem, když odcházel k datu 31.8.2012, byl ve hře už jen jediný dodavatel, a to švédská strana. Je mu známo, že v minulosti v letech 2000-2005 nahlásili senátoři pokus o úplatek v souvislosti s dodáním Gripenů, to bylo před rokem 2002, kdy se jednalo o prodeji Gripenů, po povodních 2002 se však situace změnila a už nešlo o prodej, ale o pronájem. Spolupráce se švédskou stranou se osvědčila, v roce 2014 prezentoval názor na otázku Gripenů tak, že spolupráce byla oboustranně úspěšná a dobře fungovala. Ministr Vondra ho informoval, že při vyjednávání bude hrát premiér Nečas zlého muže, který Gripeny nechce. Svědek si nepamatuje, že by kriticky vystoupil ve vztahu ke Gripenům a nebyl k tomu ani žádný důvod.

Svědék Ing. Bohumil Zajíček v hlavním líčení vypověděl, že v minulosti spolupracoval s gen. Páleníkem a plk. Pohůnkem v rámci Vojenského zpravodajství, kde v minulosti také pracoval. Obžalované Nečasovou a Kovandu nezná. Ve VZ svědek nepracuje od roku 2005, kdy ukončil svou vojenskou kariéru. K věci z roku 2013, co se seběhlo, svědek uvedl, že v té době pracoval jako bezpečnostní ředitel jedné společnosti a kontaktoval mimo jiné svého bývalého kolegu plk. Pohůnka s prosbou o určité informace v rámci plnění pracovních úkolů. Asi po půl roce jej pak kontaktoval plk. Pohůnek s tím, že jej žádal jej o poskytnutí kontaktu ve prospěch úkolů, které měl plnit. Naznačoval, že se bude jednat o úkoly kolem vlády, premiéra. Dohodli se, že službu bude jakoby požadovat svědek Zajíček, jelikož ta skupina nebo firma by nemusela být ochotna spolupracovat s VZ a plk. Pohůnek mu předal nějaké složky, svědek je předal dále těm subjektům, které to měly vykonávat, protože znal jejich finanční podmínky poté, co je kontaktoval. Následně oni začali plnit úkoly. Zadání bylo takové, že dostal složku, kterou předal kolegům, kteří na základě toho začali s plněním úkolu. Dohodli se, že bude jednou až dvakrát týdně nosit výsledky, aby plk. Pohůnek poznal, zda to má smysl v tom pokračovat nebo ne. Ve finále po nějaké době, potkali se asi 3x, to on ukončil, řekl, že už je asi spokojený. Do dokumentů, které předával, se nedíval, ví pouze, že činnost byla přerušena na velikonoční víkend. Podklad, který dostal od plk. Pohůnka, předal dál té společnosti, kterou si vybral. Měl na to

vytvořený speciální komunikační prvek, tzv. jednoduchý telefon, do kterého uložil SIM kartu, kterou si koupil normálně v trafice, tím komunikovali s tím člověkem, který tuto činnost vykonával. Zda to byla agentura nebo soukromá osoba, to nezjišťoval. Tato agentura nebo skupina se zabývala tematikou bezpečností služby. Předpokládá, že dělaly práci dobře, protože plk. Pohůnek po obdržení prvního výstupu, tu činnost nepřerušil. V průběhu dostával CD nebo flash disky. Ty pak předával asi dvakrát týdně, celkem 3-4krát. Tam se vždy domluvili, že bude nějaká suma na závěr toho období, pan plk. Pohůnek poté, co se podíval na výstupy, tu sumu vložil do obálky, sumu svědek předal, fungovalo to dobře, obě strany byly spokojené, nebyl žádný problém. Trvalo to asi týden až 10 dní, v průběhu se ptali, zda mohou nasadit více techniky, protože sledovat vozidlo po Praze je náročné, takže se ptali, zda můžou navýšit náklady na použití více vozidel. S předáváním peněz nebyl problém, probíhalo postupně, vzhledem k tomu, že i po obdržení obálky v činnosti pokračovali, tak asi pan plk. Pohůnek vyhodnotil, že informace za tu sumu byla adekvátní. Svědek znal hodinové sazby za takovou práci a tak se mu jak cena, tak kvalita služeb zdály adekvátní. Peníze se pak vyplácely postupně vždy po várce informací. Po poslední várce přinesl plk. Pohůnek obálku, svědek ji předal a řekl, že končíme. Svědek osobně z toho nic neměl, žádný finanční profit, měl radost, že jej oslovilo Vojenské zpravodajství, že si na něj vzpomněli. Náklady na telefon hradil sám, kupoval si jej pro sebe, když si dával dohromady databázi informací. S tím člověkem z té skupiny nebo agentury se scházel různě po Praze, jednalo se stále o stejného člověka. Jeho jméno neznal, nezajímalo ho, měl ho uloženého pod nějakým symbolem, takto to v jejich oblasti činnosti chodí. Plk. Pohůnek se zahájením činnosti spěchal, proto asi využil jeho nabídku, jelikož svědek to měl připravené, i když původně pro sebe, takže nebyl problém to odstartovat, víceméně podle jeho požadavku, velmi rychle. Pan Pohůnek věděl, že svědek sháněl agentury, které provádí sledování osob, aut. Potřeboval mít databázi takových firem, které mají takovou schopnost. Svědek pochopil, že se jedná o nějaké výjezdy vozidel, protože oni měli asi problém, takže vyžádali nějaké informace o tom, aby časy, které se týkaly vjezdu a výjezdu, byly přesněji specifikovány. Plukovník Pohůnek samozřejmě věděl, že se bude jednat o agenturu, které provádí sledování. Firma nebo agentura věděla, že po nich bude požadovat provádět sledování. Pluk. Pohůnek mu řekl, že se musí pohybovat kolem úřadu vlády, oni řekli, že je to nebezpečné, že potřebují další informace, plán výjezdů, aby tam nemuseli čekat celou dobu. Svědek zná pojem finanční fond pro zakrytí činnosti VZ, to jsou peníze, kterými se financují speciální služby.

Svědék RNDr. Alexander Vondra v hlavním líčení uvedl, že obžalované zná pracovní, protože byl ve vládě pana Nečase ministrem obrany a to od července 2010 do prosince 2012. Pokud jde o léto a podzim 2012, scházel se s premiérem minimálně každý týden, protože byli na zasedání vlády společně. A pak podle potřeby nepravidelně, telefonovali si často. Poměrně zřídka se scházel s paní Nagyovou, ve dvou asi celkem dvakrát, jinak ji vídal, jelikož sedávala na zasedání vlády. Svědek Nečas se mu nesevěřil s konkrétní informací, že by měl být nějaký bezpečnostní problém okolo jeho rodiny nebo manželky. Svěřoval se s tím, že čelí tlaku kvůli tvrdé hře s Grippy. Takovému tlaku čelili všichni včetně jeho samotného. S takovouto informací se mu nesevěřil nikdo další z obžalovaných, ani žádný z ředitelů VZ (gen. Páleník a Kovanda), se kterými měl pravidelné schůzky. Je pravdou, že v té době navíc obhajoval senátní mandát a tak na schůzky bylo méně času. Coby ministr dopravy nevydával souhlas ke sledování osoby Radky Nečasové. V tomto období nedával souhlas ke sledování žádného jiného českého občana. Je názoru, že pokud je sledován občan ČR prostřednictvím VZ, není potřeba povolení ministra, pokud nejsou nasazeny technické prostředky typu odposlech, jelikož je to pokryto generálním zmocněním vlády. Pokud jsou nasazovány odposlechy, tak tam souhlas možná nutný je, ale musel by se přesně podívat do zákona. Svědek si myslí, že pořizování fotografií bez vědomí sledované osoby, není použití technických prostředků. Za své působení v pozici ministra u českých státních příslušníků, dával asi jedno či dvě povolení, když šlo o nasazení odposlechů. Pokud jde o sledování osob, tak to ne. To neschvaloval ani u cizích státních příslušníků, protože sledování osob je běžná činnost VZ. Zpravodajství se musí řídit generálním zmocněním, čili pokud sledují

nějaké osoby, tak by to mělo splňovat jedno z těch základních cílů nebo úkolů, které vláda rozvědce stanovila. Že by ministr nebo vláda schvalovali to, že někde někoho sledují, že se něčemu věnují, to ne. Svědek neví, zda tam bylo i nějaké soudní povolení. Ani jeden z ředitelů VZ gen. Páleník nebo Kovanda jej neinformovali o tom, že je prováděna silami Vojenského zpravodajství činnost okolo rodiny premiéra Nečase. Svědek neví, zda ze strany VZ, pokud bylo prováděno sledování, musel být k tomu veden nějaký spis se spisovou značkou. To je věc interních norem, do kterých by neměl ministr vstupovat. Svědek dále vypověděl, co bylo předmětem jednání a schůzek, které pravidelně míval s řediteli VZ, jednalo se především o vojenské záležitosti. To, že gen. Páleníka vystřídal v pozici ředitele VZ gen. Kovanda, byla jeho volba.

Svědék Ing. Vlastimil Pícek v hlavním líčení vypověděl, že obžalované zná pracovně z doby, kdy vykonával funkci náčelníka Generálního štábu. Jednal především s gen. Páleníkem a Kovandou. Funkci ministra obrany vykonával od 19.3.2013. Svědek odkázal na svou dřívější výpověď, kterou označil za pravdivou, proto soud dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu přečetl výpověď na č.l. 4117-4122. V té svědek uvedl, že asi 13. června 2013 jej kontaktoval ředitel ÚOOZ pan Šlachta, vzhledem k tomu, že svědek byl služebně mimo Prahu, pověřil svého náměstka pana Koštovala, aby byl orgánům k dispozici. Po návratu se dozvěděl, že byli příslušníci policie se státním zastupitelstvím v prostorách Vojenského zpravodajství, odkud si odnesli nějaké věci. Následující den k tomu vydal tiskové prohlášení. Dne 15. června svolal pracovní jednání, za přítomnosti náměstka Koštovala, ředitele kabinetu a zástupce VZ pana gen. Pilce a ptal se na některé okolnosti, které probíhaly kolem 13.6.2013. Byl ujistěn, že policie ani státní zástupce nevstupovali do utajených prostor ani živých svazků a odnesli si jen potřebné věci, jejichž seznam dostal k nahlédnutí. Dne 15.6.2013 zpracoval služební lístek pro premiéra, kde tuto činnost krátce popsal s tím, že vyjádřil určité pochybnosti o tom, že v prostoru VZ byli přítomni státní zástupci zvenčí, tzn. ne ti, kteří měli VZ na starosti. O věcech, které jsou předmětem projednávání, nevěděl, ani nepodepsal žádný příkaz ke sledování osob či věci podle zákona o VZ. Od září 2012 byl ve funkci prvního náměstka, s krátkou přestávkou, kdy byl odvolán ministriní obrany Karolínou Peake a dále byl vrácen do funkce dne 20.12.2012 a tuto vykonával do 18.3.2013, Dne 19.3.2013 byl jmenován ministrem obrany. Nevěděl o tom, že by nějaké sledování osob probíhalo, ani o tom neslyšel. Nebyla mu předložena žádost o povolení sledování osob Alena Hegrová a Jiří Pertl. Pokud jde o jednání, které se týkalo Grippenů, to bylo v jeho působnosti, když byl ve funkci 1. náměstka, nezaregistroval v souvislosti s touto otázkou žádné ohrožení, které by se týkalo tehdejšího premiéra či jeho rodinných příslušníků. Premiér se mu nesvěřoval, že by jemu nebo jeho rodinným příslušníkům hrozilo nějaké nebezpečí. V době, kdy byl ministrem obrany, povoloval sledování osob a věcí, především se jednalo o cizí státní příslušníky, přesný počet případů si nepamatuje, ale bylo tu v řádu jednotek. Postup byl takový, že přišel ředitel VZ, vysvětlil danou situaci samozřejmě na základě povolení příslušného soudce a na základě toho podepisoval to dané sledování. Ve funkci ministra obrany byl svědek do roku 2014, po volbách asi v lednu funkci předával ministru Stropnickému. Když byl mimo službu postaven gen. Kovanda, samozřejmě spolu o tom hovořili, gen. Kovanda tím byl zaskočen, byl to mimořádně dobrý důstojník a generál, řekl mu, že si nemyslí, že porušil zákon.

Znalec Ing. Antonín Vícha se v hlavním líčení vyjadřoval ke znaleckému posudku, který zpracovával na žádost obhajoby. Dále uvedl, že rozkazy v armádě se podřízeným vydávají jak ústně, tak písemně, záleží na situaci. Za neuposlechnutí rozkazu odpovídá ten, kdo jej obdržel a nesplnil. Je prakticky nemožné vydat rozkaz společně např. dvěma osobami. Kolektivní rozkaz v současné době neexistuje. Není představitelné, že by před jednotku předstoupili dva velitelé a jeden zavelí vlevo a druhý vpravo. Nedělitelná velitelská pravomoc znamená, že vojenský útvar má jednoho jediného velitele, ten velí a zodpovídá za útvar. K dotazu, zda jde vydaný rozkaz změnit nebo zrušit znalec odpověděl, že nadřízený může rozkaz měnit či rušit, pokud se mu nelíbí. Znalec nikdy nepracoval ve strukturách VZ, ale spolupracoval s nimi. K dotazu, zda může

voják v nějaké věci odmítnout rozkaz, znalec uvedl, že odmítnout rozkaz neexistuje, sám má za sebou za dobu praxe v armádě miliony rozkazů. Ze samotného znaleckého posudku, který znalec vypracoval na žádost obhajoby, soud nezjistil žádné relevantní skutečnosti podstatné pro rozhodnutí v této věci.

V hlavním líčení byli dále čteny za souhlasu stran podle § 211 odst. 1 tr. řádu protokoly o výsledku svědků : Ing. Martiny Hruškové, Karolíny Peake a Sonji Šrámkové. Dále pak ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu úřední záznamy o podaném vysvětlení osob : Petra Buriana, Filipa Brože, Tomáše Hromádky, Miroslav Karlíka, Adama Stránského, Jana Hájka a Františka Kuše.

Tomáš Hromádka, pracovník VZ do záznamu vypověděl, že si je koncem října roku 2012 zavolal pan Chvíla s tím, že má úkol, který se týká manželky premiéra Nečase, tj. paní Radky Nečasové s tím, že tam má docházet k nějakému ohrožení či nežádoucímu kontaktu ze strany nějakých závadových osob, asi tam padlo něco v tom smyslu, že by se mohlo jednat o sektu, Jehovisty. Pan Chvíla jim řekl, že je potřeba monitorovat její bydliště a potvrdit či vyvrátit tuto informaci o možném ohrožení, kdy k tomu nežádoucímu kontaktu mělo docházet v prostoru jejího bydliště. Činnost pak zahájili ještě ten den, kdy nejdříve tam jela skupina, která si jela prohlédnout to okolí a pak tam jela další, která tam již prováděla shora uvedenou činnost. Dostali adresu, RZ a typ vozidla, které měla paní Nečasová užívat. Radku Nečasovou ustanovili přes otevřené zdroje, byl tam trochu problém s jejím rozpoznáním, byl tam problém s nějakou záměnou, který se nějak vyřešil, a pak už jí poznávali. Této akce se zúčastnil poměrně dost, někdy tam byl dvakrát denně, celé to trvalo asi 10 dní. Neví, kdo akci přesně ukončil. Na místě jich byl různý počet, někdy jedno vozidlo, někdy 2-3 posádky. Činnost začínali v ranních hodinách, někdy mezi 7-8 hod, monitoring končil někdy odpoledne nebo večer, přes noc tam žádný monitoring neprobíhal. Během činnosti si dělal ručně psané poznámky, kde si znamenal veškeré podstatné skutečnosti, jako pohyb osob, vozidel a další věci. Také si zapisoval třeba čas, kdy paní Nečasová někam odjela nebo tak. Tyto poznámky odevzdával panu Tomanovi, sám žádnou zprávu o činnosti neseписoval, ani žádnou neviděl. Na místě se také pořizovaly fotografie, o pořízení videozáznamu nic neví, je samozřejmě možné, že tam někdo něco točil, ale on o tom nic neví. Sám také pořizoval fotografie, jednu z nich nakonec také odevzdal panu Tomanovi, možná na ní bylo nějaké vozidlo. Sám fotografie paní Nečasové a její rodiny nepořizoval ani neví, jaký by k tomu měl být důvod. Měli monitorovat, zda tam dochází k nějakému oslovení či kontaktování paní Nečasové ze strany závadových osob, kdy v případě, že někam jela svým vozidlem tak se jelo za ní, dokud se nevyloučilo, že jí někdo nesleduje, pak se tzv. pustila a oni se vrátili na místo. Pokud se má vyjádřit k možným bezpečnostním incidentům ve vztahu k nim, tak si nevybavuje, že by k narušení bezpečnosti, v době, kdy byl přítomen, došlo. Z doslechu od kolegů ví, že když tam byl pan Charvát, tak si jich tam všimnul řidič pana Nečase. Akce měla název „Darwin“. Paní Nečasové se také říkalo „Darwin“. Neví, zda o činnosti byla informována paní Nečasová. Není si vědom, že by měli na každý den činnosti harmonogram paní Radky Nečasové, shora uvedené bezpečnostní ohrožení se nepotvrdilo. Osobně nikdy v minulosti neprováděl takovou činnost, za jeho působení u VZ ani na oddělení, kde byl zařazen.

Miroslav Karlík, pracovník VZ vypověděl, že byl osobně nasazen na akci, neúčastnil se jí však od začátku, byl navenen až v průběhu. Nebyl tedy účasten počátečního briefing, od svých vedoucích, pana Charváta a Tomana slyšel, že se mělo jednat o nebezpečí v okolí rodiny premiéra a jeho rodiny a nějaké sekty, Jehovistů, že je tam nějaké nebezpečí a že se mají pohybovat v okolí paní Nečasové. Pracovalo se v týmu 2-3 lidí, **úkolem bylo monitorovat paní Nečasovou**, jestli se kolem ní nepohybují nějaké osoby z tohoto prostředí. Byla jim dána adresa v Darwinově ulici, kde měla paní Nečasová bydlet. V průběhu akce dostával informace i od pana Chvíli. Osobně tam byl asi dvakrát, již si nepamatuje, kdy přesně a jak dlouho akce probíhala. Při akci se pohybovali pěšky nebo v autech v okolí toho domu s tím, že když paní Nečasová sedla do auta a třeba někam jela, tak když se jim něco nezdálo, třeba za ní jelo nějaké auto, tak se vydali za ní.

Pokud jde o místa, kde to probíhalo, bylo to určitě okolí ul. Darwinova, dále v okolí nějakého nákupního střediska, kam paní Nečasová často jezdila, pak někde v Modřanech, kam vozila dceru na kroužky. De facto vždy, když vyjela a nějaké auto jelo stejným směrem, tak se vydali za ní, když dojela do nějakého objektu a vstoupila dovnitř, tak tam už nešli. Samozřejmě, když viděli z auta, že vystoupila, tak se dívali, jestli třeba někdo k ní nepřistoupí nebo podobně. Svědek osobně výstupy nezpracovával, nikdy ani žádný neviděl. Na místě pořizovali fotografie, většinou fotili auta, která jela za ní, případně fotografovali osoby procházející v okolí domu. Co se dělo s fotografiemi neví, fotoaparát předal další skupině a zda tedy byly fotografie využity, neví. Nebezpečí mělo být v okolí rodiny, konkrétně paní Nečasové. Aby věděli, kdo k té rodině patří, jim byly ukázány nějaké fotky, konkrétně asi dvou dcer a syna, jeden ze šéfů jim ukazoval jejich fotografie. **Zadání bylo pouze na paní Nečasovou a riziko s ohledem na náboženskou sektu.** Samozřejmě ale viděli i děti, když přicházely domů, když sedaly s paní Nečasovou do auta a někam jely. V průběhu akce nezaznamenal jakékoliv nebezpečí ve vztahu k paní Nečasové. Není mu známo, zda byla paní Nečasová o uváděném nebezpečí informována, to jsou informace, které jim řadovým pracovníkům nepřísluší. **Není mu známo, zda bylo sledování paní Nečasové povoleno ze strany ministra obrany, všichni předpokládali, že ano.** Není v jejich práci zvykem si vyžadovat na každý úkon podpis ministra. Toto je však záležitost jeho nadřízených, kteří se o tyto věci mají starat, jeho funkci to nepřísluší. V armádě platí, že rozkaz se musí splnit. Neví, z jakého důvodu byla akce ukončena, ale co se bavil s kolegy, tak nikdo neshledal v okolí paní Nečasové nic závadového. Již si nevzpomíná na detaily, na nástěnce měli vždy vyvěšené složení týmu a kam jet a monitorovat činnost v okolí Darwinovi ulice a možné závadové skutečnosti ve vztahu k sektě. Neví, v kolik hodin ráno se začínalo, ale byl tam nějaký časový rozvrh, kdy paní Nečasová např. vychází z domu. Končilo se každý den jinak, podle aktuální situace. Paní Nečasová na něj působila jako starostlivá matka, vždy nosila nějaké nákupy a starala se o děti.

Adam Stránský, pracovník VZ do úředního záznamu vypověděl, že někdy koncem října obdržel přímo od pana Chvíli informaci o tom, že již nějakou dobu je prováděno bezpečnostní opatření, které se týkalo výhradně paní Nečasové, tehdejší manželky tehdejšího premiéra. Úkol byl monitorovat okolí jejího bydliště a v případě, že by někam šla či jela, tak zjistit, zda jí někdo nesleduje nebo za ní nejde. Důvodem bylo nějaké ohrožení ze strany svědků Jehovových, což bylo řečeno panem Chvílou. Svědek se zapojil až v průběhu, sám se na akci podílel 5-6x, celá věc trvala asi 14 dní. Jeho konkrétní činnost na místě probíhala tak, že probíhala od rána do večera, střídali se kolem oběda. Pokud by došlo k nějakému bezpečnostnímu ohrožení, měli informovat své nadřízené cestou velitelského postupu, k tomu však nedošlo. Osobně si žádné poznámky nepsal, ale poznámky se dávaly některému z vedoucích a ten záznam pak sepisoval, osobně nepořizoval ani fotografie. Neví, zda o prováděném opatření byla informována paní Nečasová. Osobně pouze plnil rozkaz, žádný názor na to, jak souviselo řešení bezpečnostní hrozby vůči paní Nečasové s plněním úkolů VZ, tedy neměl.

Z úředních záznamů o podaných vysvětlení Jana Hájka a Františka Kuše soud nezjistil žádné pro projednávanou věc relevantní skutečnosti.

Z protokolu o výsledku svědkyně Karolíně Peake, který byl v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu v hlavním líčení čten, soud zjistil, že o kauze zneužití VZ se dozvěděla až v souvislosti se zatčením obž. Jany Nečasové. Sama v době, kdy byla krátce v pozici ministryně obrany, o její činnosti na ministerstvu obrany neměla povědomí. V rámci funkce jí seznámil šéf VZ s běžnou činností VZ, některými konkrétními kauzami, rozhodně nebyla informována, že by zpravodajci vykonávali jakoukoliv činnost nad rámec své kompetence a na žádost kohokoliv, kdo k tomu nebyl zmocněn. Následně odvolala prvního náměstka Picka, dále učinila některé personální změny na ministerstvu obrany, které nekonzultovala s premiérem, a zřejmě bylo chybou, že ani s Janou Nagyovou. Setkala se s nečekaně silnou až hysterickou reakcí premiéra

Nečase, který na ní několik minut křičel do telefonu a po návratu s Bruselu jí znovu zatelefonoval a řekl, že pokud se tak dobře seznámila s činností Ministerstva obrany, má mu do 4 dnů přinést podrobnou koncepci rozvoje Ministerstva obrany a armády ČR. Následně došlo k setkání, měla připravenou vyžádanou koncepci, o kterou premiér neprojevil nejmenší zájem a pouze jí řekl, že musí okamžitě jmenovat zpět do funkce 1. náměstka Picka a gen. Bulanta, kterého z vážných důvodů také odvolala, do funkce. Znovujmenování těchto osob odmítla, načež jí premiér předložil její rezignační dopis, který měla podepsat. To také odmítla. Nebude se vyjadřovat ke způsobu, jakým pak byla přesvědčována k podpisu tohoto rezignačního dopisu. Po odchodu z kanceláře premiéra Nečase měla schůzku s Janou Nagyovou, již dříve domluvenou, na které jí obžalovaná vysvětlila, že není možné, aby se chovala na Ministerstvu obrany tak samostatně a nekonzultovala svoje kroky s premiérem Nečasem, ovšem vždy jejím prostřednictvím. Svědkyně dále uvedla, že nepodepisovala jako ministryně obrany žádný dokument, ve kterém by dávala pokyn, resp. svůj souhlas se sledováním osob a věcí v souvislosti s paní Nečasovou nebo zaměstnanci úřadu vlády prostřednictvím VZ. Svědkyně dále uvedla, že jí obž. Jana Nečasová dříve Nagyová vyčetla i jiné její personální kroky, když například jmenovala do funkce osobu, kterou ona sama v minulosti odvolala. Bylo jí dáno najevo, že kdyby personální kroky na Ministerstvu obrany dopředu konzultovala s ní, tak nemusela být odvolána.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 15.8.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že zkoumán byl mobilní telefon zn. Nokia E66, tmavé barvy, IMEI:357976039113915, s pamět'ovou kartou, SIM kartou operátora T-Mobile a baterií, zajištěný dne 13.6.2013 při prohlídce jiných prostor, kancelář č. 153 užívaná Mgr. Janou Nagyovou, na Úřadu vlády, zajištěn jako stopa 21. Z paměti mobilního telefonu byla vykopírována uživatelská data. Nalezená data jsou uložena na médiu CD-R (příloha č. 1) a na pevném disku. Mobilní telefon obsahoval vloženou Sim kartu. Z paměti Sim karty byla nalezena a vykopírována uživatelská data. Nebylo možné obnovit smazaná data ze zkoumaného mobilního telefonu. Ze zkoumaného zařízení byla provedena záloha pošty. Nalezená data jsou uložena na médiu CD-R (příloha 1) a na pevném disku. Ze zkoumaného zařízení byla provedena záloha historie komunikace.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 6.12.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že jím byly zkoumány CD a Falsh disky : zn. Arbes, zn. DT101 G2, modré barvy. Byla provedena datová záloha předložených nosičů dat. Byl spuštěn skript pro obnovu smazaných dat. Obnovená data byla vykopírována do adresáře „obnovená data“ a zpřístupněna dožadujícímu orgánu k náhledu. Zpřístupněná data byla na základě požadavku dožadujícího orgánu vykopírována do adresáře „Zprist data“ a uložena na úložiště dat dožadujícího orgánu.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 6.12.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že byl zkoumán disk Western Digital se zálohami emailové pošty Lotus Notes od 13.9.2012 do 13.6.2013 pro osoby Jana Nagyová a sběrnou schránku sekretariátu předsedy vlády. Soubory elektronické pošty byly dožadujícímu orgánu zpřístupněny k operativnímu náhledu a uloženy na jeho datovém úložišti. Technologický pevný disk THD 1 neobsahoval smazané soubory. Soubory elektronické pošty z pevného disku THD 1 byly zkopírovány na datové úložiště dožadujícího orgánu.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 6.12.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že byly zkoumány PC zn. HP Compaq DC 7800, s identifikačním štítkem č. 35591810 a Notebook zn. Lenovo Thinkpad R61WX, s identif. štítkem 355002. 2 Ks notebooku

obsahují celkem dva pevné disky ozn. HD01 a HDNB01. Zálohová data byla zpřístupněna forenzním programem EnCase, vykopírována do adresáře „zprist_data“ a uložena do úložiště dat dožadujícího orgánu pro uskutečnění operativního náhledu. Obnovená data byla vykopírována do adresáře „obnovená data“ a zpřístupněna dožadujícímu orgánu.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 12.9.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že byla zkoumána mobilní zařízení vydaná obž. Janou Nečasovou (Nagyovou), iPad 64 GB, se sim kartou, Tablet zn. Samsung Galasy Tab2, tablet zn. Ipad mini bílé barvy, mobilní telefon zn. Ideos X5 se sim kartou, mobilní telefon zn. Black Berry se sim kartou, 3 x mobilní telefon zn. Black Berry Bold různých IMEI bez sim karty, mobilní telefon zn. Nokia E52 se sim kartou, mobilní telefon zn. iPhone a nano Sim karta, iPad 64Gb stříbrné barvy, mobilní telefon zn. Black Berry 9700 a mikro Sd karta zn. Sandisk 2 Gb bez sim karty, mobilní telefon zn. Black Berry 9780, bez sim karty, mobilní telefon zn. Nokia E52-1 a sim karta, mobilní telefon zn. Samsung GT- 19100 a sim karta a další sim karta operátora o2, vše zajištěno při domovní prohlídce majitelky bytu Mg. Jany Nagyové. Z paměti mobilních zařízení byla vykopírována uživatelská data. Nalezená data jsou uložena na médiu DL DVD +R (příloha 1), které je součástí znaleckého posudku a dodaném pevném disku. Byla dále provedena záloha smazaných dat, obnovená data jsou uložena na médiu DL DVD +R (příloha 1), které je součástí znaleckého posudku a dodaném pevném disku. Ze zkoumaných zařízení byly provedeny zálohy pošty a chatu a jsou uložena shodně (příloha č.1). Dostupnými prostředky byla provedena záloha smazaných sms zpráv, záloha historie komunikace, záloha dat z internetového prohlížeče, takto obnovená data jsou uložena na médiu DL DVD +R (příloha 1), které je součástí znaleckého posudku.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 15.8.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že byl zkoumán mobilní telefon zn. Blackberry 9900, černé barvy, IMEI? 351503055065195 se sim kartou operátora O2, vydaný dne 12.6.2013 Mgr. Janou Nagyovou. Z paměti mobilního telefonu byla provedena úplná záloha „dump paměti“ a z ní byl vygenerován report s uživatelskými daty. Nalezená data jsou uložena na médiu DVD-R a na pevném disku, které jsou součástí tohoto posudku. Byla vykopírována uživatelská data, provedena záloha smazaných dat, záloha pošty a chatu z komunikačních klientů, záloha smazaných sms zpráv, záloha historie komunikace, záloha z internetového prohlížeče. Vše je uloženo na médiu DVD-R (příloha č.1), které je součástí znaleckého posudku.

Ve věci byly vypracovány a v hlavním líčení provedeny i další posudky z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů, které se týkaly mobilních zařízení vydaných sv. Poulem.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 4.11.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že byl zkoumán mobilní telefon zn. Nokia Lumia 820, černé bary, bez zjištěného čísla SIM karty, telefonního čísla 702 058 934, vydaný dne 13.6.2013 obž. Ing. Páleníkem. Z paměti mobilního telefonu byla provedena úplná záloha „dump paměti“ a z ní byl vygenerován report s uživatelskými daty. Nalezená data jsou uložena na médiu DVD-R (příloha č. 1) a na pevném disku, které jsou součástí tohoto posudku. Ze zkoumaného zařízení byla provedena záloha pošty a chatu z komunikačních klientů. Nebylo možné obnovit smazaná data. Byla provedena záloha historie komunikace. Z paměti paměťové karty byly vykopírovány a uloženy smazané i nesmazané soubory.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání dat a nosičů ze dne 7.11.2013, který byl v souladu s ust. § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení přečten, soud zjistil, že byly zkoumány Mobilní telefon zn. Samsung, model GT-I9100 s paměťovou

kartou a SIM kartou operátora, mobilní telefon zn. Nokia 3100, se Sim kartou, mobilní telefon zn. Nokia 1600, se Sim kartou, které byly vydány dne 13.6.2013 při prohlídce jiných prostor plk. Pohůnkem, v sídle VZ. Dále pak byly zkoumány mobilní telefon zn. Samsung model GT-I9100 se Sim kartou, tablet iPad s/n DMPK2S6ZF18Y, které byly vydány dne 13.6.2013 při prohlídce jiných prostor gen. Kovandou v sídle VZ. Byly provedeny zálohy paměti předložených mobilních telefonů, tabletu iPad, notebooku, z nich byl vygenerován report s uživatelskými daty, je uložen na médiu DVD-R (příloha č. 1), která je součástí znaleckého posudku. Mobilní telefony obsahovaly vložené SIM karty. V pamětech SIM karet byla nalezena a vykopírována uživatelská data. Dále byly zkoumány notebook zn. Lenovo IdeaPad Z580, s/n : QBO5574181 a notebook zn. HP Elitebook 8570P, včetně dvou pevných disků, které byly vydány pluk. Pohůnkem. Byla provedena záloha dat obou pevných disků, byla provedena obnova smazaných souborů.

Ze čteného znaleckého posudku (§ 211 odst. 5 tr. řádu) z oboru písmoznalectví, odvětví písmoznalectví, specializace ruční písmo ze dne 28.11.2013 soud zjistil, že sporný podpis předpokládaného znění „Poul“ na zadní straně – spoji originálu obálky A5 bílé barvy je s vysokou pravděpodobností pravým spontánním podpisem Ing. Poula, jehož nesporné vzorky podpisů měl znalec k dispozici.

Ze čteného znaleckého posudku (§ 211 odst. 5 tr. řádu) z oboru kriminalistika odvětví daktyloskopie soud zjistil, že z plošného stěru obalu časopisu Forbes s vloženým lístkem se nepodařilo izolovat DNA v dostatečné kvalitě a množství potřebném pro stanovení profilu DNA. Součástí tohoto znaleckého posudku je fotodokumentace, kdy u textu k osobě Jana Nagyová vedle její fotografie je vložen lístek s textem „A kam jsi došla TY?“

Ve věci byly provedeny i následující listinné důkazy, které měli vliv na rozhodnutí ve věci. **svazek č. 2** – protokoly o zadržení osob podezřelých, protokoly o vazebních zasedáních **svazek č. 3** – protokoly o vydání věci a fotodokumentaci pracovní náplň, organizační řád protokoly o vydání věci s přílohou, **svazek č. 4** – protokol o provedení domovní prohlídky s fotodokumentací, protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků s fotodokumentací, úřední záznam s fotodokumentací, protokol o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků s fotodokumentací a CD diskem, úřední záznam č.l. 1142-1144, protokol o provedení domovní prohlídky s fotodokumentací č.l. 1145-1148, 1151-1186, **svazek č. 5** – protokoly o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků s fotodokumentací č.l. 1205-1226, 1240-1252, 1257-1295, úřední záznam s fotodokumentací č.l. 1296-1334, **svazek č. 6** – záznam o sledování č.l. 1342-1343, výpis z centrální evidence vozidel č.l. 1344, internetový výpis z obchodního rejstříku č.l. 1345-1348, výpisy z registru občanů č.l. 1349-1350, internetový výpis z obchodního rejstříku č.l. 1351-1352, fotografie č.l. 1353-1362, záznamy o sledování č.l. 1366-1374, fotografie č.l. 1375-1376, vnitřní dopis č.l. 1377, životopis č.l. 1378-1379, záznamy o sledování č.l. 1380-1383, záznamy o sledování a fotografie č.l. 1393-1405, internetový výpis č.l. 1407, sběrný arch s DVD discem č.l. 1459-1516, kniha jízd č.l. 1523, fotografie č.l. 1527-1535, **svazek č. 7** – pracovní náplň č.l. 1863, **svazek č. 9** – protokol o záznamu telekomunikačního provozu s 5 ks DVD-R č.l. 2309-2310, protokol o záznamu telekomunikačního provozu s 2 ks DVD-R č.l. 2311-2312, protokol o záznamu telekomunikačního provozu s 2 ks DVD-R č.l. 2313-2314, protokol o záznamu telekomunikačního provozu s 2 ks DVD-R č.l. 2315-2316, protokoly o průběhu sledování č.l. 2340-2347, **svazek č. 11** - časopis Forbes s vloženým lístkem č.l. 2571, odborné vyjádření č.l. 2576-2583, **svazek č. 12** – přepisy odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu č.l. 2614-2629, 2635-2637, 2643, 2654-2675, 2677-2701, 2704-2710, 2712-2713, 2748-2798, 2800-2806, 2808, 2811, 2817-2867, 1 ks DVD č.l. 2877, **svazek č. 13** – sdělení Vojenského zpravodajství č.l. 2921, usnesení vlády ČR č.l. 2930, 2933, 2936, sdělení Úřadu vlády ČR č.l. 2942-2942, sdělení Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby Policie ČR č.l. 2947, sdělení ministerstva vnitra ČR s přílohou – č.l. 2950-2952, sdělení Vojenského zpravodajství č.l. 2963-2964, 2968-2969, protokoly o průběhu sledování č.l. 2996-

3003, výpis podle § 88a tr. řádu č.l. 3004-3033, záznamy o sledování č.l. 3035-3048, sdělení Vojenského zpravodajství č.l. 3074, opisy RT č.l. 3093-3096, deník vyúčtovaných jízd č.l. 3125-3127, **přílohy spisu založené v uzavřené obálce** s textem listinné důkazy – PJP Mgr. Nagyová - stopa č. 1,2, PJP Ing. Poul – stopa č. 25, 43, PJP VZ – stopa č. 1,2,3.

Z protokolu o provedení domovní prohlídky v bytové jednotce užívané obž. Nečasovou ze dne 13.6.2013 soud zjistil, že bylo zajištěno celkem 34 stop, které jsou specifikovány a označeny pod jednotlivými čísly v protokolu. Součástí protokolu o domovní prohlídce je pak fotodokumentace. Mezi zajištěnými stopami jsou pak i mobilní zařízení, několik mobilních telefonů, tablety, které byly dále podrobeny znaleckým zkoumáním a z nichž byla zajištěna data. Dále byly zajištěny různé písemnosti pracovního charakteru, faktury, finanční hotovost 203.000,- Kč v peněžence obžalované, velké množství luxusních šperků a hodinek (převážně zn. Cartier a ALO Diamond včetně certifikátů), luxusní značkové oděvy (mnohé ještě s visačkami, někdy včetně ceny), včetně kožichů (zn. Dior), desítky značkových luxusních kabelek, bot.

Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků s fotodokumentací ze dne 13.6.2013 soud zjistil, že byla provedena prohlídka kanceláře č. 153, užívané k výkonu zaměstnání obž. Nečasovou na Úřadu vlády ČR. Bylo zajištěno celkem 14 stop, dalších 12 stop bylo pouze nafoceno a ponecháno na místě. **Jako stopa č. 1** byly zajištěny ve žlutých deskách písemnosti : 2 ks listu A4 pevně spojeno sponkou, oboustranně popsáné, označené „pro služební potřebu“, záznam o sledování – Darwin, vyhotovené v Praze 31.10.2012“, s písemnou poznámkou bez označení, 9 ks listu A4 pevně spojeno sponkou, jednostranně popsáné, první list s názvem Výpis č. 1, centrální evidence obyvatel, na vozidlo SPZ 9 S11147, další listy je výpis z OR společnosti Aurea invest a.s., IČ:25113658, dále výpis z registru občanů osoby Ladislav Bartoš s fotografií, osoby Miroslav Bureš s fotografií, výpis z OR společnosti Balu s.r.o., IČ:26180448, 2 ks list A4 pevně spojeno sponkou, označené jako foto č. 1, 24.10.2012, na fotografii žena s dítětem, označeno jako Darwin s dcerou, 2 ks list A4 pevně spojeno sponkou, označené jako foto č. 3, 25.10.2012, na fotografii žena u osobního vozidla, 1 ks list A4, označené jako foto č. 4, 26.10.2012, na fotografii je muž u vstupní branky, 3 ks list A4 pevně spojeno sponkou, označené jako foto č. 5, 29.10.2012, na fotografiích je žena, 1 ks list A4, ozn. jako foto č. 6, 30.10.2012 v 8.22 na fotografiích je parkoviště s automobily, 1 ks list A4, označené jako foto č. 7, 30.10.2012, na fotografiích jsou dvě osoby na ulici u vstupní branky. Jako stopa č. 2 zajištěno : 9 ks list A4, označené 4. den 28.3.2013 - čtvrtek, volně spojeno sponkou, dále listy označené 5. Den – 29.3.2013 pátek, 6. Den -2.4.2013 úterý, 7. Den – 3.4.2013 středa s barevnými fotografiemi a textem, 2 ks list A4 s fotografií muže, 2 ks list A4 životopis k osobě Karel Dobeš, plastové desky s 4 ks list A4, označené 1. den 25.3.2013, 2. den 26.3.2013, 3. den 27.3.2013. Dále byly zajištěny mobilní zařízení, stolní PC zn. Dell Optiplex 360, MT W, notebooky, přenosné disky, pevné disky, CD, osobní diář, 43 Ks listu A4, popsáno s nápisem „Přehled členů statutárních orgánů, představenstev a dozorčích rad obchodních společností s majetkovou účastí státu nad 33 %, včetně státních podniků a jiných státních organizací zřízených zákonem nebo ministerstvem, uvnitř textu zvýrazněné pasáže, s nalepeným lístkem žluté barvy a ručně psanou poznámkou „změny vyznačeny žlutě“.

Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 13.6.2013 soud zjistil, že obž. pluk. Pohůnek při prohlídce dobrovolně vydal : 2 ks formátu A4 ze dne 5.11.2012 záznam o sledování – Darwin, společně se 7-mi listy fotografií formátu A4 s ručně psaným popiskem, 1 list formátu A4 ze dne 8.11.2012 záznam o sledování – Darwin, společně se 3-mi listy fotografií na formátu A4 s ručně psaným popiskem, 1 ks fotokopie z www.amapy.cz ul. Darwinova, Praha, zvýrazňovačem označeno manažerské kurzy [REDAKCE], Grid International CZ, s.r.o. dále vydal bílou obálku s formátem A4 s nápisem Ing. Kovanda s obsahem, 3 ks formátu A4, jeden list s nápisem Jiří Pertl, druhý list časový harmonogram a třetí list kopie fotografie ženy, lustrace osob Jiří Pertl – 3 listy, Alena Hegrová – 8 listů, bílá obálka

formátu A5, do vlastních rukou, adresát Mgr. Jana Nagyová s obsahem 2 listů, z čehož je jeden prázdný a jeden s poznámkami začínajícími Alena Hegrová, dále **1 list formátu A4 akce Darwin se čtyřmi body, text cca do 1/3 strany, ke kterému uvedl pluk. Pohůnek, že jej vytiskl ze svého počítače a podepsal.** Konečně pluk. Pohůnek vydal mobilní telefony zn. Samsung model GT -19100, včetně baterie a paměťové karty, MT Nokia 3100, IMEI 356214002490149 včetně baterie, SIM karty, MT Nokia 1600, IMEI 359838013835830 včetně baterie a Sim karty a notebook zn. Lenovo IdeaPad Z580. **Obž. Ing. Kovanda** pak při prohlídce následně vydal MT zn. Samsung model GTR- 19100, s baterií a Sim kartou, tablet Ipad, notebook zn. HP. Text listu nazvaného „Akce DARWIN“ obsahující 4 body – věty, ukončen větou, že zejména v akci Darwin je zcela nežádoucí a bylo by zcela zničující, pokud by vyšlo najevo, kdo, kým a koho nechává sledovat, který vytiskl ze svého počítače pluk. Pohůnek a dobrovolně jej vydal policejnímu orgánu, je založen ve fotodokumentaci na č.l. 1219 spisu.

Z listiny označené jako „záznam o sledování“ založené na č.l. 1342-3 soud zjistil, že se jedná o 4 strany textu na listech velikosti A4, na první straně textu je nahoře napsáno „pro služební potřebu“, vlevo pod tím „Praha 31. října 2012, pod datem uprostřed – „ZÁZNAM O SLEDOVÁNÍ – DARWIN“, následuje text: **24.10.2012 (středa)** – 10.00 hod. zahájení sledování, 15:43 Darwin odjíždí stříbrnou Fabií RZ- XY, směr jízdy Darwinova ulice nahoru, směrem ke škole Na Cikorce, 15:51 Darwin se vrací zpět s dcerou M, parkuje na dvoře domu [REDAKCE], 15:27 Darwin opouští dům s dcerou m a jde Darwinovou ulicí dolů z kopce a odbočuje do ulice Voborského. Dál nesledováno (Foto 1), 20:00 příchod ženy s dítětem do domu [REDAKCE], zaznamenáno ve ztížených podmínkách – osoba Darwin nepotvrzena, 20:45 sledování ukončeno. Následuje popis s časovou specifikací, další den **25.10.2012 (čtvrtek)**, 07.00 zahájení sledování, 07:40 odjezd osoby Nepohoda, 07:56 odchod ženy (tmavé vlasy s culíkem) – (že se nejedná o Darwin potvrzeno dne 29.10.2012. Jedná se o sousedku (Foto 2). 08:02 Návrat ženy (tmavé vlasy s culíkem) zpět do domu Darwinova, 12:40 osoba Darwin nastupuje do vozidla Chrysler RZ 9S1 11 47 (registrace na firmu Aurea Invest s.r.o.) odjíždí Modřanská- Jižní spojka- Černý Most, kde v čase 13:08 tankuje u OD Globus (foto), dále v čase 13:08 (foto 3) přijíždí na adresu Na Slovance, Praha 8, dům napsán na dva majitele, jejichž jména jsou včetně data narození uvedena, kteří spolu provozují firmu jejíž název je uveden, (viz výpis z OR), zámečnictví, 19:28 příchod ženy tmavé vlasy s culíkem s dítětem do domu [REDAKCE], 19:46 příjezd osoby Nepohoda, 20:20 sledování ukončeno. Další den je **26.10.2012 (pátek)** 07:00 zahájení sledování, 07:45 odjezd osoby Nepohoda, 10:35 modrá Mazda sedan příjezd syna Tomáše? (Foto 4). Osoba z auta vystoupila, auto odjelo a osoba vešla do domu Darwinova 19. 18:30 vjezd stříbrného vozidla Fabia (RZ), rovnou do dvora domu. U tohoto údaje je připsáno rukou : 26.10? Odjezd? Kdy odchod syna ?, 21.00 hod. sledování ukončeno. **27.10.2012 (sobota)** 07:00 zahájení sledování, 11:15 hod. odjezd Darwin směr Modřanská, dále nedohledáno, 15:35 návrat Darwin do domu [REDAKCE], 18:20 před domem Darwinova 19 zastavila dvě vozidla Peugeot (RZ) a taxi Ford MPV (RZ), na dveřích vozu označení firma, vozidlo mělo vlek a v čase do 30 min. z obou vozidel vykládán nábytek pod dohledem Darwin. Do 20:14 všichni jmenovaní uvnitř domu. (vzhledem ke ztíženým klimatickým podmínkám a šeru nedoloženo foto.) 20:15 odjezd vozidel, 20:40 příjezd osoby Nepohoda, 21:00 sledování ukončeno. **28.10.2012 (neděle)** 07:00 zahájení sledování, 10:05 žena (tmavé vlasy s culíkem) odchází pěšky z domu [REDAKCE] směrem dolů vlevo do ulice Voborského, 10:45 návrat ženy (tmavé vlasy s culíkem do domu [REDAKCE] s nákupní taškou (igelitkou), uvnitř větší krabice, 12:20 hod. přijíždí stříbrný Ford RZ uvedeno, (starší muž a žena – vozidlo registrováno na muže, uvedeno jeho jméno a rodné číslo). Žena tmavé vlasy s culíkem v pantoflích a triku přichází k vozidlu a z peněženky něco předává, poté auto odjíždí. 12:25 žena tmavé vlasy s culíkem odchází v domácím oblečení a bundě do ulice Voborského 20, 12:37 žena tmavé vlasy s culíkem přichází zpět do domu Darwinova, 13:20 hod. před dům přijela černá Fabia RZ uvedeno – „DMS Světluška“ vůz registrován na organizaci uvedeno, řídila ho žena s tmavými polodlouhými vlasy, pěšinka vpravo. V autě malé dítě (2-3 roky), asi 5 min. si žena tmavé vlasy s culíkem a žena v autě povídají před autem. Poté Fabie

preparkuje do ulice Voborského 20, kam žena tmavé vlasy s culíkem přejde pěšky a ženy si dále 10 min. povídají před autem, 13:40 žena tmavé vlasy s culíkem se vrací domů, 16:15 odchází dcera T po ulici Darwinova dolů ke škole, 17:20 dcera T se vrací zpět doprovázena mladým mužem, před domem se rozloučí, 18:30 ukončeno sledování. **29.10.2012 (pondělí)** – 07.05 zahájení sledování, 07:25 odjezd osoby Nepohoda, 07:45 odjezd Darwin s dcerou M do školy (RZ vozidla), dolů ke škole, vysadila dceru M a odjela na parkoviště OD Albert, Modřanská ulice (FOTO 5), 08:10 návrat Darwin vozidlem k bydlišti, kde auto je zaparkováno před vchodem na ulici, naproti domu, 10:42 odjezd Darwin, dále nezachycen, 11:20 návrat Darwin zpět, automobil zaparkován venku naproti domu, 15:40 odjezd Darwin s dcerou M do ZUŠ Botevova 3114/14, 16:20 žena – tmavé vlasy s culíkem byla ustanovena jako JINÁ žena, NE DARWIN, která má příbuzné na adrese Voborského 20 (vedlejší ulice), kam chodí s dcerkou. Bydlí a parkuje automobil stříbrná Mazda S6, 14X5 na adrese [REDAKOVANÉ], 18:06 návrat dcery M domů, přivezla ji nejspíše známá, s Darwin asi 5 min. povídá, poté odjíždí a Darwin s dcerou se vrací zpět do domu. Dalším dnem je **30.10.2012 (úterý)** – začátek 07.00 zahájení sledování, následuje popis činnosti Darwin dle časů (např. 08:16 odjezd Darwin od domu sama, 08:22 Darwin parkuje u fitness Kynychová (dle programu fitness probíhá hodina pilates foto 6), 18:30 sledování ukončeno. Posledním popsáním dnem na dokumentu nazvaným záznam o sledování – Darwin je **středa 31.10.2011**, 07:00 zahájení sledování, popis činnosti časově objektu Darwin, sledování ukončeno 18:02. Na konci dokumentu je tučně zvýrazněn závěr : „Objekt Darwin po celou dobu sledování dodržuje scénář, který byl sledovací skupině oznámen. Nevykazuje žádné závadové skutečnosti, nemá žádné schůzky či jinou činnost, která by se vymykala běžným zvyklostem“. Součástí tohoto záznamu o sledování jsou přílohy : výpisy z centrální evidence vozidel, výpisy z registru občanů, internetové výpisy z obchodního rejstříku, fotografie – sv. Radky Nečasové samotné či s dcerou, na ulici, u bankomatu, u fitness, foto ženy – tmavé vlasy s culíkem, nespécifikovaného mladého muže.

Z listiny označené jako „záznam o sledování“ založené na č.l. 1393-4 soud zjistil, že se jedná o 3 strany textu na listech velikosti A4, na první straně textu je nahoře napsáno „pro služební potřebu“, vlevo pod tím „Praha 5. listopadu 2012, pod datem uprostřed – „ZÁZNAM O SLEDOVÁNÍ – DARWIN“, následuje text: 1.1.2012 (čtvrtek) – 07.00 zahájení sledování, následuje popis činnosti objektu Darwin, včetně odjezdu do OC Smíchov, s místem parkování v podzemních garážích, následně v čase **10:50 – 12.40 OC Nový Smíchov, Darwin nedohledán**, záchyt ve 12:38 v 2. mezipatře, kabát v ruce, kabelka, 12:41 odjezd Darwin z OC Nový Smíchov směr Modřany, parkuje v ulici Darwinova, 12:52 Darwin doma, 16:30 odjezd s dcerou do ZUŠ, 16:45 příjezd Darwin bez dcery domů, 17:03 narušení bezpečnosti sledovací skupiny. Ke sledovacímu vozidlu přistoupili místní obyvatelé důchodového věku, zaklepli na okénko řidiče a ptali se, na co tam čeká, že si všimli vozidel stojících na ulici. Prý by byli neradi, aby se jednalo o kriminální živly a že zavolají PČR. Sledovač uvedl, že čeká na kamaráda, svou totožnost ani příslušnost nesdělil a odpověděl jim, že na zavolání PČR mají samozřejmě právo. Po cca 20-ti minutách změněny pozice a **přijato opatření k zamezení provalu na úkor horšího záchytu činnosti osoby Darwin**. 19:40 sledování ukončeno. Následuje popis činnosti následující dny 2.11.2012 (pátek), 3.11.2012 (sobota), 4.11.2012 (neděle), 5.11.2012 (pondělí). Každý den začíná záznamem o zahájení sledování a končí časem, kdy bylo sledování ukončeno. Např. 3.11.2012 je sledování ukončeno již v 15:15 hodin z bezpečnostních důvodů, jelikož došlo k narušení bezpečnosti při hlídání odjezdu osoby Darwin z ulice u Dvora. Součástí tohoto záznamu o sledování jsou pak fotografie vozidla objektu Darwin v pohybu, sv. Radky Nečasové při setkání s jinou ženou na ulici, s dcerou, dcery v doprovodu s jinou ženou.

Z listiny označené jako „záznam o sledování“ založené na č.l. 1402 soud zjistil, že se jedná o 2 strany textu na listech velikosti A4, na první straně textu je nahoře napsáno „pro služební potřebu“, vlevo pod tím „Praha 8. listopadu 2012, pod datem uprostřed – „ZÁZNAM

O SLEDOVÁNÍ – DARWIN“, následuje text – **6.11.2012 (úterý)**- 07:05 zahájení sledování, 07:40 odjezd Darwin s dcerou do školy, odjezd osoby Nepohoda, 07:42 příjezd Darwin k domu, 11:40 narušení bezpečnosti sledovací skupiny. Posádka vozidla Hyundai, s konkrétní RZ, reg. na konkrétní jméno, fotila mobilním telefonem vozidlo RZ sledovací skupiny, sledovací skupina přijala opatření k zamezení provalu a změnily se pozice vozidel. Následuje další popis činnosti osoby Darwin, včetně nákupu v OD Albert, v obchodu MR. Joe Alex v čase 15:06 – 15:35, vychází s taškou v ruce (boty), odchází směr NC Nový Smíchov. 18:03 sledování ukončeno. Následuje popis činnosti objektu Darwin ve dnech 7.11.2012, 8.11.2012, kdy 8.11.2012 dochází k závažnému porušení bezpečnosti a konspirace sledovací skupiny. Došlo k fotografování vozidla sledovací skupiny pravděpodobně obyvateli ulici Darwinova, **z důvodu změny pozice (na základě uvedeného incidentu) nebylo provedeno zachycení osoby Darwin a nebylo možné objekt sledovat dále nepřetržitě.** Následně byla činnost sledovací skupiny ukončena z důvodu vysokého rizika dekonspirace rozhodnutím nadřízeného. Součástí tohoto záznamu o sledování jsou pak fotografie vozidla, muže, který si všiml sledovací skupiny.

Ze záznamů založených na č.l. 1366- 1374 soud zjistil, že je na nich popsán průběh realizace akce nazvané „RD 325 Tuchoměřice“, součástí časového popisu činnosti je fotodokumentace, která koresponduje s popisem činnosti subjektu (sv. Pertl). Např. **4. den 28.3.2013 (čtvrtek)** – 07:00 začátek realizace RD Tuchoměřice, 07:33 výjezd subjektu společně s ženou, subjekt řídí os. vozidlo Honza Civic RZ., žena sedí na místě spolujezdce v přední části vozidla, odjezd po trase Tuchoměřice, Přední Kopanina, Horoměřická, Evropská, U Brusnice, Loretánská, 8:00 zastavují společně před Hrzánským palácem, Praha 1, Loretánská 9. Vystupují společně z vozidla a vykládají plastovou přepravku s nezjištěným obsahem, 08:05 žena vchází do Hrzánského paláce, subjekt sám odjíždí po Bělohorské – Patočkově ul. Na Vypich, 08:15 parkuje na parkovišti OD Kaufland a vchází do Kauflandu. Nakupuje v lékárně, lahůdkách, konzumuje chlebiček a s nákupním vozíkem do samotného Kauflandu, zde provádí běžný nákup základních potravin a potraviny pro kočky. S nákupem přichází k vozidlu H. Civic, kouří, nakládá a v 8:50 odjíždí zpět na křiž. Vypich – směr centrum. Text doplněn fotografií sv. Petrla, stojícího u automobilu. 08:57 parkuje, ul. Bělohorská 117, Praha 6 pekařství, nakupuje pečivo, 09:10 nastupuje do svého vozidla a odjíždí po Bělohorské směr centrum Malá Strana, 09:17 parkuje opět před Hrzánským palácem a s nákupem pečiva vchází vstupními dveřmi do paláce, dále následuje popis pohybu objektu a vozidla s tím, že ve 13.30 hodin zajíždí na pozemek RD č. 325, vozidlo H. Civic, uzavírají a uzamykají do oddělené garáže, jdou společně do domu. 14:27 před vjezdovou bránu RD přijíždí a zastavuje voz. BMW 5, s RZ., z vozidla vystupuje muž, vchází na pozemek a fotí si RD ze všech stran, ve 14.40 hod. sám odjíždí od RD směr nájezd na R7. Dále již k domu nikdo nepřijel, uvnitř v přízemí hraje TV, mírné osvětlení, bez zjevného pohybu. Pro nečinnost akce v 21:15 hod. ukončena. Následuje popis dalších dnů realizace, kdy časový popis pohybu subjektu a vozidla je doprovázen pod textem odpovídající fotodokumentací. Např. 12:10 hod. vychází žena (sv. Hegrová), která byla spolujezdkyní subjektu (sv. Perla), z Hrzánského paláce směr Bělohorská, ve 12:13 vchází do restaurace „U ševce Matouše“, přisedá si k nové kontaktní osobě (dále ozn. jako Kontakt 1). Následuje fotodokumentace muže se sv. Hegrovou a dále popis schůzky, včetně obsahu intimního rozhovoru mezi nimi a ztotožnění kontaktu 1. Ze záznamů z realizace akce z dalších dnů (29.3.2013, 2.4.2013, 3.4.2013, 4.4.2013) soud zjistil, že je na nich popsán průběh činnosti osob a vozidla, včetně přiložené fotodokumentace. Součástí záznamů je i životopis muže – kontaktu 1, se kterým se sv. Hegrová setkala a jeho fotografie. Na č.l. 1380-3 je pak popsán průběh realizace sledování ze dne 25.3.2013, 26.3.2013, včetně fotografií přiložených pod textem.

Ze sběrného archu – stupeň utajení zrušen, prověrka komerčního subjektu II, vede plk. Ing. Pohůnek, MBA soud zjistil, že tento dokument obsahuje na č.l. 1463 záznam z jednání s prostředníkem, přičemž v tomto dokumentu se mimo jiné uvádí, že bylo dohodnuto, že prostředník sám a podle svého uvážení vybere objekt, který bude komerčním subjektem

monitorován. Tento dokument je podepsán obž. plk. Pohůnkem. Součástí sběrného archu jsou i žádosti o proplacení finančních nákladů, podepsané plk. Pohůnkem a potvrzení o převzetí finančních částek podepsané krycím jménem. Na čl. 1483 je pak založen dokument nazvaný „vyhodnocení prověrky možností a schopností soukromého subjektu“, kdy v textu se uvádí, že výběr konkrétního komerčního subjektu a výběr monitorovaného objektu byl ponechán zcela v režii prostředníka. **Zadaným úkolem byla realizace sledování, včetně pořízení obrazové a případně zvukové dokumentace ze styku sledovaného objektu s dalšími osobami. Doba sledování** nebyla na počátku pevně stanovena – orientačně bylo kalkulováno s dobou max. 14 dní. Pod bodem 3 se uvádí, že finanční náklady akce účtované komerčním subjektem za poskytnuté služby a uvedené období jsou ve výši 125.300,-Kč. Závěr, pod kterým je podpis obž. Pohůnka, konstatuje, že test schopností a možností komerčního subjektu opětovně prokázal značnou schopnost jeho pracovníků realizovat skryté sledování vystaveného objektu, včetně pořizování video (příp. audio) záznamů na veřejně přístupných místech. Možnosti k udržení kontroly **pohybu sledovaných vozidel, ale i vlastního pohybu sledovaných osob**, jsou i u tohoto subjektu limitovány kapacitními (personálními) možnostmi. Pokud však nejsou nastaveny finanční limity, je tento komerční subjekt schopen krátkodobě své kapacity pro konkrétní akci značně navýšit. Z hlediska využití možností a schopností tohoto komerčního subjektu lze konstatovat, že jsou pro potřeby VZ vyhovující. Ve sběrném archu následují záznamy z realizace sledování z jednotlivých dnů, **označení subjektů sledování : Jiří Pertl, Dana Pertlová, vozidel : Honda Civic (RZ, řidič Pertl), Škoda Superb (RZ, řidič Pertl)**, objekty : byt, rodinný dům. Připojeny jsou výpisy z evidence obyvatel včetně fotografie : Alena Hegrová, Jiří Pertl, výpis z registru vozidel, výpisy z katastru nemovitostí k jednotlivým objektům sledování.

Z protokolů o záznamu telekomunikačního provozu ze dne 4.12.2013 soud zjistil, že ve smyslu § 88 odst. 6 tr. řádu, byly na základě příkazu soudce Okresního soudu v Ostravě ze dne 5.9.2012 a příkazu k prodloužení soudce Krajského soudu v Ostravě ze dne 3.5.2013 realizovány odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu dle § 88 odst. 1,2 tr. řádu. Byly pořizovány na specializovaném pracovišti PČR od 6. září 2012 do 5. září 2013 automatickým záznamovým zařízením, bez přímé účasti konkrétní osoby. Přílohou protokolu je 5 ks uzavřeného nepřepisovatelného nosiče DVD-R. Obsahem nosiče jsou vybrané záznamy telekomunikačního provozu pořízené v uvedené akci v původním rozsahu, které mají být užity jako důkaz, s uvedením názvu akce a času pořízení záznamu.

V hlavním líčení byly dále provedeny prepisy odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (č.l. 2614-29, 2635-2637, 2643, 2654-2675, 2677-2701, 2704-2710, 2712-2723, 2748-2798., 2800-2806, 2808, 2811, 2817-2867) některé z odposlechnů byly v hlavním líčení na návrh státního zástupce přehrány. Z prepisů odposlechnů soud zjistil, že dne 22.10.2012 si obžalovaná Nagyová domlouvá osobní setkání s gen. Páleníkem, a to na následující den v 10.00 hod. v Hrzánském paláci, dne 23.10.2012 se domlouvají na posunutí schůzky na 10:30 hod. Cca 2,5 hodiny po uvedeném jednání zasílá obž. Nečasová (dříve Nagyová) gen. Páleníkovi sms zprávu o obsahu dvou slov [REDAKCE] gen. Páleník reaguje zprávou „ok, děkuji“. Dne 26.10.2012 obdržela obž. Nečasová v 08:38 hod. sms zprávu od osobního řidiče premiéra p. Nagyho, kde jmenovaný obž. Nečasové sděloval, že okolí bydliště premiéra, včetně služebního vozidla je monitorováno a fotografováno neznámými osobami ve vozidle s konkrétní RZ a typem, na to obž. Nečasová přeposílá tuto sms zprávu gen. Páleníkovi s dovětkem, zda je to od Vás? Gen. Páleníka pak v 09:39 hod. odpovídá prostř. sms - „ano, naši“. Obž. Nečasová obratem postupuje tuto informaci řidiči Nagymu, kdy uvádí, že se jedná o „sprátelené skupiny a dělají to blbě“. Na to Nagy reaguje sms zprávou ve znění „jen by to měli dělat mít nápadně“, nato reaguje obž. Nečasová sms zprávou ve znění : „už je zmlátili“. Dne 27.10.2012 v sobotu žádá obž. Nečasová obž. Páleníka prostř. sms zpráv o setkání v následujícím týdnu. Domlouvají se na úterý 30.10.2012 a vzhledem k časové kolizi termínu setkání mezi nimi se obž. Nečasová dotazuje, zda se nemůže dostavit alespoň „pán, co má umělého psa“. Páleník odpovídá, že to domluví. Obž.

Nečasová se dále dotazuje, zda s ním může mluvit o všem a jestli se ho může ptát, jak vypadá plnění zadání, resp. o něco požádat. Páleník toto potvrzuje (15:09:29 hod., 15:21:47). Dne 30.10.2012 v úterý ve 14:57 hod. zasílá obž. Nečasové její osobní asistentka sms právu ve znění „P. Kovanda – zástupce pana generála je zde“. Dne 31.10.2012 zasílá obž. Nečasová gen. Kovandovi sms ve znění „mám člověka, zítra vzkážu po kolegovi“. Na to reaguje gen. Kovanda zprávou : „Ok, rozumím. Děkuji“. Ve čtvrtek 1.11.2012 v 09:51 hod. zasílá obž. Nečasové její osobní asistentka Marie Zlatohlávková sms, kde uvádí, že má před schůzkou s generálem připomenout „Šťastný“. V 9.55 hod. zasílá obž. Nečasové asistentka, že návštěva je tady. Z následujících hovorů pak vyplývá, že se jednalo o osobní setkání mezi obž. Nečasovou a gen. Páleníkem, společně s pluk. Pohůnkem z VZ. Následně se obž. Nečasová marně snaží dovolat gen. Páleníkovi, který s odchodem z funkce ředitele VZ přestal původní tel. číslo užívat, kdy z tohoto důvodu telefonuje gen. Kovandovi. Žádá jej, aby jí zavolal muž, který u ní byl dnes ráno s gen. Páleníkem. Gen. Kovanda obratem telefonuje zpět a říká, že toho muže sehnal a předá mu číslo na ní. Na to následuje v čase 13:51 hod telefonický hovor mezi obž. Nečasovou a gen. Páleníkem z nového tel. čísla. Během rozhovoru hovoří obž. Nečasová o záznamu o mladém muži“, gen. Páleník na to reaguje „ano“. Na té obž. Nečasová reaguje, že „tam ale není napsáno, kdy ten mladý muž odešel, protože to není vlastní“. Na to Páleník reaguje „aha, aha“. Obž. Nečasová pak „Jo? A pak je tam její příjezd, ale není tam zaznamenáno, kdy vlastně vůbec odjela“. Páleník to reaguje „ tak mi se na to podíváme, tak to je škoda, že ho nedokážeme ztotožnit“. Na to Nečasová reaguje, „ že jí právě bude volat, přes toho nového našeho kamaráda, co je. Aby mu dal telefonní číslo i na ní, tomu co tady byl jo? Že si k tomu sedne a on si napíše poznámky“. Na to gen. Páleník odpovídá, „jasně, dobře, rozumím“. Z dalšího hovoru v 13:57 vyplývá, že muž, který byl toho dne ráno ve společnosti gen. Páleníka na osobním jednání u Nečasové, je pluk. Pohůnek. Následuje hovor mezi obž. Nečasovou a plk. Pohůnkem. Po vzájemném pozdravu začíná rozhovor obž. Nečasová, zda může pár dotazů, obž. Pohůnek souhlasí. Následně obž. Nečasová se ptá, zda má obž. Pohůnek tužku a papír, jestli může něco říct? Někjaké poznámky? Obž. Pohůnek souhlasí. Obž. Nečasová se ptá na 26.10.2012, „tam píšeme, že je to rodina, jako ten mladý“, na to obž. Pohůnek „ano“. Obž. Nečasová uvádí „ to není rodina a není tam zaznamenáno, kdy odjezd“. Obž. Pohůnek „no“. Obž. Nečasová dále uvádí „ poté je tam ještě další věc, je tam to auto Fabie, není zaznamenáno, kdy odjela, tam je jen výjezd“. Dále vyzývá plk. Pohůnka, aby se podívali na 27.10., je tam vykládán nábytek, ale to se vůbec nesetkává s relevancí. Na to plk. Pohůnek uvádí „takže se nám tam plete ta druhá osoba, pravděpodobně sousedka, co je jí tedy hodně velice podobná“. Na to obž. Nečasová „ano, ano, ano“. Následně uvádí obž. Nečasová „mám jenom předat informace, že by bylo dobré pokračovat ještě týden určitě“. Na to obž. Pohůnek odpovídá, hm, jo, dobře. Dále spolu rozebírají druhou podobnou ženu, obž. Pohůnek přislíbí, že zkusí prověřit, jestli jela s tím autem, jestli náhodou nejela ta druhá osoba. Dále se obž. Pohůnek ptá obž. Nečasové, zda pořád používá tu Fabii, to obž. Nečasová potvrzuje. Dále obž. Nečasová uvádí „ale říkám, nevylučuje tu zásadní, tu pumpu. Tu pumpu, jo? Tu nevylučujeme v žádném případě“. Na to obž. Pohůnek odpovídá „jo, jo, dobře“. Následně uvádí obž. Nečasová „ takže pokračujeme ještě do příštího pátku, jo? Můžeme si to takhle ujasnit. Obž. Pohůnek reaguje „ dobře, dobře, uděláme to takhle“. Následně po tomto telefonátu zasílá obž. Nečasová sms osobní asistentce Zlatohlávkové, kdy po ní žádá „zajištění fotografie Kiki z minulého roku z obědu v Lánech“. Asistentka Zlatohlávková obratem prostřednictvím sms potvrzuje splnění požadavku, kdy se dotazuje, zda má foto vytisknout nebo odeslat. Obž. Nečasová žádá o zaslání fotografie na e-mail. Po cca 4 minutách telefonuje Zlatohlávkové s tím, že jí to nejde otevřít, protože její mobil na to není přizpůsobený, aby to poslala v jiném formátu. Poté telefonuje obž. Nečasová s Lubomírem Poulem, kdy si mj. říkají, že je tam zmatek s tou dvojnicí, obž. Nečasová uvádí „je tam úplnej zmatek, oni tam jakoby jsou a pak nahlásí, že v 19:20 prostě se vrátila, ale celou dobu, 8 hodin tam není žádná zpráva, na to reaguje Poul, že je to špatně“. V hovoru ze dne 8.11.2012 mezi obž. Nečasovou a obž. Kovandou vyplývá, že gen. Kovanda sděluje obžalované, že ono tam de fakto není upřímně

řeceno nic zásadního, domlouvají se na schůzku ve čtvrtek 15.11., obž. Nečasová se ptá, zda už se to auto neopakovalo, na to Kovanda uvádí, že ne a dokonce, že „**úplně vyloučili, že by to byl jejich zájem. Jako jejich zájmová osoba, která by tam měla být**“. Dále pokračuje obž. Kovanda, že „tam skutečně není nic, samozřejmě by toho 15. vzal toho pána, co byl tenkrát s generálem u Vás, ten Vám řekne nějaké detaily. Ale je to furt stejný vzorec a žádný zásadní věci, vůbec nic“. Na to obž. Nečasová se dotazuje „jako žádný změny tam nejsou?, obž. Kovanda uvádí, že ne. Na to reaguje obž. Nečasová „aha, to je asi trošku, no protože nám se to pak opravdu jakoby potvrzuje právě ještě z jiných, že tam někdo chytrý radí a tokovýhle, ujišťuje se, že s to do tohoto pátku monitoruje“. Obž. Kovanda říká, že jasně, že jo, dále uvádí, že mají omezený možnosti a můžou dělat jenom něco, nepoužívají jiný věci, který by jinak to, nechce po telefonu, ale určitě rozumí“. Domlouvají schůzku na čtvrtek 15.11.2012, ke které došlo v Kramářově vile. V 17:22 zasílá pracovník úřadu vlády obž. Nečasové sms zprávu s informací, že teď má jednání s generálem a druhým plukovníkem. Z dalšího přepisu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 20.9.2012 (příloha č. 3) soud zjistil, že obž. Nečasová informovala obž. Páleníka o jeho jmenování do nové funkce – ředitele Stáních hmotných rezerv („úkol je splněn, včera v noci schváleno“, na což reaguje obž. Páleník „Děkuji moc, paní vrchní ředitelko!!) pal“. Z přílohy č. 4 pak soud zjistil, že obž. Nečasová žádá obž. Páleníka o zajištění pracovního místa pro přítelkyni Borise Št'astného, čemuž se snaží gen. Páleník vyhovět. Z přílohy č. 5 soud zjistil, že obž. Nečasová žádá obž. Páleníka o zamezení jmenování osoby Kortánka do funkce na Generálním štábu Ministerstva obrany, který její žádosti vyhovuje. Z přílohy č. 7 soud zjistil, že se obž. Nečasová snažila prosadit obž. Páleníka ke jmenování na post ředitele NKÚ (30.1.2013, 3.2.2013, 3.2.2013), když se ho usilovně snaží prosazovat i proti vůli premiéra Nečase, který, když projeví nesouhlas, dochází mezi nimi k ostré hádce. „Nečas říká, že nemá politickou sílu prosadit Páleníka v klubu, ptá se, proč ho obž. Nečasová žene do prohrané bitvy, Nečas se ptá, zda je pro ni Páleník tak důležitý, obž. odpovídá, že si myslí, že ano, nadává Nečasovi, že se s ní neradí a mění rozhodnutí, Nečas to vysvětluje, pláče“. Z přílohy č. 8 soud zjistil, že obž. Nečasová společně s premiérem Nečasem využívali prostory posilovny Vojenského zpravodajství. Z přílohy č. 12 soud zjistil, že docházelo k osobním setkáním obž. Nečasové a obž. Kovandy a k předávání vzkazů. Z přílohy č. 13 soud zjistil, že obž. Kovanda byl obž. Nečasovou označován „pán, co má umělého psa, umělý pes, psíčkař. Z přílohy č. 14 a 15 pak soud zjistil podíl obž. Pohůnka na sledování Radky Nečasové a je zde zachycena komunikace obž. Nečasové s obž. Pohůnkem ve vztahu ke sledování Radky Nečasové. Jedná se o hovory ze dne 1.11.2012 13:38:09 hod, 1.11.2012 v 13:45 hod. mezi obž. Kovandou a obž. Nečasovou, kdy obž. Nečasová žádá, aby jí zavolal muž, který u ní s dnes ráno byl s generálem, obž. Kovanda slibuje, že mu předá číslo, aby jí zavolal. Následně pak v čase 13:51:12 hovoří obž. Nečasová s obž. Páleníkem rovněž kromě jiného o obž. Pohůnkovi, stejný den 1.11.2012 v čase 13:57:29 hovoří obž. Nečasová s obž. Pohůnkem, kdy společně řeší dvojnici, dále obž. Nečasová vybízí obž. Páleníka, zda si může dělat poznámky, ten souhlasí, řeší spolu mladého muže, který dle obž. Nečasové není rodina a uvádí, že tam není zaznamenán odjezd, dále řeší vozidlo, dále vykládání nábytku 27.10. Obž. Nečasová pak uvádí, že má jenom předat informace, že by bylo dobré pokračovat ještě týden určitě. Dále obž. Nečasová uvádí, že nevylučujeme tu pumpu v žádném případě, obž. Pohůnek souhlasí. Opakovaně uvádí obž. Nečasová v závěru hovoru „takže pokračujeme ještě do příštího pátku, jo? Můžeme si to takhle ujasnit?“ Obž. Pohůnek odpovídá „Dobře, dobře, uděláme to takhle“. V hovoru ze dne 8.11.2012 v čase 08:40:37 v hovoru mezi obž. Nečasovou a obž. Kovandou rozebírají výsledky sledování s tím, že obž. Nečasová mimo jiné uvádí jako reakci na sdělení obž. Kovanda, že úplně vyloučili, že by tam zájmová osoby měla být, že „se se opravdu jakoby potvrzuje ještě z jiných, že tam někdo chytrý radí a takovýhle“, dále se obž. Nečasová ujišťuje, že platí to, že se to do tohoto pátku monitoruje.. Z dalších protokolů o záznamu telekomunikačního provozu založených na č.l. 2748-2798 soud zjistil, že nejprve obž. Nečasová organizovala ohledně osob Pertl a Hegrová vlastní sledovací akci, jejímž cílem bylo zjistit, zda řidič Pertl jezdí služebním vozidlem do Tuchoměřic, místa bydliště paní Hegrové. Vlastní

sledování prováděl nejprve osobně Lubomír Poul, následně asistentka Štánská, avšak neúspěšně. Následně iniciuje obž. Nečasová setkání s představiteli VZ. V pondělí dne 11.3.2013 se obž. Nečasová schází v této věci s obž. Páleníkem, v následujícím období dochází k setkáním a kontaktům obž. Nečasové s obž. Kovandou, dochází k upřesnění zadání a předání materiálů k realizování sledování osob Pertl a Hegrová (předání fotografií, itineráře, místa bydliště Hegrové, parkování vozidla). Od pondělí 25.3.2013 pak hlásí asistentka Štánská gen. Kovandovi veškeré změny pohybu řidiče Pertla. V dalším průběhu dochází k předání výstupů ze sledování obž. Nečasové, dne 10.4.2013 využívá obsah sledování obž. Nečasová k tomu, že je sděluje Poulovi a ten zasílá z nevidované SIM karty řidiči Pertlovi anonymní sms zprávu o vztahu Hegrové s dalším mužem. Dne 15.4.2013 zasílá obž. Kovanda obž. Nečasové videosekvence ze sledování, které následně obž. Nečasová s Lubomírem Poulem používají k přímé konfrontaci Pertla a Hegrové (hovor 10.3.2013 mezi obž. Nečasovou a sv. Poulem „ještě něco udělá s těma generálama, co nezvládli oni“, dne 11.3.2013 v 21:38 „dala generálovi ty věci, aby někde nepostávali s taxíkem“, 14.3.2013 09:59 obž. Nečasová píše obž. Kovandovi „Dobré ráno pane generále, nemáte pro mě náhodou žrádlo pro psy?“ v 10:03 hod. odpovídá Kovanda „paní ředitelko zatím ne, pracujeme na tom, vidím to na příští středu, souhlasíte?“ obž. Nečasová odpovídá „„pejsci to ještě vydrží“. V pátek 15.3.2013 ve 20:06 hod. zasílá obž. Nečasová sms obž. Kovandovi – „jen pro upřesnění, je důležité vědět, v čem se žrádlo pro psy převáží, zda se náhodou nesváží dohromady“. Následuje hovor, ve kterém uvádí obž. Nečasová obž. Kovandovi, že není dobrý, když se suchý a masový dají dohromady a jedou jedním vozem, i to je důležitý vědět, na to reaguje obž. Kovanda, že potřebuje více obrazového materiálu a domlouvají schůzku k předání. Dne 16.3.2013 zasílá v 17:07 hod. obž. Nečasová sms zprávu sv. Poulovi, ve které ho žádá o zajištění fotografií Pertla a Hegrové, sděluje mu, že tomu říkají, že krmí psy žrádlem a že mu taky řekla, že potřebuje vědět, jak se to žrádlo sváží a potřebuje nějaký obrázky žrádla, na to sv. Poul reaguje souhlasně. Dne 18.3.2013 si obž. Nečasová domlouvá schůzku s obž. Kovandou, sděluje to následně sv. Štánské i Poulovi s tím, že by mu potřebovala ve 12. hod. dát ty fotky, na to Poul odpovídá, že ano, že bude mít všechno. V 11:55 hod. zasílá sv. Štánská sms obž. Nečasové, že je generál zde. V 12:39 hod. zasílá sv. Štánská obž. Nečasové sms zprávu ve znění „je to U kopečku č. XY, Tuchoměřice“, v 12:42 hod. telefonuje obž. Nečasová sv. Poulovi a žádá ho, aby jí přinesl adresu toho parkovacího místa v Modřanech, ve 13:32 hod. zasílá sv. Poul sms „Janičko, info. Parkování, velké oplocené hlídané parkoviště na v ulici nad Lením divadlem, firma V.A.INVEST Pavel Voborník, IČO:66020000“. V 14:35 hod. přeposílá tuto původní sms gen. Kovandovi, ten děkuje za info. Ve čtvrtek dne 21.3.2013 sděluje obž. Kovanda obž. Nečasové, že by to chtěli udělat od pondělka, aby to bylo dobře s tím, že první nějaký výstup by pro ni měl ve středu. Dále uvádí, že by potřeboval nějaký ten itinerář, obž. Nečasová souhlasí. Dne 22.3.2013 sděluje asistentka Štánská obž. Nečasové, sms „paní ředitelko, akce umělý pes, obálka předána“. Dne 23.5.2013 ve 14:29 hod. telefonuje obž. Nečasová sv. Štánské a dotazuje se, zda dává průběžně vědět panu Umělému psovi, jak vyjíždí a nevyjíždí. Asistentka Štánská odpovídá, že teď ne, na to obž. Nečasová reaguje, aby mu řekla, že subjekt ještě neodjel. Dne 28.3.2013 sděluje obž. Nečasová sv. Štánské, že skutečnost, že jde p. Pertl marodit, psala hned umělému psovi a ten se jí ptal, zda Pertl mění auto. Takže mu Kovandovi hned docvaklo, že by to auto teď Pertl neměl používat. Stejný den se v 13:49 dostavuje na schůzku obž. Kovanda („paní ředitelko, máme tu pana umělý pes“). V 14:45 hod. následuje hovor mezi obž. Nečasovou a sv. Poulem, kdy mimo jiné probírají výsledky ze sledování osob Pertl a Hegrová („jinak on tam větrá peřiny, on tam regulérně normálně bydlí jako.., tady v 17 hodin vychází v bačkorách na balkon a přenáší dovnitř domu větrané peřiny, no to je neskutečný, dneska výletik..“). Následně v průběhu odpoledne stejného dne probíhá několik telefonátů mezi obž. Nečasovou a sv. Poulem, kde společně hovoří o Pertlovi a Hegrové a vymýšlí strategii dalšího postupu vůči nim. Dne 29.3.2013 zasílá obž. Nečasová velikonoční pomlázku obž. Kovandovi. Dne 2.4.2013 v 8:38 telefonuje obž. Nečasová s asistentkou Štánskou a říká jí, že by ztracená obálka mohla být v sefku, co mají akci Tuchoměřice. V hovoru ze dne 5.4.2013 v 16:08

sděluje obž. Nečasová sv. Zlatohlávkové detaily ze sledování, včetně toho, že se sv. Hegrová schází ještě s dalším mužem a detaily o něm, včetně toho, co si říkají, jak se oslovují, dále obdobně informace sděluje v dalším hovoru stejný den v 17:54 hod. sv. Poulovi, domlouvají strategii, včetně toho, pokud to nezabere, že budou muset přitvrdit. V průběhu hovoru řeší, jak zamezit přespávání osob v Hrzánském paláci, pomlouvají Hegrovou, řeší její intimní život, v sms ze dne 10.4.2013 ujistí uje sv. Poul obž. Nečasovou, že pošle anonymní sms, jako že píše kamarád řidiče, následně sděluje, že ji poslal.

V hlavním líčení byly dále provedeny protokoly o záznamu telekomunikačního provozu založené na č.l. 2800-2867, některé odposlechy byly z příložených DVD v hlavním líčení přehrány. Tyto odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu pak mimo jiné vypovídají o charakteru vztahu obž. Nečasové k paní Radce Nečasové a potažmo k motivaci k trestné činnosti a dále pak o postavení obž. Nečasové vůči sv. Nečasovi. Jako příklad lze uvést následující hovory. 18.9.2012 v 07:31:40 hod. hovor mezi obž. Nečasovou a sv. Zlatohlávkovou. Obž. Nečasová častuje sv. Radkou Nečasovou slovy „čůza, kráva, bezohledná blbá, sobecká, sebestředná hysterka“. V dalším hovoru 19.9.2012 v 14:35 hod., kdy opět kritizuje obž. Nečasová Radku Nečasovou, ji označuje za závistivou svini, zlou Moravandu a Hanačku. V hovoru ze dne 24.9.2012 v 16:23 hod. sděluje, „až vyjde knížka bude R. Nečasová ječet, protože to bude všude a dneska už řekla Nečasovi, ať bouchne do stolu a řekne jí (R. Nečasové), ty krávo, drž hubu“. V hovoru ze dne 7.10.2012 v 09:04:41 hodin mezi obž. Nečasovou s sv. Nečasem se obž. Nečasová zlobí, že spí doma a nic se neděje. Na to sv. Nečas uvádí „že nic neprovedl, že když něco provede, tak to bere, ale proč se na něj zlobí, když nic neudělal“, na to odvětí obž. Nečasová, že na to nemá nervy, a vzrušeným hlasem mu vyčítá, že byla zase celý víkend sama a že nemá nervy dělat pořád někomu čekanku, než si to doma upraví, než se vůbec rozhodne, co chce vlastně dělat. Nečas jí říká, že už se rozhodl, Nečasová oponuje, že tomu nic nenasvědčuje, protože je každý víkend sama doma. Dále mu říká, že to asi dělá proto, že potřebuje mít dvě baby najednou a že z ní dělá vola. Po další hádce obž. Nečasová sděluje sv. Nečasovi, že je jak stará bába, kouká na terasu sama, obědvá tam sama, pije si tam ráno kafe sama a ptá se jako proč. Dále říká, že když lusknou prsty, tak největší bouráci jí tady budou padat k nohám a ona jenom čeká, než se on vypovídá s nějakou kikinou. Pokračuje, že by chtěla vidět jeho, jak by se mu líbilo, kdyby každou noc zaparkovala prostě v bytě s nějakým chlapem a pořád by mu tvrdila - vydrž, vydrž, vydrž to. Nečas oponuje, že už to končí, Nečasová mu říká, aby si to v tom svém egoistickém, machistickém, pitomým mužským mozečku také jednou převedl na její ženský. Dále na něj křičí, že si ona říká každou noc, že on tam chodí v trenkách, ona R. Nečasová tam chodí v prádle a ona (obž. Nečasová), má být v klidu. Nečas oponuje, že tam nechodí v trenkách a má být klidu, na to ironicky obž. Nečasová ironicky odpovídá, že zapomněla, že tam chodí ve skafandru, vole. Nečas se snaží oponovat, ale obž. Nečasová jej nepustí ke slovu. V hovoru ze dne 11.10.2012 ve 21:24:54 hodin mezi obž. Nečasovou a její dcerou Nikolou Nagyovou, říká obž. Nečasová, že si Radka Nečasová nepřipouští práci Nečase, která tu její tlustou prdel živí. Následně říká obž. Nečasová dceři, že se on Nečas odstěhuje po kongresu tedy po 3.11. a 4.11. a že ona jde zítra ke kartárce. Dne 12.10.2012 v hovoru v 18:14:19 hod. sděluje obž. Nečasová sv. Poulovi, „a jinak Ti řeknu, čůza má chlapa, kterej jí radí, takhle to vidí kartářka a ona vždycky vidí pravdu. On jí radí, jo, víš, víš, jak jsem ti říkala, že jí stoprocentně někdo radí. Víš s tím kurzem. Ona se ptala, byla na dovolený, říkám – byla. A byla sama? Já říkám – ano. A ona říkala – ona byla s ním. Normálně to vidí ona, ale pozor ona má fakt pravdu jako jo? Já to mám 8 let ověřený“. V hovoru dne 12.10.2012 v 18:23 hodin sděluje obž. Nečasová sv. Zlatohlávkové – „no teďko kikina, to se budeš držet. Kikina má picmocha. Ale Maruško vzpomínáš, ona měla vždycky picmocha. Pamatuješ, jak jsem to říkala Petrovi, že jí někdo radí, s tím kurzem, s tou angličtinou? To je přesně on a že jí radí. Kartářka tam viděla, že snad i dokonce se ptala – byla na dovolený, já říkám byla, a ona říkala – nebyla sama, jela s ním“. Dále spolu rozebírají, co nasvědčuje tomu, že má sv. Radka Nečasová milence, tak jak jí sdělila její kartářka. Dále obž. Nečasová uvádí „hlavně žádnýmu chlapovi nedělá dobře, když ví, že dotuje nějakýho idiota, že

jo“. V dalším hovoru stejného dne 12.10.2012 ve 20:30:40 hod. obž. Nečasová dále rozebírá stejnou tematiku, tedy sdělení kartářky o tom, že má mít Radka Nečasová milence, se sv. Poulem, kdy mu sděluje, že to má s kartářkou 8 let ověřený, když se jí ptala, zda má s Nečasem spolupracovat, tak ona to tam viděla, dále rozebírá, co nasvědčuje tomu, že má R. Nečasová milence, např., že najednou zrušila dovolenou, kikina, která neumí žblebntnout anglicky nic, najednou na Mallorcu?. V hovoru dne **16.10.2012** v 09:51:22 hod. hovoří obž. Nečasová se sv. Nečasem. Ptá se, jak se měl v Darwinovce, na to Nečas říká, že byl klid, protože jí nepotkal. Dále se baví o tom, že jí večer Nečas psal, že viděl časopis Forbes, že tam byl položený a že se na něj podíval. Obž. Nečasová se jej ptá, zda tam bylo napsáno něco hrozného, na to Nečas říká, že nebylo, že tam bylo napsáno to, co už říkal na tom lístku, který byl přiložen k té její fotce. Obžalovaná se ptá, zda to bylo přiloženo k té její fotce, jestli to nebylo k nějaké jiné. Nečas vzdychá a opakuje, že to bylo přiloženo k té její fotce a že se nechce bavit o negativních věcech. V hovoru ze dne 16.10.2012 v 15:10:09 hod. sděluje obž. Nečasová sv. Zlatohlávkové, že si čůza začala zjišťovat, jestli přišli pozvánky na 28. října. Zlatohlávková jí odpovídá, že asi spadla z hrušky. Obž. Nečasová na to říká, že jestli si tam zkusí Nečas jít, tak už jí v životě neuvidí. **V 12.00 minutě hovoru, se obž. Nečasová přiznává šeptem do telefonu, že ten časopis FORBES Radce Nečasové po domluvě s kamarádem Poulem poslala ona.** V hovoru ze dne 3.11.2012 v 08:58:28 sděluje obž. Nečasová sv. Zlatohlávkové, že Radka Nečasová dělá úplný hovno, že jí kamarádka vozí děti domů. V hovoru ze dne 6.11.2012 v 22:57:13 hodin hovoří obž. Nečasová se sv. Nečasem. V průběhu celého hovoru se hádají, obž. mu vyčítá, že se za ni stydí, že on je primitiv a má se vrátit někam k ohni. Dále mu nadává, že za tou svojí tlustou krávou, blbkou běhá a ona, že mu nebude dělat poskoka. Říká mu, že jí nebude o nic žádat, protože ona není jeho asistentka, že je rovnocenný partner, všichni ji tak brali, jen on ne. Nadává mu, že doma drží hubu a krok a jí bude buzerovat. Říká mu, že si to cvrlikají i vrabci na střeše, aby se podíval na R. Nečasovou, že je to babochlapice a že je jasný, kdo tam nosí prostě kalhoty. Vyčítá mu, že mu dělá poskoka, na kongresu dělá idiota. Nečas namítá, že on pracuje pro ně pro oba, ona oponuje, že pracuje pro sebe a doplňuje, že se bez něho obejde, ale on bez ní ne. Vyčítá mu, že kvůli němu skáče, a že kdyby neskákala, tak už dávno není premiér. V hovoru dne **28.11.2012** ve 21:46:09 hodin hovoří obž. Nečasová se sv. Nečasem. Nečas se ptá, proč odjela a nepočkala na něj a nebrala mu telefon. Obžalovaná mu odpovídá, že není holka na telefonu a že si jí s někým plete a opáčí otázkou, zda ona může brát telefon ženatým mužům, že to takhle svobodný ženský dělají. Nečas se jí ptá, proč je tak zlá, obžalovaná odpovídá, že není zlá, že on si má poslechnout jásavý hlásek svojí ženy, jak sehnala byt pro ně pro všechny a že bude spokojený. Vyčítá mu dále, že k ní (R. Nečasové) má lepší vztah než k ní, že o ni pečuje, vyčítá mu, že jasně nedává najevo, že od ní odchází a že je to jenom takové kino. Vyčítá Nečasovi vztah k manželce a o dětech mluví jako o harantech. Nečas se ptá, proč je tak zlá, podivuje se, co se stalo, že jsou přece na něčem dohodnutí. Obž. Nečasová říká, že neví, na čem on je dohodnutý s ní a až bude vědět, tak ať jí to řekne, že ona si zatím pojede svojí linii. Nečas plačtivě říká, že jí to řekne, co chce, že udělá všechno, co mu řekne. Obž. Nečasová na to říká „ tak jí to řekni!“. Nečas odpovídá, že jí řekne všechno, co chce a udělá všechno tak, jak ona chce, tak proč ho tak trestá. V dalším hovoru **28.11.2013** ve 22:27:15 hodin pokračují v předchozím hovoru, obžalovaná vyčítá Nečasovi jeho chování a záležitosti spojené s manželkou a s koupí nového bytu a rozvodu. Manželku Nečase nazývá kikinou a ubožáčkou, Nečas se ptá, co má udělat, aby nebyla pořád tak nespokojená. Na to obž. Nečasová odpovídá „**Rozvést se, ihned! A řekni jí to!**“. V dalším hovoru stejný den v 23:29:11 obž. Nečasová nadává na Radku Nečasovou, hovoří o ní jako o šunce a o dětech jako o harantech a exotech. V hovoru ze dne 29.11.2012 v 09:09:44 hodin sděluje obž. Nečasová sv. Poulovi, že před rokem a půl se Nečas vrátil z dovolené s Radkou Nečasovou, o které hovoří jako o paní prasátkové, a že jej asi odpudil ten pohled nebo co a řekl, že takhle už dál žít nechce a musí to řešit a řeší to do dneška, rok a půl. V hovoru ze dne 16.12.2012 v 22:19:37 hodin vyčítá obž. Nečasová Nečasovi, že byl na Karolínu Peake příliš měkký a ustupoval jí. V 04:43 záznamu se začíná hádat a říká mu, aby si šel zpátky do Darwinovky a za ní už nelezl. Křičí na Nečase a

nadává na R. Nečasovou, že sedí doma na prdeli, že je to čůza zasraná z Moravy a hovno dělá. Nadává mu, že neumí bouchnout do stolu a říct jí, kurva máš na to 3 týdny a do konce ledna si sežeň byt. Dále mu sděluje, že ona končí, přestává se o něj starat, protože má svoji zákonitou manželku, pindu jednu zasranou, držku jako Paroubková rozteklou. Dále mu nadává a křičí, že oni kolem něho lítají, že má manželku, tak ta ať kurva kmitá. Nečas namítá, že manželku nemá, že od ní odešel. Obžalovaná křičí, že o tom ale nikdo neví. Dále stupňuje nadávky na úkor sv. Radky Nečasové. V hovoru ze dne 23.12.2012 ve 20:11:11 hod. obž. Nečasová křičí na sv. Nečase a vyčítá mu, že jí to po 8 letech už nebaví. Vyčítá mu, že na něj 8 let čeká a musí furt řešit jen jeho život. Opakovaně mu pokládá telefon. V hovoru ze dne 2.1.2013 ve 22:16:30 hodin rozebírá obž. Nečasová se sv. Zlatohlávkovou problematiku s Karolínou Peake s tím, že kritizují benevolentní přístup Nečase k chování s Peake. V hovoru ze dne 2.1.2013 ve 22:24:29 hodin sděluje obž. Nečasová sv. Nečasovi, aby si vyřešil svůj vztah se svojí ženskou, se kterou nechce být, že se to už rok a půl táhne, rok a půl to řeší, aby si vyřešil ty věci s kikinou v Darwinovce, ihned. Nečas plačtivě potichu sděluje, že to přece řeší.

Vyhodnocením výstupů telefonické komunikace osoby Mgr. Nagyová, byl jako stopa 30 zajištěn mobilní telefon NOKIA E52-1, IMEI 355359045079002 se SIM kartou T-mobile, ke kterému se obžalovaná vyjádřila, že jej od někoho dostala. Analýzou telekomunikačního provozu na daném telefonním přístroji bylo mj. zjištěno, že dne 2.1.2013 byla z uvedeného přístroje zaslána textová zpráva na telefonní číslo XY, tedy číslo užívané pravidelně Janou Nagyovou, dále dne 2.1.2013 ve 20:01:26 byla shodně z uvedeného přístroje zaslána totožná zpráva na telefonní číslo pravidelně užívané sv. Radkou Nečasovou. Obsahem obou textových zpráv byl text: „tak takhle chytrá byla Paroubková i Topolánková a jak dopadli a to tak neječely jako ty. K Hance už raději ani nechod', o tvých ječících večerech mluví celá ulice. To asi kvůli tomu nebyl oběd s Klausem?. Ale včera mu to slušelo, je za tím ta jeho sexy Janina? Asi jo“. 10.2.2012 v čase 20:49:29 zaslala z MT Blackberry 9900 Bold, SGM, IMEI:351503055065195, z telefonního čísla XY obž. Nečasová sv. Radce Nečasové další anonymní sms zprávu s obsahem „Ahoj, to sis zase zaperlila, jaká jsi tuze dobrá, všichni se křeníme, jaká jsi trubka namyšlená, žiješ ze státního, nájem platí stát, chlapa máš, co zanáší. Není divu, když jsi jak bečka a ještě tupá. Příště aspoň kusuj blbko a jdi fachat, lemro..“.

Z vyjádření Vojenského zpravodajství ze dne 24.10.2013 soud zjistil, že na dotaz, zda Vojenské zpravodajství disponovalo během roku 2012, popř. i dříve, jakoukoliv informací či poznatkem o jakémkoliv bezpečnostním riziku či ohrožení vůči osobě tehdejšího předsedy vlády RNDr. Nečase k jeho rodině či jeho okolí, soud zjistil, že odpověď je negativní. Toto vyjádření pak obsahově koresponduje s vyjádřením, které si soud vyžádal v původní utajené podobě na návrh obhajoby z Vojenského zpravodajství. Vyjádření je podepsáno ředitelem VZ pověřeným řízením gen. Pilcem.

Ze sdělení Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby policie ČR ze dne 24.9.2013 soud zjistil, že Útvar pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby je příslušný k zajišťování ochrany ústavních činitelů a jejich rodinných příslušníků, ochrany rodinných příslušníků předsedy vlády ČR. Mimo útvarů ochranné služby není oprávněn zajišťovat ochranu podle § 49 zákona o Policii ČR žádná jiná ozbrojená složka ČR. V roce 2012 nebyl osloven útvar ve věci zajištění bezpečnosti manželky tehdejšího předsedy vlády paní Radky Nečasové, útvar nebyl ani informován o hrozbě rodině tehdejšího předsedy vlády, ani o tom, že by se Vojenské obranné zpravodajství podílelo na prověření informace o hrozbě rodině tehdejšího předsedy vlády. Útvar nezjistil v průběhu roku 2012 vlastní činností žádné informace, indikující možnou hrozbu rodině tehdejšího předsedy vlády. V případě hrozby rodině předsedy vlády by útvar přijal opatření k zajištění nerušeného výkonu funkce ústavního činitele ČR. Policisté Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby policie ČR s Vojenským obranným zpravodajstvím

při plnění povinností nespolupracují. V případě obdržení informace od VOZ ve vztahu k ochraně chráněných osob nebo objektů by byla navázána spolupráce ad hoc.

Z vyjádření Ministerstva obrany – Vojenské zpravodajství ze dne 17.10.2013 soud zjistil, že obž. Kovanda byl jako ředitel VZ oprávněn schválit čerpání zvláštních finančních prostředků. Oprávnění vychází z § 20 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR. Obž. Kovanda byl oprávněn schválit výdaje plk. Pohůnkovi, ten byl oprávněn čerpat zvláštní finanční prostředky, jelikož byl pověřeným zaměstnancem odpovědným za hospodaření se zvláštními finančními prostředky. Jednotlivé výdaje mohly být realizovány bez předchozího souhlasu ředitele VZ, neboť odbor kontrol a vnitřní bezpečnosti byla poskytnuta stálá záloha zvláštních finančních prostředků.

Z úředního záznamu PČR ze dne 15.1.2014 soud zjistil informace z veřejných – otevřených zdrojů, a to ve vztahu k mediálním výrokům a prohlášením sv. RNDr. Nečase. Zdroj IDNES.cz – 13.6.2013 – 17:32 hod. „K zadržení paní vrchní ředitelky Jany Nagyové mám jen ten komentář, že má důvěra k ní nepoklesla a nemám důvod se domnívat, že se dopustila jakýchkoliv nezákonností. Chci věřit tomu, že orgány činné v trestním řízení postupují zcela nezávisle a bez politického kontextu. Znovu vyzývám orgány činné v trestním řízení k urychlenému objasnění všech souvislostí tohoto zásahu, protože dlouhodobé mlčení umožňuje pouze šíření spekulací, polopравd a nepodložených tvrzení.“. Dne 15.6.2013 v 18:38 se vyjádřil premiér Petr Nečas k aféře kolem jeho vrchní ředitelky kabinetu Jany Nagyové. „Nikdy jsem nerozhodl ani nebyl informován o údajném sledování osob“, uvedl premiér. Portál IDNES.cz převzal premiérovo prohlášení z webu vlády ČR.,, 1. Nikdy jsem nerozhodl, ani nebyl informován o údajném sledování osob, jejichž jména jsou v současné době skloňována v médiích. Pokud se tak skutečně stalo, považuji to za závažné pochybení. Přestože jsem o tomto konání nevěděl, hluboce toho lituji a omlouvám se všem, kterých se mělo týkat. Nikdy bych nepřipustil zneužití zpravodajských služeb k osobním a politickým účelům. Považuji také za nepřijatelné, že dva vysoce postavení představitelé VZ údajně přijímali pokyny od osoby, která k tomu neměla jakékoliv zákonné oprávnění. 2. Je logické, že po obvinění a následném uvalení vazby na paní Janu Nagyovou nemůže dále pokračovat v pozici vrchní ředitelky Sekce kabinetu předsedy vlády. Věřím, že dojde k rychlému a nestrannému vyšetření všech okolností souvisejících s tímto případem. Dne 16. června 2013 v 9:35 hod., aktualizováno 18:07 hod. uvedl premiér, že o sledování jeho manželky ani dalších lidí nevěděl. „Přestože jsem o tomto konání nevěděl, hluboce toho lituji a omlouvám se všem, kterých se mělo týkat“.

Z odborného vyjádření Útvaru zvláštních činností služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR ze dne 28.11.2013, že toto bylo vypracováno na základě opatření ve smyslu § 105 odst. 1 tr. řádu vydané policejním orgánem, přičemž zpracovateli bylo položeno několik otázek a byly mu předloženy kopie dokumentů a fotodokumentace s tím, že bylo vyžádáno vyjádření, o jaké dokumenty se z jejich pohledu jedná, zda jsou dokladem o provedení „sledování“ nebo „kontrasledování“, popř. jiné činnosti a dále pak bylo uloženo uvést, na základě čeho tak usuzují. Příložené dokumenty byly – 1) Zpráva o sledování – DARWIN s datem 31.10.2012 (2 listy formátu A4 oboustranné, plus celkem 10ks A4 litů s fotografiemi opatřenými popisem), 2) Zpráva o sledování – DARWIN s datem 5.11.2012 (2 listy formátu A4 1x oboustranný list a 1x jednostranný list), plus celkem 7ks formátu A4 litů s fotografiemi opatřenými popisem), 3) Zpráva o sledování – DARWIN s datem 8.11.2012 (1 list formátu A4 oboustranný, plus celkem 3ks formátu A4 listů s fotografiemi opatřenými popisem). Zpracovatelem, který byl v hlavním líčení slyšen jako svědek a který se k odbornému vyjádření vyjadřoval, byl plk. Ing. Vladimír Šibor, ředitel útvaru. Na položené dotazy odpověděl v odborném vyjádření následovně. Vymezil působnost útvaru a to zejména ve vztahu ke sledování osob a věcí s tím, že vyplývá z organizačního řádu ÚZČ SKPV, především článkem 3, kde jsou stanoveny hlavní úkoly útvaru tak, že provádí sledování osob a věcí podle trestního řádu, který odhaluje a dokumentuje

úmyslnou trestnou činnost, působí metodicky na výkon sledování osob a věcí prováděný specializovanými pracovišti s územně vymezenou působností, metodicky řídí a technicky zajišťuje používání zabezpečovací techniky a technických prostředků sledování osob a věcí, provádí výzkum, vývoj a následnou výrobu speciálních technických prostředků pro potřeby policie, metodicky řídí jejich používání. V souladu s pokynem policejního prezidenta č. 210/2008, kterým se upravuje postup specializovaných pracovišť při používání operativně pátracího prostředku sledování osob a věcí útvar dále zpracovává návrhy interních aktů řízení policejního prezidenta, upravující problematiku sledování osob a věcí, zajišťuje výkladová stanoviska odborných pracovišť ministerstva spravedlnosti a ministerstva vnitra k aktuálním problémům sledování osob a věcí, připravuje a podílí se na přípravě společných instruktážně metodických zaměstnání specializovaných pracovišť PČR, provádějících sledování osob a věcí. V dalším bodu se zpracovatel vyjádřil k pojmu „sledování“, o jakou činnost se jedná a co je jeho cílem. Definice sledování osob a věcí – se rozumí získávání poznatků o osobách a věcech, prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. Sledování v ČR je realizováno podle dvou právních režimů. Jednak podle zákona č. 141/1961 Sb. trestní řád jako operativně pátrací prostředek (provádí specializovaná pracoviště PČR), jednak podle zákonů o příslušných zpravodajských službách jako zpravodajský prostředek (§ 7 a § 14 zák. č. 154/1994 o BIS, §7 a §15 zákona č. 289/2005 o VT, a § 18 zák. č. 153/1994 o zpravodajských službách). Odlišnosti jsou v povolovacím režimu. Sledování podle § 158d tr. řádu povoluje na místech veřejnosti přístupném státní zástupce, soudce, pokud má být sledováním zasahováno do nedotknutelnosti obydlí, do listovního tajemství, nebo zjištěn obsah jiných písemností a záznamů uchovávaných v soukromí za použití technických prostředků. O použití sledování Vojenským zpravodajstvím rozhoduje na žádost ředitele VZ ministr obrany (§ 15 odst. 2 zák. č. 289/2005 Sb.) Další odlišnosti jsou v cílech sledování. Cílem sledování prováděného v režimu operativně pátrací prostředek dle trestního řádu je získání skutečností důležitých pro trestní řízení. Cílem sledování prováděného zpravodajskými službami, je získávání informací z oblasti působnosti těchto služeb. Vzdělávání policistů všech specializovaných pracovišť PČR v problematice sledování osob a věcí zajišťuje Vyšší policejní škola ministerstva vnitra pro kriminální policii Čeperka. Vzhledem k tomu, že obdobná činnost je zakotvena i v příslušných zákonech o BIS a VZ lze předpokládat, že obě instituce mají k výcviku svých pracovníků vytvořeny vlastní vzdělávací instituci. Je však známo, že VŠP MV Čeperka se podílí na výcviku příslušníků i jiných bezpečnostních složek, včetně VZ. Definice objektu sledování v řízení o trestném činu je „osoba, věc, nebo prostor, která je v souladu se schválenou žádostí předmětem zájmu sledovačů při sledování. Jde o obecně používaný pojem pro sledovanou osobu nebo věc, ke které se mají prováděným sledováním cíleně shromažďovat informace. O průběhu sledování se pořizují záznamy ze sledování a liší se podle toho, zda jsou pořizeny v průběhu technického sledování, nebo sledování tzv. kontaktního (vizuálního pozorování s případným využitím technických prostředků k dokumentaci). Záznam o průběhu kontaktního sledování má formu písemné zprávy, případně doplněné dokumentací konkrétních skutečností, pořizovanou technickými prostředky – foto a videozáznamy. Obsahem záznamu jsou informace, které byly sledovací skupinou získány v souladu s cílem sledování – tedy zejména následující údaje : čas a místo zahájení sledování, čas a místo zachycení objektu sledování a jeho popis, popis činnosti objektu sledování nebo způsobu nakládání s věcí se zaměřením na cíl akce s uvedením důležitých časových údajů, místa, která objekt sledování navštívil a jeho styky, způsob pohybu a prostředky, které objekt sledování využíval, čemu objekt sledování věnoval pozornost, popis jeho chování, popis předmětů a míst, kde je objekt sledování nesl, případně zanechal nebo uložil, místa a časy, kde nebyl objekt sledování pod přímou kontrolou sledovačů, čas, místo a důvod ukončení nebo přerušení sledování. Obsahem záznamu musí být i vyhodnocení vedoucího sledovací skupiny, zda cíl akce byl splněn či nikoliv. Pokud je prováděna v rámci sledování fotodokumentace, foto, video, je zaměřena na podchycení činnosti objektu sledování, používaných vozidel, resp. způsobu dopravy, navštívených míst, jeho styků, respektive kontaktů s cizími osobami, navštívených míst, jeho styků, resp. kontaktů s cizími osobami,

přenášených předmětů atd. K pojmu „kontrasledování“ zpracovatel uvedl, že přestože není tento pojem v právních ani pedagogických materiálech uveden, jedná se o obecně používaný slangový výraz. Kontrasledování je možné provádět pouze při předpokládaném kontaktním sledování zájmové osoby. Jedná se o činnost prováděnou v rámci výcviku tzv. obrany proti sledování, s cílem zjištění, zda zájmová osoba je předmětem zájmu jiné sledovací jednotky či osob (např. bezpečnostní agentury). Tuto činnost může provádět zájmová osoba sama, nebo může být prováděna sledovací skupinou (s vědomím či bez vědomí zájmové osoby). Úkolem kontrasledování není setrást eventuální sledovací skupinu, ale především nenásilně zjistit, zda je zájmová osoba skutečně sledována či nikoliv. Je zřejmé, že i tato činnost se provádí pouze na základě odpovídajícího povolení (oprávnění), které ze zákona umožňuje sledovací skupině prolomit práva a svobody občanů – konkrétně ochranu soukromí podle Listiny základních práv a svobod. Kontrasledování je založeno na principu, že sledovací jednotka musí reagovat na pohyb a činnost objektu určitým způsobem, jedná se tedy o formu sledování, kdy hlavním předmětem zájmu není činnost objektu, ale je monitorováno bezprostřední okolí jeho pohybu a zjišťovány markanty, nasvědčující provádění kontaktního sledování objektu jinými osobami nebo jinou sledovací jednotkou. Forma kontrasledování – tedy způsobu obrany proti sledování – bez vědomí osoby, ke které se má obrana proti sledování vztahovat, se fakticky neprovádí. Důvodem je vysoká pravděpodobnost dekonspirace těchto činností jak osobou „zajišťovanou“ kontrasledováním, tak i ze strany skupiny osob, provádějících sledování zajišťované osoby. Z případné dekonspirace plynou nebezpečí jak pro zajišťovanou osobu, tak i pro další osoby provádějící kontrasledování. Pokud je cílem kontrasledování zjištění, zda zájmová osoba je předmětem zájmu jiné sledovací skupiny, či skupiny osob, je zpracovávána pouze zpráva, která je zaměřena na okolí osoby zabezpečované kontrasledováním, tedy uvádí se získané poznatky o předpokládaném zjištění jiné sledovací skupiny nebo skupiny osob. Pokud je při tom pořizována fotodokumentace, je pořizována tato s cílem podchytit přítomnost a činnost osob ve vztahu k zájmové osobě, zejména foto a videozáznamy výskytu a činnosti podezřelých osob v okolí zajišťované osoby, pohyb a činnost osob v okolí zajišťované osoby, jimi používané dopravní prostředky, záznamy uskutečněného kontaktu se zajišťovanou osobou i podezřelých osob mezi sebou atd. Zájmová osoba je o připravovaném kontrasledování v drtivé většině případů informována, neboť je nezbytná její aktivní součinnost formou pohybu po dohodnuté trase obrany proti sledování. Informována není pouze v ojedinělých případech, kdy závažnost poznatku a nezbytnost jeho prověření odůvodňuje extrémně vysoké riziko dekonspirace prováděného kontrasledování. Zpracovatel se dále vyjadřuje k rozdílům mezi pojmy obrana proti sledování, kontrasledování a TOPS. Pod bodem 12 se pak zpracovatel vyjádřil k předloženým kopiím dokumentů a fotodokumentaci, zda jsou dokladem o provedení „sledování“, či kontrasledování, či jiné činnosti, event. na základě čeho tak soudí. **Závěr zpracovatele je takový, že se jedná o písemné zprávy a fotodokumentaci z uskutečněných akcí klasického sledování, jejichž objektem byl DARWIN – tedy souhrn získaných poznatků o jeho činnosti, pohybu, používaných vozidlech, kontaktech atd.** Je naprosto vyloučeno, aby předložené dokumenty byly výsledkem prováděného kontrasledování s cílem zjistit aktivitu jiné sledovací skupiny, nebo případně ohrožení či zájem skupiny osob o osobu DARWIN, použité formy a metody práce takové zjištění neumožňovaly a dokumenty neobsahují ani předpokládané konstatování v závěrečném hodnocení prováděné akce, že „prováděnými opatřeními nebyla přítomnost podezřelých osob zjištěna. Sledování objektu DARWIN prokazují zejména následující markanty, které jsou společné pro všechny uskutečněné akce: **1) Formální označení** – písemné zprávy o činnosti sledovací skupiny jsou označeny jako „záznam o sledování – DARWIN (tedy nikoliv jako záznam o prováděné obraně proti sledování, či slangově kontrasledování), DARWIN je ve všech výše uvedených dokumentech označován jako „objekt sledování“ (viz např. objekt DARWIN po celou dobu sledování dodržuje scénář, který byl sledovací skupině oznámen). Není zřejmé, z jakého zdroje uvedený „scénář“ pochází a zda byl objektem DARWIN dodržován vědomě – jako součást pohybu po „trase obrany proti sledování“. Průběžně je ve všech

dokumentech používán pro prováděnou činnost pojem „sledování“ (např. sledování zahájeno, dále nesledováno, sledování ukončeno). Pokud by bylo prováděno kontrasledování DARWIN, měla by tato činnost být nepochybně takto formulována i v písemné zprávě – pro objektivní hodnocení použitých forem a metod práce. **2) Obsah písemných zpráv** – veškerý obsah zpracovaných písemných zpráv se vztahuje výlučně k činnosti objektu DARWIN – v případě prováděného kontrasledování by hlavní pozornost sledovací skupiny byla zaměřena na výskyt a činnost osob v jeho okolí a obsahem písemné informace by bylo podchycení výskytu těchto osob v okolí DARWIN (jejich počet a popis, místo výskytu, prováděná činnost, důvod podchycení, předpokládaný vztah k přítomnosti Darwin). Vedoucí sledovací skupiny by pak v závěru hodnocení akce měl výslovně konstatovat, zda prováděným kontrasledováním byla přítomnost podezřelých osob zjištěna či nikoliv. Pasáže, které popisují osoby z okolí DARWINA, se sice vztahují k objektu Darwin, nesouvisí však s jeho činností a pohybem, ale jsou uvedeny výhradně v souvislosti s opakovanou dekonspirací sledovací jednotky. **3) Obsah pořízené fotodokumentace** se vztahuje výlučně na činnost objektu DARWIN, resp. rodinných příslušníků – i bez kontaktu s jinými osobami. V případě prováděného kontrasledování by objekt DARWIN byl na fotodokumentaci zachycen pouze v případě, že by byl kontaktován jinou osobou, nebo sám s takovou osobou uskutečnil styk. Účelem takové fotodokumentace je nejen zaznamenání takového kontaktu technickým prostředkem, ale především umožnit následné ztotožnění kontaktu technickým prostředkem, ale především umožnit následné ztotožnění kontaktu dodatečným šetřením (viz kontakt se ženou dne 31.10.2012 – bez foto dokumentace). **4) Taktika prováděné činnosti** – z posuzovaných záznamů o sledování je zřejmé, že těžištěm činnosti sledovací skupiny bylo monitorování bydliště objektu DARWIN. Následná činnost objektu DARWIN po opuštění bydliště již zpravidla nebyla pod důslednou kontrolou sledovací skupiny (v řadě případů opakovaně po dlouhé časové období úplně bez kontroly – např. dne 25.10.2012 bez kontroly od 13.30 hodin. Do ukončení akce ve 20.20 hod., aniž by byl registrován návrat objektu do bydliště), což je v případě kontrasledování naprosto nemyslitelné. Sledovací jednotka může v případě prováděného klasického sledování z taktických důvodů přerušit kontrolu objektu, nebo provádnět sledování na větší vzdálenost – v případě kontrasledování je nepřetržitá kontrola na krátkou vzdálenost naprosto nezbytná a tím spíše, pokud existují signály o případném ohrožení, či pokusu o kontakt objektu. **Naprosto vyloučeno je nemít objektu pod kontrolou v místech zvýšeného pohybu osob** (viz např. OD Albert dne 29.10.2012, Fitness Kynychová 30.10.2012, OD LIDL 31.10.2012), kde lze případný pokus o kontakt či napadení důvodně předpokládat. Je naprosto nepochopitelné, jak může dojít k záměně objektu DARWIN s jinou osobou – v případě kontrasledování z důvodu ohrožení objektu by takové pochybení bylo fatální. Stejně málo pochopitelné jsou pochybnosti o totožnosti syna DARWIN. DARWINEM uskutečněné kontakty nebyly podchyceny fotodokumentací, nebyly následně ustanovovány a v závěru nebyla tato skutečnost ani zdůvodněna. Záznamy ze sledování obsahují řadu důkazů o „projití objektu“ – např. dne 26.10.2012 v 18.30 hodin byl registrován pouze příjezd vozu DARWIN, aniž by byl předtím zachycen jeho odjezd. Nebylo ani zjištěno, zda řidičem vozidla byl objekt DARWIN. Případná obrana proti sledování byla nelogicky a bez zřejmého důvodu ukončována v okamžiku příjezdu osoby NEPOHODA. **Závěr : Z posuzovaných materiálů jednoznačně vyplývá, že bylo prováděno sledování objektu Darwin – navíc způsobem s mnoha vadami (viz dříve zmíněné dlouhé časové a prostorové úseky bez přímé kontroly objektu, jeho „projití“, opakovaná dekonspirace sledovačů při provádění záchytu v místě bydliště DARWIN, zejména objektu s jinou osobou a zjištění této skutečnosti až po 4 dnech prováděného sledování, fotodokumentace s nulovou informační hodnotou) a nikoliv obrana proti sledování. Veškerá pozornost sledovací skupiny byla soustředěna na příchody a odchody osob z bydliště Darwin, a s výše uvedenými výhradami rovněž na pohyb Darwin mimo své bydliště. Okolí objektu Darwin nebyla věnována naprosto žádná pozornost, nemohla být zjištěna případná aktivita jiných osob ve vztahu k Darwin a nejednalo se tedy o obranu proti sledování (kontrasledování).**

Ze sdělení Ministerstva vnitra odboru bezpečnostního výzkumu a policejního vzdělávání ze dne 29.11.2013 soud zjistil, že Ministerstvo vnitra poskytuje odborné vzdělávání příslušníkům ozbrojených sil ve školách MV, jejichž je zřizovatelem, pouze na základě smluvně zajištěného vztahu a v rámci vymezené specifikace obsahu vzdělávání smluvní stranou, které je realizováno v souladu s uzavřenou dohodou o spolupráci. Na základě uzavřených rámcových dohod o spolupráci, ministerstvo vnitra zajišťuje vzdělávání příslušníků ozbrojených sil výlučně v rozsahu požadovaném Ministerstvem obrany. MV není garantem za toto vzdělávání. Garantem za vzdělávání příslušníků ozbrojených sil je Ministerstvo obrany.

Z tiskových prohlášení tehdejšího předsedy vlády sv. RNDr. Nečase bylo zjištěno, že 13.6.2013 prohlásil sv. Nečas : „k zadržení paní vrchní ředitelky Jany Nagyové mám jen ten komentář, že má důvěra k ní nepoklesla a nemám důvod se domnívat, že se dopustila jakýchkoliv nezákonností. V projevu ze dne 14.6.2013 na 54. Schůzi Poslanecké sněmovny sv. Nečas mimo jiné uvedl : „Dovolte mi, abych se vyjádřil k otázce, která se týká VZ, na základě které byli zadrženi dva pracovníci Úřadu vlády, ředitel VZ a bývalý ředitel VZ a začal bych k tomu zešíroka, abych k tomu dal kontext. Když jsem se stal v roce 2010 předsedou vlády, odmítl ochranu, policejní ochranu pro sebe a pro své rodinné příslušníky. S výjimkou několika výjimečných okolností, kde se dají spočítat i dny. Samozřejmě ale na druhé straně jsme v diskusi s bezpečnostními odborníky vyhodnocovali bezpečnostní situaci, která se týkala mě, mého okolí soukromého, i pracovního, na základě těchto poznatků se několikrát stalo, že bylo identifikováno nebezpečí, hrozba. Nikdo nedokáže posoudit, zda se jednalo o fotografie nebo novináře z bulvárního tisku nebo o zpravodajskou službu, organizovaný zločin nebo jiný důvod, např. šmírování nebo pokus o kontakt, vytěžení informací, nebo zda dokonce někde nemá dojít k tomu, že by majetek a činnost z okolí premiéra mohly být použity pro soukromé účely. Proto se několikrát se svými obavami, kdy byly konkrétní indicie, zmínil a probíral se svými spolupracovníky, ale také s představiteli bezpečnostní komunity, aby tato rizika případně identifikovali a nějakým způsobem řešili. Týkalo se to jeho i jeho okolí. Mohlo dojít k tomu, že kombinací nedorozumění a služební horlivosti bylo někde postupováno tak, jak postupováno být nemělo. To já připouštím. Ale na druhou stranu chci říci naprosto jednoznačně, že zatčení dvou generálů Vojenské zpravodajské služby, lidí, kteří sloužili celoživotně této zemi, z nich každý má za sebou tři mise v Hindukúši, v boji s Talibánem, tímto teatrálním způsobem, je fatální poškození ČR. **A já musím říct, i kdyby bylo pravdivé to, co čtu teď v médiích, tak mělo prostě být postupováno jinak.** Mělo být postupováno s ohledem na zájmy ČR a nikoliv na zájmy toho nebo onoho představitele. Vem čert můj politický osud, ale to, co se stalo ve vazbě na tuto konkrétní zpravodajskou službu, tak poškodilo tuto zemi. Tím nechci zpochybňovat princip, že když některý vysoký představitel státní správy nebo nějaké státní instituce je obviněn z trestného činu, že samozřejmě na své pozici nesmí zůstat. To je princip, který je nezpochybnitelný.“ V tiskovém prohlášení sv. Nečase ze dne 15.6.2013 se pak uvádí : „Nikdy jsem nerozhodl ani nebyl informován o údajném sledování osob, jejichž jména jsou v současné době skloňována v médiích. Pokud se tak opravdu stalo, považuji to za závažné pochybení. Přestože jsem o tomto konání nevěděl, hluboce toho lituji a omlouvám se všem, kterých se mělo týkat. Nikdy bych nepřipustil zneužití zpravodajských služeb k osobním a politickým účelům. Považuji také za nepřijatelné, že dva vysoce postavení představitelé VZ údajně přijímali pokyny od osoby, která k tomu neměla jakékoliv zákonné oprávnění. Je logické, že po obvinění a následném uvalení vazby na paní Janu Nagyovou nemůže dále pokračovat v pozici vrchní ředitelky Sekce kabinetu předsedy vlády. Věřím, že dojde k rychlému a nestrannému vyšetření všech okolností souvisejících s tímto případem. Policie by měla jasně říci, komu patří zabavené finanční prostředky a zlato, zda pocházejí z trestné činnosti a zda mají nějakou souvislost s doposud obviněnými osobami. Pokud tomu tak není, měla by veřejnost a média tuto skutečnost jasně reflektovat a nespojovat je účelově s obviněnými osobami. O celé situaci průběžně komunikuji s koaličními partnery a předpokládám, že po mém návratu z jednání ve Varšavě uskuteční společné jednání“

Z čestných prohlášení Jiřího Sezemského z 13.10.2017 a Tomáše Vrbíka ze dne 26.10.2017, oba úředně ověřeny, soud zjistil, že čestně prohlašují, že se spolupodíleli na tvorbě tiskové zprávy bývalého předsedy vlády Petra Nečase vydané dne 15.6.2013. Oba uvedli, že na tvorbě obsahu tohoto tiskového prohlášení se sv. Nečas nepodílel, pouze jej podepsal.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se se všichni obžalovaní dopustili jednání popsaného shora v odsuzující výrokové části tohoto rozsudku a svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty shora uvedených přečinů, konkrétně obž. Ing. Páleník, Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek, přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku v bodě I. rozsudku, obž. Ing. Kovanda pak v bodě II. rozsudku jednání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku a jednání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku, obž. Ing. Pohůnek pak v bodě II. rozsudku jednání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spolupachatelstvím podle § 23 trestního zákoníku a jednání přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku, účastenstvím ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Obž. Mgr. Nečasová pak naplnila svým jednáním všechny zákonné znaky dvou přečinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaná Mgr. Jana Nečasová v bodě I. ad 1) rozsudku zosnovovala spáchání trestného činu tak, aby úřední osoby, tedy obžalovaný Páleník, Kovanda a Pohůnek, v úmyslu způsobit jinému jinou závažnou újmu, konkrétně sv. Radce Nečasové tím, že proti ní bude protiprávně použita zpravodajská technika a bude protiprávně silami a prostředky Vojenského zpravodajství sledována, vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, konkrétně § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 5 odst. 3 zák. č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 3 zákona 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství, § 9 odst. 1, § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství. Dále pak protiprávní použití zpravodajských prostředků usměrňovala, jejich jednání umožnila a usnadnila poskytováním rozhodných údajů a materiálů a v průběhu sledování, od shora uvedených spoluobžalovaných úředních osob vyžadovala a také dostávala informace o průběžných výsledcích sledování, které pak s nimi následně konzultovala a úkolovala je, na co se mají dále zaměřit v průběhu dalšího sledování a jak dlouho má ještě sledování pokračovat. Naplnila tak svým jednáním všechny zákonné znaky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby ve formě účastenství konkrétně organizátorství dle § 24 odst. 1 písm. a) k § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaná, která nepožívá statut úřední osoby ve smyslu ust. § 127 tr. zákoníku, byla iniciátorkou jednání ostatních obžalovaných, které v páchání trestné činnosti úkolovala a usměrňovala. Přiměla ostatní obžalované, o kterých věděla, že jsou v postavení úředních osob (konkrétně ve znění § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku (úřední osobou je příslušník ozbrojených sil, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a požívá při tom svěřené pravomoci při plnění úkolů), vědoma si svého silného vlivu, vyplývajícího z osobního dlouhodobého mileneckého vztahu s tehdejším premiérem, a z jejího dominantního postavení v něm, aby svoji pravomoc úředních osob vykonávali způsobem odporujícím zákonné úpravě a způsobem porušujícím zájem chráněný trestním zákoníkem. Obžalovaná jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož chtěla získat informace soukromého charakteru o své tehdejší sokyni Bc. Radce Nečasové, byť si byla vědoma, že Vojenské zpravodajství bude provádět činnost v rozporu se zákonnou úpravou bez příslušného povolení, jelikož chtěla získat privátní informace o Radce Nečasové ve světle toho, co jí krátce před tím sdělila její kartárka, ke které měla velkou důvěru, aby následně urychlila kroky tehdejšího premiéra Nečase k ukončení vztahu s tehdejší manželkou a následnému rozvodu. Motivem trestné činnosti obžalované Mgr. Nečasové tedy

byla snaha získat takové informace o osobě, ke které měla silně negativní vztah a případně takto získané informace následně využít k vlastnímu prospěchu, tedy k legalizaci jejího vztahu se sv. Nečasem a k újmě dotčené osoby. Jednáním popsaných bodem II. 1) rozsudku pak obž. Mgr. Nečasová naplnila rovněž všechny zákonné znaky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jelikož zosnovovala spáchání trestného činu tak, aby úřední osoba (Ing. Kovanda a Ing. Pohůnek), způsobili jinému, konkrétně zaměstnancům úřadu vlády Aleně Hegrové a Jirímu Pertlovi, závažnou újmu tím, že budou protiprávně sledováni a opatřili jinému neoprávněný prospěch, spočívajícím v neoprávněném shromažďování a zneužíváním údajů o jejich osobách, a aby tyto úřední osoby vykonávali svou pravomoc odporující jinému právnímu předpisu, konkrétně § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 5 odst. 3 zák. č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 3 zákona 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství, § 9 odst. 1, § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství. U dotčených osob došlo k porušení práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, jakož i práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním a zneužíváním údajů o jejich osobách soukromého rázu, když tato práva jsou na úrovni ústavní mezi jinými základními právy a svobodami zaručena v čl. 10 odst. 2, 3 Listiny základních práv a svobod. Obžalovaná jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož chtěla získat informace osobního charakteru o zaměstnancích úřadu vlády, řidiči Pertlovi a správce Hrzánského paláce Aleně Hegrové, když poté, co se jí nepodařilo jim prokázat zneužívání služebního vozidla silami „svých podřízených“, zadala tuto „práci“ Vojenskému zpravodajství, v průběhu sledování těchto osob průběžně přebírala od VZ výstupy ze sledování, které fakticky prováděl najatý soukromý subjekt Vojenským zpravodajstvím a konzultovala průběžné výsledky, byť si byla vědoma, že Vojenské zpravodajství bude provádět činnost v rozporu se zákonnou úpravou bez příslušného povolení. Motívem trestné činnosti bylo získat o těchto osobách informace osobního charakteru, jelikož se obávala o to, že tisk bude spekulovat o ní, jako o osobě, kterou vozí řidič Pertl a o místech, kde se společně se sv. Hegrovou vyskytovali, jako o místech, kde se zdržuje obž. Nečasová.

U obžalovaných Ing. Páleníka, Ing. Pohůnka a Ing. Kovandy má soud zato, že tyto osoby jednaly při spáchání přečinu dle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku jako úřední osoby ve smyslu ust. § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, jelikož jako příslušníci Vojenského zpravodajství – tedy ozbrojených sil plnily úkoly státu a používali při tom svěřenou pravomoc a protiprávního jednání, kterého se dopustili, a které naplnilo znaky shora uvedeného trestného činu resp. činů, spáchaly v souvislosti se svou pravomocí a odpovědností.

Obžalovaný generálporučík Ing. Ondřej Páleník pod bodem I. 2), obž. generálmajor Ing. Milan Kovanda pod bodem I. 3) rozsudku, jako ředitel Vojenského zpravodajství, a obž. pluk. Ing. Jan Pohůnek pod bodem I. 4), naplnili svým jednáním všechny zákonné znaky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, jelikož jako úřední osoby, úmyslným společným jednáním, v úmyslu způsobit jinému, konkrétně Bc. Radce Nečasové závažnou újmu, spočívající v získání osobních informací o ní a současně jí způsobit jinou závažnou újmu spočívající v tom, že bude protiprávně sledována, vykonávali svou pravomoc způsobem odporující jinému právnímu předpisu, konkrétně § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 5 odst. 3 zák. č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 3 zákona 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství, § 9 odst. 1, § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství. Při protiprávním sledování a při pořizování obrazových a jiných záznamů došlo k porušení práva Bc. Radky Nečasové na ochranu před neoprávněným zásahem do jejího soukromí, jakož i porušení práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním a zneužíváním údajů o její osobě. Ke zneužití shromážděných údajů pak došlo jejich poskytnutím neoprávněné osobě Mgr. Janě Nečasové k dalšímu případnému využití k její osobní a soukromé potřebě a jejím osobním

cílům. Meze pravomoci, kterou se úřední osoby podílí na plnění úkolů společnosti a státu jsou určeny zákonem nebo na základě zákona. V daném případě jsou meze pravomoci vymezeny příslušnými ustanoveními zákona.

V § 5 odst. 3 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR je vymezena působnost Vojenského zpravodajství, přičemž z této úpravy je zřejmé, že činnost VZ je vymezena výhradně na oblast obrany České republiky, přičemž jednání obžalovaných popsané ve výrokové části tohoto rozsudku, nemá s vymezenou oblastí působnosti VZ nic společného. Podle § 7 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, za činnost zpravodajských služeb odpovídá vláda, která jejich činnost koordinuje. Podle § 8 odst. 4 tohoto zákona také vláda a s jejím vědomím prezident republiky ukládají zpravodajským službám úkoly v mezích působnosti těchto služeb. V daném případě však nedošlo, jak bylo prokázáno v hlavním líčení, k legitimnímu zadání úkolu. Zákon č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství pak upravuje specifické prostředky získávání informací Vojenským zpravodajstvím pro plnění jeho úkolů, podle § 7 odst. 1 zákona č. 289/2005 Sb. o VZ patří mezi zpravodajské prostředky, které je Vojenské zpravodajství oprávněno v oboru své působnosti používat, zpravodajská technika, krycí doklady, krycí prostředky a sledování osob a věcí. Podle § 7 odst. 2 zákona o VZ je Vojenské zpravodajství povinno zabezpečit ochranu zpravodajských prostředků před vyzrazením, zneužitím, poškozením, zničením, ztrátou, odcizením. V § 8 zákona o VZ je pak vymezen pojem zpravodajské techniky, přičemž podle odst. 1 se zpravodajskou technikou pro účely tohoto zákona rozumějí technické prostředky a zařízení, pokud je jimi zasahováno do základních práv a svobod a pod písm. c) odst. 1 § 8 je uvedeno – při pořizování obrazových, zvukových nebo jiných záznamů. Podle § 8 odst. 2 tohoto zákona použitím zpravodajské techniky není, pokud jím není zasahováno do základních práv a svobod, a) zachycováním, poslech, monitorování a vyhodnocováním informací, které jsou šířeny způsobem, jenž k nim umožňuje přístup předem neurčeného počtu osob, b) pořizování obrazových nebo zvukových záznamů. V § 9 zákona č. 289/2005 Sb. o VZ je pak upraveno použití zpravodajské techniky tak, že VZ může použít zpravodajskou techniku jen po předchozím písemném povolení předsedy senátu vrchního soudu příslušného podle sídla Ministerstva obrany a za předpokladu, že by odhalování nebo dokumentování činnosti, pro něž má být použita, bylo jiným způsobem neúčinné nebo podstatně ztížené anebo v daném případě nemožné. Povolení k použití zpravodajské techniky vydává soudce na základě písemné žádosti, jejíž náležitosti upravuje § 10 zák. o VZ. V § 15 zák. č. 289/2005 Sb. je pak upraven pojem sledování osob a věcí. Sledováním osob a věcí se rozumí, získávání poznatků o osobách a věcech prováděné utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky. O použití sledování osob a věcí a o jeho dokumentaci rozhoduje na žádost ředitele Vojenského zpravodajství ministr obrany. V konkrétním případě bylo prokázáno, že neexistovalo ani výše specifikované povolení předsedy senátu vrchního soudu ani rozhodnutí ministra obrany. Obžalovaní jednali v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jelikož jednali v úmyslu opatřit osobě k tomu nekompetentní, čehož si byli vědomi, tehdejší vrchní ředitelce Sekce kabinetu předsedy vlády ČR Mgr. Janě Nečasové, neoprávněný prospěch spočívající v získání osobních informací o Bc. Radce Nečasové a současně jí způsobit jinou závažnou újmu spočívající v tom, že bude protiprávně sledována a budou při tomto sledování protiprávně pořizovány obrazové a jiné záznamy a tím i neoprávněně zasahováno do jejího soukromého a rodinného života. Dále pak zcela úmyslně takto získané a shromážděné údaje poskytli Mgr. Janě Nečasové k jejím osobním cílům. Obžalovaní si museli být zcela nepochybně vědomi, že porušují zájem chráněný trestním zákoníkem, a to zájem na řádném výkonu pravomoci úředních osob.

Obžalovaný gen. Ing. Jan Kovanda a pluk. Ing. Jan Pohůnek pak svým jednáním pod bodem II. rozsudku naplnili jednak všechny zákonné znaky přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku spolupachatelstvím podle § 23 tr. zákoníku, jelikož společným úmyslným jednáním, oba jednající jako úřední osoby, v úmyslu způsobit sv. Jířímu Pertlovi a Aleně Hegrové jinou závažnou újmu spočívající v získání osobních informací o nich a

současně jim způsobit jinou závažnou újmu spočívající v tom, že budou protiprávně sledováni, vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, konkrétně § 8 odst. 4 zákona č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 5 odst. 3 zák. č. 153/1994 Sb. o zpravodajských službách ČR, § 3 zákona 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství, § 9 odst. 1, § 15 odst. 2 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství. V tomto druhém případě bylo také prováděno nepovolené sledování osob za současného pořizování obrazových a zvukových záznamů, i když nikoliv vlastními silami a prostředky VZ, ale prostřednictvím služeb poskytovaných třetí osobou, blíže nezjištěnou detektivní agenturou, zajištěnou prostředníkem. Využívání osob jednajících ve prospěch VZ ve smyslu § 16 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství, je sice jedním ze specifických prostředků získávání informací pro plnění úkolů VZ, avšak tento prostředek nelze využít v situaci, pro kterou je zákonem upravený specifický zpravodajský prostředek - v daném případě podmínky použití zpravodajské techniky a sledování osob a věcí, včetně příslušných povolení soudce resp. ministra obrany. Opačný výklad by totiž umožnil obcházení zákonem daných povolovacích postupů (uvedených v § 10 a §15 zákona č. 289/2005 Sb. o Vojenském zpravodajství) a tím k faktickému popření kontroly činnosti Vojenského zpravodajství nastavené zákonem. Pokud by bylo možné tímto způsobem legálně bez jakéhokoli povolení provést sledování předem vybrané osoby či osob příslušníky Vojenského zpravodajství, prostřednictvím služby najaté detektivní agentury, pak by byl povolovací postup upravený zákonem zcela popřen. Proto je třeba i sledování osob prostřednictvím detektivní agentury a pořizování obrazových a zvukových záznamů při takovém sledování posuzovat jako záměrné porušování předepsaných povolovacích postupů uvedených v zákoně o Vojenském zpravodajství a jako jejich úmyslné obcházení. Za výkon pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu je proto považováno i úmyslné obcházení konkrétní právní normy. Obžalovaní jednali v úmyslu přímém, jelikož si byli velmi dobře vědomi, že jejich jednání obchází zákonný režim, když obž. Pohůnek na žádost obž. Kovandy vymyslel použití detektivní agentury pod záminkou testu schopností a možností bezpečnostních agentur, tuto pak však použil ke sledování konkrétních osob (sv. Pertl a Hegrová) a věci (konkrétního motorového vozidla), k čemuž poskytl potřebnou součinnost, ale v dokumentaci k tomuto účelu nutně vedené, v rozporu se skutečností uváděl, že objekt sledování vybere prostředník - předmětná detektivní agentura, ač se to nezakládalo na pravdě.

Obžalovaný generálmajor Ing. Milan Kovanda pak dále pod bodem II 2) rozsudku naplnil svým jednáním všechny zákonné znaky přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku, jelikož porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a tím jinému způsobil škodu nikoliv malou (ust. § 139 odst. 1 tr. zákoníku), obž. pluk. Pohůnek pak pod bodem II 3) naplnil svým jednáním všechny zákonné znaky přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku, účastenstvím ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jelikož vzbudil v jiném (gen. Kovandovi) rozhodnutí spáchat trestný čin tak, že jiný porušil podle zákona mu uloženou povinnost opatrovat cizí majetek a tím jinému způsobit škodu nikoliv malou ve smyslu ust. § 139 odst. 1 tr. zákoníku. Pachatelem tohoto trestného činu může být jen tzv. speciální subjekt ve smyslu ust. § 114 odst. 1 tr. zákoníku, může jím být jen fyzická osoba, která je nositelem uložené nebo smluvně převzané povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek. Obž. Ing. Kovanda je takovým speciálním subjektem. Vojenské zpravodajství je totiž organizační jednotkou organizační složky státu Ministerstva obrany a rozpočet VZ je součástí kapitoly Ministerstva obrany. V dané věci bylo prokázáno, že protiprávní sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové prostřednictvím dosud nezjištěné detektivní agentury, bylo hrazeno z prostředků státního rozpočtu. Takovéto jednání nelze pak označit za souladné s povinnostmi řádné péče o majetek státu, jež je tato vymezena zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích. Porušení povinnosti řádného opatrování majetku státu se přitom dopustili obž. Ing. Kovanda, jako osoba, v jejíž pravomoci bylo rozhodovat o použití majetku státu a jeho jednáním byla ČR zastoupené VZ způsobena škoda nikoliv malá. Osobou, která formou předložení žádostí o

proplacení jednotlivých finančních nákladů, navedla obž. Kovandu k hrazení protiprávního sledování z prostředků státního rozpočtu a to v rozporu s řádnou péčí o majetek státu, byl obž. Pohůnek. Oba obžalovaní i ve vztahu k tomuto přečinu jednali v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když si museli být vědomi, že předmětné sledování, za které byly vynaloženy finanční prostředky ze strany státu, bylo realizováno v rozporu se zákonem, resp. zákon obcházaje. Pokud pak byly vynaloženy peníze z rozpočtových prostředků Ministerstva obrany na financování činnosti, kterými nebyly plněny úkoly VZ a které byly realizovány ve prospěch soukromých zájmů osoby neoprávněné úkolovat Vojenské zpravodajství, musili oba obžalovaní vnímat majetkovou újmu státu jako nutný důsledkem takového jednání.

Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Soud neměl o vině obžalovaných žádných pochybností.

Všichni obžalovaní trestnou činnost, která je jim obžalobou kladena za vinu, popírají, hájí se v podstatě tím, že se jednalo o činnost, kterou provádělo Vojenské zpravodajství v souladu se zákonem, na pokyn tehdejšího předsedy vlády Dr. Nečase s tím, že se jednalo o kontrasledování či monitorování prostoru tehdejšího bydliště tehdejšího premiéra a jeho rodiny, které mělo sloužit k tomu, aby se potvrdila či vyvrátila potencionální hrozba nebezpečí v okolí rodiny premiéra, která se měla týkat tehdejší armádní zakázky nadzvukových letounů Grippen. Tuto jejich obhajobu v hlavním líčení potvrdil svědek RNDr. Nečas, který v podstatě vypověděl, že k oběma činnostem, které VZ provádělo, popsáním pod body I. i II. obžaloby dal pokyn on, nikoliv obžalovaná Mgr. Jana Nečasová. **Tato obhajoba však byla v hlavním líčení zcela nezvratně a nepochybně vyvrácena provedenými důkazy, což bude rozebráno soudem následně.**

Nejprve je třeba zmínit, že obžalovaná Mgr. Nečasová, obžalovaný Ing. Páleník i Ing. Kovanda v hlavním líčení diametrálně změnili své výpovědi oproti výpovědím z přípravného řízení a v hlavním líčení došlo k náhlému sjednocení výpovědí všech 4 obžalovaných s výpovědí svědka RNDr. Nečase v hlavním líčení. Pokud jde o obž. Nečasovou, ta před zdejším senátem nevyprávěla a proto soud v souladu s ust. § 207 odst. 2 tr. řádu přečetl její výpověď z hlavního líčení uvedenou na č.l. 3659-3694 a zároveň pak pro podstatné rozpory s výpovědí z přípravného řízení i výpověď obviněné učiněné v přípravném řízení za účasti jejího obhájce. Vzhledem k tomu, že obžalovaná v hlavním líčení před tímto senátem nevyprávěla, což je její právo, nemohl se jí soud dotázat na příčinu těchto rozporů, na druhé straně se však soud při hodnocení důkazů těmito podstatnými rozporů v jejích výpovědích zabýval. V přípravném řízení obž. Nečasová totiž vypověděla, že získala informace o tom, že je sv. Radka Nečasová obklopena divnými lidmi snad Jehovisty a požádala obž. Páleníka o pomoc. Dále na dotaz (č.l. 603), zda tuto skutečnost sdělila sv. Nečasovi odpověděla, že mu to sdělila až po rozhovoru s gen. Páleníkem, **předem premiéra neuvědomila o tom, že oslovila ředitele VZ, ale sdělila mu to až potom, co přišly nějaké výsledky a fotografie.** Ohledně druhého skutku v přípravném řízení vypověděla, že se bavila s obž. Kovandou, že má problém s řidičem Pertlem a p. Hegrovou, zda to umí řešit. Dále uvedla, že sv. Nečasovi nebylo zřejmé, že situaci řeší nebo chce řešit s pomocí VZ. Dále vypověděla, že požádala asistentku Štánskou, aby sledovala sv. Pertla, zda vozí sv. Hegrovou a že je možné, že oslovila sv. Poula, aby obstaral jejich fotografie. Na č.l. 617 pak uvedla, že materiály jí předal obž. Kovanda. **Na přímý dotaz, zda je jí známo, zda byl se skutečností, že je prováděno sledování osob Pertla a Hegrové seznámen Petr Nečas, odpověděla – NE. Na další dotaz odpověděla, že o sledování Pertla a Hegrové nehovořila ani s Nečasem ani s nikým jiným.** Na dotaz (č. l. 619), jaký měla zájem na sledování, odpověděla, že se mohla vytvořit domněnka, že vlastně vozí řidič jí za premiérem do Hrzánského paláce, kde v té době bydlel premiér. Pokud jde o materiály, které odevzdala policejnímu orgánu, dostala je od Vojenského zpravodajství.

Oproti tomu v hlavním líčení změnila svou výpověď tak, že tato korespondovala se svědeckou výpovědí svědka RNDr. Nečase, kterou tento učinil v hlavním líčení, po náležitém zákonném poučení o povinnosti vypovídat pravdu a event. následcích křivé svědecké výpovědi, když do té doby ve věci nevypovídal. **V hlavním líčení vypověděla**, že se jí svěřil sv. Nečas se svými obavami a podezřením na nějakou osobu, která se pohybuje kolem jeho tehdejší manželky nebo dalších členů rodiny a následně se svěřila gen. Páleníkovi, jaké obavy má premiér. Kromě obav od premiéra, zaslechla od bývalé spolužačky, kterou blíže nespécifikovala, že se kolem rodiny premiéra a kolem jeho manželky pohybují divní lidé či sekta. Pouze tedy poskytla součinnost, o kterou jí požádal premiér. Dále uvedla, že když jí premiér upozornil na porušování pracovních předpisů, vzpomněla si na to při setkání s gen. Kovandou a ten jí řekl, že by na to šlo najmout soukromou bezpečnostní agenturu. V hlavním líčení pak hovořila o tom, že měla obavy z bývalého přítele Hegrové, o svou bezpečnost, o žádné takové obavě se v průběhu přípravného řízení nezmiňovala. Na č.l. 3680 pak vypověděla, že materiály od gen. Kovandy ukázala premiérovi, který o všem věděl (naproti tomu v přípravném řízení uvedla, že nikoliv). Tyto materiály pak zamkla u sebe v sejfu a vydala je PČR při domovní prohlídce. Dále pak na č.l. 3687 vypověděla, že se jí premiér svěřil v září 2012, že viděl v okolí jeho bydliště cizí divné osoby. Znepokojilo ho to, jelikož věděl, že se bude stěhovat, měl obavy především o děti. Dále vyjádřil obavy, zda to nesouvisí s nějakými nátlakovými akcemi kvůli veřejné zakázce Grippen. Sdělil jí, že o tom hovořil s Páleníkem, tuto obavu jí pak zopakovala spolužačka.

Je tedy zřejmé, že výpověď obžalované Nečasové z hlavního líčení a výpověď obžalované Nečasové z přípravného řízení si protiče. Soud má za to, že výpověď obžalované Nečasové z přípravného řízení koresponduje s ostatními provedenými důkazy, především pak s částmi výpovědi ostatních obžalovaných z přípravného řízení, jak bude rozebráno následně, s výpověďmi některých svědků, listinnými důkazy (např. záznamy o sledování, list vydaný obž. Pohůnkem nadepsaný „akce Darwin“, tiskové prohlášení sv. Nečase ze dne 15.6.2017 a další jeho vyjádření v tomto období) a záznamy telekomunikačního provozu. Naopak výpověď obžalované z hlavního líčení soud považuje za účelovou, vyvrácenou provedenými důkazy, učiněnou ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti s tím, že nelze přehlédnout **náhlé sjednocení** výpovědi obžalovaných v hlavním líčení **se svědeckou výpovědí svědka RNDr. Nečase.** Tato výpověď je však v diametrálním rozporu s jeho tiskovými prohlášeními ze dne 15.6.2013, když toto prohlášení nebylo zasláno diplomatickými kanály do zahraničí, ale bylo publikované v českých sdělovacích prostředcích. Svědkovi RNDr. Nečasovi se nepodařilo ani na opakované dotazy soudu vysvětlit, proč - pokud se jednalo o zcela legální akci, ke které dal jako premiér podnět, z důvodu obavy či hrozby o jeho rodinu, proč toto nesdělil ihned poté, co došlo k obvinění stíhaných osob a dokonce k vazebnímu stíhání jeho nejbližší osoby, jak sám svědek obžalovanou Nečasovou označil, jeho současné manželky. Tato jeho svědecká výpověď je totiž v diametrálním **v rozporu nejen s jeho tehdejšími tiskovými prohlášeními ze dne 15.6.2013**, ve kterém uváděl, že nikdy nerozhodl ani nebyl informován o údajném sledování uvedených osob, pokud se tak opravdu stalo, považuje to za závažné pochybení, dále uvedl, že přestože o tomto konání nevěděl, hluboce toho lituje a omlouvá se těm, kterých se mělo týkat. Nikdy by nepřipustil zneužití zpravodajských služeb k osobním a politickým účelům. Považuje za nepřijatelné, že dva vysoce postavení představitelé VZ údajně přijímali pokyny od osoby, která k tomu neměla jakékoliv zákonné oprávnění. Toto jeho svědecká výpověď je dále **v diametrálním rozporu s listinnými důkazy – záznamy o sledování**, ze kterých jednoznačně vyplývá, že údajná ochrana jeho rodiny končila jeho návratem domů, event. večerní hodinou - tmou, předmětem údajné ochrany rodiny byla výhradně jeho tehdejší manželka Radka Nečasová, zatímco ostatní členové rodiny (zletilé či nezletilé děti) byli bez jakékoliv ochrany. Dále je jeho výpověď **v rozporu se sdělením VZ založeným ve spisu v utajované i neutajované podobě**, ze kterého vyplývá, že Vojenské zpravodajství nedisponovalo žádnou informací o jakékoliv hrozbě či nebezpečí v okolí premiérové rodiny či manželky i **se svědeckou výpovědí Dr. Šedivého**, bývalého náměstka ministra obrany, který

vedl, že k 31.8.2012, kdy předával vyjednávání o pronájmu Grippenů svému následníkovi, byla hlavní část jednání ukončena, dolaďovali se pouze detaily, během vyjednávání nebyly zaznamenány žádné tlaky vůči němu ani jiným osobám ani vůči premiérovi, nebyl k nim podle něj ani žádný důvod. Dále je jeho výpověď v rozporu s výpovědí svědka **Chvíly** - vedoucího oddělení VZ, přímého podřízeného plk. Pohůnka. Ten v hlavním líčení rovněž uvedl, že k činnosti příslušníků VZ mělo docházet od rána do večera a bezpečnostní hrozba tak, jak sdělil obžalovaný Pohůnek, se týkala paní Radky Nečasové, popsal i problém s identifikací Radky Nečasové, který rozebíral na jejich pracovišti plk. Pohůnek se starším důstojníkem, když probírali již pořízené fotografie. Rovněž další svědci zpravodajci (např. **sv. Charvát**) vypověděli, že **činnost měla být prováděna od rána po odjezdu premiéra, do příjezdu premiéra nebo do tmy. Svědek Toman** pak v hlavním líčení uvedl, že úkolem bylo monitorování okolí bydliště určené osoby, poškozené Radky Nečasové, při zadání zazněly i Jehovisti, rovněž svědek Matěj Novák uvedl, že úkolem bylo monitorování okolí paní Radky Nečasové. Další svědek zpravodajec – **sv. Hromádka** uvedl, že úkol, který jim byl zadán, se týkal výhradně tehdejší manželky premiéra paní Radky Nečasové, hovořil o sektě, o tom, že docházelo k monitorování, poznámky o monitoringu předával sv. Tomanovi. Tento svědek výslovně uvedl, že měli za úkol monitorovat, zda nedochází ke kontaktování závadových osob ve vztahu k paní Radce Nečasové. Další zpravodajec **sv. Karlík** vypověděl, že zadání bylo pouze na paní Radku Nečasovou a riziko s ohledem na náboženskou sektu. Uvedl, že mu není známo, zda bylo sledování p. Radky Nečasové povoleno ze strany ministra obrany, že všichni předpokládali, že ano. Nakonec i **sv. Stránský**, který se také akce účastnil, vypověděl, že dostal od pana Chvíly informaci, že je prováděno bezpečnostní opatření, které se týkalo výhradně sv. Radky Nečasové a jako důvod mu bylo sděleno ohrožení ze strany Jehovistů. Úkol, který od nadřízeného dostal, zněl, monitorovat okolí bydliště a sledovat, zda za sv. R. Nečasovou někdo nejde či nejede. **Je tedy zřejmé, že svědecká výpověď svědka Nečase, že požádal Páleníka o prověření nebezpečí či hrozby v okolí jeho rodiny v souvislosti se zakázkami Grippen, je nepravdivá, vyvrácená shora uvedenými provedenými důkazy a dále pak z odposlechlů a záznamů telekomunikačního provozu, viz dále. Dle názoru soudu je motivací, proč se svědek RNDr. Nečas rozhodl, i přes zákonné poučení o trestních následcích křivé svědecké výpovědi, vypovídat u soudu nepravdu, je dle názoru soudu snaha prospět obžalované Nečasové, přičemž soud při hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka RNDr. Nečase posoudil i specifika jeho vztahu k obž. Nečasové, když byl ve výrazně submisivním postavení, obžalovaná jej úkolovala, komandovala, nadávala mu, vyčítala mu věci privátní i pracovní, svědek Nečas se jí omlouval, škemral a slíboval, že udělá vše, co ona bude chtít. Proto se také rozhodl vypovídat u soudu úmyslně nepravdivě i za tu cenu, že tím může být ohrožen trestním stíháním vůči své osobě pro přečin křivé svědecké výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku.**

Výpověď obžalované Mgr. Nečasové a svědecká výpověď sv. RNDr. Nečase z hlavního líčení jsou pak zcela v rozporu s pořízenými odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu, které jednoznačně nejen, že prokazují motiv a časovou posloupnost jednání obžalované Nečasové, ale i nepravdivost svědecké výpovědi svědka RNDr. Nečase učiněné před soudem. Je na místě se nyní vyjádřit se k zákonnosti pořízení odposlechlů, které byly v hlavním líčení použity jako důkaz, jelikož obhajoba opakovaně namítala nezákonnost jejich pořízení s odkazem na judikaturu NS ČR a ÚS ČR, např. na rozh. ÚS ČR 4-2014 SB. ze dne 19.4.2016. **Soud má za to, že záznamy telekomunikačního provozu byly pořízeny zákonným způsobem, jelikož byly nařizeny soudem, rozhodnutí byla řádně odůvodněna a namítaná místní nepřislušnost soudu, který odposlechy povoloval, v uvedené věci nepadá v úvahu, přičemž soud rovněž odkazuje na rozhodovací činnost shora uvedených soudů včetně zmiňovaného rozhodnutí ÚS č. Pl 4-2014 Sb., které zaujalo stanovisko k nutnosti zachování místní příslušnosti soudů i u nařizování odposlechlů, zároveň však takovou nutnost ujasnilo na období po tomto rozhodnutí s tím, že dosud povolené odposlechy byly pořízeny zákonným způsobem.** S ohledem na to, že v této věci pocházejí příkazy k odposlechlům do

doby před tímto rozhodnutím (19.4.2016), byly pořízeny zákonným způsobem, **ostatně ani MS v Praze, který se věci již opakovaně z titulu stížnostního soudu zabýval, tuto zákonnost nijak nezpochybnil.** Výpověď svědka RNDr. Nečase je v rozporu s pořízenými záznamy telekomunikačního provozu, např. odposlechem obžalované se sv. Zlatohlávkovou ze dne 6.3.2013 v 7.22 hod., kde obž. uvedla, že informace o Hegrové a Pertlovi jí sdělil Nečas, který jí výslovně uvedl, aby Hegrové nic neříkala a obžalovaná mu oponovala, že to nejde, že se to musí řešit. Výpověď sv. Nečase je dále v rozporu s hovorem ze dne 7.3.2013 -10.15 hodin se sv. Štánskou. Pokud by šlo o bezpečnost premiéra, zpravodajci by jistě dovedli svou příslušnost a nemuseli hledat jiný způsob. Výpověď svědka Nečase je v rozporu s výp. svědkyně Štánské, která uvedla, že sledování osob Pertla a Hegrové jí bylo nařízeno obž. Nečasovou a sv. Poulem, nikoliv sv. Nečasem. Nikdo ze svědků nevyprávěl, že by jednání sv. Pertla a Hegrové ohrožovalo sv. Nečase, nikdo ze svědků nevyprávěl o obavě z bývalého partnera paní Hegrové, o které hovořil sv. RNDr. Nečas. Výpověď sv. RNDr. Nečase a obžalovaných učiněná v hlavním líčení je dále v rozporu s odposlechy ze dne 1.12.2012 mezi obž. Mgr. Nečasovou a obž. Ing. Páleníkem a obž. Mgr. Nečasovou a obž. Ing. Pohůnkem, ze kterých vyplývá pouze a jen zájem obžalované Mgr. Nečasové o neztotožněného mladého muže, resp. kdy odešel a kdy odjela sv. Radka Nečasová. Soud hodnotil tento záznam telekomunikačního provozu v souhrnu s ostatními telefonními hovory, např. ze dne 12.10.2012 mezi obž. Mgr. Nečasovou a sv. Poulem „čůza má chlapa, který jí radí, takhle to vidí kartárka, mám to 8 let ověřený, kartárka má vždycky pravdu“ a s hovorem obž. Mgr. Nečasové a sv. Zlatohlávkové ze stejného dne „kikina má picmocha, kartárka se ptala, byla na dovolený?, já říkám byla a ona sama? Nebyla sama, byla s ním, jela s ním“. Dále s hovorem ze dne 1.11.2012 mezi obž. Mgr. Nečasovou a obž. Ing. Páleníkem, ve kterém mu obžalovaná vytyká, že není v záznamu uvedeno, kdy ten mladý muž odešel, chce informaci vědět a není ze záznamu jasné, kdy Radka Nečasová odjela a že si na to s obž. Ing. Pohůnkem sedne a ten si napíše poznámky. Dále pak v hovoru s obž. Ing. Pohůnkem mu vytyká, že v záznamu není zaznamenán odjezd vozidla Fabie a kde vozidlo bylo a sděluje „takže pokračujeme ještě do příštího pátku jo? Můžeme si to takhle ujasnit? Dobře, dobře, uděláme to, odpovídá Pohůnek“. Z těchto rozhovorů jednoznačně vyplývá, že obžalovaná Mgr. Nečasová úkolovala obž. Ing. Páleníka a Ing. Pohůnka, na co se mají zaměřit a jak dlouho v činnosti pokračovat. Přitom je zřejmé, že obžalovanou ani náznakem nezajímala ochrana, či potencionální nebezpečí rodiny premiéra, ale pouze a jen poškozená Radka Nečasová, co dělá, s kým se schází, kdy odjela a hlavně jí zajímá konkrétní mladý muž, kdy odešel. Tyto hovory také vyvracejí obhajobu obžalovaných, že Vojenské zpravodajství pouze převzalo prvotní poznatek o možné hrozbě od premiéra týkající se jeho rodiny a dále již činilo samostatné kroky z vlastní iniciativy. Dalším hovorem, který navazuje na hovor o údajném milenci sv. Radky Nečasové mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a sv. Poulem a sv. Zlatohlávkovou, je pak hovor mezi obž. Nečasovou a obž. Ing. Kovandou ze dne 8.11.2012, ve kterém sděluje obž. Mgr. Nečasová obž. Ing. Kovandovi, „jim se to pak opravdu jakoby potvrzuje, že tam někdo chytřej radí“. Logickým zdůvodněním obsahu těchto hovorů je to, že obžalovaná Mgr. Nečasová má na mysli konkrétního muže v životě sv. Radky Nečasové ve smyslu sdělení své kartárky a nic jiného. SMS zpráva ze dne 27.10.2012 mezi obž. Mgr. Nečasovou a obž. Ing. Páleníkem, ve které se obž. Mgr. Nečasová ptá obž. Ing. Páleníka, zda s jeho nástupcem Ing. Kovandou může mluvit o všem a jestli se obž. Ing. Kovandy může zeptat, jak vypadá plnění zadání, a o něco požádat, pak vyvrací tvrzení obž. Mgr. Nečasové a svědka RNDr. Nečase, že měla být pouhým prostředníkem, jelikož premiér by se nemusel ptát, zda s ředitelem VZ může mluvit o všem a o něco jej požádat. Tato SMS zpráva pak dává i logické zdůvodnění toho, zda byl obž. Ing. Kovanda plně informován o všem, co se týkalo akce DARWIN a potvrzuje to i výpověď obž. Ing. Kovandy v přípravném řízení.

Výpověď svědka RNDr. Nečase je pak i v rozporu s výpovědi svědkyně Štánské, která uvedla, že sledování Pertla a Hegrové jí bylo nařízeno obž. Mgr. Nečasovou a sv. Poulem, nikoliv sv. Nečasem. Nikdo ze svědků nevyprávěl, že by jednání sv. Pertla a Hegrové ohrožovalo sv.

RNDr. Nečas, nikdo ze svědků nevyprávěl o obavě z bývalého partnera paní Hegrové, o které hovořil sv. Nečas, o takové obavě nehovořila ani obžalovaná Nečasová v přípravném řízení.

Výpověď sv. RNDr. Nečase je pak i v rozporu s výpověďmi obžalovaných Ing. Páleníka a Ing. Kovandy z přípravného řízení, které naopak korespondují s provedenými důkazy, výpověďmi svědků, listinnými důkazy neměnné povahy a s odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu. **Obžalovaný Ing. Kovanda** totiž v přípravném řízení vypověděl, že byl obžalovanou Mgr. Nečasovou požádán, že byly určité obavy, co se týká setkávání s divnými lidmi ze strany sv. Radky Nečasové a tím možné nebezpečí pro ni. Přistoupil na žádost obž. Mgr. Nečasové, aby to Vojenské zpravodajství prověřilo. **Na základě toho v podstatě prováděli sledování Bc. Radky Nečasové, výsledky, které z toho sledování byly, předával ve formě fotografií a časového sledu událostí obž. Mgr. Nečasové.** Pokud jde o skutek č. II., vypověděl v přípravném řízení, že cestou obž. Ing. Páleníka obdržel obálku, kde bylo spz. vozidla a jména poškozených. Obžalovaný Ing. Páleník mu řekl, že mu to posílá obž. Mgr. Nečasová s tím, že tam existuje podezření na zneužívání služebního vozidla. Zeptal se na to obž. Ing. Pohůnka, co s tím můžou dělat. Ten řekl, že na to nemůže pustit své lidi, ale jako legální způsob existuje průzkum schopností a možností bezpečnostní agentury. Ing. Pohůnek mu řekl, že potřebuje fotky těch lidí a itinerář obž. Mgr. Nečasové. Obž. Ing. Kovanda jí o to požádal, obžalovaná mu fotografie dodala, posílala mu itinerář včetně změn. Výsledky, fotografie, časový sled a flash disc pak předal obž. Mgr. Nečasové. Dále vypověděl, že na schůzkách obž. Mgr. Nečasovou průběžně informoval a předával jí průběžné výsledky sledování. **Na dotaz pak v přípravném řízení vypověděl, že neví, zda o jejich výsledcích byl informován svědek RNDr. Nečas.**

V hlavním líčení pak obž. Ing. Kovanda diametrálně změnil svou výpověď tak, že tato náhle korespondovala s výpověďmi ostatních obžalovaných z hlavního líčení a s výpovědí svědka RNDr. Nečase. V hlavním líčení totiž uvedl, že úkol obdržel od svědka RNDr. Nečase, měl prověřit možnou hrozbu osob k rodině premiéra s tím, že premiér měl obavu o své rodinné příslušníky. Výsledky předával obžalované Mgr. Nečasové, která byla určena jako styčná osoba premiéra. Nevydal žádný rozkaz ke sledování, jen jej převzal od gen. Páleníka. Pokud jde o druhý skutek i zde byl obžalovaný dotazován k vysvětlení rozporů jeho výpovědi z přípravného řízení s výpovědí učiněné v hlavním líčení, **což se mu však nepodařilo.** V přípravném řízení obž. Ing. Kovanda totiž vypověděl (č.l. 650), že hledali způsob, jakým sledovat konkrétní osoby, v hlavním líčení pak uvedl, že prioritou bylo získat pro VZ zprávu o činnosti soukromé agentury, pohyb vozidla byl až druhotný cíl. **Obžalovaný nedokázal vysvětlit,** proč byly pořízeny a použity fotografie osob při schůzkách (viz foto a rozhovor sv. Hegrové při obědě s vládním zmocněncem), když je zajímalo pouze vozidlo. Obžalovaný nedokázal vysvětlit rozpory ve svých výpovědích, např. proč nejprve uváděl, že šlo o sledování sv. Bc. Radky Nečasové, následně změnil výpověď, proč předávali soukromé agentuře fotky sv. Hegrové a Pertla, když tvrdil, že se sledovalo vozidlo, proč výsledky ohledně testování soukromé agentury předával obž. Mgr. Nečasové, proč používal v hovorech s Mgr. Nečasovou konspirativní řeč (žrádlo pro psy, je důležité vědět, zda se sváží dohromady...), když šlo o zcela legální činnost, ke které jej zmocnil premiér? V přípravném řízení uvedl, že výsledky včetně časového sledu událostí předal obž. Mgr. Nečasové, neví, zda o tom byl informován sv. RNDr. Nečas, určitě s gen. Páleníkem probíral, že úkol byl zadán obž. Mgr. Nečasovou. V hlavním líčení pak obžalovaný zcela svou výpověď změnil.

Obžalovaný Ing. Páleník pak v přípravném řízení vypověděl, že si nevzpomíná, že by byl informován o tom, že by sv. Radka Nečasová byla nějak ohrožena a neobdržel ani žádnou informaci o operativním úkonu vůči ní. Tuto svou výpověď pak zpochybnil v hlavním líčení a změnu výpovědi zdůvodnil tím, že se k němu v přípravném řízení chovali státní zástupci přezíravě a arogantně a navíc nebyl zbaven povinnosti mlčenlivosti. K tomuto je třeba uvést, že

jednak obž. Ing. Páleník v přípravném řízení, když vypovídal, nenamítal údajnou povinnost mlčenlivosti a navíc taková **povinnost mlčenlivosti nebrání v plném uplatnění práva na obhajobu podle právní předpisů, což uvedl MS v Praze ve svém závazném právním názoru** na čl. 32 ve svém usnesení ze dne 23.12.2016. Navíc dle protokolů z přípravného řízení, které byly pořizeny za účasti obhájců, nevyplývá, že by obžalovaný namítal cokoliv k průběhu výslechu, event. chování zúčastněných osob. Z těchto protokolů naopak vyplývá, že obžalovaný vypovídal spontánně, odpovídal na dotazy, a těžko lze uvěřit jeho vysvětlení v diametrální změně výpovědi po obsahové stránce, jeho argumentací o nezbavení mlčenlivosti a chováním orgánů činných v přípravném řízení vůči němu. Jeho výpověď z hlavního líčení byla spolehlivě vyvrácena provedenými důkazy, soud ji považuje za účelově sjednocenou s výpověďmi ostatních obžalovaných a svědka RNDr. Nečase. Z provedeného dokazování totiž vyplynulo, že obžalovaná Mgr. Nečasová si s obžalovaným Mgr. Páleníkem vzájemně prospívali, když obž. Ing. Páleník dal pokyn v minulosti obž. Ing. Pohůnkovi k výcviku obž. Mgr. Nečasové příslušníky VZ, ke kontrolám prostor, které ona určila, včetně jejího bytu, zařizoval pro ni užívání posilovny v prostorách VZ, to, že bude jmenován do funkce šéfa úřadu státních hmotných rezerv, mu bylo oznámeno obž. Mgr. Nečasovou, obž. Mgr. Nečasovou byl požádán o přijetí nové zaměstnankyně - přítelkyně poslance Štastného, na což odpověděl, že když pošlou životopis, tak to půjde, dále přislíbil obž. Mgr. Nečasové neprůchodnost jmenování osoby Kortánka do jakékoliv funkce. Dále bylo z provedených odposlechlů zjištěno, že obžalovaná se snažila prosadit obž. Ing. Páleníka do pozice šéfa NKU, a když jí sv. RNDr. Nečas sdělil, že nemá politickou sílu jej do pozice prosadit, obžalovanou Mgr. Nečasovou to rozzuřilo a obžalovaná mu vyčetla, že v této funkci nebude šlapat po jejích kamarádech, přičemž při tomto hovoru reagovala obž. Mgr. Nečasová na negativní zprávu v tomto směru až hystericky.

Rovněž obžalovaný Ing. Pohůnek změnil výpověď v hlavním líčení oproti své výpovědi jednak z vazebního zasedání a jednak z přípravného řízení. V přípravném řízení vypověděl, že byl povolán obž. Ing. Páleníkem, že manželka premiéra může být nějakým způsobem ohrožována, na základě tohoto začalo probíhat toto sledování nebo šetření, jehož účelem nebylo sledovat paní R. Nečasovou, ale to, zda za ní někdo nechodí nebo jí nehrozí nějaké nebezpečí. V průběhu přípravného řízení opakovaně používal pojem sledování a to pokud se vyjadřoval o prvním i druhém případě (sv. Pertl a Hegrová). Uvedl, že úkoly bral jako úkoly od premiéra. S tím, že se nebezpečí může týkat Jehovistů v okolí sv. Radky Nečasové, následně přišel obž. Ing. Páleník. Dále uvedl, že mu obž. Ing. Páleník zadal úkol, že se to má provádět v době nepřítomnosti premiéra (č.l. 722). Ve vazebním zasedání uvedl, že poté, co obdržel rozkaz od generála Kovandy, tak vydal rozkaz svému podřízenému, který si poté vybral konkrétní lidi, kteří rozkaz realizovali. Obžalovaný Ing. Pohůnek tedy v přípravném řízení hovořil o sledování v obou případech, nehovořil o tom, že by mělo hrozit nebezpečí rodině premiéra, objektem zájmu měla být jen a pouze jeho manželka Radka Nečasová. Obžalovaný je ze svého protiprávního jednání usvědčován provedenými důkazy, především pak záznamy o sledování, které dobrovolně vydal, listem označeným akce Darwin, který mimo jiné dokazuje i subjektivní stránku spáchaného přečinu, ze kterého vyplývá, že si byl obžalovaný Ing. Pohůnek dobře vědom, že je k provádění činnosti nutné povolení příslušných orgánů ke sledování a použití zpravodajské techniky. Text listu končí v 1. třetině listu A4, tento list obžalovaný dobrovolně vytiskl ze svého počítače, podepsal a vydal policejnímu orgánu, který o existenci takové listiny neměl v té době sebemenší tušení. Obhajoba obž. Ing. Pohůnka v tom směru, že na listinu navazuje další list, který mu dává úplně jiný obsah a vyvíňuje jej, však neobstojí. Pokud by tomu tak bylo, pak by jistě obžalovaný listinu, která by dávala vydané listině, která jej usvědčuje, jiný rozměr, vydal, nepřišel by s tímto tvrzením až po několika letech a dále i z obsahu a podoby listiny je zřejmé, že je ucelená, navíc VZ sdělilo, že k danému případu vydalo policejnímu orgánu vše. Obžalovaný Ing. Pohůnek je dále usvědčován svědeckými výpověďmi svědků zpravodajců, kteří u soudu vypověděli, že obž. Ing. Pohůnek k jejich dotazu uvedl, že se nemá dávat věci žádná spisová značka, v druhém případě pak jednak spisem Vojenského zpravodajství – nadepsaným Prověrka komerčního

subjektu II. a záznamem obžalovaného Ing. Pohůnka z jednání s prostředníkem ze dne 21.3.2013, ze kterého vyplývá, že bylo dohodnuto, že prostředník sám a podle vlastního uvážení vybere objekt, který bude komerčním subjektem monitorován. Ve vyhodnocení prověrky ze dne 8.4.2013 pak obž. Ing. Pohůnek uvedl, že výběr monitorovaného objektu byl ponechán zcela v režii prostředníka. Z tohoto plyne, že obž. Ing. Pohůnek úmyslně zastřel skutečnost, že Ing. Zajíčkovi neponechal na jeho uvážení výběr objektu, neboť naopak bylo prokázáno, že jako objekt sledování určil poškozené sv. Hegrovou a Pertla, což potvrdil i svědek Zajíček, který uvedl, že obž. Ing. Pohůnek vznesl požadavek na sledování konkrétních osob, zaměstnanců úřadu vlády, předal mu listiny umožňující jejich identifikaci, adresu parkovacího místa a itinerář obž. Mgr. Nečasové. Obžalovaný Ing. Pohůnek je pak, co se týká sledování sv. Radky Nečasové usvědčován i výpovědí svědka Chvíly, který vypověděl, že plk. Pohůnek byl na jeho pracovišti a sdělil svým podřízeným, že bude probíhat přímé řízení akce jeho osobou, čemuž nevěřil, jelikož si nevzpomíná, že by to jindy takto bylo, tak jel za ním do jeho kanceláře a plk. Pohůnek mu to potvrdil. **To, že skutečně docházelo k přímému řízení akce plk. Pohůnkem**, pak vyplývá i z výpovědi svědka Charváta, který u soudu vypověděl, že když jeli za paní Nečasovou do Uherského Hradiště, jelikož se nepotvrdilo sledování, volal plk. Pohůnkovi a ten rozhodl, aby ukončili činnost. Takovéto řízení akce plk. Pohůnkem pak bylo zcela výjimečné, jak uvedl sv. Chvíla a výjimečné bylo i to, že si osobně obž. plk. Pohůnek jezdil pro výstupy z akce, byť sídlilo oddělení jinde, než sídlil obž. plk. Pohůnek.

Soud považuje za věrohodnou a podstatnou výpověď svědka Chvíly, který už aktuálně nepracuje u Vojenského zpravodajství, nemá tak sebemenší důvod vypovídat nepravdivě. Tento svědek ve své výpovědi jednak hovořil o přímém řízení akce pluk. Pohůnkem, což jak uvedl, bylo zcela výjimečné, jakož i to, že si sám chodil pro výstupy z akce a dále uvedl, že jeho lidé nikdy předtím žádné sledování neprováděli, ale dosud prováděli pouze obranu proti sledování. Dále svědek Chvíla vypověděl, že se případná hrozba měla týkat přímo paní Radky Nečasové, takto mu to sdělil obž. Ing. Pohůnek. Pravdivost této výpovědi pak dokládají i výpovědi dalších zpravodajců sv. Karlíka, Stránského a Hromádky, kteří uvedli, že úkol, který dostali od sv. Chvíly, svého nadřízeného se týkal pouze a jenom sv. Radky Nečasové a možné hrozby ze strany náboženské sekty vůči ní. Zároveň pak tento svědek uvedl, že záznamy ze sledování – akce Darwin, které mu byly před soudem předloženy, resp. jejich závěry jsou v kontextu kontrasledování absolutní nesmysl, jelikož v nich chybí jakákoliv zmínka o tom, zda se hrozba nebo nebezpečí potvrdilo nebo ne. Pokud jde o jiné výstupy z jiných akcí, které byly oddělením prováděny za dobu 5 let, co byl vedoucím oddělení, jednalo se o výstupy z kontrasledování, ty byly označeny buď „kontrasledování“, nebo „zajištění bezpečnosti“, v takových jiných případech kontrasledování měla věc vždy přiděleno číslo jednací, které přiděloval zástupce ze sběrného archu. Svědek dále uvedl, že si nevzpomíná, že byl jejich oddělení někdy kontrasledovalo civilní osobu. Svědek Chvíla dále popsal, že při kontrasledování musí být brán v potaz primární objekt, dále pak uvedl, že mu bylo nařízeno, že se nesmí jednat o sledování. Odpověď na otázku, proč se snažil plukovník Ing. Pohůnek zabalit sledování konkrétní osoby – sv. Radky Nečasové pod kontrasledování, je na snadě. Oddělení, které řídil svědek Chvíla a které už v minulosti pověřoval plukovník Ing. Pohůnek nestandardními úkoly (viz. cvičení obžalované Mgr. Nečasové coby zaměstnankyni úřadu vlády, prohlídky prostor, které obž. Mgr. Nečasová určila), nebylo učeno ke sledování. K tomu byl určen jiný odbor, řízený sv. Jílkem. Svědek Jílek přitom ve své výpovědi vyvrátil tvrzení obžalovaného Páleníka, že by byl k tomuto úkolu osloven a jelikož neměl kapacitu, obrátil se obž. gen. Páleník na plukovníka Ing. Pohůnka. Důvodem, proč tedy obž. plk. Pohůnek akci „sledování osoby Darwin“ zabalil pod kontrasledování Darwin, byl dle názoru soudu ten, že nechtěl v příslušnících Vojenského zpravodajství podezření, že mají činit něco, co je v rozporu se zákonem, jelikož už v minulosti se tyto příslušníci vyjádřili o zbytečnosti např. cvičení obž. Mgr. Nečasové, které dostali za úkol provádět. Proto si obž. Ing. Pohůnek i vymínil přímé řízení akce, vědom si toho, že se jedná o protiprávní činnost, aby ji měl pod kontrolou a mohl rozhodovat o jednotlivých dílčích krocích akce s tím, že si dílčí výstupy buď

vyzvedával sám, nebo si je nechal vozit a následně s obž. Mgr. Nečasovou konzultoval další postup. To byl i důvod, proč příslušníci VZ, kteří sledování prováděli, vypovídali u soudu v tomto duchu. Další ze zpravodajců slyšený u soudu, svědek Charvát ve své výpovědi uvedl, že neměli úkol sledovat, jelikož jejich oddělení bylo určeno pro zajištění neboli kontrasledování, nikoliv pro sledování. Ke sledování byla vyčleněna u VZ skupina, která by to dělala odborněji než oni. Rovněž tento svědek vypověděl, že jejich oddělení „naostro“ nikdy nikoho nesledovalo, jen kontrasledovalo, ale že i kontrasledování nazývá sledováním. Svědek Toman u soudu rovněž uvedl, že v minulosti nikdy nevykonával jejich úsek takovou činnost, považoval za nutné, aby věci byla přidělena spisová značka, ptal se svého nadřízeného sv. Chvíly nebo sv. Charváta a bylo mu sděleno, že žádné číslo jednacích či spisovou značku přidělovat nemají. Svědek Toman dále uvedl, že při zadávání úkolu zazněli Jehovisti. Úkolem bylo sledovat, provádět monitoring okolí zájmového objektu paní Radky Nečasové. Vypověděl, že podle něj je sledování, monitoring, kontrasledování, pořád jedno. Rovněž i další slyšení svědci zpravodajci Novák a Daniel uvedli, že úkolem bylo monitorování okolí konkrétní osoby poškozené Radky Nečasové, stejně, jak již bylo shora uvedeno i sv. Hromádka, Karlík, Stránský.

V daném případě, popsáném pod bodem I. rozsudku, se jednalo zcela jednoznačně o sledování osoby poškozené Radky Nečasové, prováděné utajovaným způsobem technickými prostředky, podřaditelné pod ust. § 15 zákona o Vojenském zpravodajství. Toto je prokazováno jednoznačně svědeckou výpovědí sv. Šibora, zpracovatele odborného vyjádření Útvaru zvláštních činností, jakož i tímto odborným vyjádřením, o jehož věrohodnosti nemá soud důvod pochybovat. V tomto směru soud odkazuje na závazný právní názor Městského soudu v Praze, uvedený v jeho usnesení ze dne 23.12.2016 na č. l. 47-48, ve kterém se vyjádřil v tom směru, že neexistuje obsahový rozdíl mezi sledováním zpravodajským a policejním, když rozdíly jsou pouze v různých cílech těchto sledování. Dále se Městský soud v Praze vyjádřil i k tomu, že obrana proti sledování bez souhlasu kontrasledované osoby, je plně podřaditelná pod definici sledování dle § 15 odst. 1 zákona o VZ a musí podléhat stejným zákonným podmínkám v podobě povolení příslušného orgánu ve smyslu ust. § 15 odst. 2 zák. o Vojenském zpravodajství. Pokud tedy byly bez souhlasu a vědomí poškozené Radky Nečasové, což bylo jejím výsledkem nezvratně prokázáno, pořizovány její obrazové záznamy, bylo tím nepochybně zasahováno do jejích základních práv a svobod. Za zcela logickou a věrohodnou soud považuje výpověď svědka Šibora, který zpracovával odborné vyjádření za ÚZČ. Útvar zvláštních činností (dále jen ÚZČ) je subjektem, který se specializuje na odposlechy a záznamy telekomunikační činnosti a na sledování osob a věcí. Svědek Šibor popsal u soudu, že formy a metody sledování prováděné jak zpravodajskými službami, tak i policií jsou stejné. Rozdíl je pouze v účelu, zda slouží pro trestní řízení či pro zpravodajskou činnost. Definice sledování uvedená v § 158d odst. 1 tr. řádu i § 15 zákona o Vojenském zpravodajství je shodná. Jedná se o získávání poznatků o osobách a věcech prováděné utajovaným způsobem nebo technickými nebo jinými prostředky. Soud nemá žádných pochybností o odbornosti svědka v dané problematice a jeho kompetenci ve věci sledování osob a věcí, jelikož ÚZČ má v rámci PČR funkci metodika pro sledování osob a věcí, spolupracuje jako lektor a metodik s vyšší policejní školou, provádí odborný výcvik a spolupracuje i s VZ, když vede kurzy pro jeho příslušníky. Svědek Šibor u soudu uvedl, že dle jeho názoru zachycují jemu přeložené dokumenty : „Záznamy o sledování – Darwin“ a fotodokumentace z nich, písemné zprávy a fotodokumentace z uskutečněné akce klasického sledování, objektu Darwin. Tedy souhrnu poznatků o jeho činnosti, pohybu, kontaktech, použití vozidla. Je naprosto vyloučeno, aby předložené dokumenty byly výsledkem prováděného kontrasledování s cílem zjistit aktivitu jiné sledovací skupiny s cílem zjistit případné ohrožení osoby Darwin. V záznamech se totiž nenachází žádná zmínka o zjištění či nezjištění podezřelých osob. Dle obsahu listin se jedná o jasný záznam o sledování s tím, že se dále svědek vyjadřuje z jakého důvodu. Např. pokud by se ověřovalo ohrožení či bezpečnostní riziko, byl by právě např. obchodní dům nejrizikovější a bylo by nemožné, aby Radka Nečasová byla ponechána bez jakékoliv ochrany. Nedává ani smysl, že potenciální hrozba končila příjezdem osoby Nepohoda (sv. Nečase) domů či tmou, při provalení

skupiny, jak se i stalo, by v případě hrozby či ohrožení, nemohla být činnost přerušena či ukončena a objekt by se nenechal bez jakékoliv ochrany. Svědek Šibor i velmi podrobně a sofistikovaně rozebral obsah dokumentů - „ Záznamů o sledování – Darwin“ a to v souladu s formální logikou. V dokumentu je rozepsáno, od kdy do kdy je osoba sledována (zahájení sledování, ukončení sledování), je popsán chronologicky děj, je popsán prostor, ve kterém k sledování docházelo, vozidla s popisem osob, se kterými se objekt sledování : Darwin setkal. Dále je vytvořen závěr o sledování, ve kterém se v žádném případě nehovoří o jakémkoliv potvrzení či vyvrácení jakékoliv hrozby. V záznamech o sledování je popsán sledovaný objekt, jsou popsány předměty, které objekt nese, kde je zanechal, uložil, obrazová dokumentace, která je přílohou záznamů o sledování, je zaměřena pouze a jen na činnost objektu sledování, tedy osoby Darwin, což je Radka Nečasová a použití výhradně jejího vozidla. Svědek Šibor ve své výpovědi dále velmi podrobně vysvětlil rozdíly, co se týče obrany proti sledování, kontrasledování s tím, že rozdíl je v tom, že cílem obrany proti sledování je ověřit, zda je kontrasledovaná osoba sledována. I při kontrasledování se dokumentuje i chráněná osoba sama, kromě okolí chráněné osoby. Každopádně dle názoru svědka, pod § 15 zákona o Vojenském zpravodajství je nutné subsumovat i obranu proti sledování technickými prostředky bez souhlasu osoby, která je kontrasledována, jelikož se rovněž jedná o sledování, pouze za jiným účelem. V tomto směru se ve svém závazném právním názoru vyjádřil i Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí, který vyslovil souhlas se závěrem svědka Šibora, že i obrana proti sledování bez souhlasu kontrasledované osoby, vyžaduje příslušné povolení stejně jako sledování ve smyslu ust. § 15 odst. 1 a 2 zákona o VZ. Pojem sledování je totiž obecným pojmem, na který cíle sledování (tedy zda se jedná o zpravodajský či policejní cíl) nemají vliv. A proto sledování prováděné jakýmkoliv, nikoliv soukromým subjektem, má zákonný a ústavní rámec, jelikož obrana proti sledování není upravena v zákoně, nejedná se tedy o zákonem samostatně vymezený zpravodajský prostředek, ale obrana proti sledování je plně podřaditelná pod definici sledování dle § 15 odst. 1 zákona o Vojenském zpravodajství a musí podléhat stejným zákonným podmínkám v podobě povolení příslušných orgánů. Pokud byly bez souhlasu poškozené Bc. Radky Nečasové pořizovány její obrazové záznamy, bylo tím nepochybně zasahováno do jejích základních práv a svobod.

Pokud jde o skutek pod bodem II. rozsudku, i v tomto případě byla obhajoba obžalovaných Mgr. Jany Nečasové, obž. gen. Ing. Kovandy a obž. plk. Ing. Pohůnka zcela nepochybně a nezvratně vyvrácena provedenými důkazy. V případě, kdy Vojenské zpravodajství zadá sledování konkrétní osoby či osob, komerčnímu subjektu, pro toto sledování mu poskytne součinnost a podmínky, určí objekt sledování, jedná se pak zcela jednoznačně o obcházení zákona o Vojenském zpravodajství, respektive povolovacího režimu sledování a porušení ústavní zásady zákonného omezení státní moci. Vojenské zpravodajství je v takovém případě iniciátorem a hybatelem zásahu do zaručené svobody soukromí konkrétního jednotlivce, když faktický výkon sledování nezajišťuje svými příslušníky, ale svěří je soukromému subjektu. Snaha obžalovaných plk. Pohůnka a gen. Kovandy zastrít nezákonnou činnost pod test bezpečnostní agentury nic nemění na tom, že se jednalo o činnost v rozporu se zákonem, jelikož pokud by to tak nebylo, tak by mohlo Vojenské zpravodajství legálně obcházet povolovací režim zakotvený v zákoně a nechávat sledovat kohokoliv prostřednictvím soukromého subjektu, což je však v demokratické společnosti nepřijatelné.

Všichni obžalovaní jednali v úmyslu přímém, všichni byli srozuměni s tím, že provádějí protiprávní činnost, a to sledování osob, které postrádá příslušné povolení. V prvním případě činnost, která byla prováděna příslušníky Vojenského zpravodajství s nedostatky z hlediska řádné evidence o spisové službě, výstupy z činnosti nebyly v žádném stupni utajení, při provádění činnosti komunikovali jednotliví obžalovaní konspirativním způsobem, akce byla přímo řízena obž. plk. Pohůnkem, který operativně informoval ostatní obžalované a to včetně průběžných výstupů ze sledování, které s nimi konzultoval. O tom, že si byl i obžalovaný plk. Pohůnek velmi dobře vědom, že je prováděna protiprávní činnost, sledování osob, vypovídá jím vydaný list

nazvaný – „Akce Darwin“. Tento list, jehož text končí v první třetině listu velikosti A4, a který policejnímu orgánu vydal obž. Ing. Pohůnek poté, co jej vytiskl ze svého počítače, obsahuje následující text.

- Na rozdíl od soukromých detektivů a bezpečnostních agentur je skryté pořizování obrazových záznamů a skryté sledování osoby příslušníkem Vojenského zpravodajství ze zákona vždy klasifikováno jako použití zpravodajských prostředků (nezbytnost zákonem stanovených povolení). **Což jasně svědčí o vědomosti obž. pluk. Pohůnka o tom, že o akci bylo nutné mít zákonné povolení.**
- Z důvodu ochrany zadavatele a Vojenského zpravodajství je v akci Darwin hlavní prioritou zajištění bezpečnosti a konspirace činnosti sledovacích týmů a to i na úkor záchytu sledovaného subjektu. Při překročení únosné míry rizika dekonspirace sledovací skupiny – je sledování ukončeno – přerušeno. **Z tohoto textu je jasné, že šlo o záchyt sledovaného subjektu, nikoliv o nějaké nebezpečí či hrozbu a následnou ochranu subjektu Darwin, ani okolí osoby Darwin. Je zřejmé, že prioritou byla konspirace sledovacích týmů, pokud by se mělo jednat o ochranu před hrozbou či nebezpečím, nemohl by být objekt Darwin při dekonspiraci týmu ponechán bez jakékoliv ochrany a nemohlo by být sledování přerušeno či ukončeno.**
- Nelze použít technické prostředky, které nelze mít pod trvalou kontrolou (např. trekovací zařízení), lze použít pouze živou sílu.
- Zejména v akci Darwin je zcela nežádoucí a bylo by zcela zničující, pokud by vyšlo najevo, kdo, kým a koho nechává sledovat. **Pokud by se jednalo o zákonnou akci, nevyžadující žádné povolení, k níž dal Vojenskému zpravodajství navíc pokyn premiér RNDr. Nečas, co by pak bylo pro Vojenské zpravodajství tak zničující, pokud by vyšlo najevo a bylo prozrazeno, že zcela v souladu s právními předpisy realizovalo Vojenské zpravodajství obranu proti sledování vůči rodině premiéra RNDr. Nečase, které hrozilo nebezpečí?**

Soud zamítl návrhy na doplnění dokazování doplňujícím výsledkem svědka Nečase, vyžádáním si vnitřních předpisů Vojenského zpravodajství, jak navrhovala obhajoba, pro nadbytečnost. V případě svědka Nečase ani obhajobou doplněné listinné důkazy, ani prohlášení údajných zpracovatelů tiskových zpráv o tom, že se na nich svědek Nečas nepodílel, nic nemění na tom, že svědek RNDr. Nečas uvedená tisková prohlášení prezentoval, ani jeho další prohlášení učiněné v Poslanecké sněmovně nic na obsahu těchto tiskových prohlášení, které učinil a ve kterých uvedl, že o uvedených akcích Vojenského zpravodajství nic nevěděl a pokud docházelo ke sledování osob, že se za to omlouvá, nemění. Pokud jde o vnitřní akty Vojenského zpravodajství, tak k tomu soud uvádí, že případná interní úprava obrany proti sledování v rámci Vojenského zpravodajství nemůže být ani v rozporu se zákony ani upravovat práva a povinnosti příslušníků Vojenského zpravodajství nad rámec stanovený zákonem, navíc za situace, kdy dokazováním bylo prokázáno, že se v daném případě jednalo o sledování konkrétních osob, nikoliv o kontrasedování. Pokud jde o další procesní návrh obžalované Mgr. Nečasové, o vyžádání si zprávy ohledně hrozby premiérovi, i tento návrh byl zamítnut pro nadbytečnost, jelikož provedenými důkazy, především pak zprávou Vojenského zpravodajství, navíc k návrhu obhajoby získané i v původní utajené podobě, bylo prokázáno, že Vojenské zpravodajství v té době nedisponovalo žádnou informací o tom, že by premiérovi RNDr. Nečasovi či jeho rodině mělo hrozit jakékoliv nebezpečí.

Soud se dále podrobně zabýval **motivem** páchaní trestné činnosti jednotlivých obžalovaných. Pokud jde o obžalovanou **Mgr. Janu Nečasovou**, dospěl soud k závěru a to

především na základě provedených odposlechů záznamů telekomunikačního provozu, že její motivací byla jednak silná nenávist vůči svědkyni poškozené Bc. Radce Nečasové, tehdejší manželce premiéra a svědka RNDr. Nečase, kterou častovala těmi nejsprostějšími nadávkami (viz odposlech hovoru mezi obž. Mgr. Nečasovou a sv. Zlatohlávkovou ze dne 18.9.2012 v 07:31:40 – čůza, kráva, bezohledná, blbá, hysterka, sobecká a sebestředná, která zakrněla někde v Rožnově, hovor z 19.9.2012 – 14:35 hodin – čubka zasraná, hovor z 10.10.2012 v 07:43:25 mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a sv. Poulem – pinda, hovor z 6.11.2012 – v 22:57:13 mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a sv. RNDr. Nečasem – blbka, tlustá kráva, babochlapice) a jednak bylo její snahou získat kompromitující materiály o ní a díky nim docílit urychleně rozvodu premiéra RNDr. Nečase s jeho manželkou, ke kterému se svědek RNDr. Nečas z počátku neměl. Z provedených odposlechů vyplývá (např. z hovoru ze dne 12.10.2012 – 18:14:19, 18:18:39, 18:23:29, 20:30:40, mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a svědky Zlatohlávkovou a Poulem), že obžalovaná Nečasová, obdržela od své kartářky informaci, že svědkyně Bc. Radka Nečasová má milence a že s ním byla na dovolené („a jinak Ti řeknu, čůza má chlapa, kterej jí radí, na dovolený byla s ním, kartářka má pravdu, já to mám osm let ověřený, kikina má picmocha, ona to tam vidí furt, hele osm let..“), a ve světle toho, co se obžalovaná od kartářky dozvěděla, se snažila její údajnou nevěru prokázat, aby tak docílila urychlení kroků k rozvodu ze strany jejího tehdejšího milence premiéra RNDr. Nečase. Pokud jde o časový sled událostí, je nutné podotknout, že dne 12.10.2012 se obžalovaná dozvídá tuto informaci od své kartářky, je to pro ni novinka, kterou následně sděluje shora uvedeným svědkům, kteří vyjadřují překvapení z této zprávy, obžalovaná je utvrzuje, že má kartářka vždycky pravdu, že to má mnoho let ověřený. Následně, 12 dní poté, tedy od dne 24.10.2012 probíhá sledování poškozené Bc. Radky Nečasové. Tvrzení obžalované Mgr. Nečasové, že byli na postupu ohledně jejich vztahu se svědkem RNDr. Nečasem domluveni, nic nemění na tom, že z provedených odposlechů záznamů telekomunikačního provozu vyplývá, že obžalovaná Mgr. Nečasová tlačila na svědka RNDr. Nečase, aby se urychleně rozvedl, což vyplývá z telefonních hovorů (např. hovory ze dne 7.10.2012 v 09:04:41 (obžalovaná vyčítá sv. Nečasovi, kouká na terasu sama, obědvá sama, pije kafe ráno sama a ptá se jako proč, když lusknou prsty, tak největší bouráci jí budou padat k nohám a ona jenom čeká, než se on (Nečas) vypovídá s nějakou kikinou, hovor z 16.10.2012 v 15:10:09 hodin mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a sv. Zlatohlávkovou, kdy sděluje obžalovaná svědkyni, že řekla sv. RNDr. Nečasovi, že pokud si Nečas zkusí jít s manželkou na 28. října, tak už jí v životě neuvidí, v tomto hovoru sděluje mimo jiné obžalovaná Mgr. Nečasová svědkyni Zlatohlávkové, že časopis Forbes poslala po domluvě se sv. Poulem poškozené Radce Nečasové ona. V hovoru ze dne 25.10.2012 v 09:18:55 hod. sděluje obžalovaná Mgr. Nečasová sv. Zlatohlávkové, že jí sv. Nečas řekl, že Radka Nečasová určitě nikoho nemá, protože by mu to určitě řekla. V hovoru ze dne 28.11.2012 v 21:46:09 mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a sv. RNDr. Nečasem vyčítá obžalovaná sv. Nečasovi, že nedává jasně najevo, že od manželky odchází a že je to jenom takové kino, vyčítá sv. RNDr. Nečasovi jeho vztah k manželce, že se o ní stará a o jejich dětech mluví jako o harantech. Nečas se ptá, proč je tak zlá, že jsou přece dohodnuti, že si to přeci v pondělí psali na papírek, na to odpovídá obžalovaná, že neví, na čem on je dohodnutý s Radkou Nečasovou, když ona si dovolí sehnat byt, který se dostaví až v roce 2014, že si asi s manželkou domluvil něco jiného, než říká jí, a že až bude vědět, ať jí to řekne, že ona si zatím pojede svoji linii. Na to sv. RNDr. Nečas pláctivě říká, že jí řekne, co chce a udělá všechno, co mu řekne. Na to obžalovaná Mgr. Nečasová rozkazovačně říká : „Tak jí to řekni!“ , na to sv. RNDr. Nečas odpovídá, že řekne Radce Nečasové všechno, co obžalovaná chce a udělá všechno, co obžalovaná chce, tak proč ho takto trestá. V dalším hovoru ze dne 28.11.2012 v 22:27:15 vyčítá obžalovaná Mgr. Nečasová sv. RNDr. Nečasovi jeho chování a záležitosti spojené s manželkou, koupí nového bytu a rozvodem. Manželku sv. RNDr. Nečase nazývá kikinou a ubožačkou, vyčítá mu způsob komunikace s manželkou, který je podle ní příliš vstřícný. Sv. RNDr. Nečas se ptá, co má udělat, aby ona – obžalovaná Mgr. Nečasová nebyla pořád tak nespokojená, na to obž. Nečasová odpovídá – „Rozvést se, ihned! A řekni jí to!“ Nečas říká, že dobře, ale namítá, že pak vypukne tornádo, ale

že to udělá. Na to obž. Mgr. Nečasová odpovídá – „Hm, tak já se seberu a půjdu do prdele, protože už toho taky mám dost“. V průběhu hádky nazývá obžalovaná Mgr. Nečasová sv. Radku Nečasovou – slepice, kráva tlustá hnusná – fuj, stokilová Radúzka, moravská blbka, tlustoprška tlustá, michelinka, hlupka, pipina. Tlačí na sv. RNDr. Nečase, kdy už konečně bouchne doma do stolu. V dalším hovoru ze dne 28.11.2012 v 23:29:11 nadává obžalovaná Mgr. Nečasová na manželku sv. Nečase – hovoří o ní jako o šunce, o jeho dětech jako o harantech a exotech. V hovoru ze dne 29.11.2012 v 9:09:44 rozebírá obžalovaná Mgr. Nečasová se svědkem Poulem rodinnou situaci sv. Nečase. Obžalovaná Mgr. Nečasová dedukuje, že si sv. Radka Nečasová myslí, že se k ní sv. Nečas do Vánoc vrátí. Obžalovaná pak sděluje sv. Poulovi, že sv. Nečas to chce říct Radce Nečasové až někdy v únoru. Dále hovoří obžalovaná o tom, že už před rokem a půl, kdy se vrátil sv. Nečas z dovolené se sv. Radkou Nečasovou (hovoří o ní jako o paní Prasátkové), řekl, že už takhle dál žít nechce a musí to řešit a řeší to do dneška, rok a půl. V hovoru ze dne 29.11.2012 v 12:38:30 hodin mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a její dcerou Nikolou, sděluje obžalovaná dceři, že svědkovi RNDr. Nečasovi vytknula, že se svou manželkou Radkou nemluví tak, jako by se s ní chtěl rozvést. V hovoru ze dne 2.12.2012 v 16:29:40 hodin mezi obžalovanou a svědkem RNDr. Nečasem, zmiňuje obžalovaná, že už jí 1,5 roku slíbuj, že odejde od rodiny a budou spolu. Obžalovaná Mgr. Nečasová říká, že už jí nebaví čekat, že toho má dost. V 09.25 minutě hovoru mu vyčítá, že v dubnu už to bude 9 let, co jsou spolu a vyčítá mu, že není schopen si to se sv. Radkou Nečasovou rok vyřešit. V hovoru ze dne 16.12.2012 v 22:19:37 hodin v 04:43 minutě záznamu se obžalovaná hádá se svědkem Nečasem, říká mu, aby šel zpátky do Darwinovky a za ní už nelezl. Obžalovaná křičí na sv. Nečase a nadává mu, že s ním voře každá blbka, a že je opravdu hrdá na chlapa, se kterým si voře každá blbka. Sv. RNDr. Nečas oponuje, že tu jednu ve čtvrtek vyhazuje (sv. Peake) a od té druhé (sv. Radka Nečasová) odešel. Obžalovaná Mgr. Nečasová nadává na sv. Radku Nečasovou, že sedí doma na prdeli, že je čůza zasraná z Moravy a hovno dělá. Nadává mu, že neumí bouchnout do stolu a říct jí, kurva máš na to tři týdny a do konce ledna si sežeň byt. Říká mu, že s ním končí a přestává se o něj starat, protože má svoji zákonitou manželku, pindu jednu zasranou, držku jako Paroubková rozteklou. Dále mu nadává a křičí, že oni kolem něj lítají, že má manželku, tak ať kurva ona kmitá. Na to sv. RNDr. Nečas namítá, že manželku nemá, že od ní odešel. Obžalovaná Mgr. Nečasová křičí, že o tom ale nikdo neví. V hovoru ze dne 16.12.2012 ve 23:05:35 hod. obžalovaná Mgr. Nečasová nadává na sv. Radku Nečasovou, sděluje sv. Nečasovi, že je to pinda, že se mu kurvila a ví to akademická obec od Brna do Prahy, pokračují výčitky a urážky směrem ke sv. Radce Nečasové a sv. Karolíně Peake, v průběhu hovoru dále obžalovaná vyčítá sv. Nečasovi, že není schopen sv. Radce Nečasové říct, že od ní definitivně odchází a že jí to jen naznačuje a ona to nechápe. V dalším hovoru ze dne 17.12.2012 v 12:21.41 hodin sděluje obžalovaná Mgr. Nečasová sv. Zlatohlávkové, že dnes sv. Nečasovi řekne, že buď po Vánocích sv. RNDr. Nečas sv. Bc. Radce Nečasové řekne, že se chce rozvést, a jestli jí to neřekne, tak obžalovaná v tom pokračovat dál nebude. Buď budou ten vztah nějakým způsobem legalizovat, nebo se na to vyperou. V hovoru ze dne 23.12.2012 ve 20:11:11 hodin křičí obžalovaná Mgr. Nečasová na sv. RNDr. Nečase, že už jí to po 8 letech nebaví. Vyčítá mu, že na něj 8 let čeká a musí furt řešit jen jeho život. V hovoru ze dne 2.1.2013 v 22:40:16 hodin odpovídá obžalovaná Mgr. Nečasová sv. RNDr. Nečasovi na dotaz, co má udělat, odpovídá, že má jasně říct, že se chce rozvést za těchto a těchto podmínek a takhle a takhle se o ni postará. Ne ale až někdy za měsíc. Nenávist obžalované Mgr. Jany Nečasové vůči poškozené Radce Nečasové je zřejmá, nejen z těchto hovorů, ale vyústila i v zaslání časopisu Forbes s vloženým lístkem s textem – „kam si došla ty“, který po domluvě se svědkem Poulem zaslala obžalovaná Mgr. Nečasová poškozené sv. Radce Nečasové, jak vyplývá, jednak z výpovědi sv. Radky Nečasové učiněné v hlavním líčení, tak z odposlechů telekomunikačního provozu, když se v hovorech k tomuto jednání samotná obž. Mgr. Nečasová doznamenala sv. Zlatohlávkové. Rovněž pak z těchto důkazů vyplývá, že obžalovaná Mgr. Nečasová zaslala pošk. Radce Nečasové hanlivé sms zprávy, a to z telefonů, které následně byly zajištěny u obž. Mgr. Nečasové. Je zřejmé, že se svědek dlouho k rozvodu neměl, byť na něj

obžalovaná v tomto směru hodně tlačila, když poprvé svědek RNDr. Nečas řekl, že se chce rozvést až v lednu 2013 a teprve v červenci 2013 se poškozená sv. Radka Nečasová dozvěděla o tom, že je v tom někdo třetí, tedy že důvodem rozvodu je milenka sv. RNDr. Nečase obž. Mgr. Jana Nečasová.

Pokud jde o motivaci k trestné činnosti ze strany obžalovaného gen. Ing. Páleníka, ta byla prokázána také především odposlechy záznamů telekomunikačního provozu, z nichž vyplynulo, že obžalovaná Mgr. Nečasová a obžalovaný gen. Ing. Páleník si prospívali navzájem, když např. obž. Ing. Páleník zařídil pro obž. Mgr. Nečasovou, že s ní zpravodajci zařazení do oddělení, který spadal pod odbor vnitřní kontroly řízený pluk. Pohůnkem, museli cvičit, což považovali tito zaměstnanci Vojenského zpravodajství za zbytečné a navíc uvedli u hlavního líčení, jelikož se jednalo o stejné osoby, které se podíleli na sledování poškozené Radky Nečasové, že s žádným jiným civilním zaměstnancem úřadu vlády nic podobného nedělali a nechápali, proč to provádějí v tomto případě, brali to nicméně jako rozkaz. Obžalovaný Ing. Páleník dále zařídil, že tito zpravodajci prováděli prohlídky prostor, které určila obžalovaná Mgr. Nečasová, včetně např. jejího bytu. Z obsahu vzájemné komunikace mezi obžalovanou Mgr. Nečasovou a obž. Ing. Páleníkem bylo zjištěno, že právě obžalovaná Mgr. Nečasová informovala obž. Páleníka o jeho jmenování do funkce ředitele Státních hmotných rezerv (SMS ze dne 20.9.2012 v 09:19:34 – Dobrý den pane generále, úkol je splněn, včera v noci schváleno☺, odpověď obž. Páleníka v 09:26:05 – Děkuji moc paní vrchní ředitelko!! ☺ pal), toto se událo zhruba měsíc před zahájením sledování poškozené sv. Radky Nečasové. Z další komunikace mezi uvedenými osobami vyplývá, že pokud se obž. Mgr. Nečasová obrátí na obž. Ing. Páleníka s nějakou žádostí, obž. Páleník jí vyhoví, jako např. žádost obž. Mgr. Nečasové o přijetí nové zaměstnankyně do Státní správy hmotných rezerv ze strany obž. Ing. Páleníka, mělo se jednat o přítelkyni poslance Borisa Štastného, což mělo být protislužbou za hlasování poslance Štastného v poslanecké sněmovně ve vztahu k vládnímu návrhu stabilizačního balíčku (viz hovor ze dne 1.11.2012 v 13:51:12 hod., sms ze dne 6.11.2012 v 13:28:05, 18:25:08, 19:24:03 hod., hovor ze dne 12.11.2012 v 15:32:59 hodin, 13.11.2012 v 16:05:23, 16:14:45 hodin, sms zprávy ze dne 12.11.2012 od 11:38:52 do 12:47:00 hod.), dále pak popř. skutečnost, že obž. Mgr. Nečasová ovlivňovala prostřednictvím obž. Ing. Páleníka přijetí svého bývalého neoblíbeného spolupracovníka Kortánka do struktur Generálního štábu Ministerstva obrany, kdy obžalovaný Ing. Páleník jí přislíbil zajištění „neprůchodnosti“ jmenování této osoby do jakékoliv funkce (viz hovor ze dne 5.10.2012 od 10:40:30 hod, sms ze dne 6.10.2012 od 13:31:26 – 14:04:41, dále hovor obžalované Mgr. Nečasové se sv. Poulem ze dne 11.10.2012 v 11:47:31 o tom, že obž. Ing. Páleník zařídí, že tam Kortánek pracovat nebude). Z dalších hovorů a sms zpráv bylo zjištěno, že obžalovaný Ing. Páleník rovněž zasílal obž. Mgr. Nečasové informace z politického zákulisí, zejména ve vztahu k resortu Ministerstva obrany, a to i po opuštění své pozice ve Vojenském zpravodajství (např. viz sms komunikace ze dne 18.9.2012 v 16:38:53, 7.11.2012 v 06:55:12, 07:01:36, 07:22:44, 19.11.2012 v 11:45:36, 12:03:50, 12:18:22, 30.11.2012 v 09:04:37). O charakteru vztahu mezi oběma obžalovanými vypovídá dále skutečnost, že se obžalovaná velmi vehementně a důrazně snažila zasadit o jmenování obž. Ing. Páleníka na post prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a to prostřednictvím svého osobního silného vlivu na předsedu vlády sv. RNDr. Nečase s tím, že poté co jí oznamuje sv. Nečas, že nemá politickou sílu obž. Ing. Páleníka do pozice prosadit, to obž. Mgr. Nečasovou silně rozčílí a na sv. Nečase křičí (viz hovory ze dne 30.1.2013 v 17:55:12, 3.2.2013 v 21:39:09, 22:17:46, 23:02:21, 23:31:37, 23:37:13, 23:43:47, 23:54:49, 4.2.2013 v 00:04:45, 00:28:42, 30.1.2013 v 14:57:02, 31.1.2013 v 09:46:07). Ze vzájemné komunikace mezi obž. Ing. Páleníkem a obž. Mgr. Nečasovou rovněž vyplývá skutečnost, že mezi nimi dochází k častým schůzkám, zejména ve vládních prostorách Hrzánského paláce a obž. Páleník zařizuje na žádost obž. Mgr. Nečasové pravidelné využívání prostor posilovny Vojenského zpravodajství. Komunikace obou osob je častá, za období od 1.9.2012 - do 31.1.2013 kontaktoval obž. Ing. Páleník obž. Mgr. Janu Nečasovou ve 132 případech, opačným směrem se jednalo o 77 případů hovorů či sms zpráv.

Pokud jde o motivaci k trestné činnosti ze strany obž. generála Ing. Kovandy, dospěl soud k závěru, že rovněž obž. Ing. Kovanda s obž. Mgr. Nečasovou čile komunikoval, když za uvedené období od 1.9.2012 - do 31.1.2013 spolu komunikovali nejméně v 57 případech, je zřejmé, že vztahy mezi nimi byly více než pracovní povahy, k dokreslení stojí za zmínku skutečnost, že se obžalovaná Mgr. Nečasová zúčastnila společně s obž. Ing. Kovandou a obž. Ing. Páleníkem a svědkem RNDr. Nečasem společné večere a dále byl obž. Ing. Kovanda pozván obž. Mgr. Nečasovou na předvánoční večírek. Ze vzájemné komunikace mezi obž. Ing. Kovandou a obž. Mgr. Janou Nečasovou vyplývá, že obž. Ing. Kovanda o návrzích a požadavcích obž. Mgr. Nečasové nepolemizuje, jako je tomu např. v případě vzájemné komunikace o výsledcích sledování pošk. sv. Radky Nečasové ze dne 8.11.2012 v 08:40:37 hodin (délka 3 min 20 sekund). Hlavní motiv k páčání trestné činnosti spatřuje soud v nezdravé loajalitě obž. Ing. Kovandy k spoluobžalovanému gen. Ing. Páleníkovi, se kterým jej pojí přátelské vztahy v rovině nejen pracovní, ale i soukromé, když jak sám obž. Ing. Kovanda uvedl, jeho rodina trávil s rodinou obž. gen. Páleníka i volný čas včetně společných dovolených. Pokud jde o skutek č. II., byl obž. Ing. Kovanda požádán o službu pro obž. Mgr. Nečasovou obž. Ing. Páleníkem, který v té době již nebyl ředitelem Vojenského zpravodajství, ale byl v pozici ředitele Státních hmotných rezerv, přičemž z důvodu loajality se snažil žádosti vyhovět a také jí vyhověl. Je nutné konstatovat, že mezi obž. Ing. Páleníkem, Ing. Kovandou a Ing. Pohůnkem byl vliv obžalovaného Ing. Páleníka podstatný, jelikož ten měl dlouhodobě blízko k obž. Mgr. Nečasové a jak už bylo uvedeno shora, vzájemně si prospívali, a to i poté, co již obž. Ing. Páleník nebyl ve funkci ve Vojenském zpravodajství. Pokud jde o obžalovaného Ing. Pohůnka, toho motivovala k trestné činnosti především až nezdravá loajalita především k obž. gen. Páleníkovi, kterému se snažil vyhovět ve všech jeho požadavcích a to nejen v této projednávané věci, ale i např. v minulosti ohledně cvičení obž. Mgr. Nečasové jeho lidmi, kteří to považovali za zbytečné, jakož i co se týče prohlídek prostor určených obž. Mgr. Nečasovou, včetně jejího bytu, které prováděl právě odbor řízený obž. plk. Pohůnkem a ke kterým dal obž. plk. Pohůnek z impulsu obž. gen. Páleníka rozkaz.

Společenskou škodlivost uvedené trestné činnosti považuje soud za mimořádně vysokou, jelikož obžalovaná Mgr. Nečasová zneužila svou nezdravou moc, které se jí v té době dostávalo díky jejímu mileneckému vztahu s tehdejším premiérem RNDr. Nečasem. Její značný vliv, a to nejen osobní na premiéra, ale i na jeho pracovní náplň vyplývající z jeho pozice předsedy vlády, byla prokázána jednak provedenými odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a rovněž i svědeckými výpověďmi. Např. svědkyně Karolína Peake, jejíž výpověď byla v hlavním líčení v souladu s ust. § 211 odst. 6 tr. řádu v hlavním líčení přečtena, se vyjádřila k tehdejším poměrům ve vládě a vlivu obžalované Mgr. Nečasové na ní. Svědkyně Peake mimo jiné uvedla, že jí obžalovaná Mgr. Nečasová vysvětlila, že není možné, aby se jako ministryně obrany na Ministerstvu obrany chovala tak samostatně a nekonzultovala své kroky s premiérem RNDr. Nečasem, ovšem vždy jejím prostřednictvím. Obžalovaná Mgr. Nečasová dále svědkyni vyčetla některé personální pracovní kroky a to velmi konkrétně, např. jí vytkla jmenování ředitele kabinetu ministerstva obrany a dala jí najevo, že kdyby personální kroky na ministerstvu obrany s ní dopředu konzultovala, nemusela být odvolána. Obžalovaný gen. Páleník, gen. Kovanda a plk. Pohůnek zneužili svou pravomoc tím, že se nechali najmout milenkou předsedy vlády za účelem dosažení jejich intimních cílů. Činností obžalovaných bylo Vojenské zpravodajství jako významný orgán státu zneuctěno a zesměšněno, přičemž zneužití postavení obžalovaných je velmi závažné, jelikož mělo a má destruktivní účinek na důvěru občanů jednak v instituci Vojenského zpravodajství, jakož i ve všechny zpravodajské složky státu. Obžalování porušili citelně svou povinnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo újma. Obžalování udělali to, co Vojenské zpravodajství nesmí dělat a měli a museli to odmítnout. S ohledem na vysokou míru společenské škodlivosti nepostačí u nikoho z obžalovaných potrestání podle jiného zákona a je na místě postupovat dle příslušných ustanovení trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil s přihlédnutím k § 38 odst. 1 tr. zákoníku a § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku všechny okolnosti případu, jakož i okolnosti charakterizující osoby obžalovaných. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pro jednotlivé obžalované, soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatelů, dosavadnímu způsobu života a jejich nápravě. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, mírou zavinění jednotlivých obžalovaných a jejich pohnutkou, záměrem či cílem. Soud přitom přihlížel k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41, § 42 trestního zákoníku a k době, která uplynula od spáchání trestné činnosti a k délce trestního řízení, které z důvodů nikoliv způsobených chováním obžalovaných, trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti projednávané věci. Dále soud u spolupachatelů trestné činnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání trestného činu a u účastníků trestné činnosti též k významu a povaze jejich účasti na spáchání trestného činu.

Soud u všech čtyř obžalovaných přihlédl k polehčující okolnosti spočívající v jejich dosavadní trestní bezúhonnosti. U obžalovaných gen. Páleníka a gen. Kovandy dále pak k tomu, že před spácháním trestného činu se zasloužili v rámci plnění svých pracovních úkolů velmi výrazně o stát na poli obrany, oba užívali v rámci armády ČR velmi významného postavení a úcty. Žádné další polehčující okolnosti u nikoho z obžalovaných soud neshledal, na druhé straně jedinou přitěžující okolností u obž. Mgr. Nečasové, gen. Kovandy, plk. Pohůnka, soud shledal okolnost, že spáchali více trestných činů. Pokud jde o význam a povahu účasti na trestné činnosti obžalované Mgr. Nečasové, která byla účastnicí na trestné činnosti ve formě organizátorství u obou žalovaných skutků, považuje soud její podíl za rozhodující. V případě, že by totiž obžalovaná Mgr. Nečasová trestnou činnost nezorganizovala a neusměřňovala, pak by k ní pravděpodobně vůbec nedošlo. Využila k tomu svého postavení, které se jí v té době dostávalo díky jejímu vztahu s tehdejšími předsedy vlády, nadstandartních vztahů s obž. gen. Páleníkem a vzájemného si prospívání s ním. Tyto okolnosti pak vedly k tomu, že obž. gen. Páleník a následně i obž. gen. Kovanda a plk. Pohůnek v rozporu se zákonem přistoupili na její „žádost“ a zneužili svou pravomoc způsobem ve výrokové části tohoto rozsudku popsáním. Pokud jde o podíl jednotlivých spolupachatelů na trestné činnosti, nejzásadnější měrou přispělo k spáchání trestné činnosti jednání obž. gen. Páleníka, jelikož byl tím, kdo si s obž. Mgr. Nečasovou vzájemně prospíval, jak je uvedeno výše a byl motivován nejvíce z ostatních spolupachatelů vlastním prospěchem, pokud obž. Mgr. Nečasové vyhoví. Byl i tím, kdo jako první nařídil sledování Bc. Radky Nečasové, přičemž pokračování ve sledování pak nařídil jeho nástupce ve funkci ředitele VZ obž. gen. Kovanda, víceméně z nezdravé loajality vůči svému předchůdci ve funkci, obdobně byl motivován i obž. plk. Pohůnek. Při ukládání trestu všem obžalovaným přihlédl soud i k tomu, že byť lze považovat projednávanou věc za složitou a obsáhlou, je nutné konstatovat, že trestní řízení trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, přičemž to v žádném případě nezapříčinili obžalovaní, ale bylo to způsobeno opakovaným rušením rozhodnutí soudu I. stupně odvolacím soudem, které vyústilo v následné přikázání jinému samosoudci. U všech obžalovaných soud ukládal trest v sazbě uvedené v ust. § 329 odst. 1 tr. zákoníku, tedy v trvání 1-5 let. Podle § 55 odst. 2 tr. zákoníku za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje 5 let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. Je zřejmé tedy, že s ohledem na osoby obžalovaných, kteří jsou osobami dosud bezúhonnými, nepřipadá v úvahu uložení nepodmíněného trestu, ale pouze trestů výchovných, nespojených s přímým výkonem nepodmíněného trestu. Obžalované Mgr. Nečasové soud ukládal trest za dva přečiny jako trest úhrnný dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a jak již bylo shora uvedeno, z důvodu její významného přispění na páchaní trestné činnosti jí byl uložen nejprísnější trest ze všech obžalovaných, a sice trest odnětí svobody v trvání 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 roků.

Dále jí byl v souladu s ust. § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu vedoucí funkce ve státní správě v trvání 5 roků, jelikož jednak § 329 odst. 1 tr. zákoníku uložení takového trestu dovoluje, jednak se obžalovaná trestné činnosti dopustila v souvislosti s touto činností. Obž. Ing. Páleníkovi soud v souladu s ust. § 329 odst. 1 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání 18-ti měsíců se zkušební dobou v trvání 2 roků a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání nebo povolání ve zpravodajských službách, ozbrojených silách a bezpečnostních sborech v trvání 5-ti roků, jelikož jednak § 329 odst. 1 tr. zákoníku uložení takového trestu dovoluje, jednak se obžalovaný trestné činnosti dopustil v souvislosti s touto činností. U tohoto obžalovaného soud s ohledem na jeho významný podíl na páčání trestné činnosti, dále zvažoval, zda mu bude vedle těchto trestů ukládat také trest ztráty vojenské hodnosti ve smyslu § 79 odst. 1, 2 tr. zákoníku, nicméně, především s ohledem na skutečnost, že státní zástupce v závěrečné řeči uložení takového trestu pro nikoho z obžalovaných nepožadoval, jej nakonec neukládal, byť pro uložení takového trestu byly splněny všechny zákonné podmínky. Obžalovaným gen. Ing. Kovandovi a pluk. Ing. Pohůnkovi soud uložil shodně úhrnné tresty za více trestných činů ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku v trvání 20-ti měsíců se zkušební dobou v trvání 2 roků a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání nebo povolání ve zpravodajských službách, ozbrojených silách a bezpečnostních sborech v trvání 5-ti roků, jelikož jednak § 329 odst. 1 tr. zákoníku uložení takového trestu dovoluje, jednak se obžalovaní trestné činnosti dopustili v souvislosti s touto činností. Obžalovanému Ing. Kovandovi pak s ohledem na jeho aktuální pracovní působení a s ohledem na jeho mimořádné zásluhy o stát v oblasti obrany ČR pak zákaz činnosti zmírnit tak, že z něj vyňal pedagogickou a publikační činnost v této oblasti. Takto uložené tresty soud považuje za přiměřené a jsou ukládány nižší právě s ohledem na délku trestního řízení, jak je shora uvedeno. Obžalovanému Ing. Páleníkovi byl sice ukládán trest pouze za jeden trestný čin resp. přečin, na rozdíl od ostatních obžalovaných, jeho motivace a podíl na trestné činnosti byl pak významný a proto mu byl uložen trest jen o něco málo nižší než u ostatních spoluobžalovaných.

Pokud jde o výrok o náhradě škody, poškozená Česká republika, Ministerstvo obrany se se svým nárokem na náhradu škody připojili řádně a včas, a to s částkou 125.300,-Kč a s úroky z prodlení. Jelikož byla v hlavním líčení výše způsobená škody prokázána, co do důvodu a výše, když právě tato částka byla hrazena z prostředků státního rozpočtu za protiprávní sledování osob Jiřího Pertla a Aleny Hegrové, přičemž osobou, která formou předložení žádostí o proplacení jednotlivých finančních nákladů, navedla obž. Kovandu k hrazení protiprávního sledování z prostředků státního rozpočtu a to v rozporu s řádnou péčí o majetek státu, byl obž. Pohůnek, na základě čehož pak obž. Kovanda rozhodl a proplacení jednotlivých částek, celkově ve výši 125.200,-K, rozhodl soud ve smyslu ust § 228 odst. 1 tr. řádu tak, že uložil obžalovaným Ing. Kovandovi a Ing. Pohůnkovi povinnost společně a nerozdílně nahradit poškozené majetkovou škodu ve výši 125.300,-Kč. S ohledem na nepřiměřenou délku trestního řízení, kterou nezavinili svým jednáním obžalovaní, pak soud ve smyslu § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozenou se zbytkem nároku na náhradu škody, pokud jde o zákonné úroky z prodlení, na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do o s m i dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání musí být v této lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek

pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

V Praze dne 22. listopadu 2017

Mgr. Pavla Hájková, v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Strculová